

S. N. LAZAREV

ČISTA KARMA

DIJAGNOSTIKA KARME

KNJIGA 2. I deo

VAŽNO UPOZORENJE!

Materijal je namenjen ličnoj upotrebi!

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne može se objavljivati,
postavljati na internetu

Ili deliti s drugima bez prethodne pismene dozvole od strane vlasnika
autorskih prava.

S.N. Lazarev

DIJAGNOSTIKA KARME

ČISTA KARMA

KNJIGA 2.

I DEO

*Prevod s ruskog:
Slobodanka K. Vanjkevič*

Beograd, maj 2016.

Naslov originala:

С.Н. Лазарев. Диагностика кармы. Книга вторая. Чистая карма

Санкт-Петербург, 1995

Copyright © Siergiej Łazariew, 1995

Copyright © Satja Juga, 2016

www.lazarev.ru

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne može se umnožavati ni u kakvoj formi,

bez prethodne pismene dozvole od strane vlasnika autorskih prava.

Izdavač: „Satja Juga“

Zastupnik i distributer izdanja S.N. Lazareva za Srbiju: „ARUNA“

• aruna.rs • lazarev.rs • aruna@aruna.rs •

tel: 064 15 77 045

UVOD

U današnje vreme uspesi oficijelne medicine su nesumnjivi. Jedan od najvažnijih zadataka koji je pred nju postavljen sadrži se u otkrivanju bolesti u ranoj fazi, što će omogućiti daleko efikasnije lečenje. Danas, kao i nekada, ozbiljan problem medicine predstavlja nerazumevanje bolesti, njenih uzroka i onoga što je potrebno da se preduzme da se bolest ne bi pojavila. Savremena medicina je postigla značajan napredak onog trenutka kada su lekari shvatili da lečenje zasebnog organa nema veliku perspektivu. S obzirom na činjenicu da oboljeva ceo organizam, potrebno ga je kao takvog i lečiti. U vezi sa ovim, pojačano je interesovanje za medicinu Istoka, koja je orijentisana na organizam u celini. Lekari su se suočili s konceptima kao što su energetske meridijani i kanali. Predstava o organizmu, ne samo kao fizičkom, već i energetskom sistemu, postepeno postaje uobičajena za svakog lekara.

U skladu sa istočnjačkom medicinom, čovek prvenstveno predstavlja energetski sistem koji je uzajamno povezan s celim svetom. Dalji razvoj oficijelne medicine doveo je do spoznaje da se u osnovi svake bolesti, uključujući i onkološku, nalazi snižen imunitet. Imuni sistem je povezan sa energijom organizama i zavisi od nje. Dijagnostika i uticaj na energetski sistem čoveka predstavljaju perspektivne oblasti u savremenoj medicini.

Međutim, postoje i drugi faktori od kojih zavisi fizičko stanje organizma. Pre nekoliko stotina godina, Avicena je obavio eksperiment tako što je stavio ovcu na određenoj udaljenosti od vuka, pri čemu je ona mogla da vidi krvoločnu zver, ali on nju nije mogao da dogradi. Nakon tri dana ovca je uginula iako je fizički bila zdrava. Ispostavilo se da ono što nazivamo psihom u značajnoj meri određuje stanje organizma.

Pastiri u Srednjoj Aziji posedovali su sledeći metod lečenja: kada nakon neuspešnog porođaja ovca više nije mogla da se pridigne na noge, niti je ijedno drugo sredstvo pomagalo, umesto mrtvog jagnjeta doneli su joj živo, uzeto od druge ovce. Ona ga je hranila, brinula o njemu i polako ozdravljala. Dakle, ono što nazivamo psihom može da bude od pomoći onda kada su nemoćni lekovi. S obzirom na to da je čovekov nivo psihičkog razvoja neuporedivo viši od životinjskog, i efekti ovog faktora daleko su jači. Bez poznavanja zakona ljudske psihe, nemoguć je harmoničan razvoj savremene medicine.

Značajna etapa u shvatanju toga na koji način je čovekovo zdravlje povezano s psihom, prevaziđen je zahvaljujući eksperimentima Franca Mesmera i Sigmunda Frojda. Ispostavilo se, prema Mesmeru, da na čovekovo zdravlje u velikoj meri utiču ne samo upečatljivi, snažni duševni procesi, kao što su brige i stresovi, već i oni slabiji, te je od ogromnog značaja razumevanje koliko su duboko prodrli u podsvest. Delovanje na dubljem nivou ozbiljno utiče na čovekovo zdravlje. Sigmund Frojd je načinio otkriće koje je povezalolo psihologiju i medicinu. Dokazao je da dubinske podsvesne strukture žive prema sopstvenim zakonima, i da jednom doživljen stres nikada ne iščezava, već se skladišti i vremenom može da uzrokuje bolest.

Istraživanja na polju bioenergije otpočeo sam pre petnaest godina. Početna orijentacija mi se sastojala u sledećem: na oboleli organ se može delovati ne samo lekovima ili fizioterapijom, već i energetski, slanjem energetskih struja putem snage volje. U ekstrasenzorici, koja je 80-ih godina prolazila kroz iste faze kao i oficijelna medicina, došlo je do sledećeg shvatanja: prilikom lečenja bolesti neophodno je delovati na čitav organizam. Osim toga, što se energetska korekcija brže sprovede, time je lakše izboriti se sa bolešću.

Godine 1986., pokušao sam da sprovedem ranu dijagnostiku bolesti istražujući energetsko stanje organizma. Ispostavilo se da analiza energoinformacionih polja omogućava otkrivanje bolesti daleko brže od najsavršenijih uređaja. Prema tome, dalji razvoj rane dijagnostike zahteva primenu metoda koji definišu energoinformaciono stanje organizma. Neprekidno radeći u tom pravcu, postizao sam uspeh u preciznoj i ranoj dijagnostici bolesti, dosežući sve suptilnije nivoe polja energoinformacionih struktura.

Godine 1990., stupio sam na potpuno novi nivo istraživanja i, u energoinformacionim strukturama koje okružuju ljudsko telo, otkrio specifične deformacije polja koje uzrokuju bolesti i poremećaje fizičkog stanja. Njihovo otklanjanje energetskim putem davalo je odličan terapijski efekat. Kasnije se ispostavilo da struktura čovekovog polja ima daleko čvršću građu i da upravo energoinformacione strukture polja određuju fizičko stanje organizma, odnosno da bolest otpočinje na nivou polja, tj. na energoinformacionom nivou.

Nastavljajući sa istraživanjima, otkrio sam zanimljivu zakonitost: prilikom uticaja na strukture polja menjalo se ne samo fizičko stanje

čoveka, već i njegove emocije, karakter, kao i iskustva koja su mu se dešavala, odnosno ono što nazivamo sudbinom. Dakle, na nivou polja, fizičko, emocionalno i psihičko stanje čoveka predstavljaju jedinstvenu celinu. To objašnjava zašto psihički i emocionalni naboji mogu tako snažno da utiču na čovekovo fizičko stanje. Ispostavilo se da prilikom lečenja ne delujemo samo na telo, već, u određenom stepenu, i na čovekovu psihu i emocije. Tim pre, ispravnije je zauzeti suprotno stajalište: delujući na razum, psihu i čovekove emocije, delujemo i na njegovo fizičko stanje.

Do otkrića da, na energoinformacionom nivou, roditelji, deca i unuci predstavljaju jedinstvenu celinu, došao sam 1991. godine. Psiha, emocije i ponašanje roditelja utiču na psihu, emocije i fizičko zdravlje dece. Dakle, menjajući psihu roditelja, moguće je promeniti fizičko stanje dece.

Obavljena istraživanja pokazala su da genetski kod nije osnovni prenosnik informacija. Ništa manja uloga u tom procesu pripada energoinformacionim strukturama polja. Na taj način može se govoriti o genotipu polja, koji ima veću zapreminu od fizičkog polja i naslednim putem prenosi emocije, karakter, pa čak i pogled na svet. To je omogućilo da se uspostavi veza između pedagogije, psihologije, psihijatrije, fiziologije i drugih nauka koje proučavaju čoveka.

U suštini, uspeo sam da otkrijem mehanizam karme, koji se pominje u različitim drevnim spisima, ali koji niko do danas nije uspeo na pravi način da istraži. Kao rezultat višegodišnjeg istraživanja, koja su potvrđena praksom izlečenja, definisan je mehanizam koji povezuje misli, emocije i čovekovo ponašanje s njegovim bolestima i bolestima njegove dece.

Čovek ne predstavlja samo fizički omotač, već i omotač polja. Ako su za fizički omotač primarne prostorne karakteristike, za omotač polja su to vremenske. Fizičko telo se prostire u prostoru, a telo polja - u vremenu. Aktivnostima, mislima i emocijama na fizičkom planu, čovek utiče na svoje vremensko telo, odnosno, jednostavnije rečeno - svojim ponašanjem i emocijama utiče na sopstvenu budućnost. Čovekov pogled na svet i emocije utiču na njegovo vremensko telo snažnije od njegovih fizičkih postupaka. Na taj način, formiranje ispravnog pogleda na svet i emocija za opstanak i razvoj čovečanstva imaju daleko veći značaj od svih uspeha savremene medicine.

Ova istraživanja omogućavaju da se znanja o čoveku povežu u jedinstven sistem i da se u skladu s tim otkriju nove perspektive.

VREME I PROSTOR

Smatrajući da pojmovi „vreme“ i „prostor“ predstavljaju nešto apstraktno, nikako nisam očekivao da oni mogu biti povezani s mojim istraživanjima. Ispostavilo se da što se dosežu suptilniji nivoi, jača je uzajamna povezanost sa svim bićima u našem okruženju.

Isprva, baveći se isključivo porodičnom karmom i znajući da postoji lična karma, ustanovio sam da porodična karma ponekad „šlajfuje“. Rad na ličnoj karmi je otpočeo neočekivano. Moja poznanica je posetila ženu-ekstrasensa, koja joj je ispričala događaje iz njenog prošlog života i obećala da će joj očistiti ličnu karmu. Nakon nekog vremena njoj se stanje pogoršalo. Da bih joj pomogao, morao sam da doprem do dubljih slojeva njenog polja, uronim u njen prethodni život i pročistim joj prošlost kroz pokajanje.

Sa otpočinjanjem takvog uticaja, kod ljudi obično dolazi do promene kolorita u percepciji sveta pri čemu se pojavljuju veoma čudni osećaji.

„Čini mi se kao da ne postojim u sadašnjosti“, priznala mi je ona, „već da sam u budućnosti“.

Na suptilnom nivou sam očitao informaciju o njenom postojanju u vremenu i ispostavilo se da je bila u pravu: posedovala je tri vremenska tela.

- Istražujući tu temu, ispostavilo se da premeštanje vremenskih tačaka u budućnost poboljšava čovekovo stanje, a da njihovo resetovanje u prošlost može dovesti do ozbiljne bolesti. Dijagnostikovao sam polje čoveka koji je davno umro, tačnije - izvršio samoubistvo: njegove vremenske tačke su bile smeštene daleko unazad. U tom trenutku sam osetio gorak ukus u ustima i grlo mi se osušilo. Prisutni su osetili isto.

- „Nešto se dešava sa prostorom“, primetio je jedan moj prijatelj. „Perspektiva se menja, kao da pulsira“.

Očitao sam informaciju sa suptilnog nivoa i primetio eksploziju prostora, pri čemu sam slutio da je to veoma opasno, da sam svojim grubim prodiranjem pomerio ne samo vremenske, već i prostorne strukture. Nadalje, čim bih osetio da je moje prodiranje opasno, u smislu da bi dolazilo do promena karakteristika vremena i prostora, odmah sam se zaustavljao kako bih smirio situaciju.

Eksperimente s prostorom sam prekinuo nakon jedne čudne epizode. Naime, prilikom sledećeg pokušaja da istražim prostorne strukture i način delovanja na njih, iznenada mi je pristigla informacija koja je glasila: „Ako pređeš granice prostornog kretanja, Vasiona će biti uništena“. Ko je bio pošiljalac te informacije, nisam mogao da identifikujem. Kakvo je to „prostorno kretanje“ i zašto Vasiona može da bude uništena? Ni to nisam shvatio, ali sam za svaki slučaj obustavio ova istraživanja. Za lečenje pacijenata ona tada nisu bila potrebna.

Ispričaću vam ukratko o istraživanju vremena. Suštinu vremena sam spoznao kada sam primetio da sam, dijagnostikujući karmičke strukture ljudi, počeo brzo da starim - pojavile su mi se mnogobrojne bore, a počela je i da mi opada kosa. Pritom su počeli da stare i oni koji su bili u mojoj blizini. Uspaničio sam se, ali sam istovremeno pokušavao da shvatim šta se dešava. Mesec dana kasnije postalo mi je jasno da se svaki događaj na suptilnom nivou oslikava u budućnosti. Ono što radim sada, odmah se odražava u ogledalu budućnosti; karmički slojevi ujednačeno teku i manifestuju se u sadašnjem trenutku. Ono što sam učinio u prošlosti, vraća mi se iz budućnosti.

Najveći broj iscelitelja čisti samo čovekovo telo, ali ne i njegovu dušu. Iscelitelji višeg nivoa pročišćavaju sadašnjost izbacujući „prljavštinu“ u budućnost. Ako čovek ne uzme učešće i ne dođe do njegovih promena u toku procesa lečenja, ta „prljavština“ će kad tad isplivati.

Da bi se čovek pročistio, ubrzavao sam tok karmičkih slojeva, privlačio „prljavštinu“ iz budućnosti da bi on mogao kroz pokajanje da pročisti svoju dušu u sadašnjosti, ali sam istovremeno ubrzavao i vreme. Tada je postalo jasno da mehaničko „plevljenje“ karmičkih slojeva nema perspektivu. Dakle, nije najvažnije mehaničko čišćenje u prošlosti i budućnosti (čak i kroz pokajanje), već promena karaktera i čovekovog pogleda na svet.

Kada sam radio s vremenom, moj sat je tokom 5 sati, kasnio 4 sata. Tada sam primetio da se pri kršenju Viših zakona vreme ubrzava i čovek počinje brže da stari. Što je duša čvršće vezana za Zemlju, brže se odvijaju vremenski procesi i starenje se ubrzava.

Interesantno mi je bilo da skiciram strukture povezane s vremenom pri čemu se ispostavilo da spirala, uvijena suprotno od kretanja kazaljki na časovniku, označava vezanost. Kada sam skicirao strukturu harmonizacije vremenskih segmenata, video sam crtež koji

podseća na budističke hramove s mnogobrojnim krovovima. Ispostavilo se da arhitektura svojim oblicima može da utiče na vreme i prostor.

Sada sam se približio trenutku kada je, da bih pomogao ljudima, moje pronicanje u njihove prostorno-vremenske strukture postalo neophodno. Kakve su mi pritom šanse da preživim, nije mi bilo poznato. Vreme će pokazati.

DRUGI SVETovi

Često sam se suočavao s činjenicama koje dokazuju postojanje zagrobnog sveta. Mojim prijateljima su se javljali preminuli rođaci i upozoravali ih na ono što može da im se dogodi u budućnosti. Primetio sam da je gledanje u karte i u šoljicu od kafe takođe povezano sa zagrobnim svetom. Kada sam naučio da komuniciram sa dušama umrlih, da ih prizivam i dobijam informaciju od njih, otkrio sam da ta informacija ume da bude netačna. Kako se ispostavilo, postoji informaciono ograničenje. Ako su informacije o sadašnjosti i budućnosti mogle da naškode, takvu informaciju nisam dobijao.

Zatim sam video da se u zagrobnom svetu nalaze duše buduće dece. One tamo dospevaju pre začeca. Nakon smrti, čovekova duša takođe dospeva u zagrobni svet. Zatim može ponovo da se inkarnira na Zemlji, ali isto tako može da pređe u druge svetove. Što je struktura drugog sveta manje nalik zemaljskom svetu, time je čoveku s takvom dušom teže da opstane na Zemlji, ali on zato poseduje veliki duhovni potencijal. Pre začeca, duša se, po pravilu, vraća u zagrobni svet, ali prelazak može da se dogodi i iz drugog sveta, suprotnog našem. U tom slučaju, informacione strukture čoveka dospevaju u taj svet kroz centar zvezde, u našem slučaju - Sunca. Zagrobni svet je poput karike koja povezuje naš svet sa svetom koji mu je suprotan.

Dugo nisam mogao da shvatim zašto duše, koje se nalaze u zagrobnom svetu, imaju moć da vide budućnost i pruže informacije o njemu. Zatim sam shvatio da je tamo stvarnost drugačija, da se nalazi na suptilnijem nivou i da postoje drugačiji oblici svesti. Na suptilnom nivou prošlost, sadašnjost i budućnost vezani su u jedan čvor. Vasiona je isprva nastala kao posebna vrsta polja, gde su prošlost i budućnost bili jedna celina; vreme i prostor nisu bili diferencirani. Zatim su se pojavili sve gušći slojevi polja, od kojih su nastali prostor i vreme; fine tvorevine su dovele do stvaranja materijalnih struktura i do daljeg razvoja vremena i prostora. Razvoj predstavlja povećavanje razlike u potencijalu između, s jedne strane, sve raznovrsnijih materijalnih oblika, kao rezultat jačanja nepostojanosti vremena i prostora i, s druge strane, prvobitnog jedinstva.

Strukturu zagrobnog sveta prvi put sam uočio radeći s vremenom. Kada sam otkrio da čovek egzistira u tri tačke vremena, odlučio sam da pogledam kako ću ja grafički izgledati u zagrobnom svetu. Crtež je bio

neobičan: tri identične osobe koje su se držale za ruke. Nakon dešifrovanja, ispostavilo se da su te tri osobe bili moji vremenski omotači, moja vremenska tela. U zagrobnom svetu vremenske tačke su zgnusnute, vreme i prostor tamo izgledaju drugačije. Dakle, iz toga se moglo videti šta će se dogoditi u bliskoj budućnosti. Ali s obzirom na to da postoji mnogo matrica budućih događaja, oni, koji su u zagrobnom svetu, mogu da prave greške u prognozama.

Sledeći moj kontakt sa zagrobnim svetom dogodio se u vreme kada sam dobio informaciju o tome da pojačana vezanost za zemaljske vrednosti deformiše strukturu polja i dovodi do bolesti. Pokušao sam da pronađem način kako da to blokiram. Neočekivano se ispostavilo da jačanje kontakta sa zagrobnim svetom blokira vezanost za zemaljske vrednosti i doprinosi razvoju duhovnih struktura. U tom trenutku sam stupio u kontakt sa svojom budućom decom, i ona su počela da mi prenose informaciju. Bio sam pod neobičnim utiskom: dolazilo je do velikog strujanja informacija, struktura polja su intenzivno radile na prijemu i obradi, a um je bio tih, neometan bilo kakvim šumom. Kada sam pokušao da premestim informaciju u um, dolazilo je do blokade, a kada sam pokušaje obustavljao - i informacije su ponovo pricale na podsvesnom nivou. Svest nije bila spremna da primi svaku informaciju i, da bi preživela, uključivao se sistem zaštite.

To mi je pomoglo da spoznam egipatsku kulturu, da shvatim zašto su se nekada trošila tako ogromna sredstva i ulagali titanski naponi da bi se omogućio čovekov život posle smrti. U okvirima uobičajene logike to je bilo nemoguće razumeti. Kultura, povezana sa zagrobnim svetom, bila je daleko značajnija od zemaljske realnosti, i, posmatrajući kolosalne građevine drevne Tebe, počeo sam da shvatam činjenicu da građevine na Zemlji ne treba da budu usklađene sa interesima tela, već duha. Ispostavilo se da je jedan od najvažnijih uslova za razvoj civilizacije u ranim fazama bio razvoj kontakta sa zagrobnim svetom i njegovo ovekovečivanje kroz materijalne simbole.

U drevnoj Indiji koristio se napitak „soma“, u Vedama nazvan božanskim, a u njegov sastav je ulazila tinktura od muhare. To je usporavalo rad svesti i intenziviralo podsvest. Aktiviranje duhovnih struktura čovekovog polja povećavalo je telesne sposobnosti. Ispostavilo se da biljke imaju dublji kontakt sa zagrobnim svetom nego životinje; naročito je bio upečatljiv kod tzv. halucinogena. Konzumiranje opojnih

napitaka, kao i pušenje različitih trava, premeštalo je oslonac sa svesti, koja je vezana za ovozemaljsku logiku, na logiku jednog podsvesnog sloja, koji je povezan sa zagrobnim svetom. To je pružilo novu informaciju i podstrek u razvoju svesti, odnosno - upotreba halucinogena bio je jedan od načina da se dobiju nove informacije koje su se crpele iz podsvesti. Pritom, dolazilo je do blokade vezanosti za zemaljski plan kroz uništenje logičkih struktura, što je omogućavalo isceljujući efekat. Halucinogeni su se koristili i u budističkim školama borilačkih veština. Drevni Vikinzi su pre bitke pili odvar od muhare da bi stekli neustrašivost u borbi.

Alkohol, narkotici i halucinogena sredstva ne uništavaju samo svest, već i telo. Pojavljuje se navika i zavisnost od njih. Zbog toga su, kada je reč o lečenju i spoznaji sveta, oni predstavljali samo podsticaj za dalji razvoj tehnika u kojima se svest isprva deformiše, a zatim dolazi do njenog zaustavljanja radi aktivacije strukture polja povezanih s drugim svetovima.

Razjasnila se jedna neobična činjenica: čovek nije samo životinja, već i biljka. Kosa, nokti i crevna mikroflora - sve to egzistira prema zakonima sveta biljaka. Ako je neka osoba veoma vezana za zemaljske vrednosti i njena agresivnost doseže suptilne nivoe, kod nje može doći do opadanja kose, što će blokirati pronicanje agresije u zagrobni svet.

Jednom prilikom sam dijagnostikovao devojkicu kod koje je otpočelo naglo opadanje kose. Prvo sam otkrio snažan program za uništenje sopstvene dece, a zatim sam došao do onoga što se nalazilo u korenu tog programa: uspešan posao i karijera za nju su bili od daleko veće važnosti nego rođenje dece. Isto joj se dešavalo i u prošlim životima. Gubitak kose blokirao je prodiranje programa u zagrobni svet, što je moglo da naškodi dušama dece.

Evo jednog zanimljivog momenta: razumljivo je zašto su veštice slikali sa raspuštenom kosom. Ispostavilo se da je kosa povezana sa veštičarenjem. Ako čovekova želja prodre na suptilne nivoe i dosegne zagrobni svet, verovatnoća da će se želja ispuniti višestruko se povećava. Kada čovek, iskazujući svoje želje, miluje kosu, dolazi do istog efekta. Razumljivo je i zašto bi žene trebalo da ulaze u crkvu pokrivena glavom. Ženska kosa pojačava mogućnost ispunjenja zemaljskih želja, obara energiju i ometa duhovnost, jer dijapazon hrišćanskog egregora obuhvata ne samo zagrobni svet, već i daleko suptilnije strukture.

Kontakt sa zagrobnim svetom naglo pojačava praktične moći. Sve što nazivamo magijom i okultizmom najčešće je povezano sa ovim nivoom. Nije slučajno apostol Pavle lišio moći vidovitu ženu koja je tvrdila je on poslat od Boga, odnosno koja ga je svojom vidovitošću proslavljala. Nivo kontakta apostola sa božanskim planom bio je znatno viši od nivoa na kome se ona nalazila, i, blokirajući joj kontakt sa zagrobnim svetom, on joj je blokirao moći.

Kada čovek prenosi informacije i povezuje ih u logičke strukture, to se dešava u granicama određenog emocionalno-duhovnog nivoa. Jednostavnije rečeno, mi isprva svet doživljavamo kroz emocije, osećanja, pa tek potom kroz misli. U osnovi struktura filozofskog pogleda na svet nalaze se emocionalno-duhovne strukture. One nastaju kada strukture našeg polja stupe u interakciju sa različitim slojevima stvarnosti. Zagrobni svet je po svojoj strukturi sličniji zemaljskom. Postoje i drugi svetovi i realnosti, u kojima je manje materijalnog, a više duhovnog aspekta.

Jačanje kontakta sa zagrobnim svetom dovelo je do paganizma. Kontakt sa drugim nivoima, duhovnijim, stvorio je hrišćanstvo. Otpornost i perspektiva svake religije definisali su se dosezanjem određenog duhovnog nivoa. Što se više obuhvataju drugi svetovi, time viši treba da bude nivo duhovnosti koja ih povezuje.

Sa drugim svetovima sam stupio u odnos lečeći ljude. Kod jedne pacijentkinje je postojala agresivnost prema nekim bićima, i to je bilo u vezi sa izvesnim magijskim postupcima u njenim prošlim životima. Nedelju dana sam se mučio pokušavajući da shvatim kakvi su entiteti u pitanju. Na kraju sam došao do zaključka da su u pitanju drugi svetovi. Pokušao sam da ih nacrtam, ali mi to nije polazilo za rukom - u okvirima zemaljske logike to je bilo nemoguće. Onda sam isključio logiku i pokušao da dobijem informacije kroz bilo kakve simbole, shvatajući da neće uspeti direktno da se prikažu. Neke informacije nije bilo moguće pribeležiti čak ni na papiru, ali nešto sam uspeo da označim i slika je počela da mi biva jasnija.

Ispostavilo se da je struktura univerzuma mobilna i da se sastoji iz 33 sveta. Ovi svetovi se međusobno povezuju u grupe, i svaki čovek, odnosno njegov dvojniki na suptilnom planu, postoji u svakom od ovih svetova, i pritom ima potpuno drugačiji izgled i svest. Pogledao sam sebe kako izgledam u jednom od bližih svetova. Bio je to veoma komičan

prizor: neko čudno stvorenje, nalik amebi, s nejasnim unutrašnjim tvorevinama.

Ranije sam već pisao o drugim svetovima, njihovom uticaju na nas, o tome da smo na suptilnom nivou povezani s njima i pričinjavamo im ili štetu ili korist, u zavisnosti od toga koliko je usavršen naš način razmišljanja. Dobijajući informacije o strukturi drugih svetova, njihovim žiteljima, nisam ni slutio da ću morati da se suočim s tim problemom na mnogo ozbiljnijem nivou.

Jednog dana sam naišao na časopis s fotografijama čudnih krugova, koji su se pojavljivali noću, ili rano ujutro, na poljima u Engleskoj. Fotografije su me zainteresovale. Rasuđivao sam na sledeći način: ako je krugove neko nacrtao, taj neko je imao konkretan cilj koji se tiče informacionog delovanja na ljude. Bilo je potrebno izračunati kako ti krugovi utiču na čoveka koji ih posmatra tokom određenog vremena. Proverio sam osnovne parametre njihovog uticaja, generalnu strukturu polja na informaciono polje i otkrio sam neverovatnu stvar - krugovi su imali pozitivan uticaj na svakoga ko bi ih posmatrao.

Načiniću kratku digresiju. Pre izvesnog vremena, kada sam sa svojom asistentkinjom obavljao radove na prikupljanju informacija i čišćenju karme, sve vreme sam se susretao sa nekim entitetom, koji je imao veliki značaj i prema kome su se ograđenja vrlo surovo kažnjavala. Nakon višednevnih napora, uspeo sam da protumačim kakav je to entitet: to je bilo čovečanstvo u budućnosti. Ispostavilo se da se energija budućnosti čovečanstva na suptilnom planu u korenu razlikuje od naše energije.

Pogledao sam kakvi bi parametri trebalo da budu kod današnjeg čoveka da bi on bio pripremljen za ulazak u novo stanje. Radilo se o tome da je matrica budućnosti čovečanstva kreirana, i da je jedan od uzroka mnogobrojnih bolesti nepodudarnost parametara polja savremenog čoveka sa ovom matricom. Svi oni, čiji su parametri ispod određenog nivoa, biće korigovani kroz bolest, a u slučaju neuspeha biće selektovani za smrt. Od četiri glavna parametra, tri su morala da imaju maksimalnu vrednost: duhovnost, ispunjenost ljubavlju, psihičko zdravlje. Četvrti parametar - nivo podsvesne agresivnosti mora biti minimalan. Osim toga, postoje i dva dodatna parametra - duša i čovekovo ponašanje.

Dijagnostikovao sam kako crteži na engleskim poljima deluju na čoveka i utvrdio da se dešava snažno blagotvorno dejstvo na suptilne strukture njegovog polja. Preostalo mi je da otkrijem autora tih crteža. Činilo mi se da su u pitanju vanzemaljci; istina, zbunjivalo me je što prilikom pojavljivanja krugova u tim oblastima ljudi nisu primetili nikakve NLO. Mehanizam nastanka krugova bio je nejasan. Osim toga, postavljalo se pitanje zašto bi vanzemalcima, koji su već poprilično osvojili naš vazdušni prostor, bilo potrebno da crtaju neke krugove?

Pa, „zatvorio“ sam karmu, zakoračio na suptilni nivo polja i otpočeo potragu za autorom krugova. Tamo me je dočekalo sledeće iznenađenje: ispostavilo se da su u pitanju drugi svetovi. Nakon bavljenja informacionim poljem shvatio sam šta se dešava. Susedni svetovi mogu međusobno da komuniciraju samo na veoma suptilnom informacionom nivou. Prenos informacija se dešava kroz tačku, jer je informacija zaokružena u tačku prostorno-vremenske stvarnosti. Na određenom stepenu gustine informacija, prostor i vreme iščezavaju i ostaje informacija, koja se, kontaktirajući sa informacionim poljem Vasiona, manifestuje šireći se u vremenu i prostoru.

Energetski kontakt kida „omotač“ među svetovima i može dovesti do njihovog uništenja. Naš sadašnji način razmišljanja nalik je invazivnom kanceru i veoma šteti susednim svetovima. Pritom, hirurško odstranjenje tumora nije moguće, jer je on metastazirao, odnosno čak i ukoliko dođe do uništenja civilizacije na Zemlji, to neće ispraviti štetu koju je ono svojom nekulturom nanelo drugim svetovima, jer su strukture našeg polja neuništive.

Zbog toga je u interesu svih civilizacija našeg sveta i drugih svetova da nas duhovno spasu. Na koji način civilizacija drugog sveta može da utiče na nas? Samo informaciono. Ali nije dovoljan samo uticaj na našu podsvest, potrebno je da postoji i neka materijalna manifestacija da bi istovremeno došlo do promene u čovekovoju svesti. Ovaj problem je rešen veoma elegantno.

Čovek predstavlja jedinstven sistem u kome se informacioni slojevi prilično brzo spuštaju na energetski nivo, a zatim se inkarniraju na fizički, odnosno, dolazi do materijalizacije ideja.

Predstavnici drugih svetova su se i poslužili time. Između 4 i 5 časova ujutro, kod čoveka dolazi do najvećeg aktiviranja podsvesnih struktura: dubinska podsvest izlazi na površinske nivoe. Već od 3 časa iza

ponoći otpočinje aktivan prenos informacija suptilnog nivoa sa određenim programima i podsvest se, pojačana kroz nekoliko desetina hiljada učesnika, fokusirala na tačku koja se nalazila na dubini od 200 metara ispod zemlje - ispod onog mesta gde je trebalo da se pojavi krug. Oko 4 sata, pred zoru, energija se manifestovala na fizičkom nivou, i u roku od 1-2 minuta klasje je polegalo strogo u skladu sa zadanim informacionim programom.

Sada je predstojalo rešiti još jedan zadatak: zašto je odabrana baš takva forma i s čim je povezana konfiguracija crteža? Rešio sam ga na sledeći način: kada sam na suptilnom informacionom nivou posmatrao predstavnike drugih svetova, sve vreme sam bio obuzet nedoumicom da su previše ružnog izgleda. Onda me je ozarila misao: „Ja ih posmatram na suptilnom nivou polja. Možda na grubom nivou, onom na kome rade naši organi vida, oni izgledaju drugačije?“ Kada sam pogledao na površinski, prvi nivo svesti (ispostavilo se da radim uglavnom na devetom nivou svesti), sve je došlo na svoje mesto. Fizički izgled predstavnika drugih svetova bio je poput našeg.

Odlučio sam da proverim ovu hipotezu i utvrdim kako krugovi u žitu izgledaju iz perspektive njihovog, odnosno prvog sloja svesti. Sve je bilo prilično jednostavno. Povezivanje dva kruga predstavlja sjedinjenje dve civilizacije. Veliki krug je predstavnik drugog sveta, a mali - predstavnik našeg sveta. Svi crteži su nosili u sebi poruke sa značenjem ljubavi i jedinstva. Oni nisu bili samo pokušaj da se uspostavi prijateljski kontakt s nama, već i želja da nam pomognu da preživimo tako što ćemo zaustaviti naše najopasnije programe.

I tako sam nacrtao liniju na koju su bile nanizane dve kružnice; oko jedne, veće, nalazio se prsten. Između njih, pored ravne linije, bila su četiri manja segmenta podjednake dužine. Tako je izgledalo iz naše percepcije. Da li to može da izgleda drugačije iz percepcije onog drugog sveta? Podelio sam papir na dva dela i s desne strane sam nacrtao kako ta informacija izgleda posmatrana iz njihove perspektive, na prvom nivou svesti. Nastao je primitivan čovečuljak s podignutim rukama; na glavi mu je štrčalo nekoliko vlasi, a oči su mu bile - tačke. Lice mu je zauzimalo skoro čitavu glavu, usta su se protezala do ušiju i radosno se osmehivao. To smo mi, Zemljani. Priljubljena uz tog čovečuljka kružićem-telom, stajala je još jedna figura - krupnija, a ruke joj nisu bile podignute, kao što je to kod nas, ljudi, već raširene u strane. Ova figura je prvom čovečuljku slala harmoničnu strukturu u obliku cveta, simbola razvoja i

plodnosti. Glava mu je bila ogromna, njen najveći deo zauzimali su čelo, nos i sićušna usta, jedno oko je bilo poput velikog ovala, a drugo čudno - imalo je strukture poput saća. To je verovatno povezano s natprirodnim sposobnostima.

Zašto odmah ne pošalju informaciju koju možemo da dešifrujemo? Kontakt između svetova moguć je samo na određenom nivou, na vrlo suptilnom informacionom sloju. Prolazeći kroz taj sloj, izvorna informacija se menja i izgleda sasvim drugačije. Mi, naše kuće i Zemlja - u njihovoj percepciji izgledamo potpuno drugačije, ne onako kako mi to vidimo. Osim toga, nije isključeno da se izgled crteža određivao na osnovu karakteristika povezujućeg informacionog polja.

Veoma je opasno direktno upadati u druge svetove. To sam shvatio momentalno, čim sam, bez prethodnog kontrolisanja strukture sopstvenog polja, nepripremljen, odlučio da pokušam da uspostavim kontakt s njima. Razmišljao sam na sledeći način: s obzirom na to da sam uspeo da dobijem informaciju o drugom svetu, to je značilo da je izvestan kontakt već uspostavljen. Zbog toga je taj kontakt bilo moguće produbiti i preneti im neku informaciju o nama. Zamislio sam sebe kako prelazim iz našeg sveta u njihov i prenosim im sličnu poruku.

S obzirom na to da sam nastupao neposredno, a ne posredstvom kontakta s bilo kim, nehotice sam uključio energiju. Spolja se ništa nije dogodilo. Bilo mi je zanimljivo kako se odvijao ovaj kontakt pa sam ga grafički predstavio. Svetovi su međusobno podeljeni nečim poput prostorno-vremenske membrane pa sam video kako moj dvojniki, pocepavši membranu, hrli ka drugom svetu. U tom svetu je postojao kao začauren, a oko njega su odmah počela da kruže neka bića. Bio sam radoznao kako će se ponašati pocepana membrana. Na njoj se odmah pojavio znak da se potpuno zatvara. Tek tada sam shvatio da moj prodor može biti opasan kako za naš, tako i za drugi svet. U prostoriji u kojoj sam radio bilo nas je dvoje; iznenada, na nekoliko metara udaljenosti od nas, prostor je počeo da se menja i da svetluca. Ova svetlost je naročito bilo primetna perifernim vidom. U glavi su mi se javili karakteristični bolovi koji su ukazivali na to da se informacija može dobiti tekstualno. Otpočelo je automatsko pisanje. U potpunosti ću citirati poruku koju sam dobio (što će pomoći da se pojmi kompleksnost situacije):

„Prenesi ljudima da su još uvek slabi da bi dospeli u Kosmos. Ako se budu uplitali u suptilne svetove, počće da im umiru deca, odnosno umiraće njihova suptilna tela - polja. Tvoja praksa preko Sunca je dobra.

Uspešno ćeš istraživati ono što će se na ovaj ili onaj način uskoro desiti. Uskoro, uskoro. Obavezno prenesi informaciju o ovom kontaktu. Ako to ne učiniš, ne nadaj se ničem dobrom. Uskoro ćeš dobiti veliki novac. Uloži ga u otvaranje škole za istraživanje struktura polja.

Ako se ponovo budeš uplitao u naš Svet, zapamti: ti zasad, ni uz voljni napor, ne možeš da radiš ono što mi radimo spontano. Pripremi se na to da ćeš imati velike probleme u ličnom životu. Napustiće te voljena ćerka. Ona će umreti. Od tebe ništa ne zavisi. Zatim ćeš imati želju da umreš, jer ćeš izgubiti muškost. To će se uskoro dogoditi. Čekaj. Otac.“

I tako, u bliskoj budućnosti me očekuje smrt najmilijih a, osim toga, i uništenje polja u oblasti prve čakre. Shvatio sam da sam prilikom kontakta načinio neki prekršaj i da su se uključili programi za blokiranje. Prilikom kršenja zakona, pre svega se oštećuje prva čakra - čakra reprodukcije i prenosa informacija. Trebalo mi je dosta vremena da bih shvatio šta se dogodilo: prvo - nisam se pripremio za kontakt i nisam proverio koliko mi je čista karma; kao drugo - posegnuo sam za kontaktom uključivši energiju grubog plana, a to je, po svemu sudeći, predstavljalo narušavanje zakona.

Kontakt sa svetovima ne može da se uspostavi šablonski, već se odvija isključivo na veoma suptilnom planu, kroz sadržaj. Blokada ovog prestupa odvija se na najsuptilnijim nivoima, odnosno na nivoima koji su odgovorni za reprodukciju i život buduće dece.

Kada sam pogledao svoje polje na suptilnom nivou, video sam sopstvenu smrt i smrt svojih potomaka u dvanaest budućih života, to jest na suptilnom nivou sam uništio svoje potomstvo - kao i samog sebe, između ostalog. Jedini izlaz koji mi je preostao sastojao se u pokajanju i čišćenju karme. Bilo je potrebno otkloniti sve programe koji su doveli do povrede drugog sveta, kao i razloge koji su mi dopustili da bezobzirno prekršim Više zakone.

Čitavih sat vremena pokušao sam da stabilizujem sopstveno polje i polje svoje ćerke. Postepeno je sve počelo da se normalizuje; metod koji je omogućavao pretvaranje smrti u život i tada je bio spasonosan za mene. Moja monada, koja se nalazila u dva sveta, isprva je počela da se fiksira u sedmom svetu, a zatim i u svih 33 svetova naše Vasiona. Zatim, u sledećem čišćenju karme, bio sam primoran da stupim u drugu vasionu, a potom i u treću, u kojoj su sadržane obe prve vasiona. Teško mi je da sada to objasnim, jer informacija pristiže u procesu čišćenja karme i strogo je definisana upravo tim pravcem. Kada se nalazim u

režimu čišćenja karme, zaštićen sam. Obična radoznalost može dovesti do gubitka kontrole nad onim što se događa, a šanse za preživljavanje su pritom vrlo male.

Kada sam stabilizovao situaciju nakon kontakta, izašao sam da prošetam ulicom. Pola sata kasnije osetio sam bol u čitavom telu, kao da je probadano iglama za pletenje. Shvatio sam da se blokada ne dešava samo na suptilnim nivoima, kao i da je mnogo brža nego što sam očekivao. Nije isključeno da je informacija, prenetá tekstom, bila toliko kategorična, s izrazitim ciljem da potpuno mobilšem sve svoje snage i shvatim ozbiljnost onoga što se dešava. Tokom narednih nekoliko dana otklanjao sam u sebi prestupe povezane s drugim svetovima, i informacioni horizont se naglo proširio. Ovakve vrste smrtonosnih situacija značajno doprinose povišenju nivoa. Imao sam ih priličan broj tokom istraživanja struktura polja, te sam svaku smrtonosnu situaciju sada doživljavao kao normalan režim rada s povišenom složenošću.

Dve godine nakon opisanih događaja, uverio sam se da je informacija o mojim ličnim problemima bila iskrivljena i višestruko preuveličana u negativnom smislu. Na taj način su me prisilili da radim na sebi. Što život postavi čoveka u težu situaciju, time je jača njegova težnja prema Bogu.

Želeo bih da pomenem još jedan zanimljiv detalj. Kada sam shvatio da na svakom informacionom nivou bilo koji predmet izgleda drugačije, odlučio sam da uzmem jabuku i pogledam kako ona izgleda na raznim nivoima. Izgledala je ovako: na I nivou bila je to jabuka s listićem koji je bio prikačen za peteljku; na II nivou svesti još uvek je izgledala kao jabuka, ali joj je listić bio zaseban, nalik nekom biću nezavisnom od nje; na III nivou - izgledala je kao presečena jabuka, s vidljivim semenkama; dok je IV nivo podsećao na tehnički crtež - jabuka je ličila na ručku, unutar koje se nalazila četvorolatična struktura božanskog, znak produžetka vrste. Sa spoljašnje strane ručke bio je pravougaonik, razdeljen na dva dela, a oko njega se nalazila struktura razrušenja, itd.

Shvatio sam da, u odnosu na stepen dosezanja suptilnijih slojeva, dolazi sve uopštenija informacija, dok spoljašnji oblik u potpunosti odsustvuje, s obzirom na to da ne poseduje nikakav principijelni značaj. Dosegavši VIII nivo, informaciju nisam mogao da dobijem, iako je ona očigledno postojala - verovatno je bila van granica mojih mogućnosti.

Kada sam radio sa strukturama jabuke, za stolom nas je sedelo troje. Nacrtavši je, odložio sam list papira u stranu, a jedna od prisutnih

osoba je htela da ga dodirne hemijskom olovkom, ali je na vreme bila zaustavljena. Informacija, pribeležena na papiru, negativno je mogla da utiče na osobu sa „nezatvorenom“ karmom. Ne mogu svi da vide informaciju koju dobijam. Zbog toga, nepripremljena osoba, u toku mog kontakta sa izvorom informacija, koja s njim dođe u kontakt kroz moje polje, može da ima velike probleme.

Tema kontakta s drugim svetovima je prilično ozbiljna i za sada se potpuno zatvorila. To je znak da sam još uvek daleko od savršenstva.

MEDIJUMI

Svaka osoba, bez obzira na svoje sposobnosti, predstavlja medijuma. Jedina razlika je u tome što nivo na kome se ostvaruje kontakt može biti različit. Kada je on za stepen viši u odnosu na okolinu, takvu osobu nazivaju medijumom ili posrednikom u kontaktu, vidovnjakom.

Jednom prilikom sam posmatrao koliko nivoa svesti postoji, i na kom nivou se mi nalazimo. Biljke su na II nivou, životinje na III-V, a čovek se nalazi na VI nivou. Ako sam mogao pravilno da procenim informaciju, naše sposobnosti uključuju 75 nivoa, ali, sudeći po svemu, ti odnosi su fluktuirajući i nestabilni.

Po pravilu, detaljno predviđanje događaja se dešava u kontaktu sa zagrobnim svetom. Isprva sam se prema tome odnosio kao prema šali i nikako drugačije. Ali kad su mi izvesni entiteti precizno predvideli događaje koji su se ispunili, shvatio sam da mehanizam predviđanja zaista postoji. Isto tako, kada sam, iz zabave, sa društvom okretao tanjirić i kada mi je ne samo predskazano rođenje sina, već je naveden i tačan datum tog događaja, bio sam prilično iznenađen. Zatim, baveći se istraživanjima, saznao sam da nam je zagrobni svet najbliži i da kontaktiranje s njim daje informaciju koja je tačna do najsitnijeg detalja - odnosno, radi se o uvidu u taktički plan - ali uz velike greške na strateškom planu.

Vizionarstvo, koje je još višeg stepena, predstavlja kontakt s drugim svetovima. To nije nivo vračara i vidovnjaka, već ljudi koji su naprednijeg duhovnog nivoa. Ukoliko, pak, postoji kontakt sa drugim vasionama, tada je u pitanju nivo proroka i mesija.

Međutim, postoji i nivo direktnog kontakta s božanskim planom. Koliko shvatam, osoba koja ima kontakt s božanskim planom ne može uvek da se realizuje na spoljašnjem nivou, ali na suptilnim nivoima njen uticaj je uvek veliki. Ukoliko čovek ostvari kontakte sa zagrobnim svetom u jednom do dva života, ostvarivanje kontakta s božanskim može da traje desetine života.

Talenat se ne razvija tokom samo jednog života. Kada vidimo izuzetnog čoveka, to je realizacija onoga što je prikupio tokom prethodnih života. Da bi akumulirao duhovni potencijal, morao je da prođe kroz potpuno siromaštvo i da pritom ne klone duhom, da izdrži najteže sudbinske udarce koji bi svakoga slomili, ali i da preživi jer

uporište nije tražio u telu, već u duhu. Situacije koje su se dešavale terale su ga da sumnja u razumnost i poštenje sveta što ga okružuje, a da bi sačuvao svoj potencijal, u potpunosti je morao da teži Bogu.

Zatim mu je dat fizički hendikep, patnja i bolesti, ali su oni samo ojačali njegovu želju da stiče duhovnost, a ne materijalni kapital. U sledećem životu će dobiti priliku da napreduje, da oseti sebe mnogo sposobnijim od drugih - ali će mu odmah biti poslata i smrt, da bi ga nadmoć prema drugima asocirala na smrt. Tako će se, malo po malo, povećavati amplituda, dajući mu sve više zemaljskih mogućnosti i sreće, a onda će se odjednom sve to razrušiti da bi čovek postepeno premestio uporište i životni cilj na ono jedino što nije podložno propadanju - na ljubav prema Bogu. Čim nestanu i poslednji znaci vezanosti duše za Zemlju, on će biti spreman da u sledećem životu prihvati svaku informaciju koja neće naškoditi njegovoj duši. Osećaj sopstvene natprosečnosti i nadmoći prema drugima za njega će uvek predstavljati iluziju.

* * *

Jednom prilikom su mi se obratili roditelji dečaka koji je poginuo.

- Našeg sina je udario automobil i on je poginuo. Dečak je bio veoma nežan i inteligentan i mi nikako ne možemo da shvatimo zašto se to dogodilo. Prilikom sahrane, fotografisali smo ga u kovčegu, i, kada smo razvili film, činilo se kao da cvet leži u grobu. To nije bilo oštećenje filma. Rekli su nam da to ima neke veze sa NLO.

Objasnio sam im:

- To je znak da njegova smrt nije slučajna, već da u njoj postoji neki stvaralački smisao. Na osnovu dijagnostike, on je zaista povezan s vanzemalcima, odnosno dečak je prirodni medijum, ali se njegova duša isuviše vezala za mudrost. Za životni cilj i svojevrsno idolopoklonstvo možemo da postavimo novac te da nam se na taj način zatamni duša. Možemo da idealizujemo i voljenu osobu i naš odnos s njom, ali to može da predstavlja i izvor informacija. Tada će informacija koja se pruža ljudima biti protkana gordošću pa, samim tim, će biti i opasna.

- Ali šta je on to učinio u prethodnim životima da ga nije zaustavila bolest, već je odmah nastupila smrt? - upitala me je detetova majka.

Dijagnostikovao sam na suptilnom planu njegove prošle živote i u njima nisam video uzrok smrti. Uzrok se nalazio u budućnosti.

- U sledećem životu vaš sin će se roditi na Tibetu i biće medijum vrlo visokog nivoa, ali da bi to postigao, neophodno je da bude potpuno

nevezan za mudrost. Značaj njegovog dela u budućnosti je toliko veliki da u ovom životu polumere prema njemu nisu bile svrhovite. Vi svojim žaljenjem, ogorčenošću i nedostatkom volje za životom možete naneti štetu njegovoj duši, pa vam zato oni, koji će raditi s njim u sledećem životu, daju znak da morate hrabro prihvatiti ono što se dogodilo da mu ne biste zaprljali dušu.

U komunikaciji s medijumima, uverio sam se da među njima ima ljudi s psihičkim smetnjama, ili, obrnuto, zdravog razuma, ali sa avanturističkim manirima. Aktiviranje struktura polja pojačava kontakt sa zagrobnim svetom i čoveku se čini kao da komunicira sa najvišim bićima, usled čega sebe doživljava skoro kao mesiju, a informaciju dobija od sopstvenog dvojnika ili nečije duše. Sećam se kako su mi dva medijuma istovremeno prenosila poruke koje se apsolutno nisu podudarale, a ponekad su izazivale i smeh.

Ispričao sam to jednoj pacijentkinji tokom konsultacije, kada je došlo do razgovora o medijumima:

- Ne postoje medijumi koji prenose potpuno čistu informaciju, jer to njihova psiha ne bi izdržala. Oni mogu toliko da se zalepe za poruku da se njihova gordost, a naročito gordost njihove dece, višestruko povećava. Deca u takvom slučaju nemaju šansu da prežive, tako da medijum visokog nivoa ili nema decu ili ona umiru. Spasenje za njega je u tome što mu informacija pristiže kao „sendvič“: sloj čistoće, sloj prljavštine. Prema tome se mora ispravno odnositi. Bilo koja informacija da je u pitanju, trebalo bi je prihvatiti kritički, odnosno verovati i istovremeno ne verovati.

Razmislivši, žena me je upitala:

- A kakvu vi informaciju dobijate? Koliko u njoj ima „nečistoće“?

- Mislim da u mojoj informaciji takođe postoje „nečistoće“ - odgovorio sam joj.

Posle nekoliko sekundi žena mi je tužno rekla:

- Počinje da mi se oduzima leva ruka.

Istraživao sam razlog zašto je to povezano sa mnom, i zaključio sam da se dešavalo odricanje od božanskog.

- Žao mi je, ali moram da vam kažem da posedujem uglavnom čistu informaciju.

- Gle, ruka je opet počela da me sluša - rekla mi je i nasmejala se.

* * *

Navešću vam jedan slučaj komunikacije sa medijumom prilično visokog nivoa. Nakon što je izašla moja prva knjiga iz štampe, jedan poznanik mi je preneo da su se pojavile glasine: „Lazarev kontaktira s nečistim bićima, njegova prva knjiga šteti ljudima, i slično.“ Neki od onih, što su širili te glasine, su bili u pravu. Erupcija interesovanja za mene na suptilnom nivou prikovala me je za zemlju, pojačala mi gordost, kao i vezanost za moći i mudrost, a ja sam tek otpočeo da se snalazim u tim pojmovima.

Baš tada me je posetio jedan bračni par i saopštio mi da kontaktira s drugim civilizacijama. Dobili su dozvolu da se sretnu sa mnom - pa i više od toga: da mi prenesu kako je informacija sadržana u mojoj knjizi autentična. Usput sam saznao na koji način je uspostavljen kontakt s njima.

Ispričali su mi na koji način su uspostavili kontakt. Muškarac je imao dve fakultetske diplome, bio je direktor komercijalne firme, odnosno - bio je to potpuno normalan čovek. Jednom prilikom, dok je sedeo kod kuće, pred njim su iznenada počeli da se materijalizuju listići hartije koji su padali na sto. Pred njegovim očima prekrivali su se nekim čudnim tekstom, a glas koji se začuo istovremeno je odmah prevodio taj tekst. Zatim su sledila uputstva: „Ostavite unosan posao i bavite se samo sobom. Uzdržavajte se od alkohola i seksa. Neka vaša ćerka prekine studije“.

- Kod kuće imam nekoliko hrpa papira na kojima se nalaze informacije koje sam dobio od njih, pri čemu mi zabranjuju da ih ikome pokažem, uključujući i vas. Voleo bih da znam da li radim pravu stvar time što im se povinujem?

Očitao sam informaciju iz struktura njegovog polja.

- Ne mogu tačno da kažem ko radi s vama, ali rade profesionalno. Alkohol i seks izazivaju snažnu vezanost za zemaljske vrednosti, usled čega je informaciju mnogo teže dobiti. Međutim, vezanost za sposobnost i mudrost, odnosno gordost, počinje da se pojačava i može da vas spase samo ponižavanje. Zbog toga su vam oni zabranjivali duže vreme da radite, a ćerki da uči. Sada vam je dopušteno da budete direktor velike kompanije, jer oni imaju uvid u budućnost: dobićete priliku da radite u nekom režimu koji je ključan za spasenje čovečanstva.

- Da li je istina da su oni iz sazvežđa Canes Venatici? - upitao me je posrednik.

- Ako se čovek konstantno bude inkarnirao samo na Zemlji, to je opasno za njegove više duhovne strukture. Zbog toga se on povremeno inkarnira na drugoj planeti, koja se nalazi na drugoj strani galaksije i gde postoji civilizacija slična našoj. Osim toga, postoje civilizacije posrednika, koje se nalaze između nas i te planete. Upravo vas ti posrednici najčešće i posećuju. Povremeno se čovek rađa u drugim svetovima i drugim vasionama da bi uništio uobičajene stereotipe i intenzivirao kontakt s Božanskim. Na koji se način još odvijala vaša saradnja?

- Kada nisam bio zaposlen i kad nisam imao šta da jedem, jednom prilikom smo se vratili kući i otkrili da je sto bio prepun hrane. Tamo je bila čak i šerpa s toplim krompirom. A onda su nas povremeno hranili jelima koja su se pojavljivala niotkuda.

Moja komunikacija s posrednicima nije trajala dugo. Javljale su mi se misli: „Nad prvom knjigom sam toliko „orao“ da umalo nisam umro od napora. Drugu knjigu sam tek otpočeo, a još uvek mi je život mio... S druge strane, iskusniji drugari će mi pokazati kako treba da je pišem...” Ali „mufta“ se odmah prekinulo - zabranili su im da komuniciraju sa mnom pod pretnjom kazne. Shvatio sam da je potrebno da radim svoj posao, a oni svoj, i da ću morati sam da pišem drugu knjigu, ne očekujući pomoć sa strane.

Najbolji oblik kontakta je onaj, pri kome čovek oseća da ga vode, a to ne može da dokaže. Očigledno je da vidljiv, materijalni kontakt, slabi naše sposobnosti i kvari nam um. Da bi čovek kvalitetno obavio posao, mora da se oslanja isključivo na sopstvene snage, inače se nikada neće uspraviti. Samo u kritičnim situacijama instrukcije stižu direktno. U gorenavedenom slučaju, mene su doveli do medijuma da bi ih uravnotežio, a zatim su ih poslali na nove dužnosti.

DVOJNICI

S pozicije materijalističkog pogleda na svet, verovao sam da je svaki čovek jedinstveno i neponovljivo biće i da zbog toga smrt ima apsolutni karakter. Na suptilnom nivou sve se ispostavilo unekoliko drugačije. Kada sam shvatio da je struktura Vasiona - u obliku saća i da je naša duhovna konstrukcija njena replika, promenila se i moja predstava o čoveku. Ispostavilo se da u vremenu i prostoru, čak u jednom svetu, svaki čovek predstavlja grupu entiteta, koji su objedinjeni zajedničkom informacionom strukturom.

Iz istočnjačke literature je poznato da čovek poseduje energetskog dvojnika. Uverio sam se u to analizirajući suptilne slojeve polja i započeo istraživanje ponašanja energetskog dvojnika. Kada razmišljamo o nekom čoveku, naš dvojnik odmah počinje da prikuplja informaciju o njemu. Međutim, ova informacija pristiže na podsvesnom nivou. Ponašanje dvojnika je definisano programima preuzetim iz naše svesti. Preciznije rečeno: kakav nam je karakter, takvo će biti i ponašanje našeg energetskog dvojnika. Nosio sam se mišlju da se bavim aktivacijom i proširenjem sposobnosti dvojnika. Primenom određenog treninga on može da deluje na fizičkom nivou. Navešću primer.

Jednom prilikom sam predosetio da moja poznanica može da nastrada. Imao sam na raspolaganju samo pola sata da joj spasim život, a budući da je na suptilnom nivou čišćenje išlo sporo, pretila je opasnost da ne uspem. Poslavši svog dvojnika, ubrzo sam dobio informaciju da je sve u redu. Nekoliko dana kasnije sam je sreo.

- Da li znaš da si u ponedeljak u šest časova popodne mogla da pogineš?

- Znam. Krenula sam da dohvatim nešto sa ormara i pritom sam pala pravo na leđa, dok potiljkom umalo nisam udarila o ivicu stola.

Prilikom aktivacije dvojnika svaka situacija se može daljinski kontrolisati. Ipak, ubrzo sam prekinuo te aktivnosti jer sam osetio opasnost. To se dogodilo na sledeći način: jednom prilikom sam distanciono posmatrao jednog ekstrasensa, pri čemu sam osetio snažan napad. Tada nisam mogao da shvatim šta se dešava. Ispostavilo se da se u meni pojavio neki prezir prema tom čoveku, i da se moja dijagnostika, u suštini, pretvorila u napad. Odgovor agresijom je bio toliko snažan da sam morao da legnem, jer sam se tokom hoda teturao i imao vrtoglavicu. Vreme je prolazilo, a moje stanje se pogoršavalo.

Poslao sam svog dvojnika koji je probio polje ove osobe. Napad se odmah zaustavio. A onda mi je sinulo da će pokidano polje prouzrokovati njegovu smrt. Setio sam se magijskih tehnika koje dovode do toga da ljudi sa sličnim povredama za deset dana umru, a da lekari postave dijagnozu „upala pluća“ ili nešto slično. Nekoliko sati mi je bilo potrebno da u strukturama polja ekstrasensa ispravim poremećaje koje sam prouzrokovao.

Postalo mi je jasno da će i najmanja ljutnja na bilo koju osobu dovesti do toga da će ih moj dvojnik ubiti. Ali šta ako se naljutim na svoju decu i na svoje srodnike? Kolikim brojem života će to morati da bude plaćeno?

Zatim sam se još dosta puta uverio u to da nasilno rešenje problema predstavlja gubitak, a da su razumevanje onoga što se dešava i ispravna orijentacija daleko moćniji sistem zaštite od bilo kakvog delovanja.

Ispostavilo se da čovek ne poseduje samo jednog energetskog dvojnika. Neki moji prijatelji su tvrdili da su me videli na ulici iako sam tada bio kod kuće i spavao. Interesovalo me je koga su to videli pa sam distanciono osmotrio situaciju. Rezultati su bili neobični: to je bila moja kopija, koja se nalazila u zagrobnom svetu, a manifestovala se ovde, uglavnom tokom mog sna. Dvojnik poseduje takve mogućnosti da menja prostorne karakteristike u našem svetu, da postaje realno vidljiv i da se praktično ne razlikuje od originala.

Dugo sam razmišljao zašto nam je potreban dvojnik i kakva je njegova svrha. Ispostavilo se da dvojnik živi tokom pet mojih života i da sam na suptilnom nivou ja predstavljao svega jednu petinu strukture većeg kapaciteta.

Kada čovek umire, njegovo telo se raspada, a svest se transformiše, ali srž svega onoga što je iskusio mora negde da se prenese. Sve to prelazi u dvojnika. Čovek, kao pčela, prikupljajući u životu ono što mu je najvažnije, prenosi to dalje, u budućnost. Kada se raspada dvojnik, osnovna informacija se prenosi sudbinskim strukturama, pri čemu, prema crtežu, naš dvojnik liči na leptira, a sudbina na pticu ili guštera koji ima šest krila. Svaka tvorevina koja postoji u vremenu poseduje formu i sadržaj koji se prenose Višim hijerarhijskim strukturama.

* * *

S jednom pacijentkinjom sam imao sledeći razgovor:

- Deo vaših problema može se objasniti time da su se aktivirali programi iz prethodnih života. U prošlom životu ste bili muškarac i živeli ste u Australiji.

Pogledala me je kao da sam joj iz džepa izvukao novčanik.

- Prošli put ste rekli da sam bila žena i da sam živela u Americi.

Bio sam posramljen, ali su ipak iz nekog razloga i jedna i druga verzija bile tačne. A zatim se ispostavilo da svaka osoba ima svog dvojnika suprotnog pola, odnosno identičnu energetsku strukturu. Na suptilnom nivou oni neprestano međusobno komuniciraju i to olakšava smenu polova kroz inkarnacije.

Da se ne bi vezao za fizički omotač, čovek ne samo da oboljeva, stari i umire, već i povremeno menja pol. Hormonalna promena, neophodna za to, minimalna je. Svaka osoba poseduje i muški i ženski princip i 5-10% suficita jednog principa, dovoljno je da se rodi dete odgovarajućeg pola. Gledao sam kako pre začeca, pa čak i nakon njega, pol deteta oscilira. Ako po ženskoj liniji, na primer, postoje opasni programi (ljubomora, mržnja), tada se rađa dečak, a programi majke u njemu kao da su uspavani, ali mogu da se aktiviraju kod njegove ćerke.

Kada osobu privlači promena pola, ona time blokira nesreće, koje su povezane s negativnim unutrašnjim programima. Jednom prilikom mi je na konsultaciju došla žena koja mi je ispričala da voli drugu ženu i oseća da se u njoj nalazi duša muškarca.

- Promena pola u okviru jednog života - objasnio sam joj - po pravilu je povezana sa ljubomorom. U prošlom životu ste bili neverovatno ljubomorni i ta ljubomora je postepeno počela da se pretvara u mržnju prema ženama koje bi mogle da vam otmu voljenu osobu. Ako se nešto slično ponovi u ovom životu, ljubomorom ćete ubijati ljubav drugih prema sebi. Dakle, u ovom životu ćete ili umreti ili ćete početi da osećate pojačanu privlačnost prema ženama, menjajući seksualnu orijentaciju.

Isto se odnosi i na muškarce: ljubomoran muškarac oseća privlačnost prema homoseksualizmu. Ljubomora predstavlja vezanost za voljenu osobu, za odnose, za materijalne stvari. Kada su duhovne strukture društva vezane za Zemlju, dolazi do pojačane agresivnosti, koja se blokira bolestima, smrću i promenom seksualne orijentacije. U Staroj Grčkoj, kult tela je postepeno dovodio do homoseksualizma. U doba renesanse, dogodilo se isto. U ovom trenutku čovečanstvo ima slične

probleme. Hristov poziv da volimo Boga više od oca, majke i svih najmilijih - najbolji je lek protiv homoseksualnosti.

Vratićemo se na priču o dvojnicima. Ispostavilo se da osim gotovo identičnih energetskih polovina različitog pola, postoji još oko devet sličnih. Čovek, koji na fizičkom planu poseduje individualnost, na suptilnom planu je sve prožetiji okruženjem. Isprva sam mislio da su dvojnici polovine koje traže jedna drugu kako bi stupile u brak. Međutim, zapravo se ne dešava ništa slično ovome. Naprotiv, oni ne treba da se sretnu zato što su suviše slični.

Dalja istraživanja su me dovela do interesantnog zaključka. Čovek može da se duplira ne samo u drugim ljudima, već i u životinjama, biljkama pa čak i mineralima. Svakom čoveku je veoma bliska neka životinja ili biljka. Jedna žena me je zamolila da nacrtam životinju koja poseduje energiju srodnu njenoj. Dobili smo lenjivca, kako visi okačen na grani.

Na spoljašnjem nivou, naš način razmišljanja je individualan, a na unutrašnjem - kolektivan. Na najsuptilnijim nivoima sve je jedinstveno: bez obzira da li to bio čovek, životinja ili mineral - to nema nikakve važnosti.

BUDUĆNOST

Moj metod je otpočeo kao sistem samoodbrane od uroka ili vradžbina. Verovao sam da je potrebno uspostaviti vezu na daljinu sa onim ko je bacio vradžbinu, proceniti njegove mogućnosti i načine zaštite. Zatim, kada sam jednom za svagda odlučio da ne uzvraćam na agresivnost, čitav sistem zaštite je sveden na jedan isti postupak: ukoliko neko ispoljava agresivnost prema meni, u mojoj duši postoji sličan program. Otklanjam ga i napad se automatski zaustavlja. Spoljašnja agresivnost je nemoguća ukoliko u mojoj duši ne postoji sličan program.

Kada sam otpočeo rad na prvoj knjizi, na mene se iznenada obrušila lavina napada raznih tipova ljudi. Bilo je neophodno ne samo odbiti pojedinačne napade, već načiniti sistem samozaštite, koji se pretvorio u sistem samopročišćenja. Kada sam se uzvisio iznad nivoa običnih ljudskih sposobnosti, mislio sam da su svi moji problemi razrešeni i da sam dostigao dovoljan nivo čistoće. Ali ispostavilo se da je to bio samo početak.

Počela su da me napadaju bića višeg poretka. Kada napad dolazi iz zagrobnog sveta, ili iz drugih svetova, ili kada vas napadaju prostor i vreme, tada, da bi čovek preživeo, neophodno je da preispita mnoge stvari. Zatim se to pokazalo veoma korisnim u lečenju pacijenata. Ako se prilikom pogrešnih razmišljanja i ponašanja upletu interesi bilo kakvog entiteta, recimo vremena ili drugih svetova, čovek može naglo da ostari i oslepi. Razmrsiti kakvi se prestupi dešavaju, kako se prevode na jezik običnog ponašanja, shvatiti sve to i načiniti ceo sistem, u početku je bio prilično komplikovan zadatak.

Na primer, loše sam pomislio o čoveku koji se nalazio na znatnoj udaljenosti od mene. Čovek - to je jedinstvo fizičkog omotača i polja, pri čemu se deo njegovog polja proteže u prostor. Ako mrzim neku osobu i ljutim se na nju, to može naneti štetu njenom telu, ali strukture polja praktično ostaju neoštećene. Ukoliko, pak, nekoga osuđujem, a naročito ukoliko ga prezirem, otpočinje agresivnost usmerena na strukture njegovog polja. U ovom slučaju se može uključiti uzvratni program ne samo tog čoveka, već i prostora, kao zasebnog entiteta.

Da bi postojao, moj fizički omotač mora da bude u interakciji s prostorom i da posredstvom njega dobija energiju iz Vasiona. Ako činim prestupe u odnosu na prostor, on mi blokira kontakt s Vasionom i moje telo počinje da se raspada.

S obzirom na to da je svaki čovek deo viših entiteta, čim napad s površinskog nivoa prodre unutar nas, mi već napadamo ove entitete i, shodno tome, naš napad mora biti zaustavljen. Ako mi preziremo svoje ostarelo, oronulo telo, kršimo Više zakone i ispoljavamo agresivnost prema vremenu i prostoru sa svim posledicama koje iz toga proističu.

Kada mi dolazi pacijent, istražujem koji se entiteti loše odnose prema njemu, prevodim na običan jezik prestupe po pitanju njegovog odnosa prema tim entitetima i objašnjavam mu kako treba ispravno da se ponaša da bi bio zdrav. Ponekad su mi ti entiteti pružali i tekstualnu informaciju, recimo kada nisam mogao sam da se izborim i kada sam mogao da nastradam. Ali, to se dešavalo vrlo retko.

I, tako, počeli su snažno da me napadaju neki entiteti višeg poretka i tek tada sam shvatio zašto se to dešavalo. Da bih objasnio kako se prema čoveku npr. odnosi vreme ili magnetno polje, morao sam sa ovim entitetom da stupim u kontakt i da izračunam, da se tako izrazim, njegov emocionalni odnos prema toj osobi. Ali, pritom, u meni nije smelo da bude agresivnosti prema tom entitetu, jer sam, u suprotnom, mogao da nastradam.

Najverovatnije sam podsvesno počeo da se pripremam za dijagnostiku viših bića kako bih pomogao ljudima. Moji programi su počeli da ih uznemiravaju i oni su zauzvrat počeli da me napadaju. U normalnim okolnostima pojavili bi mi se problemi i bolesti. Ili pak, razvijajući metod, morao sam da pročistim sebe kako bi kontakt bio bezbolan.

Bolest je oblik adaptacije na one događaje koji se još nisu dogodili. Analizirajući različite situacije, došao sam do zanimljivog zaključka: na suptilnom nivou čovek reaguje na događaj mnogo pre nego što se on dogodi. Što je sloj suptilniji, time je veće „rastojanje“ do realnog događaja. Bolest nije samo kazna za ono što je učinjeno u prošlosti, koliko je priprema za budućnost. Čovek svoje osnovne napore treba da usmeri ne toliko na preispitivanje prošlosti, koliko na promenu budućnosti. Osnovni napori ne treba da se usmere na samokažnjavanje zbog učinjenog, već na promenu sebe kako bi se sprečilo ponavljanje greške u budućnosti. Dakle, pokajanje je više okrenuto ka budućnosti, nego ka prošlosti.

BUDUĆA DECA

Tokom ovih godina, saznao sam da sopstvenim mislima, emocijama i ponašanjem mi utičemo na našu decu. Ali nisam ni slutio da i buduća deca mogu uticati na nas. Otkrio sam to na apsolutno mističan način.

Sedeo sam u društvu jednog mladića i njegove devojke. Uskoro je devojka započela razgovor s lekarkom koja je sedela pored nje. Tema je bila osetljiva i one su otišle u drugu prostoriju. Vratile su se pet minuta kasnije.

- Kucali ste nam u zid i mi smo došle, - objasnile su nam.

Lica su nam se izdužila:

- Niko vam nije kucao. Možda vam se učinilo?

Žene su tvrdile da je neko lupao u zid i da tako nešto nije moglo da im se učini, tim pre što su one, za razliku od nas, bile trezne. Nešto me je u ovoj situaciji zainteresovalo i sutradan sam odlučio da na suptilnom nivou pogledam šta se dogodilo. Ono što se desilo bilo je povezano sa zagrobnim svetom, odnosno - lupanje u zid je dopiralo odatle. Nastavio sam da istražujem i dobio sam informaciju da je kucao budući sin te devojke.

Zatim sam više puta posmatrao različite situacije i shvatio sam da duše buduće dece dolaze iz zagrobnog sveta, što znači da se tamo ne nalaze samo pokojnici, odnosno prošlost, već i budućnost. Pritom, oni na Zemlju dolaze kroz Južni pol. Prema podacima kojima raspolazem, iznad Južnog pola se nalazi mesto kontakta s našim svetom. Ukoliko je duša budućeg deteta savršena, može da dođe iz drugih svetova, pri čemu u naš svet ulazi kroz centar Sunca. Zatim dolazi na Zemlju i inkarnira se na njoj.

To znači da je dete kucalo iz zagrobnog sveta, verovatno s ciljem da spreči razgovor koji se odvijao. Dakle, u tom razgovoru je postojalo nešto što je sprečavalo njegov dolazak na svet. Stoga sam upitao devojku o čemu su tada razgovarale.

- Razgovarale smo o sredstvima zaštite i o tome kako prekinuti trudnoću.

Ova činjenica me je jednostavno zapanjila. Ispostavilo se da je dete povezano s roditeljima mnogo godina pre svog začeća.

Sledeći korak u spoznaji ove oblasti načinio sam kada sam pokušao da pomognem ženi koja je patila od teške vrste astme. Na početku lečenja došlo je do značajnog poboljšanja, ali ono nije dugo potrajalo. Nešto je bolesti davalo snažan podsticaj. Bila je to njena ćerka. Tražio sam od nje da dovede ćerku kako bismo lakše ispravili situaciju. Kada je ušla, shvatio sam da će biti teško izlečiti njenu majku.

- Vi ste u stanju da ubijete čoveka - rekao sam joj.

- Zavisi zbog čega - hladnokrvno mi je odgovorila.

- Ubijaćete iz bilo kog razloga koji vam se čini značajnim. A ukoliko bude potrebna vaša saglasnost za ubistvo, daćete je čak i zbog sitnice. Kada neko ubija da bi se zaštitio ili zbog osvete - to je jedna stvar, ali kada je duša saglasna s tim činom, to je potpuno druga. Vi ste već unapred spremni da uništite čoveka koji vas uvredi. Pritom, ne samo nepoznatog čoveka, već i sopstvenu decu. Posedujete ogromnu gordost. Vaša duša ne želi i ne može da prihvati traumatičnu situaciju, već je spremna da se sveti i po cenu ubistva.

Da biste dobili decu s takvom gordošću, potrebno je proći kroz veliko uniženje pre začeća i tokom trudnoće, ali vi ćete, umesto pročišćenja, ubijati svoju decu tako što ćete prekidati trudnoću. U budućnosti ste već ubili prvo svoje dete u četvrtom mesecu trudnoće, a sledeće u sedmom mesecu i pritom ste umrli. Za vas apsolutnu vrednost predstavljaju unutrašnje ambicije i srećna sudbina. Kada vašu dušu budu čistili kroz uskraćivanje tih vrednosti, počecete da mrzite i uništavate sve oko sebe.

Vaš lični doprinos datoj situaciji, koji potiče iz prošlih života, sačinjava 40%; 60% je preneto od - majke, koja je u sebi ubila osećaj ljubavi zbog usmerenosti ka materijalnom blagostanju, ne znajući da na Zemlji ne postoji ništa što je moguće postaviti iznad osećanja ljubavi. Majka je pogrešnim ponašanjem zaprljala vašu dušu i duše svojih unučadi - pa zbog toga, ukoliko se vi ne pročistite, vrlo teško joj se može pomoći.

Tokom trećeg tretmana, video sam kod devojke poboljšanja. Postala je daleko blaža, a njena želja da se promeni postala je očigledna. Na četvrti tretman majka i ćerka nisu došle i ja sam shvatio da su ih jednostavno sprečili, što znači da sam imao mane i da u tom trenutku nisam bio u stanju da im pomognem. U to vreme još uvek nisam mogao da ih posavetujem da za pročišćenje duše nerođene dece koriste molitvu.

Tada sam neposredno lečio pacijente i nisam pretpostavljao da ću nakon nekog vremena moći da vidim duše nerođene dece, da ih dijagnostikujem i lečim. Nije mi još bilo poznato da u našem polju postoji nešto poput matrice staništa duša buduće dece i da one mogu da se zaprljaju. Odnosno, izbacivanje „prljavštine“ u budućnost može da uprlja duše potomstva do trećeg, sedmog, trinaestog kolena, itd. Nisam znao da je potrebno moliti se za duše buduće dece i na taj način ih čistiti. Zbog zaprljanosti duše naših potomaka, često je nemoguće izlečiti tešku bolest.

* * *

Nedavno sam dijagnostikovao jednu porodicu. Došao mi je mlad bračni par sa sinčićem i ženina majka. Ispričali su mi da se u poslednje vreme na njih obrušio čitav niz nesreća. Pre rođenja deteta, muškarcu su počeli da umiru rođaci. Baka se razvela od muža, a onda joj je dijagnostikovao rak. Nikako nisu mogli da shvate zašto se sve to dešava. Posmatrao sam strukture njihovog polja i objašnjavao im:

- U poslednje vreme ubrzava se kretanje karmičkih slojeva - a, u skladu s tim, pojačavaju se i nagrada i kazna. Detetu s tamnom dušom je sve teže da dođe na svet, a za rođenje deteta sa svetlom dušom - postoji podrška. Danas je u ljudima manje ljubavi, kontakt s Bogom je oslabio, a šanse za opstanak se smanjuju.

Ljubav postoji ne samo pre čovekovog rođenja već i posle njegove smrti, ali u svojoj svesti on registruje pojavljivanje ljubavi kao rezultat odnosa s nekim, pri čemu nastaje želja da taj odnos učini svrhom, a ne sredstvom za razvijanje ljubavi. Kada se to dešava, rađa se ljubomora koja prvo ubija zemaljsku ljubav, a zatim i božansku.

Danas, da bi se na svet pojavilo harmonično dete, roditelji treba da očiste dušu, ili će ih, pak, čistiti nakon njegovog rođenja kroz bolesti i nesreće. Kod dečaka je unutrašnji nivo ljubavi veoma visok, ali po očevoj i majčinoj liniji je vezan za odnose, ljubomoru i ubijanje ljubavi. Da bi dečak mogao da dođe na svet, umirali su rođaci po očevoj liniji, a da bi preživeo, baka po majci su odvojili od vezanosti za zemaljske vrednosti, usled čega je došlo do razvoda i bolesti. Onoliko koliko budete preispitali svoj život i preusmerili svoju dušu, toliko ćete biti i zdravi.

Zatim sam se više puta susreo sa slučajevima kada je pogrešan odnos prema budućnosti stvarao velike probleme. Sećam se da sam pokušavao da spasim muškarca koji je bolovao od raka pluća. Uspeo sam

da otklonim deformacije polja - one su isprva nestajale, ali su se potom opet vraćale.

- U sebi ste ubili ljubav. Preispitajte svoj život, zatražite oprostaj za to i tada će vam biti bolje.

Ali on je umro. Nisam mogao ništa da učinim.

Kada sam dostigao napredniji nivo, pokušao sam da razjasnim ovu situaciju. Na koncu sam shvatio u čemu je bio problem. On se zaljubio u ženu s kojom mu je bilo predodređeno da ima dete. Nameravao je da ode od porodice, ali to nije učinio. Sin mu se nije rodio i on je to otplatio smrću, jer je porodicu i materijalno blagostanje postavio iznad ljubavi.

* * *

Preda mnom je sedeo pacijent oboleo od raka. Objašnjavao sam mu:

- Imate suprugu, ali i ženu koju volite i ka kojoj vas nešto vuče. Sa tom ženom ćete možda imati dete; nemojte se toga plašiti. Razboleli ste se zato što ste odlučili da je odbacite. Međutim, ako se rastanete od nje, umrećete. Ako odete kod nje, može umreti vaša žena. Sve troje treba da prihvatite situaciju u kojoj ste se našli. Naravno, bolje je da ne povredite suprugu, odnosno, malo drugačije treba da joj predstavite situaciju. Prema ljubavnici osećate takvu strast da se međusobno možete ubiti ljubavlju; zbog toga je potrebno da budete na distanci. Vaša supruga, pak, snažno je vezana za porodicu, za odnose i za nju je stabilna porodica opasna. S obzirom na to da ljubavni trougao ne nastaje slučajno, ljubav se ne sme gaziti jer to može dovesti do smrti. Što je čovek iskreniji u takvoj situaciji, time su uzvišenija njegova osećanja, manje se vezuje za Zemlju i lakše rešava problem.

* * *

Verovatno jedan od prvih slučajeva kada je zdravstveno stanje majke bilo vezano za buduće rođenje deteta, susreo sam radeći na poliklinici na Nevskom prospektu. Pacijentkinja mi je saopštila da oseća mučnine, pati od glavobolja i vrtoglavica. Posećivala je ekstrasense i oni su konstatovali da joj je polje pomereno. Dugo su joj ga uspostavljali, ali ništa nije pomoglo. Objasnio sam joj da je imala visoku podsvesnu agresivnost, i da joj zemaljske vrednosti znače više od ljubavi prema božanskom. Sve je shvatila i stanje joj se poboljšalo.

Posle šest meseci, ponovo je došla i rekla mi je da je sve krenulo iznova, ali još snažnije. Dijagnostikovao sam njeno polje i video u njemu

dušu budućeg deteta, ali sam kod nje otkrio i početni stadijum raka grlića materice.

- Treba da rodite dete - rekao sam joj, ne pominjući onkološku bolest, da njena odluka ne bi bila pod prisilom.

- Već imam dvoje dece, a situacija u zemlji je veoma teška.

- Prošli put sam vam objasnio da su za vas zemaljske vrednosti i radosti iznad ljubavi prema Bogu. Vi i sada razmišljate samo o zemaljskim vrednostima, iako vaša duša želi da rodi treće dete. Shvatite da postoje žene kojima je zabranjeno da imaju i samo jedno dete, a vama je dato da ih imate troje.

Razmišljala je minut.

- Pa, šta da radim? Da uklonim spiralu?

- Da.

- I da ne koristim zaštitu?

- Da.

- Dobro, neka bude tako.

Pogledao sam njeno polje i bio začuđen naglom promenom: bilo je čisto. Ako pronađemo pravi uzrok, tada se informacija o onkološkoj bolesti može lako ukloniti.

Ponovo smo se sreli godinu dana kasnije. Pola godine nije mogla da zatrudni, ali onda je sve proteklo uspešno. U trenutku našeg poslednjeg susreta bila je u šestom mesecu trudnoće. Zdravstvenih problema nije bilo, s detetom je sve bilo u redu i mogao sam samo da se radujem.

Ograničavao sam sebi vizije budućnosti i trudio se da vidim samo ono na šta mogu da utičem u datom trenutku. Zbog toga se povećavanje vizionarskog potencijala odvijalo sporo i bolno. Kada vizija prevazilazi mogućnosti intelekta, zaustavljam se i pokušavam da načinim korak u drugom pravcu, odnosno da shvatim ono s čime sam se susreo. To je ponekad veoma teško, ali tokom mnogih godina sam se već navikao.

Kada su počele da mi se pojavljuju vizije budućnosti, mogao sam da procenim efekte koje pruža tradicionalni način lečenja i one, nastale uticajem ekstrasensa visokog nivoa. Ispostavilo se da se i u jednom i u drugom slučaju problemi prebacuju u budućnost - potomcima, kao i u naše buduće živote, odnosno da u suštini i ne dolazi do izlečenja. Zaključak se nametao sam po sebi. Kao prvo, bez promene karaktera i pogleda na svet nije moguće izlečiti čoveka. Kao drugo, svi metodi

lečenja samo kupuju vreme. Ako to budemo shvatili i iskoristili na pravi način, tada fizičko ozdravljenje neće prouzrokovati negativne posledice u budućnosti. Nije mi poznato kakva mi je iznenađenja pripremila moja budućnost, ali mislim da istraživanje ove teme tek otpočinje.

* * *

- Već nekoliko meseci se trudimo da izlečimo ćerku prema vašem metodu, ali efekat je minimalan, čak i suprotno - stanje joj se pogoršalo, epileptični napadi su učestaliji. Da li možete to da mi objasnite?

- Za sada mogu da kažem samo jedno, duše njene buduće dece su veoma zaprljane. Potrebno ih je čistiti. Ispričajte mi još neki detalj, koji mi ranije nije bio poznat.

- Problemi su otpočeli odmah nakon njenog rođenja. Od prvih nedelja života plakala je u snu. Kada je naučila da govori, pričala je da joj u san dolazi zli medved i da je plaši. A kada je imala tri godine, izgubila je moć govora. Ne znam da li će vam biti od pomoći taj detalj - nastavio je.

- Imali smo problema sa začecem i obratili smo se jednoj ženi, poznatom ekstrasensu, nakon čega nam se rodila ćerka.

Ponovo sam proanalizirao situaciju i postepeno se formirala opšta slika.

- Ako se ne menja vaš karakter, vaše pogled na svet, tada bilo kakvo poboljšanje situacije samo predstavlja izbacivanje nečistoće u budućnost. Vaša ćerka isprva nije mogla da se rodi zato što ste joj preneli svoju gordost, vezanost za srećnu sudbinu, pri čemu se u njenoj duši sve to još više pojačalo.

Žena-ekstrasens je intuitivno počela da čisti strukture vašeg polja, kao i ćerkine, ali je sve prebacila na buduće unuke. Devojčica se rodila, ali i karmički slojevi iz budućnosti plove ka sadašnjosti. Što se nečistoće aktivnije izbacuju u budućnost, time će vas kasnije teže pritiskati ukoliko se ovo vremensko odlaganje ne iskoristi za pročišćenje duše.

Prilikom sna, kod čoveka se pojačava kontakt sa zagrobnim svetom u kome se nalaze duše buduće dece. Strašan medved, koji se pojavljuje u snu, predstavlja pojačan kontakt s dušama budućih potomaka. U februaru - martu, kao i septembru - oktobru takođe se pojačava kontakt sa zagrobnim svetom i s budućnošću. Ukoliko tamo postoji „prljavština“, bolest se pogoršava.

Vi ste bolovali, mučili ste se, molili Boga da vam podari dete i postepeno ste odrađivali svoje nečistoće, kao i ono što ste preneli potomcima. Zbog uticaja sa strane, omogućeno vam je vremensko odlaganje problema.

U uzrastu od 3-5 godina dolazi do snažnog uključivanja čoveka u društvene strukture, u zemaljski život. To je u vašoj ćerki izazvalo izbijanje podsvesne agresivnosti prema ljudima, koja se odmah pretvorila u program samouništenja, koji je blokiran gubitkom govora i epileptičnim napadima. Ako želite da izlečite ćerku, potrebno je da naporno čistite svoju dušu i duše svojih potomaka. Ako to ne budete radili, tada će se, uoči sledećeg perioda vezivanja za zemaljske vrednosti, uoči 10-14 godine, program samouništenja pojačati ne samo kod vaše ćerke, već i kod vas, kao izvora problema.

* * *

Jedna žena je plakala oko sat vremena, jadikujući da je ubijam. Onda je došla sebi. Nešto kasnije me je pozvala i rekla mi da joj se stanje normalizovalo.

Mislio sam da se ta priča završila, ali je prošlo šest meseci, i, evo, ona je ponovo sedela preda mnom.

- Sve je bilo odlično; glava me nije bolela, malaksalost i vrtoglavica su iščezli, ali se pre mesec dana sve vratilo na taj način da se osećam još gore.

- Ne naslućujete zašto? - upitao sam je.

Slegnula je ramenima umesto odgovora.

- Pre mesec dana ste pomislili da ste izvrdali začecje i da ne treba da rodite.

Ona je zaplakala.

- Ali kako mogu sama da brinem o dvoje dece?

- Zaposleni ste i imate majku koja vam pomaže. I, što je najvažnije, ako vam je suđeno da rodite dete, tada će vam s višeg plana pomoći da ga othranite.

Obrisala je suze i pažljivo me posmatrala:

- A šta ako ne želim da rodim, šta će se dogoditi?

- Ono čime je učinjen prestup, to će i nastradati. S obzirom na to da svesno ne želite da imate dete, nastradaće vam glava - možda, na primer, bolest mozga, epilepsija ili tumor.

- Ako dobijem rak mozga, da li ćete moći da me izlečite?

- Moći ću.
- Pa to je odlično - obradovala se.
- A zašto me ne pitate kako ću vas lečiti?
- Kako? - zbunjeno me je gledala.
- Reći ću vam da je neophodno da rodite. Ima li smisla dočekati

bolest?

Uveče me je pozvala njena prijateljica.

- Slušajte, zaboravila je da pita s kim treba da rodi dete.

- Reci joj da ona zna s kim.

Ta priča se do danas još nije završila. Znam samo da se pacijentkinja oseća dobro, da se priprema da rodi i da se njen lični život dovodi u red.

VEZANOSTI

Indija me je privlačila još od mladosti. Čitao sam da vezanosti za zemaljske vrednosti, strasti i želje donose čoveku nesreću, a istovremeno sam video da se sve oko nas pojavilo kao rezultat čovekovih želja. Apsolutno ne razumevajući u čemu je problem, prestao sam o tome da razmišljam i nikada nisam ni pretpostavljao da ću jednom ponovo morati ozbiljno da rešavam to pitanje.

Video sam da deformacija struktura polja dovodi do bolesti. Bilo je potrebno otkriti koje su to emocije i na koji način one deformišu polje. Kao prvu sam označio mržnju - ona deformiše polje u predelu glave. Bilo je potrebno pronaći emocionalne centre u čovekovom polju. Naravno, oni nisu mogli da budu na fizičkom nivou - znači, trebalo je obratiti pažnju na čakre.

Slušao sam o raznim metodama dijagnostike po čakrama. Jednom su mi pokazali novu vrstu dijagnostike.

- Gledaj, - objasnili su mi - ako se ruka odbija od čakre, to znači da čakra nije uravnotežena. Provežbaj rukom ili olovkom - i osetićeš energiju čakre.

Počeo sam da radim, desetine i stotine puta uvežbavajući novi metod dijagnostike. To je sve više usmerilo moja istraživanja na nivo polja. Prestajući da tražim bolest na fizičkom nivou, pokušao sam da uporedim emocionalnu napetost, koja se pojavljuje u čakrama, sa dimenzijom deformacije okolnih polja. Ukoliko je bila u predelu glave, označavala je - mržnju, ljubomoru, zavist. Ukoliko se nalazila u oblasti grudnog koša - uvredu. U oblasti prve čakre značila je potiskivanje ljubavi u drugima ili kakve su je emocije izazvale.

Obavljajući na stotine puta dijagnostiku, video sam da čovek istovremeno doživljava nekoliko emocija. Na primer, ljutnju i mržnju. Ili ljutnju i potiskivanje ljubavi. Na kraju krajeva, dosegno sam emocionalna polja koja nisu bila povezana s čakrama. Ispostavilo se da polje deformišu osude, plašljivost, izdaja, bogohuljenje, lažno svedočenje... Kada čovek laže druge - to je predstava, a kada laže sebe - to je bolest. Ako čovek iznutra pokušava da ubedi sebe da nekoga ne voli, da je neko nepošten - to može da izazove tešku bolest. Unutrašnja iskrenost je jedan od uslova zdravlja.

Video sam erupciju neprijateljstva jednog čoveka prema drugom kao tri zajednička programa: odricanje, mržnja i uništenje. Plašljivost se,

kako se ispostavilo, sastoji iz pet programa: loših misli o nekome, osude, odricanja, mržnje i programa uništenja. A svi se oni uključuju bez obzira na to da li se plašimo tog čoveka ili se plašimo za njega. Čini se da je prvo - agresivnost prema čoveku, a drugo - briga o njemu. Ali, u suštini, i u jednom i u drugom slučaju je reč o - uništenju.

Crtao sam čovekovu figuru i obeležavao njegove emocije. Bljesak iznad njegove glave predstavljao je - odricanje. Svesna agresivnost je bila - spreda, prinudna - pozadi. Ako se nalazio pored lica - tada je to označavalo njegovu mržnju, pored potiljka - loše misli. Pored grudnog koša - uvredio je nekoga, pored leđa - naljutio se na nekoga. Ispred prve čakre - ubio je ljubav u drugome, iza nje - ubio je ljubav u sebi. Sve ovo je podsećalo na tkanje tepiha. Radeći po deset i više sati dnevno, pleo sam novu viziju sveta na nivou polja. Ponekad sam u teškim situacijama video kako ljudska figura odjednom doživljava eksploziju agresivnih emocija. To je ličilo na pauka, koji je ispružio noge na sve strane. Posmatrajući takve bljeskove, došao sam do sledeće činjenice koja me je zaprepastila.

Kada sam shvatio da bolest može da nastane ne samo zbog agresivnosti prema čoveku, već i prema životinjama i biljkama, sve sam to uveo u svoj sistem kako bih definisao na koga je usmerena agresija. Zatim su u ovu šemu počeli da se uključuju i drugi entiteti: vreme, prostor, druge civilizacije, zagrobni svet, sudbina, božanski plan. U čovekovo podsvesti je pohranjena informacija o njegovom odnosu prema svim bićima. Iz tog mozaika se sklapa njegov karakter, zdravlje, sudbina.

Objašnjavajući pacijentima da se u njima nalazi program uništenja nečega, često sam kao odgovor čuo da oni, naprotiv, to veoma vole. Tada sam bio primoran da smatram mogućim kako veoma snažna vezanost za nešto ubija ništa manje od mržnje. Preterana vezanost i stvara mržnju. Kada sam pokušao da radim saobrazno tom konceptu, rezultati su se poboljšali.

* * *

Pre izvesnog vremena, imao sam pacijenta kome nisam mogao da pomognem. Mladić mi je zabrinuto pričao o problemima u porodici:

- Moja tašta je pre nekoliko meseci slomila obe ruke. Izašavši iz bolnice - slomila je nogu. Očigledno je da tu nešto nije u redu; oseća se nečiji uticaj.

- Da, uticaj postoji - složio sam se - a njegov autor ste vi.

- Šta je s vama! - zaprepastio se. - Prema njoj se lepo ophodim.

- U tome i jeste poenta. Skloni ste da se vezujete za ljude i da im na taj način škodite. Pogledajte: evo čovekovog tela, evo njegovog polja - duhovnih struktura. Upravo ovde, u polju, nalazi se sistem zaštite od nesreće. A kada se vezujete za nekoga, vi mu remetite sistem zaštite, koja se nalazi u strukturama polja, i ugrožavate njegovu sudbinu.

- Pa, šta da radim? - uznemireno me je pitao.

Iskreno, tada nisam znao šta da mu odgovorim, ali sam pokušao da pomognem.

- S obzirom na to da se tako snažno vezujete za ljude, znači da bi bilo potrebno da ih malo odgurnete od sebe. Nemojte se vezivati za misli o bliskim ljudima, već se povremeno osamljujte. A ono što je najvažnije, potrebno je da shvatite da se dušom ne smemo vezivati za druge ljude.

Bio je to preokret u mojim pogledima. Ispostavilo se da vezanost za zemaljske vrednosti nanosi veliku štetu onome za šta se vezujem, ali da pritom i ja mogu da nastradam. Kako se ispostavilo, možemo se vezati za životinje, za kuću u kojoj živimo, za posao, a ne samo za čoveka.

Jednom pacijentu sam pokušao da objasnim da poseduje ogromnu vezanost za ćerku i da je ona zbog toga bolesna.

- I šta sada? Trebalo bi valjda da je mrzim? - ogorčeno me je pitao.

- Ne, ovde je reč o odnosu snaga. Ne smemo čvrsto da se vezujemo za zemaljske vrednosti.

Ali njemu je bilo veoma teško da me razume.

Kada sam se umarao, poželeo sam da dignem ruke, ali sudbina mi je priređivala uspehe te sam polako napredovao.

* * *

Nekom prilikom sam s prijateljem krenuo na selo. Jedno oko mu je bilo otečeno i zakrvavljeno zato što je prethodnog dana udario čekićem po emajlu a sitne čestice su mu se zalepile za rožnjaču.

- Tokom cele večeri žena je pokušala da mi ukloni otok. Raznim sredstvima smo ispirali oko, ali je bivalo sve gore i gore.

- Stvar je u tome što si se suviše vezao za svoju vikendicu i probleme u vezi s njom - objasnio sam mu. - Dešava ti se blokada očiju da bi manje gledao vikendicu i manje razmišljao o njoj.

- Tačno! - iznenada je uzviknuo. - Poslednjih dana sam mislio samo na vikendicu.

Nakon nekoliko sati oko mu se potpuno pročistilo. Čovekovo razumevanje da je za nešto preterano vezan efikasnije je od vradžbina i bajanja.

Sledeće otkriće bilo je u tome da vezanost za zemaljske vrednosti na neki način može da naudi drugim svetovima. Iz nekog razloga, drugi svetovi, kada bi im se nanosila šteta, napadali su upravo vid. U mom sistemu, osim ljudi, životinja, žive i nežive prirode, postojali su i drugi svetovi, jer oni, kako se ispostavilo, imaju veliki značaj za naše postojanje.

Jednom prilikom sam odlučio da istražim kakvu štetu nanosi pohlepa. Da li pohlepan čovek, koji misli samo na svoju korist - nanosi ili ne nanosi neku štetu? Dogodilo se nešto potpuno neočekivano. Ispostavilo se da je pohlepa - program uništenja drugih svetova. Ali kakav je odnos između čovekovog nepoštenja i agresivnost prema drugim svetovima? To nisam mogao da shvatim. Ako nešto ne razumem, ne isključujem se iz te teme, već je sklonim u stranu. Pre ili kasnije će dobro doći, moja memorija će sve sačuvati. To me je i spasilo nadalje.

* * *

Jedna mlada žena mi je dovela svog rođaka.

- Boluje od raka želuca koji ne može da se operiše. Pomozite mu da bar otkloni bol.

Istraživao sam u čemu je problem i primetio kod njega ogromnu agresivnost prema neživoj prirodi. Ova agresivnost se blokira kroz onkološku bolest. Rak želuca označava ljutnju. Precizirao sam da je to povezano s njegovim poslom.

- Ako se ne budete ljutili na ljude i sve što je povezano s poslom, nećete biti bolesni.

- Kako da ne osećam gnev? - zbunjeno se pravdao pacijent. - Radim kao konj, malo sam plaćen, a šefovi se prema meni odnose nepošteno.

- Ako ono što se dešava smatrate uzrokom, tada nećete moći da otklonite ljutnju. Bilo koji problem koji vam se dogodi nije uzrok, već posledica. Razlog je u nesavršenstvu vaše duše, koja se čisti kroz neprijatnosti. A vi odgovarate ljutnjom, što znači da ne želite da se

čistite, zbog čega vas oni šutiraju još jače. Tokom čitavog dana ponavljajte u sebi: „Ja sve volim, i ni prema kome ne osećam gnev.“

Posle nekoliko dana pacijent je rekao da se oseća dobro i da su mu bolovi utihnuli. Nedelju dana kasnije distanciono sam pogledao njegovo polje i video da se sve normalizovalo.

* * *

U to vreme mi se obratila jedna poznanica, koja je započela lečenje pomoću mog sistema.

- Umorila sam se tražeći oprostaj za sve svoje prestupe. Daj mi neku molitvu, kako bih očistila sve odjednom.

Pošto bolest izaziva agresivnost i leči se pročišćenjem duše kroz pokajanje, tada će čovek, koji oseća ljubav u sebi, biti fizički zdrav i srećan. Potrebno je da u sebi neprestano negujemo ljubav prema ljudima.

- Kada se ujutro probudiš - poželi dobro čitavom svetu koji te okružuje: ljudima, životinjama, biljkama i cveću. Pritom izgovaraj: „Ja volim sebe, ljude, Zemlju, Kosmos, Boga, Vasionu.“ Tada će se tvoja duša čistiti od agresivnosti i bićeš zdrava.

Ona je bila oduševljena.

Ranije sam osećao bojazan da dajem preporuke. Ako čoveku opišemo sliku sveta, on će sam tražiti put, a ukoliko ga povedemo ništa mu ne objašnjavajući, on može da nastrada.

- A na šta se vi zapravo pozivate? - često me pitaju. - Uostalom, sve je to već odavno poznato.

Ni na šta ne pozivam i ništa ne savetujem, već prenosim opis slike sveta koja mi se razotkrila. Svako sam odlučuje šta će da radi.

Dakle, prvi put sam dao konkretnu preporuku. Imao sam osećaj da sam spreman za praktičan rad. Bilo je interesantno videti koliko brzo će se duša moje poznanice čistiti. Nakon dva dana počeo sam da gubim vid, a desno oko mi se zacrvenelo i oteklo. To je bila posledica nečijeg napada. Pokušao sam da pronađem počinioca. Ako je u pitanju bio čovek, tada je bilo potrebno da uklonim sličan program u svojoj duši i napad će prestati. Ako je u pitanju bila neživa priroda, potrebno je otkloniti uznemirenost i bes prema neživim objektima.

Počeo sam da istražujem situaciju i odjednom sam sa zaprepašćenjem video da me napadaju drugi svetovi. Pritom, imajući u vidu silovitost njihovog napada, predstavljao sam im veliku opasnost, jer sam počinio težak prestup. Šta je bilo u pitanju, nisam mogao da

shvatim. Vid mi se pogoršavao sa svakim satom. Moji grozničavi pokušaji da shvatim položaj u kome sam se našao nisu davali rezultat.

Setio sam se da je koristoljublje - program uništavanja drugih svetova. Ali u poslednje vreme mi se nije dešavalo ništa u čemu je moglo da se ispolji. Čitav život sam proživeo u siromaštvu, nikad nisam bio koristoljubiv. Naprotiv, smatrao sam da mogu u potpunosti da se predam radu na sebi, isključujući se od mnogobrojnih problema koje donosi bogatstvo. Ispostavilo se da nije bila stvar u koristoljublju. Radio je neki mehanizam koji je sličan blokadi koristoljubivog ponašanja.

Šta je to koristoljublje? Preterana vezanost za zemaljska dobra i spremnost da se zarad toga odrekemo Svetog Duha*, odnosno poštenja, plemenitosti i ljubavi.

Prisećao sam se svojih istraživanja koja su se odnosila na druge svetove. Struktura Vasiona ima oblik saća, a takvi su i drugi svetovi. Ono što je najvažnije, moja informaciona struktura se dublira u svakom od tih svetova. Jednostavnije rečeno, u svakom od njih postoji moj informacioni dvojniki. Dakle, ako se budem suviše vezivao za zemaljsku sreću, tada ću „preko sebe navući cebe“, povući sve iz drugih svetova ka svom omotaču, uništavajući svoje dvojnike u drugim svetovima. Pošto je svaki od njih protkan svetom u kome obitava, tada je on zapravo program deformacije drugih svetova.

Korak po korak, analizujući sve što se dogodilo poslednjih dana, pokušavao sam da shvatim šta me je tako snažno vezalo za Zemlju? Kao za inat, nisam pronašao ni najbeznačajniji razlog. Jedino što mi je palo na pamet, jeste savet koji sam dao poznanici o tome kako treba da se moli. Za svaki slučaj odlučio sam da ispitam tu varijantu. Pozvao sam je.

- Zdravo, kako si?

- Nešto mi se dogodilo sa očima, pa mi je oslabio vid.

- Moliš se onako kako sam ti preporučio?

- Naravno. Ujutro, popodne i uveče. I decu sam naučila, a moli se i moja majka.

- Odmah im reci da prestanu. Ima u tome nečeg opasnog.

Spustio sam slušalicu i proanalizirao ono što se dogodilo. Ako kritičnu, opasnu situaciju, budemo doživljavali kao nesreću, onda ćemo se slomiti. A ukoliko se prema njoj budemo postavili kao prema šansi za samousavršavanje, umesto propasti otpočeće stvaranje. Sećam se jedne izreke koju je neko rekao: „Bog ne daje iskušenja koja ne možemo da

izdržimo". Zbog toga poslednjih 25 godina svaku situaciju posmatram kao naredni stepenik u spoznaji sveta.

Iznova i iznova sam iščitavao tekst koji sam dao poznanici, i na kraju mi je postalo jasno u čemu je problem. Pojam „Boga“ sam postavio posle ljudi, Zemlje, Kosmosa...A prvi osećaj ljubavi mora biti, po svoj prilici, posvećen upravo Bogu. Čim sam to shvatio, vid mi se odmah poboljšao. Pozvao sam poznanicu, objasnio joj situaciju i posle nekoliko sati i njen i moj vid su se normalizovali.

Tek tada mi je postao jasan smisao zapovesti koju je Isus Hristos smatrao glavnom: „Ljubi Gospoda Boga svoga svim srcem svojim i svom dušom svojom i svim razumom svojim.“ Hristos je zahtevao da se Bog voli više od oca, majke i ostalih bližnjih. Nadalje, na stotinama primera sam video da ljubav, koja je prvo usmerena ka Zemlji a tek potom ka Bogu - ubija. I suprotno - kada prvo volimo Boga, a tek potom - sve zemaljsko - takva ljubav pročišćava.

Neophodno je da promenimo ne samo postupke, već i karakter i pogled na svet. Čovečanstvo mora da dođe do svesnog i naučnog stremljenja Bogu. Vera u Boga ne bi trebalo da se pretvori u fanatizam i dogmu. A svestan, racionalan smer ne treba da se odriče od kontakta s božanskim. Upravo to razumevanje predstavlja srž i smisao moje druge knjige.

Nakon ovoga što mi se dogodilo, kvalitativno sam promenio dijagnostički sistem, budući da sam shvatio da je agresivnost sekundarna i da u njenoj osnovi leži ljubav usmerena ka Zemlji, ona koja vezuje našu dušu za zemaljsku sreću. Otpočeo sam potragu za tačkama vezanosti za Zemlju i lečenje pacijenata, vraćajući u dušu harmoniju kroz promenu pogleda na svet, kao i promenu čovekovog karaktera kroz molitvu i pokajanje.

* * *

Vratio sam se kući i doneo deci slatkiše. Prva mi je pritrčala ćerka.

- Tata, daj mi što pre da probam nešto slatko, mnogo mi se jede.

- Ne žuri. Prvo ćemo večerati, pa ćeš onda uzeti slatkiše.

- Tata, ako mi sad ne daš, umreću. Makar komadić.

- Dobro, daću ti koliko god hoćeš samo ako mi ispuniš jednu molbu.

- Molim te, molim te, - brbljala je, - sve ću učiniti.

- Sedi na kauč i stavi ruke na kolena. U mislima se zahvali Bogu za poslastice.

Sve je to uradila, a onda me je razočarano pogledala:

- Sad me je minula želja za slatkišima.

- Ne brini, opet će se pojaviti apetit, ali normalan. Prvi osećaj radosti i zahvalnosti treba dati tamo - pri čemu sam joj pokazao na gore, - a drugi - svemu onome što voliš.

Otišla je u kuhinju i video sam kako se u njoj sve promenilo, čak su joj i pokreti postali mekši i skladniji.

IDOLOPOKLONSTVO ZEMALJSKIM VREDNOSTIMA

U životu sam se pasionirano bavio brojnim stvarima, a najvažnija među njima bila je filozofija. Naime, čitavim bićem sam težio spoznaji sveta. Kada sam imao dvadeset godina, pokušavao sam da postanem pisac, i iznenada sam ispoljio talenat za taj poziv. Pokušavao sam da upišem Pozorišnu akademiju; pozivali su me da radim kao profesionalni pevač; studirao sam na Vojnomedicinskoj akademiji i Arhitektonskom fakultetu, a pet godina sam radio na građevini. Sve mi to sada pomaže. Za moj posao, potrebno je biti filozof, lekar, psiholog, sociolog, pedagog, pesnik, pisac i umetnik istovremeno.

S lakoćom pristupam novim informacijama, ali daleko teže ih je povezati u jedan sistem. Bez filozofskog pristupa, koji sam izgrađivao tokom čitavog života, to ne bi bilo moguće. Ali kako preneti svoja znanja pacijentima? Mogu im dati samo jedan odsto informacija koje dobijam, a pritom u njima treba da bude sadržano sve što je važno.

Čovek je dijalektičko biće koje se sastoji iz dve polovine. Prva je materija, a druga je polje. Materija je čovekovo telo, i ono je usmereno prema Zemlji i svemu zemaljskom. Polje je - čovekova svest i duh. Ono se rasprostire u Vasioni i prožima sve postojeće, a na najsuptilnijem nivou deo je Prauzroka. Da bi suprotnosti prelazile jedna u drugu i međusobno delovale, mora da postoji posrednik, koji povezuje sve njihove kvalitete. Ovaj posrednik je čovekova duša.

Na suptilnom, duhovnom nivou, među ljudima ne postoje nikakve razlike, svi smo mi jedna celina, samo nam se fizički omotači razlikuju. Na nivou duše smo istovremeno i slični i različiti. Um, čovekov razum - predstavlja strukturu polja, koja teži prema Zemlji i povezana je s telom. Čovekov Duh teži Bogu, a duša, odnosno čovekove emocije, objedinjuje suprotne principe i stremi istovremeno ka Bogu i ka Zemlji. Za dušu je najvažnije - da sačuva ravnotežu između težnji ka zemaljskoj i božanskoj sferi.

Ranije je to bio oscilirajući proces. U jednom životu čovek je bliže Zemlji, vezan je za nju i emocije mu postaju sve zaprljanije, dok u sledećoj inkarnaciji ne može da preživi u takvom režimu i njegova duša teži ka duhovnosti, ka Bogu, i on postaje plemenit. Zbog toga čestiti i dobri ljudi često boluju i bivaju nesrećni - bolesti i nesreće blokiraju „prljavštinu“ u njihovom jezgru, koja se nataložila kroz prošle živote, a

podlaci i nitkovi, kako to često biva, žive sjajno, zato što je njihovo jezgro iz prošlog života čisto.

Danas se proces razvoja ubrzao i odvija se po dvostrukoj spirali. Možemo ga uporediti sa dva klatna, koja se njišu u suprotnom smeru. Ukoliko je ranije duša oscilirala od zemaljskog ka božanskom i čovekova svest se usmeravala ili ka Zemlji ili ka Bogu, sada svest mora biti usmerena istovremeno i prema Bogu i prema Zemlji. Principi takve svesti sadržani su u Bibliji, ali ne na nivou koncepta, već kao skup izreka, zapovesti i postupaka o kojima se u njoj pripoveda.

Ako se ranije klatno duše kolebalo malo desno, malo levo - prema Zemlji, pa prema Bogu - i čovek je mogao da bude ili samo svetac ili biznismen, dok sada mora biti i biznismen i svetac istovremeno. To je moguće samo ukoliko se oblikuje novi sistem pogleda na svet, nov način razmišljanja, u kome su sjedinjeni materijalizam i idealizam, nauka i religija, duhovno i materijalno. U svesti ljudi već se odvija ovaj proces, koji će dovesti do nastanka čovečanstva budućnosti.

Na suptilnom nivou, na kraju krajeva, svako je povezan s celim čovečanstvom i čitavom Vasionom. Na određenom duhovnom nivou moja duhovna masa predstavlja masu čitavog čovečanstva. Ali moj fizički omotač - samo je sićušni deo ljudske mase. Iz toga sledi da su interesi mog duha mnogo važniji od interesa mog omotača. Zbog toga je i neophodno daleko više brinuti o duhovnim strukturama, nego o telesnim.

U istoriji čovečanstva se to dešavalo na sledeći način: pojavila se religija koja je usmeravala čoveka na duh i, putem njega, na kontakt s Bogom. Ona je naterala čoveka da živi u duhovnom, a ne u telesnom režimu. Religija je stvorila filozofiju, umetnost, a zatim i nauku. Filozofija je posrednik između religije i nauke. Zato je Hipokrat govorio: „Lekar-filozof je sličan Bogu.“ Nauka je bila povezana sa čovekovim telom i ostvarenjem njegovih potreba, aktivno je razvijala svest i čovekov intelekt. Mistične, okultne sklonosti bile su karika između nauke i religije. Nove nauke su se stvarale iz mističnih tendencija, kao na primer hemija iz alhemije.

Religija i nauka moraju međusobno da se sukobe, jer ako u oscilovanju jednog klatna dođe do spajanja suprotnih tačaka, on će se zaustaviti. Ali ako upotrebimo sliku dva klatna, koji se ljuljaju u suprotnim smerovima, videćemo nešto drugo.

Prioritet najviših duhovnih principa neophodno je strogo poštovati. Zbog toga su sve religiozne škole učile da je smisao života u težnji ka Onom koji nas je stvorio. To je prioritet duhovnog nad zemaljskim. Nije strašno kada je um vezan za zemaljsko, ali najveći deo duše, kao i duh moraju da teže Bogu.

Početakom 60-ih godina naučnici su sproveli istraživanja u okeanu, koja su pokazala da u kolonijama mikroorganizama, koji žive u vodi, svaka zadržava za sebe samo 20% životno neophodnih materija, a 80% izbacuje u vodu. Naučnici su dugo pokušavali da shvate ovu činjenicu. Ispostavilo se da hemijske supstance, koje se naizgled bezrazložno izbacuju, stvaraju međusobnu povezanost organizama, zahvaljujući kojima kolonija i opstaje.

Ovo pravilo deluje na svim nivoima organizacije života, pa tako ni čovek ne predstavlja izuzetak. Samo 20% svoje duševne energije on treba da troši na sebe i svoje zemaljske potrebe, a preostalih 80% - da daje Bogu. Što je ljudska duša jače vezana za zemaljske vrednosti, time više mora da teži Bogu, i, obrnuto, duhovan čovek može da poklanja pažnju zemaljskim vrednostima.

Zdrava ćelija isprva radi u službi organizma, a zatim - za sebe. Ako ćelija zaboravi na organizam i počne da radi samo za sebe, osuđena je na uništenje. Iskušenje da se zaboravi na prvenstvo organizma veoma je veliko, jer ga ćelija ne vidi, a sve što joj je životno neophodno - dobija od okolnih ćelija. Usled toga, s vremena na vreme interakcija s tim ćelijama mora biti poremećena da bi osnovni impuls ćelija slala celini, a ne delu.

Postoji još jedno efikasno sredstvo: pogibija ćelije. U tom slučaju dolazi do naglog prekida njenog kontakta s drugim ćelijama i njena osnovna informaciona struktura se premešta sa fizičkog omotača, gde je sve razdeljeno, na strukturu polja - gde je sve jedno. Kada ćelija oseti najviši stepen jedinstva sa organizmom, vraća se na fizički nivo i zaboravlja na taj kontakt. Ali iako je njena svest upućena samo na sopstvene interese, podsvest, u kojoj postoji sećanje na prošlost, naređuje joj se da radi prvenstveno u službi organizma.

Smrt, odnosno uništenje fizičkog omotača i aktivacija omotača polja, u prirodi predstavlja najjači i neophodan faktor za razvoj. Ovi zakoni su obavezujući za svaki organizam, bez obzira da li je u pitanju nekoliko živih molekula, kolonija bakterija, čovečanstvo, ili čitav život u Vasioni.

Čovek predstavlja istu takvu ćeliju u Vasioni. I, slično zdravoj ćeliji, on prvo mora da radi na korist Vasiona, a zatim na svoju, ličnu. Na isti način on mora da voli Boga više od svega što ga vezuje za Zemlju. Najviša sreća na Zemlji je ljubav prema Bogu, i čovekova tačka oslonca mora da bude na ljubavi prema Bogu, a ne na zemaljskim vrednostima. To je najvažnije.

U našu podsvest, odnosno u našu dušu, prodire sve ono što trajno ostaje zabeleženo u svesti. Ako čovek misli samo na zemaljske vrednosti i vezuje se za Zemlju, zaboravljajući na božansko, tada se za Zemlju vezuje ne samo manji deo njegove duše, već duša u celini. On postaje nalik kancerogenoj ćeliji, koja, zaboravivši na organizam, radi samo za sebe. Takav proces se mora zaustaviti jer degradacija duhovnih struktura predstavlja opasnost za čitavu Vasionu. Zbog toga čovek povremeno mora da bude otrgnut od zemaljske vezanosti kroz bolesti, povrede, nesreće i smrt, u zavisnosti od toga koliko je njegova duša vezana za zemaljske vrednosti. Umeće da sve to prihvati kao nešto što je dato od Boga - umeće je pročišćenja njegove duše. Neprihvatanje spasenja koje dolazi kroz razaranje zemaljskih vrednosti, dovodi do još snažnije vezanosti za njih, što rađa agresivnost.

Na koji način možemo odrediti da li je duša vezana za zemaljske vrednosti? To je veoma jednostavno - prema stepenu agresivnosti. Upravo je agresivnost znak da je duša počela da se vezuje za njih. Zamislite da je duša vezana za novac. Dakle, automatski, želeli mi to ili ne, pojavljuju se emocije povezane s tim: prezir prema onima koji nemaju novac i zavist prema onima koji ga imaju više. Takođe, mržnja prema onima koji nas potkradaju i osuda onih koji su od nas pozajmili novac a nisu nam ga vratili na vreme, zatim kajanje zbog toga što nismo uspeli više da ga zaradimo i gubitak volje za životom ukoliko ga izgubimo. Neprekidno ćemo strahovati zbog njega i grozničavo ćemo ga želiti. Sve ovo će nas još jače vezivati za zemaljske vrednosti i naša duša će biti sve agresivnija.

Sve dok se taj proces odvija u svesti, on ne predstavlja opasnost za Vasionu jer je razum samo sićušni deo onoga što nazivamo duhom; povezan je s telom i njegovim potrebama. On je kao otrov koji se taloži u lišću drveća uoči jeseni i za drvo on ne predstavlja opasnost, ali lišće otpada. Međutim, ako otrov prodre u koren, koji hrani čitavo stablo - to već predstavlja opasnost. Agresivnost koja ispunjava dušu postaje opasan otrov za Vasionu.

Što više mrzimo, osuđujemo, preziremo, time se naša duša jače vezuje za Zemlju i time agresivnost brže prodire u našu podsvest, odnosno u našu dušu. Na što suptilnije nivoe ona prodre, tim pre ju je potrebno zaustaviti. Ovde su moguće četiri opcije.

Prva opcija je dobrovoljna: kada osećamo da nešto nije u redu, počinjemo da pomažemo drugima, poklanjamo novac u dobrotvorne svrhe, ili se, uopšte uzev, odričemo novca. Ako to ne činimo, ili, pak, ako činimo, ali to ne dovede do pročišćenja, uključuje se prisilni mehanizam. Druga opcija: gubimo novac ili nas pljačkaju. Ako ne mrzimo lopova, ne osuđujemo ga - pročistili smo se. Ako smo ga osudili, ako smo osetili ljutnju, prezir prema njemu - znači da nismo prihvatili najbezbolnije pročišćenje. Zatim se uključuje treća, oštrija opcija: bolesti, povrede, nesreće. Ukoliko nas ni to ne pročisti - dolazi i poslednja opcija pročišćenja - smrt.

Tad dolazi do paradoksa: čovek koji nas je opljačkao, zapravo nam je spasao život. Umeće da se tome suprotstavimo na spoljašnjem planu i da ga, u apsolutnom smislu, prihvatimo iznutra - jeste umeće da svoju dušu učinimo zdravom, a, posledično tome, i telo.

Mehanizam vezivanja duše za Zemlju je bio poznat od davnina i blokirao se pomoću različitih tehnika, a jedna od njih je prinošenje žrtve. Lovci u prvobitnoj zajednici su najbolji deo svoje lovine davali duhovima. Znali su da ako to ne učine, sledeći lov neće biti uspešan što je apsolutno tačno. Sve ono za šta smo se vezali moramo da izgubimo.

Ovaj mehanizam je izražen u Mojsijevim zapovestima. Prva zapovest; „Ja sam Gospod Bog tvoj jedini“ označava da prvo moramo da mislimo o Bogu. Druga zapovest: „Ne pravi sebi idola“ - odnosno: „Ne moli se ničemu na Zemlji“ znači da ono, čemu se molimo - postaje naš cilj. Ništa što je zemaljsko ne može biti cilj; zemaljsko može biti samo sredstvo. Zbog toga su po Mojsijevoj naredbi ubijeni svi koji su se klanjali zlatnom teletu. Mojsiju je bilo jasno: ukoliko se ne zaustavi manji broj ljudi, degeneracija može da pretili čitavom narodu.

Pre nekoliko hiljada godina ljudska duša se vezivala za opipljive materijalne vrednosti, što je prvi nivo zemaljske sreće: hrana, seksualna zadovoljstva, kuća, imovina, novac. Kada se čovekova duša vezivala za to, postajala je halapljiva, ispunjena mržnjom i gnevom. Usled toga je on morao da izgubi sve bogatstvo, da bi mu se duša očistila. Da ljudi ne bi zaglibili u zemaljskim vrednostima, uvodila su se povremena ograničenja

po pitanju hrane i seksualnih odnosa. Nastajali su obredi i običaji koji im nisu dozvoljavali da zaborave na Boga i da se dušom vežu za Zemlju.

Prolazili su milenijumi i duhovni nivo čovečanstva se povećao, u vidu mogućnosti apstrahovanja. U čovekovom iskustvu su se oblikovale zemaljske vrednosti, ali nevidljive, pri čemu se ispostavilo da je moguće vezati se i za njih. Reč je o drugom nivou zemaljskih vrednosti: odnosi s voljenom osobom, ljubav prema njoj, osećaj odgovornosti, sve ono što je povezano s poslom, socijalnim statusom, itd. Za to su se vezivali duhovniji ljudi. Ako neko roditelje voli više od Boga, onda će ga u sledećem životu oni vređati, odnosiće se loše prema njemu kako se njegova duša ne bi vezivala za njih, da bi on svoju ljubav usmerio ka Bogu. S vremena na vreme je bilo neophodno pokidati konce međuljudskih veza, da bi se one preusmerile na osnovnu, besmrtnu nit - Boga.

Razumevanje toga, idejno izraženo, dao je Isus Hristos. Evo zbog čega je Isus glavnom zapovešću smatrao: „Ljubi Gospoda Boga svoga svim srcem svojim i svom dušom svojom i svim razumom svojim“. Zbog toga je govorio: „Došao sam da odvojim čoveka od njegovog oca, i kćer od njene majke, i nevestu od svekrve“. Zapovestima, parabolama i svojim postupcima, Hristos je stavljao do znanja da duša ne treba da se vezuje ni za kakve zemaljske vrednosti, čak i ako su one nevidljive.

Vremenom se čovečanstvo podiglo na još viši nivo i ispostavilo se da postoji treći nivo zemaljske sreće. S božanske tačke gledišta, potpuno isti kapital kao što su novac, automobil, vikendica jesu čovekove sposobnosti, njegovi duhovni kvaliteti, mudrost i sudbina. Ovaj nivo vezanosti donosi najveću moguću gordost, najveću agresivnost i najteže bolesti. S čim je to povezano?

Stvar je u tome što je svakom čoveku jasno: ako danas poseduje novac, sutra ga može izgubiti. Iskušenje da oslonac bude na novcu nije veliko. Isto je i po pitanju omiljenih materijalnih dobara. Duhovni ljudi prilično lako prevazilaze taj nivo, ali iskušenje da se vežu za porodicu, poziciju u društvu, omiljeni posao, te želja da reaguju agresivno kada se sve to raspada - mnogo su jači i blokiraju se ozbiljnim bolestima, povredama i nesrećama.

Treći nivo suštinski se razlikuje od prva dva nivoa. Nemoguće ga je razumeti bez spajanja zapadnog i istočnog načina razmišljanja. Zapadni način razmišljanja proizilazi iz toga da je čoveku dat samo jedan život; Istok priznaje mnogobrojne inkarnacije duše. Spojiti način razmišljanja

Zapada i Istoka - znači spojiti zemaljsko s božanskim, biti vešt taktičar i strateg, ali istovremeno i svetac i biznismen.

Šta karakteriše treći nivo? Suština je u tome što sa sigurnošću znamo da ćemo i novac i omiljeni posao i materijalna bogatstva izgubiti zajedno sa svojim životom. Sposobnosti ne možemo poneti u grob; memorija o duhovnim kvalitetima i iskustvo (koji omogućavaju razvoj sposobnosti), zadržavaju se u dvojniku do pet života. Na taj način, i sposobnosti i duševni kvaliteti mogu trajati do pet života.

Najdugovečniji kapital je mudrost, jer se informacija o njoj čuva u strukturi, tzv. „sudbini“. Iskušenje da se vežemo za mudrost je najsnažnije i tada se pojavljuje najveća moguća gordost. Ushićenost mudročću drugog čoveka ili sopstvenom, ljubav prema mudrosti - najveće je moguće iskušenje. Odatle potiče priča o anđelu koji je svoju mudrost postavio iznad Boga odrekavši Ga se, da bi na kraju postao đavo.

Nakon 49 života dolazi do raspada čovekove sudbine - a time se raspada i vezanost za mudrost. Istinski mudri ljudi postaju oni, čija je sudbina upropašćena, koji su pretrpeli mnoge nesreće i odricanja i koji umeju da ih prihvate kao pročišćenje. To su osobe koje su shvatile da ne treba da se oslanjaju na mudrost i sudbinu, već na ljubav prema Bogu.

Tokom protekla tri veka čovečanstvo je napravilo snažan pomak u razvoju svesti. Svi ovi uspesi pripadaju zemaljskim vrednostima. Apsolutizacija naučnih uspeha, imaginarni trijumf razuma i sve niži humanizam u vaspitavanju dece, doveli su do toga da se čovečanstvo vezalo za mudrost. To je dovelo do ogromnog povećanja elemenata nasilja i đavolizma, a kao posledica toga čovečanstvo u bliskoj budućnosti očekuje zla sudbina, odnosno mnogobrojne bolesti, nesreće i katastrofe koje će potresati Zemlju. Koliko ono bude u stanju da se uzdigne iznad toga svojim nivoom svesti, mudrosti i sudbine, utoliko neće biti potrebe za potresima.

Vasiona upravlja sudbinom svakog od nas, kao što organizam upravlja ćelijom. Što je čovek vezaniji za Zemlju, time je manje u stanju da ovo oseti i time više snage ulaže u taktiku, zaboravljajući na strategiju. I, suprotno, što čovek jasnije uočava svoju zavisnost od Boga, stiže više mogućnosti. Ukoliko pogrešno doživljavamo svet, ne polazi nam za rukom da preuredimo svoje duhovne strukture za primanje informacija, i dolazi do pogoršavanje fizičkih parametara i parametara

polja. Tada se uključuje bezbolnija varijanta. Oko mene se oformila grupa ljudi posredstvom koje dobijam informaciju.

* * *

Pređa mnom je sedela moja nekadašnja pacijentkinja, koju sam poslednjih godinu dana vodio tako što sam samo kontrolisao situaciju.

- Nedavno su se na mene sručile neprijatnosti. Generalno, nije sve onako kako treba da bude.

Dijagnostikovao sam njeno polje i uočio sudbinu koja ju je, kao ptica, obgrlila krilima i čvrsto držala, a pored nje se nalazila još nečija sudbina - moja. Otpočeo je protok tekstualne informacije, njena sudbina je nešto prenosila mojoj sudbini. Tekst je glasio ovako: „Reci mu da je sada opasno misliti o materijalnom blagostanju. To za ljudsku vrstu predstavlja smrt“.

Shvatio sam da ukoliko budem sanjao o materijalnom blagostanju, to može da nagradi moju drugu knjigu. Više nisam živeo u sobi s dva prozora, s pogledom na zid, već u iznajmljenom stanu. Ako mi želja da steknem sopstveni stan dublje prodre u dušu, postaće otrov semenu koje sejem. Postalo mi je jasno zašto ne želim da nastupam na radiju, televiziji i ne koristim druge vrste reklame, osim svojih knjiga.

Zemaljske vrednosti ne treba gurati i odbacivati od sebe, ali se za njih ne smemo ni vezivati. To je izvodljivo ukoliko dođe do porasta razlike u potencijalu između dve suprotnosti - idealizma i materijalizma, nauke i religije, koji se spajaju u mom metodu percepcije sveta.

Ako naša duša ne oseća neprestanu težnju ka Bogu i ne traži nove puteve ka spoznaji i savršenstvu, neprimetno počinje da se vezuje za Zemlju i tada se uključuju prisilni mehanizmi pročišćenja. Prvo najsuptilniji: bockanja, vređanja, neprijatnosti od strane drugih ljudi. Ako čovek ne bude shvatio da to nema veze s ljudima, već da ga na taj način božansko leči, uključuje se suroviji mehanizam: isto to čovek počinje da doživljava od bližnjih - roditelja, brata, muža, žene. Ako to ne bude prihvatio - tada udarac ide preko dece. Ako duhovne patnje koje stižu kroz druge ljude čovek ne može da prihvati, uključuju se fizički: isprva - problemi, nesreće, povrede, a potom - bolesti ili smrt.

* * *

- Možete li pomoći mom prijatelju? - obratio mi se poznanik. - On ima veliku želju za životom, mada su mu, po svemu sudeći, šanse minimalne.

Pristao sam na susret s mladim čovekom i objasnio sam mu u čemu je uzrok problema koji su mu se pojavili:

- Kada čovek ispoljava zavist, mržnju i kajanje, njegova duša se vezuje za ono zbog čega to čini. Na primer, ako zavidimo onome koji ima više novca, naša duša se vezuje za njega, ali novca i pored toga nećemo imati. Ako preziremo čoveka koji je izgubio novac, ili nije uspeo da ga zaradi, dešava se isto. Sve opipljivo, što neposredno pruža sreću našem telu - hrana, seksualna zadovoljstva, odeća, stambeni prostor, novac, itd. - samo su prvi nivo zemaljskih vrednosti za šta se možemo vezati.

- Žao mi je, ali sasvim sam spokojan po pitanju odnosa prema novcu.

- Ali vaša duša je nespokojna po pitanju seksualnog zadovoljstva. Suvviše ste vezani za njega i zbog toga morate imati probleme. Vaša osnovna vezanost je za drugi nivo zemaljskih vrednosti: voljenu osobu i porodicu, zbog čega je vaša duša spremna da ih postavi iznad Boga. Zbog toga su žene s vama prekidale odnose, varale vas i povređivale. Umesto da to prihvatite iznutra i da se pročistite, prezirali ste ih, a to predstavlja program samouništenja. Prezir je opasniji od mržnje i gneva. Prezirući ženu, ubijali ste svog budućeg sina. Trenutno, njegove šanse da se pojavi na svet su blizu nule, pa ćete zbog toga ili teško oboleti i promeniti svoj odnos prema svetu, očistiti svoju i njegovu dušu, ili će biti potrebno da umrete kako bi on mogao da se rodi bar u sledećem životu. Situacija se pogoršava time što je vaša duša vezana i za treći nivo zemaljskih vrednosti - za mudrost. Prvo ste prezirali glupe i nesavršene, a zatim ste počeli da prezirete sebe.

- Ne prezirem sebe - negodovao je mladić.

- U redu. A šta radite kada pogrešite ili loše postupite?

Slegnuo je ramenima:

- Grdim sebe: „Eto kakva si budala!“

- To i jeste samoprezir. Bilo koji oblik agresivnosti nas vezuje za ono na šta je ona usmerena.

Nekoliko minuta je bio zamišljen, a onda je ispričao:

- Nedavno sam bio kod jedne isceliteljke. U suštini, ona je rekla isto što i vi. Posavetovala me je da pročitam Deset zapovesti. Rekli ste da žene volim više od Boga... U Prvoj zapovesti se govori o Bogu, a u Desetoj: „Ne poželi ženu bližnjeg svoga“ Ona je takođe rekla da je potrebno da postim i da se molim. Radio sam to, ali nije pomoglo. Objasnite mi, zašto?

- Stvar je u tome što je vaš prezir povezan s povišenom gordošću. Maksimalna gordost uzrokuje vezanost za treći nivo zemaljskih vrednosti. Dakle, na prvom mestu je potrebno prevazići želju da sopstvenu mudrost postavimo iznad ljubavi prema Bogu. Ali, u hrišćanstvu ne postoje zapovesti koje se odnose na treći nivo zemaljskih vrednosti. Stvar je u tome što zapovesti blokiraju sve ono za šta se vezujemo tokom jednog života. Sposobnosti, duhovni kvaliteti i mudrost opstaju duže od jednog života i tiču se ne samo života na Zemlji, već i života u drugim svetovima i na drugim planetama, tako da je želja da se glavni oslonac postavi na treći nivo zemaljskih vrednosti, a ne na ljubav prema Bogu - najsnažnija i najteže je izboriti se s njom.

Kako se ispostavilo, opasnost od agresivnih emocija nije u njihovoj snazi, već u dubini njihovog prodiranja u dušu. Zbog toga je prezir daleko opasniji od mržnje ili ljutnje. Ukoliko je čovek vezan za prvi nivo zemaljskih vrednosti - pojavljuje se agresivnost, ali je ona površinska. Vezanost za drugi nivo izaziva još opasniju, dublju agresivnost. Jednostavno rečeno, grešnik, pijanac i ženskaroš nisu toliko opasni kao ljubomoran čovek i činovnik. Onaj ko je vezan za osećaj odgovornosti, posao i porodicu, na suptilnom nivou je opasniji od prvog. Najdublje prodire i najopasnija je agresivnost po pitanju vezanosti za treći nivo zemaljskih vrednosti. S obzirom na to da je čovečanstvo u poslednjem veku apsolutizovalo znanja i sposobnosti, te da se čvrsto vezalo za njih, strukture polja su ispunjene agresivnošću i đavolizmom, a moćna blokada ovog procesa je već započela.

- Ispričaću vam priču o dva monaha. Jedan je stalno postio i molio se, bio je mršav i iznuren, a drugi je sebi dozvoljavao da jede i pije, bio je punačak i veseo. Kada je došao anđeo da izabere ko je od njih veći svetac, izabrao je drugog. Svi su bili začuđeni. Anđeo je ovako odgovorio: „Kada dugo postimo i gladujemo, tada počinjemo da preziremo druge, smatramo da smo iznad njih, savršeni. A kada ne postimo i kada popijemo poneku čašicu, tada već ne možemo da preziremo ljude s manama. Zato sam odabrao drugog“.

Nastavio sam da objašnjavam mladom čoveku:

- Obilna hrana, piće i seksualni užici veoma snažno vezuju našu dušu za zemaljske vrednosti i stoga su povremena, stroga ograničenja neophodna. Ali ako sebi zabranimo sve, nećemo postati svetac. Rad na tom planu nije odlučujući uslov za razvoj duhovnosti, već težnja da se u duši razvija ljubav.

* * *

Jedna moja nekadašnja pacijentkinja zamolila me je da je primim na konsultaciju.

- Kod mene je sve sjajno. Kada sam promenila odnos prema ljudima, postala sam druga osoba. Dovala sam vam svog sina, koji želi da zna da li je na pravom putu. On se bavi muzikom, poseduje veliki talenat a trenutno radi kao finansijski direktor jedne velike firme.

Dijagnostikovao sam polje mladića, pokazao sam mu svoje crteže i objasnio mu:

- Vidite - to je hijeroglif smrti. Ako se nalazi s desne strane - u pitanju je program, a ukoliko se nalazi pod nogama - ukazuje da će kob biti neumitna. Napon polja je trostruko veći od normalnog. Kada dođe do sedmostrukog povišenja, to označava da ćete nastradati. Objasniću vam to na sledeći način: u vašem polju sazreva smrt, a razlog je u tome što vam se duša sve više vezuje za novac.

Posmatrao me je iznenađeno:

- Prema novcu se odnosim onako kako vi podučavate. Nije mi stalo do njega. Posao s novcem je težak i predstavlja mi neprijatnu obavezu.

- Bez obzira na to što ste ravnodušni prema novcu, posao u vezi s njim vam dobro ide od ruke - primetio sam i nastavio: - Ako odlučite da vam je on suđen, mogli biste umreti. Vi ste stvoreni za muziku, posedujete ogroman potencijal. Međutim, postoji jedna okolnost koja sve remeti: previše ste vezani za ono što radite. To ne znači da treba manje da volite muziku, već znači da ne treba da ispoljavate agresivnost kada vam nešto ne polazi za rukom. Međutim, vi sebe prezirete zbog neuspeha. Zbog toga, radi uspostavljanje ravnoteže, potrebno je da se povremeno udaljite od svog posla. Međutim, uvek treba da mu se vraćate. Put kojim ste krenuli može da bude put bez povratka, ili da vas odvede direktno u grob. Kada je čoveku dat dar od Boga i kada je predodređen za nešto, s višeg plana ga neumoljivo vode ka cilju. Imam pravo samo da vam dam informaciju, a kako ćete postupiti - sami odlučite.

- Dobro - klimnuo je glavom - razumeo sam. Moj stariji sin svira violinu, da li je to ono što mu je potrebno?

- Bolje bi bilo da je zaboravi.

- Ali, on je veoma talentovan.

- Kod vašeg sina, po majčinoj liniji, postoji prezir prema ljudima zbog njegove sposobnosti. Vaš sin iznutra prezire ljude, nadmeno se

odnosi prema njima.

- Da, primetio sam.

- Pri takvom odnosu, bilo koji veliki uspeh za njega će biti smrtonosan. Dakle, ili će izgubiti sposobnosti, ili ruku, ili život. Radite na njegovom karakteru, ne razmišljajte o njegovoj karijeri.

* * *

Nedavno sam posetio grad koji se nalazi u blizini Sankt Peterburga. Slučaj je bio klasičan. Ovde se koncentrisao problem koji danas muči mnoge ljude. Ispred mene je sedela lepo odevena žena, prilično simpatična, šarmantna. Govorila je tiho i staloženo, i tek kada se dotakla bolne teme, glas joj se promenio.

- Ja i moj muž imamo nameru da ubijemo sina. Pokušavam da odagnam te misli od sebe, ali osećam da sve teže mogu da ih kontrolišem. Verujem da ćemo pre ili kasnije to učiniti. On nije čovek, već izrod. Međutim, muž i ja smo ga vaspitavali sasvim drugačije. On ima 18 godina. Kada sedi za stolom, ne jede, već ždere i neprestano nam se ruga - pri čemu su se njene oči ispunile besom i mržnjom. - Uzima novac iz kuće i u stanju je da ga prosto baci na ulicu. Stidim se pred ljudima zbog njega. To je konstantno ponižavanje i podsmevanje.

- Slušajte - pokušao sam da je urazumim. - Vaš sin je daleko pristojniji i pročišćeniji od vas oboje. Svojim spoljašnjim ponašanjem, koje vam se čini bezobraznim, on leči vaše duše. Tačnije, sa više ravni vas leče posredstvom deteta. Da biste promenili situaciju, potrebno je da menjate sebe, svoj odnos prema svetlu. Tada će i vaš sin biti mnogo blaži. Kada lečite svoju dušu, tada ispravljate ponašanje ljudi u svojoj okolini. Za vas sin predstavlja igračku i roba, ali njegova duša ne pripada vama. Njegovo je pravo - kako će da jede i šta će da obuče. Ne smete ga mrzeti i osuđivati zbog toga.

- Ali on nas mrzi! - opet je zlobno uzviknula. - Već tri godine nameravam da ga otrujem, ali me uvek nešto spreči. U kući je spremna umotana sekira i suprug je već nekoliko puta hteo da ga ubije, ali svaki put mu je nešto stalo na put: neko je došao ili ga je nešto omelo.

Bilo mi je dovoljno 3 do 5 sekundi da bih video i procenio situaciju. Ali, da li ću moći da je objasnim ženi?

- Vidite, postoje određeni zakoni koji moraju izričito da se izvrše. Program se isključuje pomoću kontraprograma. Vi posedujete ogromnu podsvesnu agresivnost prema sinu, i on, da bi preživeo, prinuđen je da ispoljava svesnu agresivnost. Na taj način se ostvaruje ravnoteža. Sada

ćemo porazgovarati o uzrocima agresivnosti. U prošlim životima vi ste imali novac, sudbina vam je bila srećna i vaša duša je počela za to da se vezuje jer ste prezirali nesavršenstvo, osećajući sebe savršenijom od drugih. Duša prvo treba da voli Boga, a tek potom - zemaljska blaga. Kada se duša vezuje za Zemlju, ona postaje gorda i agresivna. Vaša duša se vezala za novac, materijalne vrednosti i srećnu sudbinu.

- Uopšte nije tako - oštro se suprotstavila žena. - Nimalo nisam vezana za novac. Spremna sam svakome da pomognem, i ljudi od mene često traže pomoć. Ali, sin bezobrazno od mene zahteva novac. Ako mu ga ne dam, on, podlac, uzima i prodaje stvari iz kuće. Toliko ga mrzim, da sam počela da mrzim svu decu. Kada vidim mladu majku koja ljuljuška dete u kolicima, imam potrebu da joj kažem: „Budalo! Ne znaš šta će ti ono kasnije prirediti“.

Gledao sam je u oči i pokušavao da budem što blaži:

- Isprva ste vrteli i vukli za sobom program uništenja sina i dece uopšte, a sada on vuče vas i zbog toga vam je sve teže da kontrolišete svoje emocije. Može vas spasiti samo težnja ka Bogu.

- Kakav Bog, o čemu pričate! Nikada nisam verovala u Boga i ne shvatam kakve to ima veze s njim.

Nastavio sam mirnim glasom:

- Nedavno sam imao teško bolesnog pacijenta i rekao sam mu da je potrebno da se moli kako bi preživeo. Odgovorio mi je da to nikada nije radio, niti će raditi. Rekao sam da ne mogu da mu pomognem.

Čini vam se da je vaš sin izrod, a da je njegovo ponašanje - užasno. Međutim, sebe smatrate dobrom i predusretljivom osobom, koja nije vezana za zemaljske vrednosti. U dubini duše, pak, vi ste okrutna sebična osoba, koja je vezana za novac i prezire druge. Za takvu osobu je očigledno da blagostanje postavlja iznad nevidljivog, odnosno duhovnog, da se zubima drži za imidž, položaj u društvu, i da za nju nije najvažnija odgovornost pred Bogom, već šta će reći i pomisliti drugi.

Onako kako se u ovom životu odnosite prema ljudima, tako će se prema vama odnositi vaša deca u sledećim životima. Vaš sin se prema vama ponaša onako kako ste se vi ponašali prema ljudima u prošlim životima. S obzirom na to da vam je pojam „Bog“ nepoznat, za vas se interesi duše nalaze iza interesa tela. Zbog toga se odričete svega onoga što za vas predstavlja spasenje i pročišćenje, doduše kroz patnju. U ovom životu pokušavate ispravno da se ponašate zato što su vas u prethodnom štitili od situacije kada ste bili u stanju da ubijete svog sina.

Nakon njegove smrti, vi i vaš muž ne biste još dugo poživeli. Po svemu sudeći, vama bi predstojalo da umrete od teške bolesti, a vašeg muža bi ubili.

Vi želite da presečete omču koja vam je namaknuta oko vrata, a zatežete je još jače. Vaš sin je onakav, kakvim ste ga vi učinili u prethodnim životima. Ako želite da ga promenite - promenite sebe, radite na sebi. Svi razlozi se nalaze u - vama. Njegova duša je u dubini veoma harmonična. Možete promeniti sebe ako premestite težište sa interesa tela na interese duše. Najviša tačka oslonca je - ljubav prema Bogu.

- Slušajte - rekla mi je, streljajući me strogim pogledom - niko od mojih poznanika ne veruje u Boga, ali su oni i pored toga dobri ljudi, a njihova deca su normalna. Zašto se meni tako nešto dešava?

- Jednostavno, vi ste pre njih u prošlim životima počeli da se vezujete za Zemlju. Ako ti ljudi ne promene svoj odnos prema životu, iscrpeće svoje zalihe i kod njih će se isto dogoditi.

- Ne, ne mogu da poverujem u to - odlučno mi je rekla.

- A ja ne mogu da vam pomognem.

Ustala je i krenula prema izlazu. Pošao sam za njom.

- Kao prvo, ostavite mi svoj broj telefona, a kao drugo, zapamtite: ako ubijete sina - unakazićete svoju dušu. Bićete rastrgnuti na deliće, i to ne samo u ovom životu, već i u sledećim. Kao treće, uložite napor da se molite, ponavljajući da volite Boga više od svega na Zemlji. Molite se i za sina - i njegov odnos prema vama će se promeniti. Da li me razumete? Promeniće se baš prema vama.

Otišla je ćuteći, a ja sam, iscrpljen, seo na kauč. Da bi neko postao iscelitelj potrebno je da se uzdigne nad nesavršenstvom svakog pacijenta, shvatajući da je i nesavršenstvo takođe dato od Boga. Za mene je to uvek teško, naročito u ovom slučaju. Ali duboko iznutra sam bio srećan. Bez obzira kako to spolja izgledalo, podsvesna agresivnost prema sinu kod nje se znatno smanjila. Nakon desetak dana pozvao sam je telefonom.

- Ne znam kako stoje stvari sa podsvesnom agresivnošću, ali spolja se trudim da ga ne osuđujem. Istovremeno se i molim se - rekla mi je.

- Ni na unutrašnjem planu stvari ne stoje tako loše - odgovorio sam joj. - Da li se odnos sina prema vama promenio ili nije? Recite mi, molim vas.

- Da, postao je blaži - čuo sam njen odgovor.

Dok sam razgovarao s njom, nisam joj prepoznao glas. Onaj metalni prizvuk, koji sam čuo prvi put, iščezao je.

Često doživljam neuspehe - situacije kada ne mogu i kada ne znam kako da pomognem čoveku. Ali, ovakvi slučajevi pružaju osećaj da je potrebno kretati se napred i sve neuspehe prihvatati kao mogućnost za usavršavanje.

* * *

Na konsultaciji me je jedna žena iznenada upitala:

- Ako se pojavi negativna misao, ona se može zapisati na papiru, a potom spaliti. Recite, da li to pomaže?

- Naravno da ne pomaže - odgovorio sam joj.

- Grešite - razočarano mi je rekla. - Primetila sam da mi je mnogo lakše.

- Dugo? - upitao sam je.

Slegnula je ramenima.

- Ja na to gledam iz strateške, a vi iz trenutne pozicije. Negativna misao je posledica, a razlog je u tome što se duša vezala za neku zemaljsku vrednost. Ako se stalno borimo s posledicom, isprva može doći do poboljšanja, a zatim će se sve pretvoriti u još veće probleme. Zaprljana, negativna misao - ista je ta bolest. Kada medicina pokušava da se izbori s bolešću, a ne s njenim uzrokom, ona uvek doživljava neuspeh. Ali neuspeh se događa kasnije, jer prvo nastupa olakšanje koje medicina smatra ozdravljenjem. Danas je taj prelaz - od početnog poboljšanja ka pogoršanju - znatno ubrzan. Lekari su počeli da shvataju da ne treba otklanjati bolest, već njen uzrok. Takođe, vrlo je specifičan stav koji medicina ima prema povišenoj temperaturi. Jedno vreme se svim silama trudila da je snizi, a zatim je ustanovila potpuno suprotnu praksu.

Isto se dešava u ekstrasenzorici. Radeći na početnim, primitivnim nivoima, ektrasens pokušava da izvuče bolest, da je uništi, spali ili negde premesti. Pojavile su se tehnike uništenja bolesti putem zraka iz trećeg oka, zatim tehnike zakopavanja bolesti duboko u zemlju, te u centar Sunca, u neke predmete, životinje. Postoji sledeća tehnika: bolest je potrebno zamisliti u obliku ribe, a zatim je „utopiti“ u okean, itd. Sve je to od pomoći, ali samo onda kada je uzrok koji dovodi do bolesti neznan. Tada se problemi vraćaju skladno, sporo. A kada je vezanost za zemaljske vrednosti jaka, takva tehnika odmah donosi pogoršanje, a ne poboljšanje.

Sve sile su usmerene na neplodotvornu borbu s posledicom, a ne sa uzrokom i ovaj mehanizam je odavno poznat. Setite se parabole Isusa Hrista o demonima o tome da je demon nečista misao koja se zaglibila u duši. Čovek proteruje demona iz duše, on ga napušta, ali, prošetavši, vraća će nazad i dovodi još sedmoricu. Metod spaljivanja užarenim gvožđem uzrokuje sedmostruko pogoršanje.

Uzrok pojavljivanja „prljavštine“ u duši je želja da se zemaljske vrednosti učine apsolutnim vrednostima. Odricanje od duhovne i božanske logike, a priznavanje isključivo zemaljske - jeste princip kancerogene ćelije, koja se odriče tela i radi samo za sebe. Želja da se uništi ono što je odvratno i prljavo dovodi do toga da se ono višestruko uvećava. Duša se pročišćava onda kada kroz ljubav i krotkost teži Bogu, uzdižući se nad zemaljskim vrednostima, a ne kada pokušava da spali sve zemaljske veze. Potrebno je biti na Zemlji, ali joj ne pripadati. Potrebno je voleti Zemlju, ali tek nakon Boga.

U ljubavi prema zemaljskim vrednostima inicijalno leži egoizam. Eto odakle se pojavljuje teza o prvobitnoj grešnosti čoveka. Da li je tada uopšte potrebna ljubav prema Zemlji? Naravno, potrebna je. Treba li ćelija da radi za sebe? Naravno. Ali ona mora uvek više da radi za organizam. U svakoj ćeliji postoji tendencija da radi samo za sebe, odnosno kancerogeni princip. Sve je stvar u proporcijama. Ljubav prema Bogu su krila, a ljubav prema zemaljskim vrednostima - tegovi. Što su tegovi teži, time jača moraju biti krila. Ako uklonite tegove, dolazi do snažnog skoka, ali ako se krila ponovo ne podvežu, oslabiće. Zbog toga, povremeno isključivanje iz svega zemaljskog blagotvorno utiče na dušu.

Kada se pojavljuje đavolska, nečista misao, prva stvar koju treba shvatiti jeste: vi i ona ste - dve različite stvari. Neophodno je udaljiti se od nečiste misli. Ne treba je proterivati, već obuzdati. Đavola ne treba proterivati iz duše već ga „staviti iza rešetaka“. U tu svrhu se koristi molitva, post i osamljivanje, odnosno prestanak komunikacije, tihovanje, utrnuće telesnih želja. Povremeno ograničavanje telesnih potreba (uključujući i kontrolu disanja, seksualnih zadovoljstava) daju snažan bljesak duhovnosti i čiste dušu od „prljavštine“, uzvisujući je iznad zemaljskih želja. Ako se pritom čovek još i moli, ispovedajući ljubav prema Bogu, to će dati maksimalan efekat. U Bibliji postoji predivan primer: Hristovi učenici nisu mogli da izleče čoveka koji je bio zaposednut demonima, a kada su se obratili učitelju za objašnjenje, on ih je podsetio da se takve bolesti leče postom i molitvom.

Postoji još jedna važna stvar. Zaprljana duša se čisti zemaljskim „blatom“. Ako čovek poseduje jaku podsvesnu agresivnost, ona se leči svesnom agresivnošću usmerenom protiv njega. Neprimetan unutrašnji prezir prema drugima leči se nadmenošću ljudi koji nas okružuju. „Blato“ možemo dodirnuti, a ne zaprljati se, samo onda kada ga ne osuđujemo. Prema tome, ne postoji ništa što tako čisti dušu, kao što je uklanjanje unutrašnje osude usmerene protiv svega onoga što nazivamo zemaljskom prljavštinom: podlosti, licemerja, izdaje. Ako iznutra sve prihvatamo kao od Boga dato, bez mržnje i osude, već samo kroz ljubav, naša duša se neće zaprljati, nego će se čistiti.

Zbog loših misli ne treba kriviti sebe, već shvatiti da je to patologija i da sve snage treba usmeriti na potrebu da se uzdignemo nad sopstvenim nesavršenstvom, kao i da ga obuzdavamo, a ne na mržnju prema sebi samima. U budućnosti ćemo isto tako voleti sve zemaljske vrednosti, vezivati se i biti zavisni od njih, ali će se u duši svakog čoveka rasplamsavati božanska iskra, koja mu neće dozvoliti da se veže u potpunosti.

Čovek koji posećuje crkvu zavisan je od karme sveštenika s kojim komunicira. To je duhovna zavisnost. Zbog toga je toliko važna čistota misli i unutrašnja nevezanost sveštenika. Što više poštujemo neku osobu, time naša duša prisnije komunicira s njenom dušom. Ako čovek ne prinosi svoju dušu direktno Bogu, sve je zavisniji od duša drugih ljudi - njegova duša će se sve više otvarati za njihov uticaj i biće sve zavisnija od njih.

* * *

Žena koja je sedela preda mnom, došla je s neobičnim problemom.

- Direktor sam preduzeća koje je u privatnom vlasništvu, što znači da postoji njen osnivač, odnosno vlasnik. Na taj položaj sam postavljena nedavno. Tri godine pre mene, direktor je bila moja školska prijateljica. Međutim, osnivač, ne objašnjavajući razloge, smenio je nju sa te funkcije izjavivši da je nezadovoljan njenim radom. Osećam da se ona s tim ne slaže i da mi jako zavidi. Juče sam doživela veliku neprijatnost: neki čovek je pokušao da mi otme torbu iz ruku, u kojoj su se nalazili dokumenti i pečati preduzeća. Da se to dogodilo, sada ne bih bila direktor. Osećam da je to u nekoj vezi s mojom prijateljicom, i ne znam

da li da preduzmem neke mere. Želela bih da znam gde se krije uzrok - u njoj ili u meni?

Očitao sam informaciju iz struktura njenog polja i polja njene prijateljice i sve mi je postalo jasno.

- Razlog ne leži ni u njoj, ni u vama, već u vlasniku preduzeća. On je spreman da samog sebe, novac i srećnu sudbinu postavi iznad Boga i zbog toga sve to prelazi na vas, a usled toga kod vaše prijateljice se pojačala gordost i pojavio se surov, prezriv odnos prema ljudima. Međutim, vaš položaj je još gori. Dok ona to izbacuje kroz svoje ponašanje, vi, ne dopuštajući sebi tako nešto, gurate svu „prljavštinu“ unutra i vaša vezanost za novac i sudbinu se približila opasnoj tački. Zbog gordosti, vaši parametri sudbine su veoma loši i gubitak radnog mesta bi vas uravnotežio. Odnosno, u pomenutoj situaciji s torbom, vaša prijateljica nema nikakvog udela.

- I, šta sad da radim?

- Potrebno je da shvatite da vaš šef nije Bog. Ako vaš fizički omotač mora od nekoga da zavisi na društvenom planu, tada duhovno on mora da bude usmeren samo ka Bogu.

- A šta da učinim po pitanju prijateljice?

- Na prvom mestu, da spasavate i čistite svoju dušu. Na tome se razgovor završio.

* * *

- Veoma ste se promenili - osmehivala se jedna moja poznanica kad me je srela. - Pre godinu dana ste bili toliko nadmeni, da je s vama bilo neprijatno komunicirati.

- Stvar je u tome što se kroz moj sistem menjam i ja, pri čemu se to odvija prilično bolno. S obzirom na to da sam autor i tvorac sistema, odnosno njegov uzrok, u još većoj meri sam i posledica. Na početku pokušavam da shvatim ono što sa višeg plana dolazi kao otkrovenje, a zatim, pomoću tog razumevanja, da vaspitavam svoju nesavršenu dušu.

- Zar niste onakav kakvim nas učite da budemo?

- Ne, naravno! Ako čovek ima slabo i bespomoćno telo, on pravi štake i kreće se pomoću njih, konstruiše razne sprave, a takođe i radi vežbe da bi ojačao telo. Moj sistem su te iste sprave i štake za moju slabu dušu. Mogu pomoći svojim pacijentima, jer radim više od njih, ulažem više napora u jačanje i čišćenje svoje nesavršene duše.

* * *

Jedna pacijentkinja mi je saopštila:

- Posedujem formulu pomoću koje se već nekoliko meseci trudim da pomognem ljudima: „Bože, usmeri svu moju ljubav i dobronamernost na duh i dušu tog i tog čoveka...“

Proverio sam da li postoji kršenje Viših zakona. Postojalo je, iako je spolja izgledalo kao da je sve u redu. Jer, ako mržnja i zlo štete čoveku, bolje je slati mu ljubav. U Bibliji piše: „Ljubi bližnjeg svog kao samoga sebe.“ Ljubav je želja za spajanjem, povezivanjem s nečim. Kada se spajamo s dušom druge osobe, onda je upravo to ono što dovodi do agresivnosti, od koje pokušavamo da pobeegnemo. Očigledno, ova fraza znači da smo na suptilnom nivou svi isti, svi smo - jedna celina.

Međutim, ukoliko tražimo od Boga da usmerava našu ljubav ka drugoj osobi, to je istovetno molbi: „Gospode, dopusti mi da se odreknem Tebe radi drugog čoveka.“ Ako želimo da pomognemo čoveku, potrebno je moliti se za to da mu bude dato da voli Boga više nego svu zemaljsku sreću.

Zapovest: „Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe“ i „Volite neprijatelje svoje“ znači da s obzirom na to da smo svi jedno na suptilnom nivou, tada mrzeti drugu osobu i želeći joj smrt znači isto što i želeći smrt sebi i svojoj deci. S druge strane, želeći da svu svoju ljubav poklonimo drugoj osobi znači isto što i želeći svu ljubav pokloniti sebi. To je program kancerogene ćelije, princip koji podrazumeva odricanje od organizma i rad za sebe. Zbog toga je Hristos tražio da se Bog voli više od oca, majke, žene, dece i samog sebe. Drugoj osobi možemo da pružimo samo ostatke ljubavi i takva ljubav uvek mora biti sekundarna.

* * *

Dok smo bili u parnoj sauni, sused me je upitao:

- Zašto imam proširene vene na nogama?

- Zbog problema koje si imao, izgubio si volju za životom. Tad nisi shvatao da čovek uvek pobeđuje, jer čak i ako zbog nevolja izgubi telo ili umre, duša ipak dobija i uzdiže se. Nagon za samoubistvom, odnosno odsustvo želje za životom preneo si na svoju ćerku. Ali, s obzirom na to da si dobronameran čovek, trebalo je da preživiš. Bolesti nogu ili povrede blokiraju program samouništenja. Promeni svoj pogled na svet i karakter, moli se za ćerku - i neće biti nikakvih problema.

Drugi čovek u sauni me je pitao:

- Mene bole kolena. S čim je to povezano?

- Ako osećate bol u zglobovima, znači da vam je duša prekomerno ljubomorna, a kolena su povezana s decom. Bolovi u kolenima i povrede znače da dečje duše nisu savršene. Dakle, ima smisla moliti se i za sebe i za decu.

* * *

Jedan moj poznanik, mornar, ispričao mi je zanimljiv slučaj.

- Na brodu smo ispekli sto litara domaće rakije. Prvog dana smo je pili i sve je bilo u redu, kvalitet je bio dobar. Nakon dva dana smo ponovo pili - i počeli su da me bole bubrezi. Ispostavilo se da su bubrezi boleli sve one koji su pili rakiju. Hteli smo da je prospemo, ali smo zaboravili. Međutim, posle nekoliko dana, jednom mornaru je bio rođendan i rešili smo da ga obeležimo. Taj put smo rakiju pili oprezno, ali ono što je najzanimljivije - ujutro niko nije osetio nikakve bolove. Kako to objasniti?

Ispitivao sam šta je izazvalo bol u bubrezima. Iz nekog razloga - došlo je do naglog gubitka volje za životom, unutrašnjeg uninija. Indirektno je to bilo u vezi sa Rusijom.

- Ispostavilo se da kada se brod udaljavao od Rusije, u vama se podsvesno javljalo odsustvo volje za životom. Došlo je do poremećaja u radu bubrega, a rakija je pojačavala bol. A kada ste plovili ka otadžbini, bubrezi su vam radili normalno.

Mornar me je iznenađeno gledao.

- To je tačno, jer mi imamo red plovidbe. Sećam se da je bol otpočeo kada smo se kretali ka Jugu, a kada smo išli ka Severu, odnosno ka Rusiji, sve je bilo normalno.

OTKRIVANJE TREĆEG NIVOVA ZEMALJSKIH VREDNOSTI

Već godinu dana pokušavam da završim drugu knjigu. Osnovni tekst je bio napisan, ali su postojale neke jake prepreke da je završim. Bio sam siguran da je knjiga potpuno razumljiva i da u njoj ima dovoljno informacija pomoću kojih bi čitalac mogao da se izleči. Ali s obzirom na činjenicu da nikako nisam mogao da je završim, značilo je da joj nešto nedostaje. S čim je to moglo biti povezano?

U većoj ili manjoj meri poznato je sve ono što je čovek na Zemlji spreman da postavi iznad Boga. U osnovi svega toga je zemaljska čovekova sudbina. Postoji i ono što se nalazi iznad čovekove sudbine - a to je njegova sudbina u društvu, u drugim civilizacijama, na drugim planetama, u drugim svetovima i u drugim vasionama.

Više puta su mi zamerali: „Zašto svakom pacijentu ponavljaš jedno te isto? Okupi desetoro ljudi, održi predavanje i zatim svakome objasni detalje“. Međutim, za mene je to neprihvatljivo. Kada razgovaram s pacijentom, gledam ga u oči i prema najsitnijim finesama izraza na njegovom licu, vidim da li je prihvatio informaciju. Ukoliko uočim da informacija nije prihvaćena, to znači da moram da promenim sebe, da se uzdignem nad sobom i učinim svoje reči razumljivijim da bi mogle biti usvojene. Neophodno je da pružam uopštenu informaciju da bi se lakše prihvatila. Sada uspevam da pomoću dve-tri fraze objasnim ono što bih nekada pričao danima. Tu ogromnu bujicu informacija, koju usmeravam ka pacijentu, potrebno je zgusnuti do krajnjih granica. Zbog toga, isto kao i ranije, 99% vremena ne zauzima dijagnostika, već objašnjavanje. Za mene, komunikacija sa svakim pacijentom predstavlja duel, u kome pobeda predstavlja maksimalni prenos znanja drugome. Tada kod čoveka dolazi nešto poput uvida. To me je iscrpljivalo; sada iza svake moje reči stoji daleko više informacija nego ranije.

* * *

Jednom prilikom u Njujorku, otac devojčice, koja je imala ozbiljne probleme, posmatrao me je kao da sam lopov koga su uhvatili za ruku i pitao:

- Da li sve to uvek govorite pacijentima?
- Da, svaki put, osim detalja koji su vredni života.

Zaista sam se umorio od ponavljanja jednog te istog. Ali, da bih pacijentu pružio konkretnu informaciju, prinuđen sam da mu

objašnjavam kompletan sistem. Svaki put tražim nove reči, nova poređenja. Primeri mi štede mnogo energije.

Sećam se da sam čitavih sat vremena objašnjavao pacijentu kako ne treba da se ljuti na sebe niti da sebe osuđuje.

- Ali nešto me vuče da to radim - iznenađeno se usprotivio.

Do njega nije dopiralo da su osude i ljutnje prikrivene želje za smrću drugoga, a svaka unutrašnja agresivnost protiv samog sebe - prikrivena želja za sopstvenom smrću. Klimao je glavom, ali njegova duša to nije prihvatila. Osnovne informacije se ne prihvataju mislima, već osećanjima. Emocionalno-slikovitim uticajem prodire se mnogo dublje.

- Zamislite dvoje ljudi. Oboje su se izgubili u šumi. Jedan od njih ulaže sve napore da pronađe izlaz iz šume, dok drugi uzima štap i udara sebe po glavi, kukajući i jadikujući. Dakle, vi ste taj drugi.

Nakon delića sekunde video sam da se informacija učvrstila.

Tako sam svoj metod sažeo na elementarne pojmove. U Njujorku sam imao tri pacijenta koji su oboleli od raka. Svakome sam govorio isto. Kod svih troje je došlo do stabilnog poboljšanja.

* * *

Pripremao sam se da otputujem deset dana na Jaltu. Pre polaska, telefonom me je pozvao jedan poznanik:

- Sećate li me se? Zamolio sam vas da primite moju koleginicu s posla i s njom ste razgovarali pola sata. Posle razgovora otišla je na pregled i dijagnostikovali su joj rak s metastazama. Mesec dana kasnije, ponovo je radila analize i ništa joj nisu pronašli. Ako želite, doneće vam dokument-potvrdu.

Potvrda mi nije bila potrebna, ali je slučaj bio zaista zanimljiv. Jedan tretman i standardno objašnjenje bili su dovoljni da se osoba izvuce iz teške situacije.

Ranije, kada sam bio na granici očaja misleći da nisam sposoban da lečim, sudbina mi je priređivala ogromne uspehe, koji su mi davali krila. Sada je nastupilo moje srećno doba. Po prvi put posle četiri godine, pouzdano znam da je moj metod efikasan, da ima perspektivu. To nije samo metod, već novi pogled na svet, novi sistem ideja.

Otišao sam na put za Jaltu dobrog raspoloženja. Drugog dana odmora u taksiju sam zaboravio kameru svog prijatelja. Zatim su sledile i

druge neprijatnosti. Uzrok toga bio je vezanost za sudbinu, želja da se ona postavi iznad Boga. Nastavilo se ono što mi je poslednja dva ili tri meseca kvarilo raspoloženje. Mislio sam da sam se provukao, ali mi to ipak nije polazilo za rukom. Kod mene se dešavala stalna vezanost za srećnu sudbinu, i još uvek nisam mogao da se pročistim od toga. Kada sam proanalizirao situaciju, ispostavilo se da je to vezano za finansijske prilike, koje su se kod mene poboljšale poslednjih meseci, odnosno pojavila mi se mogućnost da umesto sobe u komunalnom stanu, steknem veliki životni prostor.

Istina, mogle su biti u pitanju i druge varijante vezanosti za sudbinu, koje mi nisu bile poznate. Ali da bih savladao izvore na kojima se temelji sudbina, da bih ih klasifikovao, dao im nazive, uveo u sistem, bio je potreban još jedan skok, ali ja za njega nisam imao snage. Odlučio sam da tu temu istražim kada mi druga knjiga izađe iz štampe. Ali moji lični planovi se nisu poklapali s božanskim planovima i situaciju nisam mogao da kontrolišem. To je ukazivalo na veoma opasnu situaciju koju sam mogao da preživim samo ukoliko bih se podigao na viši nivo. Smrti se nisam plašio. Svoje bližnje sam neprestano kontrolisao i bio sam miran, smatrajući da nemam bolne tačke. Time sam se i vezao za zemaljske vrednosti. Ispostavilo se da su te tačke postojale. Po njima sam i dobijao udarce.

Dva dana nakon što sam otputovao na odmor, pozvao sam Peterburg i pitao svoju pomoćnicu da li je sve u redu.

- Imamo velike neprijatnosti. Pacijent kog ste počeli da lečite, preminuo je.

To je bio prvi slučaj u mojoj praksi da je čovek, koji je imao šansu da preživi, preminuo. Apsolutno nisam sumnjao u mogućnosti metoda, koji je savršeno radio. Međutim, baš tada se sve raspalo. Da nisam prihvatio da ga lečim, možda bi proživeo još pola godine do godinu dana.

U poslednje vreme snaga mog uticaja se višestruko pojačala. Posle prvog tretmana mnogi su na fizičkom nivou bili slomljeni. Međutim, ovaj čovek je prethodno doživeo tri infarkta. Bio mi je veoma simpatičan - šarmantan, inteligentan čovek. Morao sam da donesem odluku da li imam pravo da se i dalje bavim lečenjem. Odložio sam odluku do povratka u Peterburg.

Nekoliko dana kasnije shvatio sam da rušim svoj sistem. Podučavao sam da žaljenje zbog prošlosti predstavlja neverovanje u

Boga, da je to program uništenja Vasiona. Objašnjavao sam da svaki događaj određuje Bog, te da ukoliko reagujemo na nesreću tako što sebi želimo smrt, mi zapravo mrzimo Boga. I, stisnuvši zube, počeo sam da preoblikujem sebe - svoj odnos prema onome što se dogodilo. Ali to se odvijalo uglavnom na površini, a u unutrašnjosti se proces nastavljao. Ovo sam shvatio posle jedne interesantne situacije.

Automobilom smo se iz Jalte uputili u Sudak. Imao sam čudan osećaj da možemo doživeti saobraćajnu nesreću. Na povratku smo se zaustavili da se okupamo. Dok sam plivao ka obali, na mene se ustremio galeb. Vikao sam, mahao rukama i ptica je u poslednjem trenutku napravila zaokret. A zatim se iznova obrušio na mene i ja sam ponovo mahao rukama. Obrušio se po treći put, i isto se ponovilo. Nije mi bilo svejedno, ali me je zanimalo zbog čega se to dešava. Pogledao sam svoje polje i video polje pokojnika. Razumljivo je zašto se galeb obrušavao na mene. Uzrok je bio u tome što sam želeo sopstvenu smrt zbog vezanosti za srećnu sudbinu. Pročistio sam se pa smo nastavili put. Kada smo stigli, pozvala me je prijateljica i rekla mi je da je imala vrlo loš predosećaj. Dijagnostikovao sam polje svojih saputnika i uočio da su posedovali analogne programe samouništenja. Njihov autor sam bio ja.

Vratio sam se u Peterburg i nakon dva dana „poleteo“ mi je kompletan urogenitalni sistem. U početku sam bio šokiran, ali sam onda shvatio šta je uzrok. Na konsultaciju mi je dolazio jedan mornar zbog akutnog uretritisa. Lečio se u bolnici, ali do poboljšanja nije dolazilo. Objasnio sam mu da gubitak volje za životom udara po urogenitalnom sistemu. Sada sam to isto objašnjavao sebi.

Dan pre mog povratka, moj papagaj, tigrica, zaletela se u vrata i nastradala. Na sebe je preuzela karmu vlasnika. Moj program samouništenja se nije otklonio. Za svaki slučaj, pogledao sam polje sina, i tamo sam takođe video smrt. Kao da se nešto odozgo obrušavalo i sve uništavalo, ali šta je to bilo u pitanju, nisam mogao da shvatim. Razmišljao sam: „Da li da prekinem s prijemom pacijenata?“ Ipak, odlučio sam da ih i dalje primam.

* * *

Preda mnom je sedela jedna dama, bio je to njen drugi tretman kod mene. Duhovne strukture su joj bile divne, a dece nije imala. Nalazila se u vrlo ozbiljnoj situaciji. Prilikom poslednjeg susreta, objasnio sam joj da se nalazi na ivici smrti: potreba da sebe, svoj imidž i mudrost postavi iznad Boga, dovela ju je do tačke odakle više nema povratka.

Sada joj je polje izgledalo mnogo bolje, ali preostala joj je vezanost za sudbinu, zbog neka tri viša entiteta, koji su se nalazili iznad sudbine. U polju se nalazio snažan program osuđivanja duhovnog oca.

- Čoveka, koji vam je bio poput duhovnog oca, osuđivali ste u periodu od 1984. do 1986. godine. To vam je blokiralo mogućnost da pročistite više duhovne strukture, takođe i mogućnost da imate decu. Što je žena talentovanija i duhovnija, manje su joj šanse da uopšte ima decu, kao i da ona budu zdrava. Objasniću vam zašto. Žena uvek više teži ka ljubavi i zemaljskim vrednostima, nego što teži Duhu Svetom. Ako muškarac bude prezirao ženu, biće sklon bolestima; to je isto kao da duh prezire telo. Ako žena bude prezirala muškarca, biće neplodna. Telo koje prezire dušu nije životno održivo.

Niko neće pročistiti muža kao što to može žena, i niko neće pročistiti ženu kao muž. Umeće da primamo i opraštamo uvrede upućene od osobe koja nam je bliska - sposobnost je da osetimo prioritet božanskog u svemu, u najvišoj manifestaciji zemaljskog postojanja. Upravo to najbolje čisti duše budućeg pokolenja. Da ne bi došlo do osuđivanja muža i da bi se rodila zdrava deca, potrebno je shvatiti da su i njegovi uspesi i neuspesi dodeljeni od Boga. Ako za to nedostaje snage, tada unutrašnje uvažavanje muža neće dozvoliti njegovo osuđivanje. Ako ni za ovo nema dovoljno snage, tada mora postojati strah od muža, koji stvara prisilno poštovanje.

U ranim fazama razvoja čovečanstva, da bi se rodila zdrava deca, bilo je potrebno osećati strah od muža. Danas je dovoljno shvatiti da su njegove sposobnosti i talenti, ali i njegova glupost - određeni od Boga. Iznutra smo svi mi isti: i muškarci i žene, i glupi i mudri. Razlika je samo na površini, što i predstavlja borbu suprotnosti. Suprotnosti su na unutrašnjem, suptilnom planu jedinstvene, ali su na spoljašnjem nivou različite i tu se odvija njihova borba. Upravo to i omogućava razvoj.

U Bibliji je rečeno: „Žena da se boji svoga muža“ Zašto? Zato što je nekada, da ne bi osuđivala muža, bilo potrebno da oseća strah od njega. Osećati strah - značilo je poštovanje, odsustvo osuđivanja. To je davalo zdravo potomstvo.

Zašto je važno da žena ne osuđuje blisku osobu? Zamislite: žena je vezana za mudrost, blagostanje, porodicu. Pojavljuju se situacije kada je nepravedno uvrede, ponize, dovedu u glupu situaciju. Pronaći će se oni koji će je prevariti i samim tim osloboditi od vezanosti za mudrost. Potrebno je izmisliti veliki broj sudbinskih neprijatnosti da bi se njena

duša pročistila od vezanosti za sudbinu. Na to mogu biti utrošene godine i godine. A može joj biti dosuđen muškarac kog ona voli, ali koji će joj reći: „Budalo jedna, ništa nećeš postići u životu“ - ili slično. Ako ga ona ne bude osudila, za sekund će postići isti rezultat kao što bi tokom godina izloženosti mučenju i neprijatnostima. Što je žena talentovanija i izuzetnija, time joj je teže da to učini. Umesto da se pročisti, ona će se još snažnije vezati za Zemlju, a dece neće imati. Shvatite: što je jači duhovni bol, veće su šanse da se pročisti duša.

Žena se zamislila, a ja sam pokušavao da shvatim šta se nalazi iznad sudbine. Čovek je interesantno sazdan. Koliko sam samo puta pokušavao da pomognem sebi kada su se pojavljivali novi problemi, ali mi to nije polazilo za rukom. Međutim, kada sam pokušao da pomognem drugima, koji su imali iste probleme, rešenje je dolazilo kao otkrovenje. Da bismo pomogli sebi, potrebno je da pomažemo drugima!

Dakle, ona je vezana za sudbinu i nekakva tri entiteta. Nacrtao sam Zemljinu kuglu i posmatrao njene zemaljske inkarnacije. Istraživao sam gde je u prošlom životu došlo do inkarnacije. Bilo je to na drugoj planeti, na suprotnoj strani galaksije. Prethodni život se odvijao u drugim svetovima. Naravno, u takvim inkarnacijama duhovnost je obično visoka. Ono što je iznad njene sudbine jeste sudbina u drugim civilizacijama, a ne u ovozemaljskom društvu i čovečanstvu, kako sam mislio. Iznad nas se nalazi sudbina u drugom svetu, a još više - sudbina u grupi koja se sastoji iz četiri sveta. Jasno je da su u pitanju daleko viši hijerarhijski nivoi, koji imaju veći opseg informacija. Na neki način, sve ovo je nekako povezano s njenim poslom.

- Znete li u čemu je problem? - nastavio sam. - Čovek kog vi poštujete mora da se prezrivo izjašnjava o vašem poslu. U svoj posao vi ulažete dušu, a duša je povezana s višim izvorima informacija, odnosno s vašom sudbinom, vašim sudbinama u drugim civilizacijama i drugim svetovima. Kada ste osujećeni po pitanju novca i materijalnih dobara, morate da se uzdignete nad zemaljskim vrednostima. Kada vam se sruši ono čemu ste žrtvovali svoju dušu, potrebno je da se uzdignete i nad tim.

Žena je zamišljeno gledala u jednu tačku. Iznenada sam se setio jedne situacije koja se nedavno dogodila. U poslednje vreme počela su da se objavljuju piratska izdanja mojih knjiga. Nedavno sam prišao kiosku i video jedno takvo izdanje - ružna, drečava crvena boja i velika crna slova, poput mrlja od mastila na korici; „Dijagnostika karme“. Na

prvoj stranici gordo se šepurilo: „Moskva“, a na poslednjoj, naziv štamparije bez adrese. „Nesrećni ljudi“, - pomislio sam. - I ne slute kakvu sudbinu sebi pripremaju objavljujući knjigu samo radi dobiti“. Distanciono sam očitao polja onih koji su bili povezani sa tim izdanjem i video zbijene crne mrlje.

Odjednom sam osetio da u tome postoji i moja krivica. Nehotično sam doprineo da se u njima uključi program samouništenja. „Sve što se dešava doprinosi pročišćenju“ - pomislio sam. Koračao sam sat vremena, molio se i zatim ponovo uzeo tu knjigu u ruke - i sem spokoja i smirenja nisam osetio ništa drugo. Ako oni krše Više zakone, stići će ih kazna, ali ja nemam prava da svojim emocijama i svojom energijom ubrzavam taj proces. Tada sam shvatio da je novonastala situacija za mene predstavljala veoma važno iskušenje. Dobio sam priliku da pročistim svoje više duhovne strukture kroz prihvatanje uniženja u vezi sa onim u šta sam uložio sve svoje uzvišene duhovne namere.

I kao da me je nešto istog časa obasjalo.

- Vidite - rekao sam klijentkinji - Hristos je propovedao, i kroz propoved nam objašnjavao kako treba da se ponašamo, pri čemu nam je pružio i ključ za razumevanje sveta. Ono što ljudski um nije mogao da shvati, On je obrazložio slikovito, kroz parabole, ili je objašnjavao bez reči, svojim ponašanjem. Da bi civilizacija nadalje mogla da se razvija, bilo je neophodno pružiti čoveku mehanizam razvoja viših duhovnih struktura. Hristos je učinio najsvetije - žrtvujući se, spasio je čovečanstvo i sve svoje mučitelje koji su stajali ispred njega. Kao odgovor, pljuvali su mu u lice i podsmevali mu se. On nije odgovorio agresivnošću, prihvatio je sve to kao dato od Boga. Krst je simbol najvišeg duhovnog pročišćenja. To je prihvatanje kako onog najodratnijeg tako i onog najpodlijeg što može postojati, kao poslatim od Boga. Duša se leči kroz „prljavštinu“, crnu nezahvalnost okruženja, samo ukoliko ga ne osuđuje, već ga prihvati kao dato od Boga.

Pacijentkinja je otišla, a ja sam ponovo pokušavao da dokučim ono što sam otkrio. Čini mi se da sam uspeo da napredujem za još jedan stepenik.

Značajno povišenje nivoa dešava mi se otprilike jednom u dva meseca i tada sve stvari vidim na drugačiji način. Dešavaju se prelomni trenuci kada je, da bih preživeo ili spasio pacijentu život, potrebno da se potpuno reorganizujem. Odavno sam primetio da delujem kao

katalizator: u mom prisustvu u svakoj osobi se snažno pojačava kako dobro tako i loše. Dugo sam pokušavao da ubedim sebe da moje stanje ne utiče na informaciju koju dajem. A zatim sam primetio da od mog stanja, od moje uravnoteženosti, izrazito zavisi to da li će čovek ozdraviti ili će nastupiti samo privremeno olakšanje, da li će mi poverovati ili će reći da sam šarlatan.

Nekom prilikom u Njujorku, jedna žena je otkazala dolazak na drugi tretman. Kada su je pitali zašto, odgovorila je: „Ma, on je običan grubijan“. Shvatio sam kako nisam bio u mogućnosti da joj pravilno prenesem informaciju. Istina je bič, pomoću kog čovek može da se izvuče iz smrtonosne situacije, ali i kojim se može šibati do smrti. Čoveku je prvo potrebno pokazati put, pomoći mu da prikupi snagu i tek ga potom, ukoliko shvata ozbiljnost svoje situacije, šibati istinom. Svaka problematična situacija, ili informacija, ima moć da me leči. Što je snažniji šok, time dolazi do veće spoznaje.

Već sam pisao o prvoj takvoj prelomnoj tački. U to vreme sam lečio pomoću ruku. Kod devojke koju sam lečio, na koži su se pojavljivali plikovi, i to na onim mestima gde sam prelazio rukama. Nije mi bilo jasno šta se dešava. Zatim sam razgovarao s njom preko telefona i njena majka mi je rekla da posle svakog mog poziva kod devojke dolazi do pogoršanja stanja. Zamolio sam je da pribeleži sve što se dešava s njenom ćerkom, i, kada sam pročitao beleške, smrklo mi se pred očima. Posle mojih tretmana, kod nje su čak nastupali i psihički problemi. Osećala je tako neizdrživ svrab po rukama, da je preklinjala majku da joj ih odseče.

Tada sam shvatio da su ispred mene samo dva puta - ili da potpuno napustim bavljenje tim poslom, ili da odbacim staru formu i pokušam osmisliti potpuno novu. Upravo tada sam sve napore fokusirao ne na lečenje, već na dijagnostiku. I zatim sam s čuđenjem otkrio da dijagnostika bolje leči od bilo kakvog delovanja. Činilo mi se da sada mogu pružiti informaciju - da će se pacijent izlečiti, i da će tako ostati do kraja.

Za mene je predstavljalo neprijatno iznenađenje kada sam video da programi, deformacije iz polja pacijenta, prelaze na mene. Ispostavilo se da je dolazilo do rezonance strukture polja. Shvatio sam da je neophodno da neprestano čistim sebe, kako pre tako i posle tretmana. Čak i više od toga - ukoliko sam imao pacijente sa opasnim programima,

odnosno temama koje su postojale i u meni, i od kojih ni sam nisam mogao da se pročistim - nisam smeo da se prihvatam lečenja.

Razumljivo je zašto su sveštenici protiv ekstrasensa. U kontaktu sa sveštenikom, koji je kroz molitvu usmeren na ličnost Isusa Hrista, kod čoveka je dolazilo do harmonizacije duhovnih struktura. S obzirom na to da je ekstrasenzorna nauka tek otpočela svoj razvoj i da većini ekstrasensa nije poznat mehanizam blokiranja karme, oni svoje zemaljske vezanosti prenose na pacijente. Naravno, ovde je od velikog značaja prošli život ekstrasensa. Bioenergetika sa slepog, nepromišljenog delovanja na ljude danas prelazi na osmišljavanje i istraživanje. Ovo daje osnov da se govori o njenim velikim perspektivama.

Drugi snažan preokret u mom sistemu istraživanja, postalo je shvatanje da su sposobnosti, duševni kvaliteti, mudrost i čovekova sudbina zemaljski koncepti koji mogu da donose ne samo radost, već i bolest i smrt ukoliko se za njih vežemo. Sa božanske tačke gledišta, to su materijalna bogatstva, samo suptilnijeg nivoa.

Dva meseca nakon izlaska moje prve knjige, u avgustu 1993. godine, pojavile su se glasine da su nada mnom zavladaile „mračne sile“, koje su mi blokirale dotok čistih informacija i da se druga knjiga neće ni pojaviti.

- Rekla bih da mi je najveća životna greška to što sam stampala vašu knjigu - priznala mi je vlasnica izdavačke kuće.

Sve Bog određuje. Shvatao sam da ljudi s tim nemaju nikakve veze. Situacija je izmakla kontroli pri čemu ni moji metodi ni moje razumevanje nisu bili dovoljni.

Od tada se moj sistem lečenja promenio. Ukoliko sam ranije iz duše, poput iglica, izvlačio agresivnost, i ta osoba bi ozdravljala, kasnije sam se bavio uzrocima agresivnosti - a to je vezanost za zemaljske vrednosti, želja da se nešto zemaljsko postavi iznad Boga. Informaciji mogu da pristupam direktno i vidim šta se dešava na suptilnom nivou. Mentalno se može kreirati ekran, koncentrisati se i čuti glas koji daje informaciju. Može se koristiti visak, prutići, karte, automatsko pisanje. Ja sam umetnik i, samim tim, radije volim da „gledam“ prstima. Ispod mojih ruku kao da se nalazila tastatura; prstima sam osećao svaku situaciju. U težim slučajevima skicirao sam polja.

Kada se duša previše vezuje za zemaljski plan, pojavljuje se agresivnost, što dovodi do bolesti. Postepeno sam klasifikovao za šta je

sve moguća vezanost. Komunicirajući s pacijentima, proučavajući bolesti i njene uzroke, pokušavao sam da doznam njen izvor - utvrdim za šta je to čovek vezan na Zemlji. Isprva sam mislio da je moguće vezati se za novac, vikendicu, automobil. Zatim sam sa iznenađenjem uvideo da je vezanost moguća i za posao, za osećaj odgovornosti i položaj u društvu. Idolom se mogu načiniti hrana i piće, seks i zadovoljstva, sopstveni izgled. Možemo se vezati i za voljenu osobu.

Kada se čovek molio i otklanjao uzrok svoje vezanosti, dolazilo bi do naglog poboljšanja. Bio sam zapanjen koliko je sistem efikasno funkcionisao.

Moje čuđenje je bilo još veće kada sam, nakon analiziranja Biblije, otkrio da moja istraživanja potvrđuju Mojsijeve i Hristove zapovesti. Postao je jasan smisao zapovesti; „Ne pravi sebi idola“. Shvatio sam zašto je Hristos glavnom zapovešću smatrao: „Voli Gospoda Boga svoga svim srcem svojim, i svom dušom svojom i svim umom svojim“.

U čemu je smisao fraze: „Nisam došao da donesem mir nego mač, došao sam da odvojim čoveka od njegovog oca, i kćer od njene majke...“? U suštini, Hristos je govorio o tome da bliski ljudi pre svega treba da vole Boga, a tek potom - jedni druge.

U čemu je razlika između zapovesti Mojsija i Hrista? Mojsije je ukazao na opasnost idolopoklonstva zemaljskim vrednostima, odnosno da se treba moliti nevidljivom Bogu, a ne idolima, zemaljskim otelotvorenjima. Informacija, koju je dao Mojsije, omogućila je da se duhovnost i energija kod ljudi podigne na viši nivo. Viša duhovnost i energija slični su snažnom motoru u automobilu, za koji je, da bi se koristio, potrebno bolje poznavanje saobraćajnih pravila. Potrebno je preispitivanje vrednosti, novo razumevanje sveta i nove zapovesti.

Hristos je uveo nove pojmove. Ispostavilo se da čak i nevidljivo može postati idol: porodica, socijalni status, posao. Koga je čovek spreman da postavi na začelje? One, koji su mu najbliži: oca majku, decu. U početku sam za idola imao oca, postavljajući ga iznad Boga. Ali ja sam deo njega, što znači da i sebe postavljam iznad Boga, a to znači i svoju decu, ženu, porodicu, kuću u kojoj porodica živi, automobil, vikendicu i, konačno, novac. Kada sam uporedio sve vezanosti sa zapovestima, shvatio sam da sam ceo ovaj put, izložen u zapovestima, samostalno prošao.

Pitao sam se: gde ću me to dalje odvesti? Razotkrila se još jedna vezanost - za sposobnosti. Ali ona nije davala jasne probleme, već je bila

samo spekulativna.

* * *

Sledeći slučaj mi je demonstrirao koliko apstraktan, teorijski element odjednom može da postane realan i opasan. Na konsultaciju mi je došla žena s bolesnom ćerkom. Dijagnostikovao sam polje devojke i zaključio da je posedovala veliku gordost, unutrašnji prezir i osudu ljudi. Gordost se najjače pothranjuje kroz osudu i prezrenje ljudi. Upravo gordost uzrokuje najteže bolesti. Objasnio sam njenoj majci da je potrebno da se moli za celu svoju porodicu, da se priseti svih trenutaka kada se nadmeno odnosila prema rođacima i osuđivala ih te da moli Boga da se to otkloni sa ćerke i njenih potomaka.

Devojka je i sama priznala:

- Mama, imam osećaj da prezirem ljude.

Mučio sam se tretman za tretmanom, ali gordost devojke se nije smanjivala. Došlo je do pojačavanja straha, i to je, usled nekog razloga, bilo povezano sa sposobnostima. Majka je govorila da joj strah sve više raste, psiha joj postaje labilna i da ne zna hoće li njena ćerka moći da nastavi školovanje.

Objasnio sam joj:

- Vidite li u čemu je problem? Strah i sumnja u sebe blokiraju gordost, to je zaštitni mehanizam. Devojka poseduje ogromne sposobnosti. Sada je u pubertetu. Nemogućnost da otkrije svoje sposobnosti pratiće je kroz život, zatim joj sećanje na strahove povezane s njima neće dopustiti da se za njih veže, da ih postavi iznad Boga i tek potom će joj biti dozvoljeno da otkrije kakve sposobnosti poseduje.

Nisam mogao da joj pomognem. Osim toga, posle svakog tretmana situacija se pogoršavala. Otputovao sam na Krim. Pozvali su me iz Peterburga i rekli mi da je majka preko poznanika molila da ne razmišljam više o njenoj ćerki, da se isključim.

Nakon što bi se konsultacije završile, nastavlja sam da održavam kontakt s pacijentima na nivou polja. Ovaj kontakt je mogao da dovede do ozdravljenja pacijenata, ali, isto tako, i do pogoršanja njihovog stanja. Shvatio sam da čistu informaciju mogu da pružim samo ukoliko se i sam pročistim. Ponovo sam se nosio mišlju da odustanem od svega što je vezano za ekstrasenzoriku. Zatim sam skupio svu snagu i iznova sam obavljao višemesečno čišćenje različitih oblika agresivnosti povezanih sa

sposobnostima. Molio sam se, molio i molio, ponavljajući da sam sposobnosti postavio iznad Boga i na taj način sam pojačao svoju gordost, moleći se da se to otkloni. Molio sam se, ponavljajući da sam prezirao i osuđivao one koji nisu imali sposobnosti, a zavideo sam onima koji su ih imali više, pri čemu sam ih i mrzeo, Osećao sam gnev kada su se moje sposobnosti omalovažavale, kajao se i gubio želju za životom kada mi nešto nije polazilo za rukom. Molio sam se za sebe u budućim životima, za svoje potomke u ovom životu i u sledećim životima, za sebe u drugim svetovima i drugim vasionama.

Ovaj slučaj je za moj dotadašnji pogled na svet predstavljao šok. Jer, uzvišene sposobnosti su se uvek povezivale s nekom misijom, koja je čoveku predodređena od Boga. Obično su baš natprirodne sposobnosti i čuda uveravali okruženje da je čovek - od Boga. Odjednom se ispostavilo da i to pripada zemaljskom planu, što je značilo da se i za sposobnosti možemo vezati u toj meri, da će nam duša potamneti, a zatim će nam se razboleti i telo.

Tada sam shvatio zašto nastaju takozvani crni magovi. To su oni koji svoje sposobnosti postavljaju iznad Boga, koji zemaljski aspekt sposobnosti postavljaju iznad duhovnog, prljajući i zagađujući svoju dušu, a zatim i telo. Nekada se ovaj proces sporo odvijao, te su zbog toga ljudi posećivali napredne crne magove, želeći da saznaju šta će s njima biti u sledećim životima.

Shvatio sam činjenice, koje ranije, ma koliko se trudio, nisam bio u stanju da shvatim. Zašto su se pravoslavni sveci stideli svojih moći i skrivali ih? Serafim Sarovski se molio za teško obolelog dečaka kog su mu doveli, a kada se dečakov otac, suprotno uputstvima, okrenuo i video sveca kako lebdi u vazduhu, Serafim Sarovski ga je zamolio da to nikome ne obznanjuje pre njegove smrti. Još jedan starac, kome je otac doneo mrtvog sina, i stavio ga pred njegove noge, ne shvatajući da je dečak mrtav, izgovorio je: „Ustani i izađi napolje!“ Dečak je vaskrsnuo i izašao, a starac se, kada je to video, ražalostio. Ražalostio se, jer se vaskrsnuće nije dogodilo putem pročišćenja duše, već primenom snage njegove volje, koja je prekršila božanski tok događaja i zato što će sad njegove moći biti obznanjene, a slava može da mu pomrači dušu.

U hrišćanstvu, kao i u drugim religijama, ne postoji mehanizam koji će blokirati uzdizanje sposobnosti. Zbog toga su sveci bili primorani da ih blokiraju svojim ponašanjem. Veoma su bili svesni opasnosti od gordosti, te su zato prikrivali svoje moći.

Ponovo sam se okrenuo Bibliji i uočio da u njoj ne postoji pojam idolopoklonstva moćima. Ali, ono o čemu se ne govori direktno, govori se indirektno, kroz primere ponašanja. Đavo iskušava Hrista da bi on upotrebio svoje moći zarad zemaljskih ciljeva. Hristos to odbija. Apostol Pavle lišava moći vidovitu ženu, za koju su zemaljski interesi bili iznad božanskih.

Oduvek se verovalo da sveci poseduju dar od Boga, a crni magovi - od đavola. Ispostavilo se da ovde deluje sledeći mehanizam: ako se duša čoveka, koji poseduje božanske moći, vezuje za zemaljske vrednosti i pritom počne da ispoljava agresivnost, tada božanske moći postaju đavolske.

Nakon nekoliko meseci rada, kada sam malo došao sebi, video sam kakve posledice može da prouzrokuje bezazlena vezanost za sposobnosti i kakva ogromna opasnost pretila od takvog pogleda na svet.

Na konsultacije su mi dolazili pacijenti oboleli od raka. Rak blokira gordost, a u svim tim slučajevima dolazilo je do pothranjivanja gordosti upravo kroz sposobnosti. Dugo sam se mučio pokušavajući da shvatim u čemu je stvar, a onda su neka saznanja počela da mi se kristališu. Kada se duša vezuje za nešto na Zemlji, postaje gorda i agresivna. Gordost se blokira ozbiljnim bolestima ili smrću. Kada se čovekova duša veže za novac, materijalna blaga, posao, društveni status, porodicu, tada je čovek koji sve to izgubi, i prihvati gubitak, u stanju da se pročisti. Njemu je potpuno jasno da sve to neće poneti u grob. Posle Mojsija i Hrista čovek je shvatio da novac može da donese ne samo radost, već i nesreće, da može da šteti duši. Ako bi govorio: „Bogat sam“ - i poistovećivao se s novcem, nakon toga ga je gubio i postajao siromah. Ako bi govorio: „Bog mi je dao novac i zbog toga ga posedujem“ - ostajao bi bogat. Spoznaja da u grob ne možemo poneti bogatstvo, pomagala je čoveku da se ne vezuje za zemaljska dobra. Duša je ostajala čista i telo nije moralo da se razboljeva.

Ispostavilo se da se sposobnosti mogu poneti sa sobom u grob, odnosno da one prelaze u sledeće živote. Razotkrivanje sposobnosti se dešava prilikom aktiviranja našeg dvojnika, koji se nalazi u zagrobnom svetu i koji egzistira tokom pet naših života. Zbog toga veoma lako dolazi do vezivanja za sposobnosti, poistovećivanja s njima. Ljudi još uvek ne znaju da je u rečima „posedujem sposobnosti“ već ugrađena duhovna degradacija i buduće bolesti. „Bog mi je dao sposobnosti, date su mi

sposobnosti, imam sposobnost“ - ovakvo rezonovanje je odlična blokada budućih bolesti i smrti.

To su bila vrata koja su vodila ka potpuno novoj oblasti. Zatim sam imao pregled čitavog lanca: sposobnosti, duhovni kvaliteti, mudrost i sudbina na Zemlji (sve ovo, s božanske tačke gledišta, isto je što i novac, automobili, stanovi). Pojačana vezanost za sve ove karike pothranjivala je gordost, koja se zatim blokirala šizofrenijom, rakom, dijabetesom, epilepsijom, psorijazom, multipla sklerozom i drugim bolestima. Pritom, metodi lečenja kao što su gladovanje, dijeta, akupunktura - apsolutno nisu mogli da deluju na bolesti, zato što taj nivo duhovnih struktura traje duže od jednog života.

Idolopoklonstvo sposobnostima

Sposobnosti, duhovne vrline, mudrost i sudbinu - nazivam trećim nivoom zemaljskih dobara. Ponekad, nakon što se čovek uzdigne nad prvim i drugim nivoom, on se potpuno veže za treći, oboljeva i umire.

Upravo onda, kada sam shvatio koliko je opasno glorifikovati sposobnosti, pozvao me je jedan mladić i zamolio me da pomognem njegovoj majci koja je bolovala od limfne leukemije i nalazila se u teškom stanju. Žena je bila ekstrasens, isceliteljka višeg nivoa. Ljudi su dolazili kod nje na preglede, a ona im je, putem opisivanja scena iz njihovog života objašnjavala zašto su se razboleli. Dijagnostikovao sam njeno polje i ustanovio da je bilo čisto. Proverio sam za šta je vezana njena duša na Zemlji, ali je sve takođe bilo u redu: nije bilo vezanosti za novac, bogatstvo, odnose, telesna zadovoljstva. Njena bolest se nije korenila u zemaljskoj ravni. Samo sam mogao da joj zavidim. Jedinu vezanost, i to veoma jaku, koju sam otkrio kod nje, bila je za sposobnosti. Ispoljavala se prvenstveno kroz prezir prema muškarcima, a zatim - i kroz prekore upućene sebi: „nisam uspela“, „nisam pomogla“. Sve ovo je prenela na svog sina, koji je takođe bio u kritičnom stanju; da bi on preživeo, sama se razbolela. Zbog toga nije mogla sebe da isceli.

Sada shvatam zašto nisam želeo da vidim događaje koji su uzrokovali čovekove bolesti, zašto sam sebi zabranjivao viđenje događaja iz prošlih života. Svaki događaj i delovanje predstavljaju samo formu, a istinsko poznavanje sveta je van nje i nalazi se tamo gde je sve jedinstveno. Sposobnost data čoveku da se izdvoji iz spoljašnjeg sveta

predstavlja njegovo umeće da dosegne sve suptilnije slojeve jedinstva. Težnja da zemaljsko i božansko razdvoji u svojoj duši, pruža mu mogućnost da bude duhovno i fizički zdrav.

Telo i čovekova svest streme ka Zemlji, a podsvest i duša mu teže ka Bogu. Ako se duša vezuje za zemaljske vrednosti, tada se narušava njena harmonija: stoga ona postaje gorda i agresivna. Da bismo očistili dušu, potrebno je da je otrgnemo od zemaljskih vrednosti. Isprva se dešavaju neprijatnosti: dolazi do narušavanja stabilnosti zemaljske sreće. Ukoliko to ne pomogne, tada mora biti uništeno i izgubljeno sve ono za šta se duša vezala. Ako ni to ne pomogne - uključuju se povrede, bolesti, nesreće. Ako ni to ne pomogne, tada se uništava telo i smrt dolazi kao način pročišćenje duha.

Sećam se da sam jednoj pacijentkinji rekao:

- Svakoga dana dušu moram da poklanjam Bogu, a telo - Zemlji.

- Ali, to je smrt - začudila se ona.

- Apsolutno tačno. Smrt nam i dolazi da bismo očistili dušu. U toku molitve, ili u trenutku smrti, u našoj duši se dešavaju isti procesi. Ako ne želimo smrt, potrebno je da naučimo da umiremo svakog dana, upravljajući dušu ka Bogu. Međutim, smrt ne čisti do kraja našu dušu. Ona se čisti kroz neprestanu težnju ka Bogu.

Čovečanstvo je dugo i bolno naslućivalo kakvo treba da mu bude ponašanje i na koji je način potrebno da doživljava svet. Na početku se istočnjačka filozofija odrekla svih zemaljskih vrednosti, proglašivši ih za iluziju. Sva energija je bila orijentisana na duhovne strukture. Ojačavši, razvoj se nastavio u pravcu negiranja sebe - pojavio se materijalizam. Te dve suprotnosti predstavljaju način razmišljanja Istoka i Zapada. Zatim su se pojavile filozofske škole, u čijim je koncepcijama dolazilo do sažimanja zemaljskog i božanskog principa, koji su se međusobno nadmetali. Međutim, svuda je postojala identična orijentacija - duhovno je primarno, a zemaljsko je sekundarno. Biti zdrav predstavlja sposobnost da osetimo da duhovnost i plemenitost moraju biti na prvom mestu.

Kada je duša vezana za Zemlju, to označava približavanje budućih bolesti i smrti. Kako utvrditi da li je došlo do vezanosti? Po agresivnosti. Pretpostavimo da našu dušu privlači novac. U tom slučaju, automatski će nam se pojaviti niz emocija: preziraćemo onoga koji nema novac i

zavideti onome koji ga ima više. Gorko ćemo se kajati i tugovati ukoliko izgubimo veću sumu novca, neprestano ćemo osećati strah da ćemo ga izgubiti, sanjajući o njemu. Zbog toga će se naša duša vezati za Zemlju, i tada će nam slediti - ili gubitak novca, ili teška bolest, ili smrt.

Mehanizam blokiranja agresivnosti, koja prodire u dušu, radi besprekorno. Paradoksalna je činjenica što gubitak novca predstavlja najblaži oblik blokade, ali se najteže prihvata. Ako je naša duša vezana za novac, tada se preko onog koji nas je opljačkao i koji nije dopustio da ostvarimo zaradu, nama spasava život. Pritom je sve definisano našom unutrašnjom reakcijom na ono što se dogodilo: ako smo sposobni da situaciju prihvatimo i zahvalimo Bogu, to predstavlja pročišćenje duše. Ako smo zamrzeli ili osudili, to znači da nismo prihvatili pročišćenje i spasenje. Tada se uključuje sledeći režim - bolest. Ako ni to ne pomogne, tada se duša čisti uz pomoć smrti.

Na spoljašnjem planu komuniciramo s ljudima, a na unutrašnjem - s Bogom. Zbog toga iznutra moramo da prihvatimo svaki gubitak sa zahvalnošću, kao pročišćenje. Spolja možemo i da se ne slažemo sa situacijom, možemo da je kontrolišemo i prilagođavamo je sebi, ali iznutra, jedino pravo koje imamo jeste to da u potpunosti prihvatimo ono što se dogodilo i da zahvalimo Bogu. Pritom je unutrašnja reakcija najvažnija, presudna. Stoga, kada se čovek moli, potrebno je da zahvaljuje Bogu za sve neprijatnosti i bolesti pomoću kojih se čisti njegova duša. Dakle, ako je naša duša vezana za zemaljska blaga, tada osećamo prezir, zavist, osudu. Naša duša se čisti posredstvom ljudi koji nas lišavaju tih zemaljskih blaga.

Ranije nisam razumeo zašto je zabranjeno prikazivanje Božjeg lika. Zato da ga ljudi ne bi tražili na Zemlji.

Ljudi su odavno shvatili da materijalne vrednosti nisu ono što je najvažnije, da novac ne možemo poneti sa sobom u grob, da prvo treba da mislimo na dušu, a tek potom na ono što vidimo ispred sebe. Daleko je teže shvatiti da voljena osoba, porodica, osećaj dužnosti - takođe predstavljaju zemaljsku sreću, zemaljsko dobro za koje se možemo vezati. Nedostatak razumevanja da sve to mora biti sekundarno, dovodi do mnogih bolesti.

Ako smo se vezali za porodicu, za odnose, tada ćemo prezirati, mrzeti, osećati strah, zavideti. Energija zavisti i ljubomore je ista. Što su odnosi stabilniji, time ćemo se jače vezivati za njih i zbog toga ćemo biti agresivniji. Iz tog razloga, ma koliko to bilo čudno, ljubomora se leči kroz

svađe, ristanke. Voljena osoba koja nas je izneverila, napustila i posvađala se s nama, spasiće nam život i zdravlje ukoliko budemo u stanju da sve to prihvatimo kao dato od Boga.

Ako smo se vezali za osećaj odgovornosti ili za posao, preziraćemo one koji rade loše, mrzećemo sebe kada uradimo nešto što nije dovoljno dobro. Nепrestano ćemo osuđivati one koji nam smetaju u poslu, podmeću nam, a plašićemo se i da mi nekome ne podvalimo. Što češće doživljavamo ove emocije, time ćemo imati više problema na poslu i češće ćemo podmetati drugima.

Mehanizam karme funkcioniše virtuosno. Recimo, ukoliko osećamo prezir prema onima koji neprofesionalno rade, naglo će se pojačati vezanost i opsjednutost poslom. Dakle, program će se pojačati i kod naše dece. Kada nivo vezanosti pređe opasnu granicu, da bi preživela, deca će stalno gubiti posao. Paradoks: preziremo onoga koji neće da radi, a kao posledica se dešava da naša deca ne žele da rade. Ako preziremo onoga koji nije u stanju da zaradi novac, osuđujemo pohlepnog ili trošadžiju, naša deca neće imati novca. Prezirući, osuđujući i mrzeći, mi vezujemo svoju dušu za novac, a kod naše dece će se to još jače izraziti. Dakle, da duša ne bi degradirala, deci u ovom životu neće biti dozvoljeno da imaju novac. Sve ono što u ovom životu preziremo, mrzimo, osuđujemo, vezaće se za našu decu ukoliko ne uspemo na vreme da se zaustavimo. Zbog toga, naša veština da kontrolišemo emocije donosi zdravlje i sreću našem potomstvu. Mogućnost da prihvatimo svaku situaciju kao datu od Boga - donosi nam zdravlje, srećnu decu i unučad.

Tokom istraživačkog procesa shvatio sam šta je imao u vidu Isus Hristos kada je govorio: „Ako te neko udari po desnom obrazu, okreni mu i drugi.“ Sve Hristove zapovesti posvećene su duši, a ne telu, a logika duha je suprotna logici tela.

Dakle, ukoliko su novac, materijalna dobra, posao, osećaj odgovornosti, porodica i voljene osobe stavljeni iznad Boga, to donosi bolesti i smrt. Kada gubimo sve ono za šta smo vezani na Zemlji, čistimo naše duhovne strukture. Spoznaja i prihvatanje činjenice da ćemo sve što je zemaljsko ostaviti ovde, pročišćuje dušu. To je razlog zašto su drevni narodi govorili: „Seti se da si smrtan“ Ako je naša sreća vezana za naše telo, sa uništenjem tela, napušta nas i sreća. Da li nešto preostane nakon raspada tela? Da. To su sposobnosti, duševne vrline, mudrost i sudbina. Sposobnosti opstaju 3-5 života, duhovni kvaliteti 5-7 života.

Mudrost živi 40-45 života. Sudbina - 49 života. Sve ovo je zemaljska sreća, iako nije povezana s telom.

Kako možemo da odredimo da li je naša duša vezana? Po istoj ovoj agresivnosti. Ako zavidimo sposobnijem, osuđujemo sebe jer nešto nismo mogli da uradimo, ljutimo se na nekoga ko nas je proglasio nesposobnim, mrzimo i osuđujemo onog koji nam nije dopustio da realizujemo sposobnosti - vezujemo se za sposobnosti. Takve emocije su naročito opasne u periodu uoči rođenja deteta. Ukoliko preziremo nekoga zbog odsustva sposobnosti, naša deca ih uopšte neće posedovati.

Isti je slučaj i kada je reč o duševnim kvalitetima. Oni takođe predstavljaju zemaljsku sreću, zemaljsko bogatstvo, i, ukoliko preziremo one koji ih ne poseduju u dovoljno meri, odnosno podlace i nitkove, tada i svoje potomke činimo podlacima i nitkovima.

* * *

Setio sam se jednog slučaja na konsultaciji. Pacijentkinji oboleloj od raka objašnjavao sam razlog njene bolesti:

- Vidite: gordost, neprihvatanje traumatičnih situacija - princip je kancerogene ćelije. Ako ćelija zaboravi na organizam, ona podleže uništenju. Duša postaje gorda i agresivna kada se vezuje za Zemlju. Što je duša više vezana za Zemlju, manje je sposobna da prihvati traumatičnu situaciju. Umesto unutrašnjeg pročišćenja, kao odgovor nastaje agresivnost, usmerena protiv drugih ili protiv sebe. Na suptilnom nivou to predstavlja opasnost za Vasionu i mora biti blokirano. Vaša gordost je prekoračila opasnu granicu i zbog toga se uključila blokada kroz bolest. Gordost pothranjuje ono za šta ste vezani na Zemlji, a to su duhovne vrednosti.

- Kako to treba da shvatim? - bila je iskreno začuđena ova žena.

- Vi prezirete podlace i nitkove, mrzite one koji se prema vama nepošteno ponašaju. S obzirom na to da ste vezani za duhovne vrednosti, okruženi ste ljudima koji se prema vama nepošteno odnose ili vas okrivljuju za nepoštenje sa svrhom da vam se sačuvaju život i zdravlje. Ukoliko ih ne biste mrzeli, ljutili se na njih, osuđivali i prezirali, tada bi se vaša duša i duša vaših potomaka pročistile. Međutim, postupali ste suprotno i na taj način ste zaprljali ne samo svoju dušu, već i duše svoje dece i unučadi.

- Ispada da sam, osuđujući podlace, takvima činila svoju decu i unučad? - čudila se žena.

- Da, tako ispada.

Nastala je pauza.

- Znae - ispričala je - pre nedelju dana sam imala pregled na Institutu za onkologiju. Po mene je automobilom došao unuk i lekarka ga je zamolila da je s nama odveze do stanice. Unuk ništa nije rekao na to, a kada je ona izašla, upozorio me je da ukoliko još nekoga budem povezla, ići ću peške do grada.

- Vidite - objasnio sam joj, stavljajući otvorene dlanove na sto - vaše vezanosti za duševne kvalitete iznose - 30%, a za vas je smrtonosno - 50%. Kod vašeg sina i unuka su - 90%, a za njih je smrtonosno - 70%. Dakle, da bi preživeli, oni moraju da budu podlaci.

Posmatrala me je, a onda je poluglasno rekla:

- Znae li da mi je sin rekao: „Kad ćeš već jednom da odapneš?“

- Ne bi trebalo da ih osuđujete. Oni se tako ophode prema vama da bi očistili vašu dušu, ali i svoju - intuitivno, i ne naslućujući. Kada se nečasno odnose prema vama, vaša duša se čisti, ukoliko to prihvatate kao dato od Boga. Na nivou polja, međutim, vi ste jedno - što znači da se čiste i njihove duše. Što vas više budu ponižavali i vređali, brže ćete ozdraviti. Svojom bolešću vi se iskupljujete ne samo za svoje pogrešno ponašanje, već i za ono što ste preneli deci i unucima. Ne osuđujući ih, spasavate i sebe i njih.

- Da biste potpuno ozdravili, potrebno je da uradite sledeće: kao prvo, da preispitate svoj život i odnos prema svemu što se dogodilo. Sve ono što ste doživljavali kao neprijatnosti, ponižavanja, neprimerenim postupcima prema sebi, prvenstveno je označavalo pročišćenje vaše duše. Zato, prihvatite sve to i zahvalite Bogu. Kao drugo, potrebno je da ponovo proživite svoj život i tražite od Boga oprostaj za sve one trenutke kada ste osuđivali i mrzeli ljude, kao i zbog toga jer ste duševne kvalitete postavljali iznad Boga. Tražite oprostaj zato što ste zemaljske vrednosti postavljali iznad božanskih, i zato što ste to predali deci i unucima. Molite se, ispovedajući ljubav prema Bogu, i dok se molite, ponavljajte da volite Boga više od sebe i više od svega onoga što za vas predstavlja zemaljsku sreću. Sve što se dogodilo, prihvatite kao Njegovu volju, s ljubavlju i zahvalnošću.

Žena se oprostila sa mnom i otišla, a ja sam razmišljao o tome kako naglo pojačana energija, kao i nepoznavanje božanske logike, može da se okrene na štetu po čovečanstvo. Koliko je to opasno uverio sam se iz sopstvenog iskustva.

U oktobru 1993. godine, prisustvovao sam međunarodnoj konferenciji u Moskvi, gde je trebalo da podnesem izveštaj. Uveče, kada sam se s prijateljem vraćao u stan gde smo odseli, ispred ulaza u zgradu me je pozvao policajac. Nešto me je pitao, ja sam mu odgovorio i produžio dalje. A onda se dogodilo nešto potpuno neočekivano - policajac je skočio na mene i počeo da me tuče. Situacija je bila potpuno apsurdna, a razlog je bio u meni. Pružiti otpor, značilo bi - ili završiti u zatvoru ili biti ubijen. Ubrzo su dojurili i njegove kolege u policijskoj uniformi, naoružani automatima. Sve se, na kraju, završilo bez povreda.

- Kada sam se vratio u stan, moj prijatelj i ja smo analizirali situaciju. Nakon dvadeset minuta sve mi je postalo jasno. Ispostavilo se da sam na konferenciji bio ispunjen osećajem nadmoćnosti i da sam sebe doživljavao kao jedinstvenog stručnjaka iz oblasti dijagnostike karme. Obavio sam istraživanja koja do tada nisu postojala u istoriji čovečanstva, mogao sam da lečim one bolesti pred kojima su bili nemoćni kako ekstrasensi tako i zvanična medicina. Tako sam se tada osećao. Ukratko, oholost, osećaj sopstvene vrednosti i izuzetnosti učinili su da se moja gordost poveća do krajnjih granica. Zaboravio sam da na prvom mestu - sa mnom upravljaju, a tek potom - da ja upravljam. To znači da mi je mogla biti poslata smrt, ili sakaćenje, ili poniženje. Zbog snažnih energija, karmički procesi kod mene protiču brže nego kod drugih. To što se dogodilo za mene je predstavljalo najblažu moguću situaciju.

Prema policajcu nisam gajio bratska osećanja, ali sam osetio zahvalnost prema Bogu, shvatajući da policajac sa ovim nije imao ništa. Preostala mi je još jedna neprijatnost: polje tog policajca se raspalo i uključio se program samouništenja. Nejasno je da li su pomoću njega spasavali moj život i zbog čega je on zbog toga trebalo da pati? Dugo sam analizirao situaciju na suptilnom planu, a zatim mi je sve postalo jasno. Stvar je u tome što se policajac zaneo i napao me dva puta. Posle prvog napada, njegovo polje je još uvek bilo čisto, odnosno odvijala se blokada moje gordosti, i, da je na tome ostalo - on ne bi bio kažnjen. Povrh toga, dopustio je da mu se u dušu uvuče emocija oholosti. Ispostavlja se da i u batinanju mora postojati svojevrsan kodeks časti. Tada sam shvatio da ako nam se posredstvom kradljivaca i razbojnika čiste duše, to ne znači da oni neće biti kažnjeni za zlodela koja čine.

Uglavnom, lekcija je bila prilično dobra, međutim, nije mi bila od koristi u budućnosti.

Mesec dana kasnije, posetio sam redakciju; tema razgovora je bila savremena Indija i osobe koje tamo žive a poseduju natprirodne sposobnosti. Moji sagovornici su bili zadivljeni njihovim sposobnostima. To me je dotaklo. Ali to su fakiri! Oni ne prenose znanje, već samo fasciniraju ljude. Ponovo sam zaboravio na to da svakim fakirom, bez obzira bio on savršen ili nesavršen čovek, upravlja Bog. Energetski, moj nastup predstavljao je omalovažavanje tih ljudi i njihovih sposobnosti. Pitao sam se gde može da me odvede takav stav, i, bukvalno, nakon pet minuta sam saznao.

Bilo je to u januaru 1994. godine. Hodao sam ulicom i našao sam se na raskrsnici u obliku slova „T“. Centralnom ulicom se kretala hladnjača koja je iznenada zakočila i počela da skreće. Zamišljen, koračajući trotoarom, našao sam se naspram nje. Odjednom, jedan putnički automobil je iza hladnjače izleteo na trotoar i pojurio na mene. Nedostajala je sekunda i desilo bi se ono nepopravljivo. Ipak, uspeo sam da odskočim u stranu. Kada sam se okrenuo, video sam automobil koji je zamicao u daljini.

Kada sam pogledao situaciju na suptilnom planu, ponovo sam otkrio da sam sebe i svoje sposobnosti postavio iznad Boga, odnosno dao sam sebi za pravo da osuđujem druge. Arogancija i osuđivanje su za samo nekoliko minuta učinili da gordost dostigne smrtonosni nivo. Na ulici mi je u susret hrlio vozač, sa istom takvom gordošću i prezrenjem prema ljudima zbog sopstvenih sposobnosti. Kada je video da hladnjača skreće, shvatio je da pri takvoj brzini neće moći da se zaustavi i bez oklevanja je izleteo na trotoar. Mislim da smo obojica mogli da poginemo i tako bi kod obojice bili blokirani gordost i poklonjenje sposobnostima.

Kao što sam već pomenuo, idolopoklonstvo sposobnostima može dovesti do onkoloških bolesti. Sećam se kako sam sat vremena ubeđivao jednu ženu da je prezir prema nesposobnim ljudima i samoosuđivanje povećalo njenu gordost do smrtonosno opasne granice. No, i pored toga bilo je nemoguće ubediti je. Već sam hteo da odustanem, ali sam na kraju ipak odlučio da joj pružim kompletnu informaciju:

- Nemam nameru da vas ubeđujem da zavist, oholost, osuđivanje drugih i sebe po pitanju sposobnosti vrlo brzo dovode do bolesti. Sada ću vam predočiti rezultate dijagnostike: vi imate rak.

Žena je dodirnula fleku na svom vratu i upitala me je:

- Ovo?

- Da, to. Ako ne promenite svoj odnos prema svetu i Bogu, proces će se ubrzati. A ukoliko pokušate da se promenite, i sebe i svoje sposobnosti ne budete postavljali iznad Boga - ozdravićete.

Kasnije mi je njena prijateljica ispričala da se veoma promenila, da je njen odnos prema ljudima postao drugačiji. Distanciono sam očitao njeno polje i bilo je normalno.

* * *

- Moj muž je počeo da slepi - rekla mi je jedna žena. - Operisan je, ali to ništa nije pomoglo. Da li možete da vidite razlog?

- Pogoršanje vida je obično povezano s ljubomorom, ali ovaj put je bio u pitanju drugi uzrok - vezanost za sposobnosti. Podsvesna agresivnost prema ljudima kod njega je ogromna, a gordost je zadirala u smrtonosni nivo. Duša vašeg muža je sposobnosti učinila ciljem i smislom života, zbog čega je osećao konstantni prezir prema nesposobnim i nesavršenim ljudima, ili onima koji su ga vređali i ponižavali. Pritom, tu je i karma predaka, kao i ona iz njegovih prošlih života. Prezir se transformisao u program samouništenja. Prvi udar prima glava. Dakle, dolazi ili do bolesti mozga, kao što su epilepsija, Parkinsonova bolest i tako dalje, ili povreda glave, pogoršanja vida, kožnih bolesti. U ovom slučaju je došlo do pogoršanja vida.

Međutim, to nije sve kada je reč o idealizaciji sposobnosti. Ispostavilo se da postoji pojava koju sam nazvao: rezonanca programa. Kada se okupe ljudi sa identičnim vezanostima, dolazi do snažnog pojačanja programa. Razgovarao sam s jednim čovekom 1993. godine, koji je bio zaposlen u avijaciji. Tema je bila avion koji se srušio u blizini Irkutska. Ispričao mi je da se dešavaju situacije kada je nemoguće razumeti ponašanje pilota jer ono protivreči logici. U ovom slučaju je tako i bilo. Avion se pripremao za poletanje; inženjer leta je prijavio pilotu da svetli lampica koja signalizira neispravnost motora, ali bez obzira na to, pilot je ignorisao poruku i dao je komandu za poletanje.

Pogledao sam na suptilnom planu šta se dogodilo. Moglo se pretpostaviti da je posada u velikoj meri prekršila Više zakone, imala

visoku podsvesnu agresivnost, što je dovelo do avionske nesreće. Neočekivano, uočio sam nešto sasvim drugo. Na unutrašnjem planu, stanje posade je bilo normalno, ali zato je zajedničko polje putnika posedovalo ogromnu agresivnost: gordost i vezanost za sposobnosti prekoračivali su smrtonosni nivo. Rezonanca polja je bila toliko snažna da je pilotu blokirala mogućnost da realno proceni situaciju. Ukupan nivo gordosti i idolopoklonstvo sposobnostima kod putnika se ispostavilo kritičnim. Zbog toga se kod pilota pojačala gordost i pouzdanje u svoje sposobnosti, pri čemu polje putnika nije uticalo samo na psihi posade, već i na tehničko stanje motora.

* * *

Nakon nekoliko meseci, na konsultaciju mi je došla jedna žena. Ispričala mi je da se ranije lečila kod ekstrasensa, ali da je on nedavno poginuo u avionskoj nesreći. U tom avionu je letela grupa ekstrasensa na konferenciju zakazanu u Singapuru. Pogledao sam uzrok i uočio isti razlog - gordost i idolopoklonstvo sposobnosti.

* * *

U maju 1994. godine, bio sam na odmoru na Jalti. Prilikom plovidbe jahtom, odlučio sam da skočim u vodu i plivam za njom, držeći se za konopac. Odjednom je otpočeo da duva jak vetar i jahta je pohrlila napred tako da, potopljen u vodi, nisam uspevao da udahnem vazduh. Bilo me je stid da pokažem da sam u toj situaciji bespomoćan i zbog toga se umalo nisam utopio. Spasilo me je to što sam odbacio konopac i ostao u moru. Logički, trebalo je da se iz sve snage držim za konopac. Da sam bio malo sigurniji u svoje sposobnosti, grčevito bih se držao za konopac i verovatno bih se utopio.

Bolje se uplašiti, nego razmetati - prvom će se podsmehivati, a drugog će oplakivati. Iskrenost je odlično sredstvo za pročišćenje gordosti. Ukoliko se ne stidimo da priznamo kako nam nešto ne polazi za rukom, već se trudimo da prihvatimo svoje neuspehe, što predstavlja spremnost da u duši prihvatimo uniženje - to je najbolji način lečenja gordosti. Iz toga sledi jednostavan zaključak: iskrena osoba živi duže i manje boluje. Čovek sa izraženom gordošću je po pravilu neiskren, zlopamtilo, razdražljiv i lako se vređa. Takav pogled na svet leči se na veoma surov način.

Svi imamo težnju da kod dece razvijamo sposobnosti, da u njima negujemo duhovne vrline, učinimo ih mudrijim i omogućimo im srećan

život ali ne znamo jednu važnu stvar: ako se kod deteta to pretvori u cilj sam po sebi, ono će sve izgubiti - uključujući zdravlje i život. Danas se svuda otvaraju škole za razvoj sposobnosti kod dece, ali niko ne razmišlja o tome da sposobnosti predstavljaju automobil koji može da preveze, ali i da usmrti. Izuzetne sposobnosti, lišene etike, umesto da usreće - ubijaju.

Čuo sam priču o jednom veoma zanimljivom događaju. Izvesni osmogodišnji dečak nije posedovao nikakve sposobnosti, pa čak nije mogao da nauči ni nekoliko reči na engleskom jeziku. Kada je njegova majka jednom prilikom razgovarala sa ženom - ekstrasensom, ona je obećala da će mu pomoći. Između moždanih hemisfera u dečakovom mozgu primetila je energetsku barijeru. Otklonila ju je i nakon toga se dogodilo čudo - dečak je postao dobar đak, razvile su mu se izvanredne sposobnosti. Zamolili su me da prokomentarišem ovu situaciju.

Pogledao sam u čemu je stvar i video vrlo interesantnu sliku. Isprva je informaciono polje bilo blokirano sudbinom, usled čega su i sposobnosti bile blokirane. Nakon ekstrasenzornog delovanja blokada je otklonjena, ali se u dečakovom polju pojavila smrt, došlo je do obaranja sudbinskih parametara. Njegovoj majci sam poručio da bi bilo dobro da dođe s dečakom kod mene na pregled. Majka i sin su sedeli predamnom, a ja sam pokušavao da im objasnim situaciju.

- Vaš sin je u prošlom životu posedovao ogromne sposobnosti, a poseduje ih i u ovom. U prošlom životu su mu one omogućile visok društveni status - imidž. I on se vezao za svoj imidž u toj meri da ga je postavio iznad Boga, prezirući pritom one koji su bili nižeg statusa, zavideći onima koji su ga prestizali, mrzeći one koji su spletkarenjem i lošim ponašanjem ugrožavali njegov imidž. Njegova gordost se povećala do opasne granice, i on je umro. Ukoliko u ovom životu bude uživao visok društveni status, ponovo će se vezati za njega usled čega postoji realna opasnost da će umreti. Da bi dugo poživeo, sudbina je blokirala njegove sposobnosti, koje bi mu donele visok društveni položaj.

U očima detetove majke videli su se zaprepašćenje i zbunjenost.

- Šta da radim?

- Pojmovi „karijera“ i „položaj u društvu“ za dečaka na duže vreme moraju da iščeznu. Kada je čovek u svakom trenutku spreman da izgubi ono što ga uzdiže iznad drugih i da prihvati gubitak kao pročišćenje, dato mu od Boga, tada je on psihički i fizički zdrav.

Sposobnosti predstavljaju zidove na kući koji su svima vidljivi. Temelj nije vidljiv, ali bez njega kuća ne može da se izgradi. Temelj predstavlja ljubav prema Bogu, koja je veća nego prema bilo čemu zemaljskom, ali i pravilan odnos prema sposobnostima. Dete prvenstveno treba učiti da ne oseća prezir i aroganciju prema slabima i nesposobnima. Treba ga učiti da se ne uzrujava i da ne bude ogorčeno ukoliko mu nešto ne polazi od ruke, da ne oseća zavist i mržnju prema onima koji su uspešniji. Ljubav prema Bogu, dobrota i poštenje, predstavljaju temelj na kome se može izgraditi kuća bilo koje visine, bez straha da će se ona srušiti. Sve se ovo ostvaruje pravilnim vaspitanjem, kao i upoznavanjem sa duhovnim i kulturnim vrednostima.

Za svaki narod je stvaranje povoljnih uslova za humanizaciju društvenih procesa, ulaganje u umetnost, razvoj duhovnih vrednosti - pitanje opstanka njegovog potomstva. Očekivanje trenutnih rezultata i brzog uspeha kod deteta i jeste proces dehumanizacije, želje da se sposobnosti postave iznad Boga. Opsednutost time u pedagogiji može dovesti do degeneracije čoveka, kao i društva u celini. Danas vlade mnogih zemalja shvataju da bez mudrosti i etike, koje su usmerene na budućnost, bez učvršćenja etičkih normi u zakonima, društvo ne može da opstane. Što se više napora bude ulagalo u tom pravcu, s manjim gubicima ćemo dočekati sutrašnji dan.

* * *

Navešću još jedan primer na temu sposobnosti. Pređa mnom je sedela žena sa ozbiljnim problemom: njen sin nije želeo da ide u školu, i već je ponavljao drugu godinu. Ali, to ga se uopšte nije doticalo.

Posmatrao sam dečaka dok sam se obraćao majci:

- Ljutite se na njega i osuđujete ga.

- Naravno. Kako drugačije, kada neće ništa da radi.

- Sada ću vam objasniti do čega može da dovede takav odnos. Pre svega, dečak poseduje ogromne sposobnosti. One će se kod njega razviti kasnije, međutim, ako se njegova duša bude vezala za njih i postala gorda, on će umreti. Sada mu je trinaest godina i pubertet će ga promeniti za čitav život. Upravo u tom periodu on mora biti uskraćen u sposobnostima, što mu se i događa time što je ponavljao drugu godinu i što loše uči. Kao drugo, autor gordosti i vezanosti za sposobnosti ste vi, njegova majka. Vi ste prezirali lenje i nesposobne ljude, osećali ste uninije, odnosno pomanjkanje volje za životom kada vam nešto nije polazilo za rukom.

Što se više ljutite i osuđujete sina, time se pojačano vezujete za sposobnosti i pothranjujete gordost, dok će se kod njega to rasplamsati nekoliko puta jače. Dakle, on mora još lošije da uči i još više da unižava sebe. Mislite li da mu osuđivanjem i ljutnjom pomažete? Zapravo, time samo još više zatežete omču oko njegovog vrata. A zatim, ako se zbog njegovih mana, koje ste vi pojačali budu razboljevali i umirali njegova deca, ili on lično, veći deo toga ćete, kao vinovnik, preuzeti na sebe, a lekari neće biti u stanju da vam pomognu. Sve negativno što predajemo dečjim dušama okreće se protiv nas. Ako ne osuđujemo decu, tada čistimo i sebe i njih, a ukoliko se budemo usredsredili na ljutnju i mržnju tokom dužeg vremena, one će nam prodreti u dušu i mi ćemo na taj način ubijati ne samo sebe već i decu.

Neophodno je da zapamtimo jednu - jedinu istinu: čovekovo ponašanje je vođeno putem dve logike. Lična, zemaljska logika zauzima 5-10%, dok 90% pripada božanskoj logici, koja se ne potčinjava našem razumu. Božansku logiku možemo da prihvatimo samo u apsolutnom smislu, usmeravajući sve snage na promenu sebe i uzdizanje sopstvene duše, ne uzvraćajući pritom agresijom na problemske situacije.

Što je čovek duhovniji, veće su šanse da će preživeti. Ipak, na taj način on iskušava i više duhovnih patnji.

U jesen 1993. godine, tek sam otpočeo da otkrivam područje koje sam nazvao idolopoklonstvo sposobnostima. Kada sam bio na konferenciji, obratila mi se jedna dama iz Švajcarske. Ispostavilo se da su u Rusiji, Švajcarskoj i drugim zemljama problemi identični. Razgovarali smo posredstvom prevodioca.

- Samo nemojte ništa da skrivate od mene, - zamolila me je.

Dobro. Situacija je loša, kod vas može da se razvije rak. To je otplata za ćerku, kojoj ste preneli pogrešan pogled na svet. Imate ćerku? Da li ona ima decu?

- Imam ćerku. Ona je u dobi od 30 godina i nema dece.

- Dakle, to i jeste jedan od razloga vaših problema. Previše ste se vezali za sposobnosti, apsolutizujući ih, postavljajući ih iznad Boga, naročito u prošlom životu. I to ste preneli svojoj ćerki u višestrukom obimu. Zbog toga ona ne može da ima decu - njihove duše su suviše nesavršene.

- Recite mi, gde sam živela u prošlom životu?

- Živeli ste na drugoj planeti.

- Znam da sam živela na drugoj planeti - i navela je naziv planete.
- To su detalji, a ja nastojim da vidim samo ono najvažnije.
- Možete li da mi objasnite zašto sam ovog puta rođena na Zemlji?
- Za vas je ona zatvorska samica. Došli ste ovde da biste patili i očistili svoju dušu. Tamo ste vrlo lepo živeli i počeli ste da prezirete one koji imaju mane.

- Ali ja bih želela da se vratim tamo, ne želim da živim na ovoj planeti.

- Tamo biste odmah umrli - previše biste se vezali za zemaljske vrednosti. Kada kažem „zemaljske“, nebitno je na kakvoj planeti živite. Mogle bi da vam se oduzmu sposobnosti i da ostanete tamo, a s obzirom na to da je vaša duša uzvišena, ona ne može da izdrži velika preopterećenja, pa su vas stoga i poslali na Zemlju, u neuobičajenu situaciju. Nadmenost, gordost, poklonjenje sposobnostima u vama su se zadržali, i vi niste uspeli da ih razvijete. Bilo vam je potrebno da prođete kroz uvrede i poniženja da biste očistili dušu. Za vas je Zemlja - čistilište. Ali vi niste mogli da očistite svoju dušu u dovoljnoj meri pa ste dosta toga preneli ćerki. Da biste završili pročišćenje potrebno je, po svemu sudeći, ozbiljno da se razbolite. Ili pak - da preispitate svoj život, pokajete se i molite, obraćajući se Bogu s ljubavlju.

- Recite mi da li Zemlja predstavlja zatvorsku samicu za sve?

- Ne. Ako se čovek savršeno prilagodio Zemlji, onda će ovde biti lišen svega onoga što nazivamo zemaljskom srećom. A ukoliko njegova duhovnost bude visoka, on će kasnije otići na druge planete ili druge svetove.

- Da li ću se u sledećem životu vratiti na svoju planetu?

- Suviše je volite, pa ćete se u sledećem životu roditi u drugom svetu.

- A kakav je taj drugi svet?

- Detalji vam nisu potrebni. Za vas je sada važno da rešite vrlo važan problem: da preispitate čitav svoj život i da se molite za ćerku. Bolje je da razmišljate o tome.

- Osećam da posedujem velike sposobnosti; želela bih da osnujem ezoterično društvo. Mogu li time da se bavim?

- Prvo izgradite temelj, a zatim razmišljajte o zidovima. Prvo naučite kako da se ispravno odnosite prema svojim sposobnostima, u suprotnom će vas one ubiti.

Još malo smo razgovarali, a ja sam razmišljao o tome kako u svakom teško obolelom čoveku, jurodivom, obogaljenom i nesrećnom, može da se skriva onaj, pred kojim su se u prošlom životu svi klanjali. Svi smo mi kroz svoje živote, po svemu sudeći, bili i sveci i nitkovi, prolazeći kroz sve faze ljudske sreće i nesreće. Rokove i uslove za taj prolazak određuje sam čovek, u zavisnosti od njegove težnje ka božanskom.

Moja predviđanja budućnosti ne ostvaruju se uvek. Razlog je veoma jednostavan: dopuštam sebi da vidim samo ono što mogu da promenim. U skladu s mojim napretkom i proširenjem granice shvatanja sveta, mogućnosti mog uticaja na karmu se sve više povećavaju. Pacijenti me često pitaju šta će im se desiti u budućnosti. Pružam im samo onu informaciju koja im može pomoći da promene budućnost. A ono što nije moguće da promene, nije potrebno ni da znaju, njihova psiha to ne bi izdržala.

Radim sa karmičkim slojevima. Na početku izranja prvi, najmoćniji; nakon toga kod pacijenta može da dođe do pogoršanja stanja. Zatim dolazi drugi sloj koji je obično povezan sa dubljim strukturama i decom pacijenta. Posle nekog vremena dolazi na red treći, koji povezuje trenutni život, prošlost, buduće živote i živote potomaka. Moja podsvest na neki način ume da grupiše i izabere najvažnije. Ali, ako mi materija nije poznata, tada isplivava na desetine i stotine slojeva, a ja se batrgam kao mače u vodi pri čemu ne dolazi do promene situacije. Spasavam se isključivo pomoću nove koncepcije, novog oblika generalizacije, odnosno povećavanjem jedinstva na sve suptilnijem nivou.

U mojoj terminologiji to označava „vezanost za sposobnosti“, „idolopoklonstvo sposobnostima.“ Pritom, pacijentima objašnjavam da ukoliko čovek osuđuje sebe kada nešto nije uspeo da uradi, zavidi drugima koji su uspešniji, oseća uninije, odnosno gubitak volje za životom ukoliko mu nešto ne pođe za rukom - tada se vezuje za sposobnosti, postavlja ih iznad Boga usled čega dolazi do blokade. U njegovom životu se gomilaju neuspesi ili se pojavljuju ljudi koji mu smetaju da ostvari svoje sposobnosti. Odnosno, neophodno je da se otrgne od onoga za šta se čvrsto vezao. Sada se već lako snalazim u takvim problemima.

Kada sam počinjao da se bavim ovom problematikom, sećam se da su mi na konsultaciju došli roditelji sa sinom. Bili su u dilemi da li treba

napraviti pauzu sa studijama godinu dana. Mladić je očigledno imao neke psihičke probleme. Plašio se da boluje od neke ozbiljne bolesti. U očima mu se videla potištenost. Kad mu je majka izašla u hodnik, pokazao mi je neke bubuljice i uveravao me je da je teško bolestan. Moji pokušaji da ga nekako smirim bili su uzaludni, bez ikakvog efekta. Kad mu se majka vratila, objasnio sam joj da su ona i njen suprug gajili pogrešnu predstavu o životu. Zavideli su drugima na njihovim sposobnostima, a bili su nadmeni i s prezrenjem se odnosili prema onima koji su imali skromnije sposobnosti od njih čime su vezali svoje duše za zemaljske vrednosti i učinili ih ispunjenim gordošću. Kod njihovog sina je vezanost za sposobnosti bila daleko veća i njegova gordost je bila vrlo blizu smrtonosne granice. Da bi preživeo, bilo je potrebno udaljiti ga od sposobnosti. Neprekidan strah i nesigurnost u sebe predstavljaju uniženje koje blokira bujanje gordosti. Nestabilna psiha ometa normalno učenje i realizaciju sposobnosti. U onoj meri u kojoj roditelji uspeju da preispitaju svoj život, kao i koliko se budu molili za sebe i svoje potomstvo, u toj meri će i njihov sin biti zdrav.

Činilo mi se da su nešto shvatili, međutim nedelju dana kasnije ponovo su me posetili. Dijagnostikovao sam polje njihovog sina, ali nisam video poboljšanje. Njegova majka mi je pružila ceduljicu na kojoj je bilo napisano: „Mama i tata, ja vas volim, ali ne mogu više da živim. Oprostite mi“.

- Jednom smo se neplanirano vratili kući i, zahvaljujući tome, uspeli smo da ga skinemo s prozorskog simsa VII sprata. Sutradan, nakon vašeg tretmana, hteo je da skoči kroz prozor.

Bio sam šokiran. Tema vezanosti bila je nova za mene zbog čega nisam uspeo da kontrolišem situaciju. Nije mi bilo jasno šta se dogodilo. Iznova i iznova sam tražio razloge koji su dečaka mogli da podstaknu na samoubistvo, ali ih nisam pronalazio. Pokušavao sam da pronađem razloge u ponašanju njegovih roditelja pa sam im preporučio da nastave u tom pravcu.

- Ukoliko dođe do najmanjeg pogoršanja - odmah me pozovite na kućni telefon, - rekao sam im. - Ako želiš da porazgovaraš sa mnom, pozovi me, - rekao sam i mladiću.

Poziv je usledio sutradan. Imao sam brdo posla i poziv me je izbacio iz koloseka. Mladić je mrmljao nešto preko telefona, a ja sam nervozno pokušavao da se isključim iz drugih poslova. Postepeno sam shvatio smisao njegovih reči. Molio me je da smirim i utešim njegove

roditelje, zato što će se on upravo baciti kroz prozor. Shvatio sam da na raspolaganju imam samo nekoliko minuta. Bilo je neophodno slomiti njegovu želju za smrću. Pokušavao sam da mu objasnim kako je to apsurdno. Lečim pomoću reči i umem da ubeđujem, ali svi moji pokušaji su bili uzaludni, pri čemu sam osetio da je nit, koja ga deli od samoubistva, sve tanja. Nije bilo izgleda da će se u tom trenutku prikloniti molitvi.

Ali s obzirom na to da su naša polja povezana, da se dodiruju, razgovarajući s njim, pomoću molitve sam uspeo da korigujem svoje polje. Nastavio sam da rastvaram programe agresivnosti uzrokovane sposobnostima - prema svetu, prema ljudima i prema sebi. Čistio sam sebe. Nakon tri minuta dečak se smirio, a ja sam kasnije još dugo analizirao uzroke koji su doveli do te situacije.

Na kraju sam shvatio šta se dogodilo: uplitanje u polje druge osobe može biti opasno. Ako karma nije blokirana već, jednostavno rečeno - ako se čovek koji poseduje zemaljske strasti upliće u dušu druge osobe, pojavljuje se rezonanca koja može dovesti do velikih problema, naročito kod pacijenata. Još jednom sam shvatio da velike istine i znanja, kada se daju nesavršenim ljudima, mogu da naškode. Da bismo prenosili savršena znanja potrebno je da i sami budemo savršeni. Sada već to praktikujem, naime da sebe dovedem u red pre susreta s pacijentima, a ne posle. U težim slučajevima to omogućava da se spase i moj a ne samo život pacijenta. Moja neuravnoteženost i vezanost za sposobnosti je rezonirala s programom kod mladića zbog čega je mogla da ga košta života.

Primajući pacijente u Njujorku, shvatio sam šta čeka čovečanstvo u bliskoj budućnosti.

Žena, koja u sebi gaji ljutnju prema mužu, ispunjena je mržnjom i ljubomorom, na taj način želi smrt kako njemu tako i njihovoj deci. Neprestane unutrašnje zamerke prema mužu - predstavljaju program uništenja sopstvene dece. Žene, koje su duhovnije, usmeravaju agresivnost protiv sebe; to takođe predstavlja program uništenja sopstvene dece, ali u manjoj meri. Isto se odnosi i na muškarce.

Amerika je zemlja u kojoj su ljudi veoma snažno vezani za zemaljske vrednosti. Apsolutnu vrednost predstavljaju novac i karijera. Stoga, u toj zemlji može da preživi samo harmoničan čovek, koji iznutra nije vezan za opipljiva zemaljska bogatstva. Analizirajući situaciju,

shvatio sam zašto je Amerika, u stvari, zemlja dvostruke imigracije - ne samo direktne, već i karmičke. Ideja Sjedinjenih Američkih Država - jeste ideja realizacije akumuliranog potencijala.

Čovečanstvo je oduvek imalo brojne ideje, ali nije imalo mogućnosti da ih realizuje. Ličilo je na mudraca koji sedi u pećini i sve snage usmerava na duhovnu spoznaju sveta. SAD su se pretvorile u mišiće čovečanstva, koji su omogućili da se proces realizacije ubrza. U proteklom vremenu se činilo da je spoljašnja realizacija važnija od akumulacije duhovnih vrednosti. Izvor se činio neiscrpim. Sve dok su na Zemlji postojale države u kojima se akumulirala duhovnost, Amerika je predstavljala neku vrsta alternative, i u svetu se održavala određena ravnoteža. Snažna protivteža je nastala kroz socijalističke zemlje, gde su, kako je poznato, ideju i teoriju pokušali da postavе iznad zemaljskih potreba.

Nagli zastoj se dogodio nakon kraha socijalizma. Već 1987. godine način razmišljanja, koji je ušao u praksu pod nazivom „američki način života“, postao je dominantan. Vezanost Amerike za zemaljske vrednosti pojačala se na duhovnom planu. Da bi se preživelo u toj zemlji, ne sme se iznutra težiti vidljivom materijalnom bogatstvu. Ali postoje i nevidljiva bogatstva, za koje je Amerika vrlo jako vezana. To su porodica, društveni status, sposobnosti, duhovni kvaliteti, mudrost i sudbina. Posebno je jaka vezanost za težnju prema srećnoj sudbini.

Kada se čovek svađa, kad ga obmanjuju i ponižavaju, on može da oseti mržnju prema onima koji to čine. Ljudi koji su duhovniji zamrze sami sebe, odnosno upadaju u depresiju. Kada onaj koji zlostavlja nije očigledan, već se jednostavno dešavaju sudbinske neprijatnosti, u depresiju podjednako upadaju i duhovne i neduhovne osobe. Uninije i depresija predstavljaju gubitak volje za životom, mržnju prema sebi. One oštećuju mozak, vid i sluh.

Amerika je, u poređenju s drugim zemljama, imala srećnu sudbinu. To je dosta pružilo telu, ali malo - duhu. Zbog toga u Americi nesrećna sudbina uzrokuje konstantnu depresiju i poslednjih godina se u njoj troše ogromna sredstva za lečenje bolesti mozga. Situacija se ne poboljšava, već naprotiv. Gotovo svaki drugi ili treći stanovnik Amerike boluje od latentne depresije. Depresija roditelja predstavlja bolest dece i smrt unučadi, ukoliko se taj proces ne zaustavi težnjom ka Bogu. Porast vezanosti za zemaljske vrednosti dovodi do povećanja agresivnosti, te otud američka umetnost sadrži u sebi veliku podsvesnu agresivnost.

Zemlja koja je svetu pružila „američki način života“, prva mora da od njega odustane. Ova tendencija - orijentacija na duhovnost, nesebičnost i pomoć bližnjem - u poslednjih nekoliko godina se tamo ispoljava sve jače. Od toga, koliko će ova tendencija uspeti da ojača i razvije se, zavisi budućnost Sjedinjenih Američkih Država.

* * *

Na konsultaciju mi je došla žena koja se ironično smeškala.

- Shvatam o čemu govorite, ali moja situacija je vrlo teška...

- Molitvu i pokajanje smatrate neefikasnim sredstvima? - upitao sam je.

- Pa, ne baš potpuno... Ali sve ono o čemu pričate, za mene je novo; teško mi je da to shvatim i da se promenim. I, generalno, ne znam imam li dovoljno snage?

Pogledao sam je u oči i polako izgovorio:

- Pre mesec dana sam se upoznao s jednim čovekom i tom prilikom smo porazgovarali. Imao je dobru dušu i ja sam želeo da mu pomognem. U njegovom polju sam video smrt, te sam mu i saopštio da mu ona pretila u bliskoj budućnosti. „Može li nešto da mi pomogne?“ - upitao me je. „Može, - odgovorio sam mu. - Nemojte prezirati podlace i nitkove“. Razmišljao je neko vreme, a onda je priznao da je to vrlo teško. „Da, teško je, - složio sam se s njim - ali situacija je previše ozbiljna. Ako imamo više novca od drugog, tada nemamo prava da ga zbog toga preziremo. Ako smo pošteniji i bolji od drugog, nemamo pravo da ga preziremo zbog toga“.

Nedelju dana kasnije navratio je kod mene u atelje. Dao sam mu svoju knjigu i video-kasetu sa predavanjem. „Za sada vam neću raditi dijagnostiku, - rekao sam mu. - Pogledajte to i razmislite, a za deset dana ćemo se sresti i sumiraćemo rezultate“. Ali, posle 10 dana naš susret nije bio moguć. Naime, ubijen je dan nakon našeg susreta. Ubili su ga oni koje je prezirao.

Čini mi se da je počeo nešto da shvata, da je krenuo ka Bogu, ali je i pored toga bio ubijen. To znači da isto kao što zakoni inercije postoje za fizička tela, oni postoje i za duhovna. Ukoliko je čovek uhvatio zalet i juri ka zidu, čak i ako bude želeo da skrene, to ne znači da će uspeti.

- Kod vas, - nastavio sam, obraćajući joj se - postoji manevarski prostor, a mogućnosti su određene snagom vaše želje. Koliko će biti jaka vaša želja da se promenite i preživite - to zavisi od vas.

- Recite mi, zar neće oni koji su ga ubili - takođe postradati?

- Naravno da hoće. Što je žrtva više težila ka pročišćenju, time će ubice snositi veću kaznu. Mislim da su oni time što su uradili upropastili svoju budućnost, i to ne samo za jedan život. Ali, sa najviše tačke gledišta, oni su izvršioc, njih ne treba prezirati i osuđivati. Kriminalac se može kažnjavati, ali ne treba osuđivati njegovu dušu.

Ako smo prepuni mana, to uopšte ne znači da će nas stizati kazna kroz druge ljude. Nedavno sam čuo sledeću priču: jedna devojka se trudila da u svemu uvek bude prva. Bavila se planinarenjem i za titulu joj je bio potreban još jedan uspon. Vrh nije bio previše komplikovan. Ali sve vreme joj je nešto smetalo, odvijali su se neki neočekivani događaji, kao da je dobijala znak da ne treba da ide. Ipak, odlučila je da osvoji taj vrh bez obzira na sve, iako je i sama osećala da ulazi u sukob s nečim višim. Na jednom prevoju, iznenada je otpočeo odron. Mesto je bilo otvoreno, nije bilo mogućnosti da se bilo gde sakrije. U grupi se nalazilo oko 15 planinara i poginula je samo jedna osoba. Ta devojka.

* * *

Iz drugog grada me je pozvao jedan čovek i ispričao mi:

- Snažan sam i zdrav čovek. U stanju sam da za sat vremena prekopam čitavu baštu, ali, evo, već 11 godina sedim u svojoj kući i ne mogu da izađem izvan kapije. Čim izađem, počinje da mi se vrti u glavi i da me slama, zbog čega sam primoran da se vratim. Progoni me neprestani strah. Recite mi, može li nešto da se uradi?

- Odložite telefonsku slušalicu na sto, izađite iz kuće, prošetajte nekoliko minuta, a zatim se vratite nazad.

- Krenuo sam! - doviknuo je u slušalicu.

Pet minuta kasnije se vratio i sa čuđenjem izjavio da mu je bilo mnogo lakše.

- Zapamtite - rekao sam mu. - U prošlom životu ste živeli na Tibetu i imali ste velike sposobnosti, ali ste njihov razvoj načinili ciljem samim po sebi. Čim se duša vezala za zemaljske vrednosti, naglo se pojačala gordost. Mogli ste da sačuvate život samo kroz omalovažavanja, ponižavanja i uvrede od strane ljudi. Pritom, što je uvreda veća, time su veće šanse da se pročistite. Niste to shvatili niti prihvatili, nego ste nagomilali ogromnu agresivnost prema drugima, a s obzirom na to da posedujete moćnu energiju, svakoga ko vas je uvredio mogli ste da ubijete za tren oka podsvesnom agresijom. To je razlog zbog čega ne možete da komunicirate s ljudima, i zašto ne možete da izađete iz kuće.

Kroz pokajanje otklanjajte agresivnost prema ljudima i molite se za to da ljubav prema Bogu postane smisao vašeg života.

Idolopoklonstvo mudrosti

Iznad Boga se može postaviti i mudrost. Ukoliko nekoga osuđujemo zbog glupog, nerazumnog ponašanja, dolazi do vezivanja za mudrost. Ako osuđujemo grupu ljudi, organizaciju, vladu, narod - vezanost se desetostruko pojačava. Ako osuđujemo i mrzimo sebe zbog nečega što nismo uspjeli da shvatimo, jer smo se našli u glupoj situaciji, dogodiće se isto. Vezanost za mudrost se blokira psihičkim bolestima i mentalnim poremećajima.

* * *

Jedna žena, fizičar, zamolila me je da pogledam razlog smrti poznatog sovjetskog naučnika.

- On je sebe i sopstvenu mudrost postavio iznad Boga. Gordost je prevazišla kritični nivo i došlo je do blokade smrću. On se vezao za mudrost - kroz prezir i omalovažavanje „glupih“ ljudi.

- Zna li da je ponižavao svoje asistente - živnula je žena. Čula sam da je u saobraćajnoj nesreći poginuo samo on; dobio je smrtonosan udarac u glavu, dok je čak i pakovanje jaja na zadnjem sedištu automobila ostalo netaknuto.

Tada sam pomislio da zakoni etike, koje često zanemarujemo, moraju da postoje u nama i na nivou osećanja - jer to su zakoni našeg opstanka.

Naučnici su dugo pokušavali da pronađu nešto zajedničko u karakteru ili načinu života dugovečnih ljudi. Ispostavilo se da oni imaju ispravan emocionalni odnos prema svetu: svi dugovečni ljudi su veoma dobroćudni, ne reaguju s mržnjom i osudom na neprijatnu situaciju što i predstavlja unutrašnju poniznost, umeće da se ne vezujemo za zemaljske vrednosti, da ih ne obogotvorujemo.

* * *

Prema mnom je sedeo mladić koji je imao prilično ozbiljan problem. Objasnio sam mu da je njegova duša vezana za mudrost. On se molio i kroz pokajanje uklanjao mržnju prema ljudima, kao i

samoosuđivanje. Kada je došao na drugi tretman, u njegovom polju su bile jasno uočljive strukture samoosuđivanja.

- Niste u potpunosti otklonili prekre prema sebi.

- Kako da ih uklonim ako sam kriv, a drugi nemaju nikakve veze s tim? Ja sam taj koji je prepun mana. Kako onda da ne krivim sebe?

- Shvatite jednostavnu istinu - objašnjavao sam mu. - Savršenstvo i nesavršenstvo se daju i oduzimaju. Ne treba se poistovećivati s njima. Na suptilnom nivou svaki čovek, bez obzira ko bio, iznad je pojmova kao što su savršenstvo i nesavršenstvo. Ovi pojmovi pripadaju materijalnom svetu, a materijalno je podložno promeni i propadanju. Ako sebe smatrate pametnim, osećate radost zbog toga ne samo spolja, nego i iznutra, to znači da se vezujete za mudrost. Iz tog razloga nastaju situacije kad sebe nazivate budalom; međutim, ako mrzite i osuđujete sebe, to će uzrokovati bolest ili smrt.

Čovek je dijalektičko biće koje se sastoji iz dve suprotnosti: božanske suštine, a na tom nivou ne postoje pojmovi "savršenstvo" i "nesavršenstvo", odnosno "snaga" i "slabost" - i suštine, povezane s materijalnim, koja se, za razliku od prve, neprestano uništava; za koju pojmovi "snaga" i "slabost", "savršenstvo" i "nesavršenstvo" imaju suštinski značaj. Što više težimo Zemlji, time više moramo da težimo ka Bogu, kao i suprotno. Lakše je težiti ka Zemlji, nego ka Bogu i zbog toga mora postojati sistem prioriteta. Uporište ne treba da bude na zemaljskom blagu, opipljivom i materijalnom; ali ne treba, isto tako, da bude ni na onom nevidljivom blagu, povezanom sa zemaljskim životom. Kada uporište pokušavamo da stavimo na ono što nam se čini stabilnim, na ono što nadilazi granice jednog života, na zemaljske vrednosti trećeg nivoa, mi takođe pravimo grešku. Uporište može da bude samo na ljubavi prema Bogu. To je ono što čoveku pruža istinsku sreću.

Moja prva knjiga izašla je u prilično velikom tiražu. Na državnoj televiziji sam govorio o svojim istraživanjima. Međutim, u mom sistemu je nešto nedostajalo. Neophodan je bio sistem za promenu pogleda na svet, koji želim da pružim u ovoj knjizi.

Juče sam se u to uverio još jednom. Iz drugog grada je kod mene došla majka dečaka, koji je imao tumor na mozgu. Situacija je bila vrlo složena.

- Posedujete ogromnu gordost - objasnio sam joj, - odnosno potrebu da sopstvenu mudrost postavite iznad Boga. Sa vaše tačke

gledišta, okruženje vas je bez razloga povređivalo, ružno se ponašalo prema vama - a vi ste ga sve vreme osuđivali, naročito svog muža. On takođe poseduje ogromnu gordost i zbog toga je kod vašeg sina došlo ne samo do pojačanja, već i do eksplozije tog programa. To se blokira onkološkom bolešću. Prenesite mužu sve što sam vam rekao. Pozvaću vas za nekoliko dana.

Zatim sam telefonom razgovarao sa dečakovim ocem. U njegovom polju se nalazila trostruka smrt, program samouništenja. Kod dečaka je bio isti slučaj. Otac je mucao u govoru i upravo je to ono što je blokiralo opasne programe.

- Kod vas je gordost dvostruko veća od smrtonosne što se blokira onkološkim bolestima, epilepsijom, mucanjem, psorijazom. Vaša blokada je blaga, a kod vašeg sina je daleko jača. Da li ste gledali moj nastup na TV-u?

- Da, i potpuno se slažem s vama.

- Shvatite da duša postaje gorda ako se vezuje za neke zemaljske vrednosti. Vaša duša se vezala za porodicu i srećnu sudbinu. Kad ste zapadali u ljutnje i svađe, koje su se javljale da bi vam blokirale program, uzrokovali ste uninije i nesavladiv gubitak volje za životom. Da li ste prolazili kroz takva stanja?

- Da, jesam.

- Uninije predstavlja mržnju prema sebi, a mržnja udara u glavu. Zbog toga ste počeli da mucate, a sin vam je dobio tumor na mozgu. Potrebno je da preispitate čitav svoj život i otklonite agresivnost kroz pokajanje.

- Sve što govorite prilično je šturo, - izjavio je on. - Možete li da mi objasnite malo detaljnije, dublje?

- Nažalost, to je maksimalno visok nivo na kome se trenutno nalazim. Ali ista ta objašnjenja sam davao i drugim pacijentima obolelim od raka i, znate, pomogla su im.

- Ja sam razradio svoj metod lečenja deteta, - odjednom je rekao.

- Saopštite mi ga.

- Komplikovano je, ne mogu sve da vam ispričam preko telefona.

- Ako se u osnovi vašeg metoda nalazi ljubav prema Bogu, praktikujte. Ukoliko to nije slučaj - doći će do problema. Odlučite sami.

- Šta da radim? - pitao je u nedoumici.

- U vašoj porodici, sedamnaest pokolenja po očevoj liniji imalo je težnju da sebe i voljenu osobu postave iznad Boga, kao i da ne prihvate

pročišćenje. Time je obeleženo i sedamnaest generacija potomaka. Molite se za celu porodicu, za sebe, za svoje potomstvo. To morate raditi 24 sata dnevno. Tada će dečaku biti bolje.

* * *

Danas je praznik Trojice, 19. juni 1994. Pre dva dana je kod mene bila jedna pacijentkinja i dijagnostikovao sam njeno polje.

- Čudno, ali posedujete snažan program uništenja dece. Da li imate decu?

- Da, dve ćerke.

Istraživao sam polje njene starije ćerke. Oko nje se nalazila čaura, a spolja - sedam hijeroglifa smrti. U pitanju je bio jak program samouništenja. Živa je, jer je duhovna osoba, dobrodušna i njeni potomci su prilično harmonični.

- Da li vaša ćerka ima decu?

- Da - odgovorila je.

Proučio sam polje unuka i sve mi je postalo jasno.

- Koja je vaša dijagnoza? - upitao sam je.

- Rak jajnika. Još nešto su pronašli u želucu.

Iznova sam očitao njeno polje, a zatim sam joj objasnio:

- Uzroci vaše bolesti su jednostavni, ali moraćete dugo da radite na sebi. Mnogo je teže promeniti dušu, nego svest. Stvar je u tome što je vaša duša vezana za zemaljske vrednosti. Čovekova duša treba da teži Bogu, a um i telo - Zemlji. Kada je duša vezana za Zemlju, ona postaje gorda i agresivna.

- Ali, moja duša ne teži ni prema novcu, niti ka bilo kojim drugim zemaljskim radostima.

- Kod vas to drugačije izgleda. Vaš „novac“ su - mudrost i porodica. Kada vam to izmiče, vi patite ne želeći da prihvatite takvo stanje stvari.

Posmatrala me je pokušavajući da shvati, ali u očima joj se još nije ukazao sjaj.

- Čelija živi kroz dva režima: obavlja funkciju za sebe i za organizam, - nastavio sam. - Svaka komanda organizma ugrožava lične interese ćelije. Ali, uprkos tome, ćelija treba da zaboravi na sebe i da razmišlja o organizmu. Kratkoročno gledano, oni imaju različite interese, a na dugoročnom - iste. Sposobnost ćelije da prihvati traumatičnu situaciju, odnosno komandu organizma, - pokazatelj je njenog zdravlja. Odsustvo želje da prihvati traumatično stanje, ćeliju pretvara u kancerogenu i tada ona podleže uništenju od strane organizma.

Čovek je - ćelija Vasiona. Umeće da svaku situaciju, svaki problem i nesreću prihvati kao date od Boga - pokazatelj su duhovnog, i konačno, fizičkog čovekovog zdravlja. U hrišćanstvu se to naziva poniznost. Ukoliko čovek u traumatičnoj situaciji zaboravlja na Boga, koji pročišćava njegovu dušu, i vidi samo onoga ko ga je uvredio, on se izjednačava sa kancerogenom ćelijom. Hrišćanstvo to naziva gordošću i smatra je najvećim grehom.

Svaka ćelija funkcioniše u dva režima, rukovodeći se pomoću dve logike: logikom tela - primarnom, i sopstvenom logikom - sekundarnom. Čovek takođe poseduje dve logike: logiku duha, koja ga povezuje s Bogom, i logiku tela, koja ga povezuje sa Zemljom. Logika duha je uvek iznad logike tela. Kada brod tone, prvo se spasavaju žene i deca, a muškarci - tek kasnije. Ako se muškarac probija napred da bi spasio sebe, odgurujući žene i decu u stranu, potrebno ga je ubiti da bi se zaustavio patološki proces.

Kada čovek ima probleme, prvo se spasava njegova duša. Značaj duše u procentima iznosi - 97%, a tela - samo 3%. Ako telo juriša napred i pokušava da se spase, pogubivši dušu, tada ono mora biti uništeno. Vladimir Visocki ima sjajan stih: „Mi ne umiremo mučnim životom, mi ćemo dobrom smrću oživeti“. Naše telo je odeća za jednokratnu upotrebu, predviđena za jedan život. A našoj duši predstoji još inkarnacija. Ukoliko se ne pročisti, nećemo moći da se inkarniramo u sledećim životima. Ovo je, uzgred rečeno, jedan od uzroka neplodnosti kod mnogih žena u današnje vreme. Unutrašnja gordost se približila opasnoj granici iza koje sledi neplodnost i degeneracija čitavog čovečanstva.

Razvoj se odvija kroz patologiju. Spoznaja Boga dolazi nam kroz odricanje od Njega. Poslednja tri veka čovečanstvo gubi božansku logiku i živi samo na nivou zemaljske logike. U XVII veku čovečanstvo je izumelo klasičnu formulu kancerogene ćelije: „Ćelija je gospodar organizma“. Ovo i jeste princip kancerogene ćelije. U današnje vreme duhovne strukture čovečanstva su toliko vezane za Zemlju da ga od smrti i degeneracije može spasiti samo jaka težnja ka Bogu. Danas čovečanstvo mora da oseća takvu ljubav prema Bogu, kakvu do sada još nije osećalo.

To je ono što je i vama prvenstveno potrebno. Sad, dok razgovaramo, kod vas dolazi do promene u percepciji sveta i reakcija na događaje, a samim tim se menja i vaš karakter. S obzirom na to da karakter određuje sudbinu, menja vam se i sudbina, odnosno vaša

karma, uključujući i fizičko stanje. Pogledajmo kako su stvari izgledale pre našeg susreta.

Nacrtao sam skalu.

- Prihvatanje bilo koje situacije od 80-100% predstavlja apsolutno zdravlje, 50-80% znači da je čovek zdrav, 20-50% - bolestan, manje od 20% - teško je bolestan, 5% - podleže uništenju. Ovaj pokazatelj je 1990. godine kod čovečanstva iznosio 3%. Danas je 10-12%, što znači da na nivou polja čovečanstvo predstavlja ozbiljno bolestan organizam.

- Pre nego što ste došli kod mene, spremnost da prihvatite traumatičnu situaciju kod vas je iznosila 1-2%. Sada, posle našeg razgovora, - veća je od 50%. Ali da bi se zadržalo stabilno stanje neophodno je da radite na sebi. Preispitajte čitav svoj život. Sve ono što ste smatrali problemima, uvredama i poniženjima opravdano je sa svega 3% kad su u pitanju vaše telo i um, dok 97% predstavlja čišćenje vašeg duha i, što je najvažnije, spasenje vašeg života. Ako svaku situaciju budete prihvatili kao datu od Boga, tada će energetski izliv, koji se pritom dešava, ići na dobrobit vašem duhovnom razvoju. Ukoliko ne prihvatite, rađa se agresivnost: isprva - mržnja i osuda onih kroz koje ste se spasavali, a zatim - mržnja prema sebi. Sve je to uprljalo vašu dušu. Mržnja prema sebi, odnosno uninije, gubitak volje za životom, preneli ste ćerkama i unukama. Na početku razgovora sam vam rekao da imate program uništenja svoje dece. Ponekad se dešava da baka u većoj meri određuje pogled na svet koji će imati njeni unuci, nego njihova majka. Kod vaše unuke nivo gordosti je prevazišao smrtonosnu granicu usled čega nije u stanju da prihvati traumatičnu situaciju čak ni 1%. Koliko godina ona ima?

- Deset.

- Upravo tako. Karmička memorija aktivira se u petoj godini života, kao i tokom puberteta, u 10-14 godini. U ovom periodu deca su najranjivija. Upravo se u tom periodu roditelji najčešće razbole kako bi deci spasili život, odnosno vraća im se ono što su predali deci. Vašoj unuci pretila smrt i zbog toga je kod vas u proteklih šest meseci došlo do brzog razvoja tumora. Nedovoljno je da samo promenite sebe, već je potrebno da kroz pokajanje otklonite sve ljutnje i osude, kao i ljubomoru i gubitak volje za životom. I to ne samo u svojoj duši, već i u duši vaše dece i unučadi, a zatim - i potomaka do sedmog kolena. Neophodno je da kroz molitvu ne samo ispovedate ljubav prema Bogu, već i da se molite za decu, unuke i potomstvo do sedmog kolena.

Čovek za učinjeno odgovara četverostruko: za ono što je učinio u prošlim životima; za ono što je uradio u ovom životu; za ono što je predao deci i za ono što je predao unucima, praunucima i daljem potomstvu. Što je jača agresivnost, odnosno neprihvatanje božanskog, što dublje ona prodire u dušu, time se više generacija potomaka zagađuje i time će duže i ozbiljnije čovek za to da otplaćuje. Ako budete osetili veću ljubav prema Bogu, ako dublje shvatite da su vam sve neprijatnosti, poniženja i uvrede spasavali duh, time će se bolje očistiti duše vaših potomaka. Tek tada će vašem telu biti dopušteno da ozdravi.

Razgovarali smo još neko vreme i video sam kako žena postepeno postaje blaža i spokojnija.

- Recite mi - upitala je - sada prolazim kroz hemioterapiju - da li je potrebno da nastavim s njom?

- Hemioterapija blokira posledicu, a ne uzrok. Lečenje možete da nastavite, ali morate pritom shvatiti da ne treba da se uzdate i nadate u medicinske preparate, već u uzdizanje duha i pročišćenje duše.

* * *

Danas sam pregledao četiri pacijenta. Prva žena je imala probleme sa sinom - patio je od mentalne zaostalosti. Drugi pacijent je bio mladić oboleo od leukemije. Treća pacijentkinja je bila devojka kod koje je došlo do psihičkih poremećaja i narušenja koordinacije pokreta, posle saobraćajne nesreće. Četvrti slučaj je bio bračni par bez dece. U sva četiri slučaja uočio sam jedan te isti mehanizam, koji se manifestovao na različite načine. Iza svih je stajao isti razlog - potreba da se ljubav prema sopstvenoj mudrosti i sposobnosti drugih ljudi postavi iznad ljubavi prema Bogu.

Prva karika vezivanja za Zemlju su otac i majka. Ako oca i majku postavimo iznad Boga, u sledećem životu ćemo za roditelje dobiti glupe osobe, koje se bezumno ponašaju i nemaju razumevanja za nas. Na taj način, osuda, prezir prema njima, kao posledica naše vezanosti za mudrost, dovešće do porasta gordosti do opasnog nivoa. Novac koji posedujemo možemo imati dan, dva dana, deset godina, ali ćemo ga, pre ili kasnije, izgubiti zajedno sa životom. Sposobnosti i duhovni kvaliteti ne iščezavaju, već mogu da traju 3-5 života, pa zato postoji iskušenje da se na njih postavi uporište, a ne na ljubav prema Bogu. Mudrost je kapital kojim se može upravljati najviše do 40 života, zato je iskušenje da se na ovom planu odrekemo Boga - maksimalno.

Đavo je anđeo, koji je svoju mudrost postavio iznad mudrosti Oca. Žena koja prezire muža, zatim svog nerazumnog oca, a takođe glupe, nesavršene ljude, rađa decu koja teže đavolu, a ne Bogu. Čovečanstvo je poslednjih nekoliko stotina godina vezano za mudrost. Naučni uspesi, plodovi intelektualnog rada postali su apsolutna vrednost, zbog čega čovečanstvo teži đavolizmu.

- Po liniji svojih - objašnjavao sam prvoj pacijentkinji - kao i po liniji muževljevih predaka, kroz preziranje ljudi koji imaju mane, kroz ljutnju prema sebi u besmislenim situacijama, kroz mržnju prema onima koji su vas prevarili, došlo je do snažne vezanosti za mudrost. Zbog toga vi posedujete ogromnu gordost, i, osim toga, snažnu potrebu da sudbinu postavite iznad Boga. Zato ste, ničim spolja motivisano, morali da dobijate udarce po bolnim tačkama. Da ste mogli da steknete uvid u opravdanost situacije, vaše dete bi bilo zdravo. Sreli ste toliko mnogo ljudi koji su vas uvredili da ste sve više uključivali režim tela, a isključivali režim duha. Zbog toga su kod deteta vezanost za zemaljske vrednosti i agresivnost daleko veći od normalnog. Da bi se pročistila njegova duša i da bi se ono spasilo od agresivnosti okoline, ti programi nisu blokirani blagim mentalnim poremećajima, poput šizofrenije, već žešćom blokadom - mentalnom zaostalošću.

Pre nego što duša nastani telo, svesna je šta će joj se nadalje dešavati. Stoga ona unapred pati kada vidi kakvo joj se telo priprema i to je pročišćava. Na suptilnim nivoima duše, kod deteta se odvija moćan stvaralački proces. Ako ga podržite, promenivši orijentaciju duhovnih struktura sa zemaljskih na božanske, pomoći ćete svom detetu u svakom slučaju, čak i ako ne primetite poboljšanje na fizičkom nivou.

Drugom pacijentu sam objasnio sledeće:

- Vi i vaša majka ste vezani za mudrost, porodicu i blagostanje. Majka je mrzela ljude, kroz koje joj je sledovalo pročišćenje. Zatim se sve pretvorilo u mržnju prema sebi, u gubitak volje za životom. Kod vas je vezanost za zemaljske vrednosti daleko jača. Radi se o tome da mržnja prema sebi predstavlja - mržnju prema sopstvenim duhovnim strukturama te, samim tim, veliku opasnost za njih, tako da se blokira brzim uništenjem tela. Čovek, žrtvujući svoj život za druge, ubija svoje telo, ali pročišćava svoju dušu. Čovek koji okonča svoj život samoubistvom, veću štetu nanosi svojoj duši, nego telu.

Za početak je potrebno da se pokajete zato što ste izgubili volju za životom i da kroz pokajanje otklonite ljutnju prema sebi i svojoj sudbini, a zatim da se pokajete za ono što se nalazilo u korenu ljutnje: prezrenje, mržnja i osuda ljudi. Zatim je potrebno da se pokajete za ono što se nalazi u korenu agresivnosti: potreba da se ljubav prema zemaljskim vrednostima postavi iznad ljubavi prema Bogu, za nerazumevanje da ljubav prema Bogu predstavlja najveću sreću.

- Situacija je složena, - saopštio sam roditeljima bolesne devojke. - Kod vas postoji sklonost, - obratio sam se njenoj majci - da prezirete muškarce i da iznad svega postavljate svoju mudrost. A kod vas, - obratio sam se njenom ocu - postoji potreba da krivite sebe zbog neuspeha i da se kažnjavate zbog njih. To je duhovniji put, ali je takođe vezan za zemaljske vrednosti. Vaša ćerka nije imala šansu da rodi decu i da pritom ostane živa. Trauma i psihički poremećaj smanjuju njenu gordost, unižavaju njen razum. Onoliko, koliko se budete molili i dobrovoljno pročišćavali dušu, toliko njoj neće biti potrebna bolest.

- Njene najbolje godine su izgubljene - sa suzama u očima mi je rekla devojčina majka. - Bila je usamljena, i skoro ni sa kim nije komunicirala.

- U pravu ste, ali samo delimično. Njena duša je toliko bila spremna da uzdigne i obogotvori voljenu osobu, da, ukoliko bi joj se ta prilika pružila, odricanje od Boga bi se pojačalo i ona bi osakatila svoje duhovne strukture. U takvom stanju duše, deca ne bi mogle da se rode, a i u sledećim inkarnacijama bi postojali isti problemi. Najbolje godine ona je provela s Bogom, a ne s prijateljima.

Pogledajte kako je nekada bilo. Zamislite situaciju u kojoj je žena zavolela muškarca i postavila ga iznad Boga. Međutim, on je ubrzo umro. Njena tuga je bila tako velika da je imala izbor da izvrši samoubistvo ili ode u manastir i preda svu svoju ljubav Bogu. U sledećem životu dobiće istog takvog muža, i ponovo će ga bezumno voleti. Snaga težnje ka božanskom, zahvaljujući prošlom životu, u ovom je daleko veća od ljubavi prema mužu. Zato joj muž ne umire, i oni žive srećno.

Da biste pomogli ćerki potrebno je da promenite sebe i svoj pogled na svet. Kad se budete molili, treba da znate: u molitvi ne treba tražiti zdravlje i sreću od Boga. U vreme molitve, čovek postavlja težište

na ljubav prema Bogu, kako bi lakše promenio svoju duhovnu strukturu. Najvažnije u pokajanju jeste težnja ka Bogu i želja da promenimo sebe.

Četvrti slučaj je bračni par bez dece.

- Vaše duše su snažno vezane za Zemlju, ali se to dogodilo iz neznanja. U vama postoji lična i unutrašnja težnja ka Bogu, koja se ispoljava kroz dobrodušnost, kao i u sklonost prema duhovnosti. U vašoj situaciji, drugi ljudi bi bili bolesni, i to prilično ozbiljno, ali vi ste, zahvaljujući svojoj dobrodušnosti, zaštićeni i zdravi. No, i pored toga, vaš pogled na svet je pogrešan i zato ne možete da imate harmonično potomstvo. Iz istog razloga vam je onemogućeno da imate decu.

Preispitajte svoj život, pročistite svoju dušu. Želim da vas upozorim: kada otpočne pročišćenje, pokuljaće karmičke „prljavštine“, i tada mogu otpočeti različiti problemi; može doći do pogoršanja fizičkog stanja. Kada se pročistite, molite se za buduće potomke, s obzirom na to da će njihova „prljavština“ preći na vas i da ćete morati i njih da čistite. Ako su vam namenjeni potomci čije su duše zaprljane, razlog se, takođe, nalazi u vama, odnosno u vašim prošlim životima. Ukoliko ste razbacivali kamenje u prošlim životima - sakupljaćete ga u budućim. Potrebno je da shvatite da na suptilnom nivou ne postoje glupi i pametni, nepošteni i plemeniti, sposobni i nesposobni. Na suptilnom nivou, svi smo podjednako čisti, kao korenje koje se proteže prema onom koji ih hrani - Bogu. Sve zavisi od vašeg nastojanja.

Odavno sam primetio da se uticaj na pacijente odražava i na njegovu rodbinu - njihovo fizičko stanje se menja posle konsultacije sa mnom. Ali nisam očekivao da može da se promeni i njihovo duhovno stanje. Ispostavilo se da, u odnosu na to koliko sam napredovao u spoznaji, kod pacijenata se pojavljuje mogućnost da promene sebe na dubljem nivou.

U proleće 1994. godine, obratila mi se jedna mlada žena. Nekoliko puta je operisala rak, ali njeno stanje se i pored toga pogoršavalo. Objasnio sam joj da je njena situacija ozbiljna i da ukoliko ne preispita svoj odnos prema životu, teško da će lekari uspeti da joj pomognu.

- Tako su mi i rekli: „Uzdaj se samo u sebe“.

Razgovarali smo oko sat vremena. Drugi put je došla nakon šest meseci: osećala se odlično i više nije posećivala lekare. Sproveo sam

dijagnostiku: polje joj je bilo čisto, nikakvih zamerki nije bilo. S moje tačke gledišta - bila je zdrava.

- Zna li, - rekla mi je - to što se svet za mene potpuno promenio, to je razumljivo. Ali kod obe moje sestre se poboljšao karakter, iako im ništa nisam pričala. Prestao je samo jedan problem: moj sestrić drži knjigu u rukama - ali ne može da čita, ne može da uči.

- Radi se o tome da se kod vas, po ženskoj liniji, provlači vezanost za mudrost. To je prezir prema ljudima, osuda onih koji su vas prevarili i mržnja prema njima, zamerke na čitav svet, poput „Sve je besmisleno uređeno i svi se nepošteno ponašaju“. Vaša sestra je pre začeca i tokom trudnoće previše osuđivala i prezirala muža. Optuživala ga je da je vara, da postupa glupo, da je ne razume, da ne shvata šta je život, itd. Na taj način je vezala sina za mudrost usled čega mu je ona sada uskraćena. Ukoliko biste uspeli da se promenite na još dubljem nivou, to bi pročistilo i vašu rodbinu i unuke.

* * *

Krhka žena umornog, zabrinutog lica mi je ispričala svoju priču.

- Pred mojim očima se sve raspada i ja ništa ne mogu da razumem. Moja majka se jako muči radeći, dok moj muž, vrlo inteligentan čovek, ništa neće da radi, a pritom još vređa moju majku i mene. Svekrva se prema meni i mojoj majci ružno ophodi. Po pitanju dece, takođe stvari vrlo loše stoje - naime, ona su vrlo naprasita i teško ih je kontrolisati. Nedavno sam posetila jednu vidovitu ženu i ona mi je rekla da moja majka i suprug mogu umreti. Ceo život mi se pretvorio u potpunu nesreću...

Za dijagnostiku mi je bilo potrebno nekoliko sekundi. Na suptilnom nivou sve je neverovatno jednostavno.

- Izgleda da vi i vaša majka radite sve da bi se situacija normalizovala, a umesto toga dolazi do - potpunog raspada. Čini vam se da je svet nerazuman i nepravedan. U vašem polju uočio sam strukture koje poseduju neverovatnu agresivnost, a to su dečak i devojčica, kao dva đavolčića, odnosno vaša deca. Sada ćemo razjasniti zašto su njihove duše postale takve.

Žene u vašoj porodici, počevši od prabake, postavile su oca, njegovu mudrost, kao i materijalno blagostanje iznad Boga. Da se duša ne bi još više udaljila od Boga, to im je moralo biti oduzeto. Stoga su im morali sledovati očevi i muževi koji su uniženi, koji se besmisleno ponašaju, odnosno takvi koje nazivamo gubitnicima. Ako se one ne bi

ljutile, osuđivale, tada bi pročistile svoje duše i njihovi potomci bi bili harmonični. Međutim, one su prezirale, osuđivale, mrzele - i još više su se vezale za sposobnosti i srećnu sudbinu.

Žene su morale da budu unižene po pitanju mudrosti i sudbine. Ako ne možete da se suzdržite od prezrenja, tad će vam se duša čistiti uniženjima, a ako ni to ne prihvatite, tad putem bolesti ili smrti. Vaša majka je prezirala, osuđivala svog muža i ljutila se na njega i samim tim je zaprljala vašu dušu, a naročito - dušu vaše dece. U ranijim vremenima bi oni još i mogli da prežive, ali danas ima previše nečistoća u duši čovečanstva, a đavolčići podležu uništenju. S obzirom na to da je veći deo tih nečistoća došao od bake i majke, baka je morala da očisti svoju dušu smrću, a majka - raspadom sudbine. Stalno je osuđivala svog muža, a vi ste deci predali program osude oca i odricanja od Boga i na taj način osakatali njihove duše.

- I to se ne može popraviti? - upitala me je preplašeno žena.

- Može se popraviti. Duša je gipkija od tela.

Grozničavo je razmišljala. Nisam je ometao, već sam gledao kroz prozor.

- Na kraju ispada da me svekar ponižava radi moje dobrobiti?

- Naravno. Gordost se leči kroz unižavanje tela, bolest i smrt.

- Mislim da sam počela da shvatam - prozborila je. - Da bi se pročistile duše moje dece, potrebno je da se smanji njihova gordost. Da bi se to postiglo, potrebno je naneti udarac po uzroku pojavljivanja te gordosti, odnosno po meni i baki. Vređajući nas i ponižavajući, moj muž nehотиčno čisti duše naše dece.

- Potpuno tačno, - klimao sam glavom. - Što brže to budete prihvatili, time ćete brže očistiti svoju dušu, kao i duše svoje dece. I tada više neće biti potrebe za uniženjem.

- Dakle, to što moja mala deca napadaju ljude, grizu ih, kao i to što ih nazivaju malim banditima, - sve potiče od mene i moje majke... Dobro, moliću se i tražiti oprostaj za sve uvrede, osude, prezir prema okolini, prema mužu. Shvatila sam da nadmeno ophođenje prema poniženima, mržnja i vređanje onih koji mene ponižavaju - označava bolest i smrt moje dece. Ali zašto ne treba da volim muža i njegovu mudrost?

- Kada volite muža posle Boga, time ga približavate Njemu. A ukoliko prvo volite muža, tada ga udaljavate od Boga; svojom ljubavlju

ukorenjujete njegovu dušu u Zemlju i činite ga gordim. Zato on može da umre.

- Žao mi je, ali ipak ne mogu to da shvatim: kako ljubav može da naškodi? - umorno me je pitala žena.

- Na vašem mestu je nedavno sedela druga jedna žena... - polako, naglašavajući svaku reč, objašnjavao sam joj, - a njena priča je bila sledeća:

- Imam samo jedno pitanje - obratila mi se ona. - Objasnite mi zašto moji ljubavnici umiru?

- Koliko ih je umrlo?

- Dvadesetorica.

- Voljenu osobu i njenu mudrost spremni ste da postavite iznad Boga. A s obzirom na to da posedujete snažnu energiju, vi je jednostavno time uništavate. Ako od mržnje možemo da se zaštitimo, od ljubavi - ne možemo. Zbog toga ljubav, usmerena ka zemaljskim vrednostima, ubija brže od mržnje. Ako želite da vam voljena osoba bude zdrava, kada ujutro ustanete, ponavljajte: „Gospode, volim te više od bilo kog čoveka na Zemlji, više od mudrosti, više od ma kakve zemaljske sreće koju on može da mi pruži.“ Zatim se oslobodite obožavanja sposobnih muškaraca i njihove mudrosti, ali i prezira, nadmenosti i osude prema glupim muškarcima. Tada će se sve normalizovati..

Razgovor s pacijentkinjom se nastavio. Vratili smo se na temu dece.

- Ranije sam se molila da mi deca budu zdrava. Po vama, ispada da ne treba raditi tako. Ali i u crkvi se sveća pali za zdravlje. Kako to?

- Kada u crkvi palite sveću za zdravlje, tada se aktivira egregor hrišćanstva, u kome zdravlje označava - zdravlje duše. Možete moliti Boga samo da vam pruži mogućnost da Ga volite više od bilo kakve zemaljske sreće. Međutim, kada molite Boga za nešto što nije duhovno, već je u pitanju fizičko blagostanje, tada se ne molite, već kradete. Kada se molite samo za fizičko zdravlje, onda se to dešava - na račun pljačke duše. Danas ćete dobiti kopejku - a sutra ćete izgubiti rublju.

Vaša deca će biti u stalnom iskušenju da u ljudima vide samo loše i u takvom režimu ona neće preživeti. Svakog dana treba da ih učite da su svi ljudi u dubini duše dobri i povezani s Bogom, da i budalom i genijem

upravlja Bog i da sva živa bića - imaju razum. Neka se pre obroka mole. Prvu bombonu neka poklone drugome, a zatim neka uzmu za sebe. Učite ih da pomažu drugima zaboravljajući na sebe, da prvo razmišljaju i brinu za druge, a tek potom - o sebi. Češće s njima boravite u prirodi. Više s njima pešačite i kupajte ih u hladnoj vodi. Neka što manje unose masne, začinjene i gurmanske hrane. Nikada ne primoravajte decu da pojedu sve iz tanjira. Ne terajte ih da jedu ukoliko oni to neće. Čitanje stihova, igre, pozorište, bavljenje muzikom - odnosno sve ono što odvlači pažnju od telesnih interesovanja, a služi duhovnim, sve što uključuje logiku celine - radi za njihovo spasenje. Onoliko koliko uspete da promenite svoju dušu, odnosno pogled na svet i karakter, toliko će biti srećna i vaša deca.

Idolopoklonstvo sudbini

Iznenadio sam se kada sam otkrio da je moguće vezati se i za srećnu sudbinu bezmalo do smrtonosnog nivoa. Jedna moja pacijentkinja je imala probleme s mužem. Objasnio sam joj da je spremna da sebe i porodicu postavi iznad Boga, tako da se njena duša čisti kroz neprijatnosti i uvrede. Shvatila je to i počela da se moli. Njena situacija se poboljšala. Nakon nekog vremena trebalo je da putuje u Indiju. Dan pre polaska, dijagnostikovao sam joj polje i video prilično lošu sliku: njena gordost je bila na smrtonosnom nivou. Pozvao sam je telefonom.

- Možete imati velike probleme. Stvar je u tome da ste se suviše vezali za srećnu sudbinu i neprestano sanjate o blagostanju. Zašto je Hristos je govorio: „Ne misli na sutra; živi kao ptica?“ Budućnost je određena Bogom. Ako se budemo usredsredili na budućnost, dobijajući iz nje emocionalnu snagu, tada se naš program bori s programom Vasiona. Tada počinjemo da ličimo na kancerogenu ćeliju, kojoj je njen sopstveni program važniji od programa organizma. Stoga, naš program mora da se raspadne: sve ono za šta smo se vezali u svojim snovima moramo da izgubimo. Vaši neprestani snovi o srećnoj sudbini i osuda muža, koji vam tu sudbinu nije pružio, doveli su vas do opasne ivice. Preispitajte svoj život i molite se!

Sledeće večeri zazvonio je telefon. Bila je to moja pacijentkinja.

- Stigla sam na aerodrom, i dok smo moja prijateljica i ja čekale naš let, kao da nas je nešto okamenilo. Zatim smo krenule da se ukrcamo, međutim, ispostavilo se da je avion odleteo deset minuta pre toga. Ništa ne shvatam. Možete li da mi objasnite šta se dogodilo?

- Na tom letu su se okupili ljudi kod kojih je bila jaka vezanost za sudbinu. Mogli ste da budete poslednja karika i došlo bi do avionske nesreće. Ne bih vam savetovao da hrlite ka blagostanju, u suprotnom će vam biti oduzeti i zdravlje i život.

Ona mi nije poverovala i više se nije javljala. Mesec dana kasnije pozvao sam njenu prijateljicu, koja je imala probleme s detetom, i rekla mi je da više ne komunicira sa svojom prijateljicom zbog toga što ona uopšte nije marila ni za šta drugo, sem za sopstvenu sreću.

- Uzgred, - prisetila se - ispostavilo se da je avion, na koji je moja prijateljica zakasnila, imao ozbiljno oštećenje i da je posada jedva izbegla katastrofu.

* * *

Jedna žena je isprva bila zbunjena, a onda mi je postavila pitanje:

- Veoma mi je lako da samu sebe ureknem. Dovoljno je da kažem kako je sve dobro, i odmah sve počne da se raspada. Da li možete da mi objasnite šta se dešava?

- Kod vas postoji vezanost za srećnu sudbinu. Dovoljno je da samo malo budete srećni i vezanost se naglo pojačava. I tada, da se duša ne bi još više zaprljala, kod vas sve mora da se raspadne.

Ona je utučeno raširila ruke:

- Šta sad da radim?

- Da li znate zašto ljudi, kada se plaše da će nešto da ureknu, izgovaraju: „Pu-Pu-Pu ...“? Pljuvanje je znak prezrenja. Zato, govoreći: „Pu-Pu-Pu ...“, vi kao da gurate od sebe sreću i na taj način se uravnotežujete. Kada se molite pre obroka (takođe je moguće jako se vezati za hranu), vi uzmičete od zemaljskog blagostanja. Potrebno je da radite ono što su ljudi nekada radili: ukoliko ste radosni, zahvalite Bogu za to, odnosno prvi osećaj radosti uvek poklonite Bogu. Tada se nećete ni za šta vezati, a za pročišćenje duše neće vam biti potrebno raspadanje svega na zemaljskom planu.

U poslednje vreme sam primetio da pacijenti sve manje razumeju ono što im govorim. Prvu knjigu sam napisao s ciljem da lakše

komuniciram s pacijentima, jer je informacija koju im prenosim isuviše neobična. Svaki put moram da je pojednostavljujem i sažimam.

* * *

Jedna pacijentkinja me je pitala:

- Razumem da su ljutnja, mržnja i ljubomora škodljive i da je potrebno moliti se kako bi se šteta otklonila. Ali molim vas, objasnite mi šta je to vezanost za sudbinu i kako možemo da se vežemo za nju?

- Vidite: uzmimo na primer da postoji nameštaj koji vam se dopada. Takođe, stan ili automobil. Sve je to neživa priroda. Postoji telefon koji vam dosađuje i koji mrzite. Kada se putem emocija vezujete za dobar automobil, na suptilnom planu se vezujete za svu mrtvu prirodu. Mrzeći telefon, mrzite svu neživu prirodu.

U životu postoji na stotine različitih situacija koje su povezane s vašim telom. Sve te situacije se objedinjuju konceptom „sudbina“. Ali vi imate sudbinu ne samo na Zemlji, već i na drugim planetama, u drugim svetovima. To je sudbina višeg reda - ona uključuje više od 49 različitih inkarnacija kako u ovoj tako i u drugim vasionama. Sudbina egzistira kao realno biće na nivou polja. Navešću vam nekoliko primera koji ilustruju kako može da izgleda vezanost za sudbinu.

Prvi primer: juna 1994. godine, imao sam predavanje u Rigi. Smestio sam se u stolicu, a ispred mene se nalazio mikrofoni; pogledao sam prisutne u sali i počeo predavanje. U tom trenutku, na nos mi je sletela muva. Oterao sam je, a ona je odletela na mikrofoni, zatim ponovo na moje lice. Pokušao sam da govorim, ali bez uspeha - muva se vrzmala oko mene. Nekoliko puta sam pokušao da je uhvatim, ali to nije bilo lako. Prisutni u sali su počeli da se smeju, kao i ja. Nijedna situacija nije slučajna; pogledao sam na suptilnom nivou šta ju je izazvalo. Ispostavilo se da sam bio vezan za srećnu sudbinu, - kako se kaže „samo da sve bude dobro.“ Prestao sam da obraćam pažnju na muvu, a počeo sam da se molim i da čistim sebe. Struktura polja se promenila, muva je odletela na cveće, koje se nalazilo na stolu. Ali tokom čitavog predavanja, milela je u blizini, čineći me nespokojnim.

Drugi primer: parili smo u sauni. Svi su izašli, a samo ja sam ostao. Hteo sam da pljunem, i pritom sam pomislio: „Šta je loše u tome?“ Ispostavilo se da je to kršenje Viših zakona, vezanost za sudbinu, odnosno potreba da se srećna sudbina postavi iznad ljubavi prema Bogu. To se naziva: „Briga me za druge, samo da je meni dobro.“ Čovek počinje da sledi ovaj princip, i isprva mu se čini da mu je sve dobro. Ali

godine prolaze, a program prodire u suptilne slojeve duše, gde čovek nije više povezan samo sa Zemljom, već sa čitavom Vasionom. I to se već ne prašta, nego se leči raspadom sudbine.

Treći primer: mladić je doživeo saobraćajnu nesreću. Posledice su bile teška trauma glave i mozga, jaka depresija, stalne životne nevolje, a u korenu svega se nalazila samo vezanost za srećnu sudbinu, koju je preneo iz prethodnog života i koju su mu roditelji predali. Od detinjstva se njegovo lečenje odvijalo putem neprijatnosti. Isprva se ljutio i osuđivao ljude koji su mu ih priređivali, a zatim je počeo da doživljava uninije, depresiju - jer se program mržnje okrenuo protiv njega samog. Mržnja nastaje u glavi i blokira se povredama glave, te je zbog toga i doživeo povredu glave i mozga. Trebalo je bude zahvalan Bogu za sve sudbinske neprilike koje su mu se dogodile u prošlosti - samo su one mogle da mu spasu život.

Četvrti primer: putovao sam u Rigu na predavanje i na putu ugledao okupljene ljude oko ugljenisanog automobila. Udarac u armirano betonski stub je bio takve siline da se automobil prepolovio. Motor je bio izbačen dvadeset metara dalje. Pitali su me šta je uzrok nesreće. U polju poginulog čoveka video sam vezanost za srećnu sudbinu. Vezao se kroz prezir prema ljudima i unutrašnju nadmenost.

Navešću još dva slučaja. Jedna žena me je zamolila da pregledam njenog sina. Noge su mu bile osakaćene. Noge su povezane sa sudbinom. Bolest je blokirala snažnu vezanost za sudbinu. Roditelji su se ljutili na one ljude posredstvom kojih su im dolazile sudbinske neprijatnosti i gubili su volju za životom ako je tih problema bilo mnogo, a kod dečaka je vezanost za zemaljsku sreću i blagostanje bilo takva, da nije mogao da prihvati neprijatnosti kako od okruženja tako i od svoje sudbine. Dakle, trebalo je da mu sledi blokada u mikrodozama, ali neprestana. Upravo takvo osujećenje sudbine stiže kroz bolest; pritom blokada nikada ne stupa odmah na snagu i u okrutnom obliku, već - kao u priči s movom, otpočinje sa sitnicama.

* * *

Jedan pacijent iz Amerike mi je ispričao sopstvenu priču koja je bila više nalik na anegdotu.

- Hronično sam nesrećan, - rekao je. - Zamislite, stojim na autobuskoj stanici sa suprugom. Autobus je trebalo da stigne za 5 minuta. Međutim, on se nije pojavljivao ni posle 5, ni 10, niti 20 minuta.

Supruga mi je rekla: „Skloni se u stranu, jer autobus neće ni stići“.
Udaljio sam se sa stanice i autobus je stigao. Ovo mi se često dešava.
Ako stojim u redu u prodavnici, kasa se pokvari baš preda mnom.

Pogledao sam šta se dešava, i rekao mu:

- Vi ste srećan čovek. Kod vas je vezanost za sudbinu veća od smrtonosnog nivoa, ali, s obzirom na to da ste dobrodušan i duhovan čovek, umesto bičem, već duže vreme vas zaustavljaju sitnim potresima. Osobi koja je gruba i agresivna umesto potresa vrlo brzo sledi bič.

* * *

- Moja ćerka ima epilepsiju, - rekla mi je jedna žena. - Vodila sam je kod mnogih profesora, ali nije bilo nikakve koristi.

Dijagnostikujući strukture polja devojke, video sam da je njena duša vezana za novac i srećnu sudbinu. Kao rezultat toga - najmoćniji program samouništenja bio je blokiran kroz epilepsiju. Devojka je već unapred izgubila volju za životom iako problemi s novcem i blagostanjem još nisu ni otpočeli. Uzrok agresivnosti koju je usmeravala protiv sebe nalazio se u agresivnosti njene majke, koja ju je usmeravala protiv drugih.

- Imali ste mnogobrojne probleme vezane za novac i uspeh? Mrzeli ste, prezirali i osuđivali one koji su vas osujećivali na tom planu?

Žena je klimala glavom.

- U vama se nagomilala agresivnost prema drugima, a ona se kod vaše ćerke okrenula protiv nje. Pročistite svoju i ćerkinu dušu - objasnite joj da treba da primenjuje tri pravila. Prvo: kada bude imala mnogo zemaljskih blaga i bude joj sve srećno, ne treba da prezire ljude i da se prema njima nadmeno ponaša, ne sme da ponižava rečju, mislima ili delima one koji su lišeni toga. Drugo: da se ne mrzi, ne prezire i ne osuđuje one ljude posredstvom kojih koje će je Bog uskraćivati na planu novca i blagostanja. Treće: da se ne ljuti i ne prezire čitav svet kada joj bude loše. Jednostavno rečeno, neka se moli da prilikom pročišćenja duše telesnim i duhovnim patnjama ne ubija u sebi ljubav ni rečima, ni mislima, niti delima.

- Recite mi, zašto ste na prvo mesto stavili „rečima“, a zatim „mislima“? Jer, misao je prva.

- U izgovorenim rečima uvek postoje dva aspekta: reč - kao uzrok misli, i reč - kao posledica misli. U Bibliji je rečeno: „U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Bog beše Reč.“

* * *

Čovek, s kojim sam slučajno otpočeo razgovor, pitao me je:

Imam dva problema: zavisnik sam od alkohola, a moja ćerka loše vidi na jedno oko. Šta je razlog tome?

- Razlog je isti u oba slučaja - vaša duša je vezana za srećnu sudbinu. Ako je za vas najvažnije da ostvarite svoje namere, dok za sve ostalo ne hajete, tada se vezujete za svoje blagostanje. Ako nekome uništite sudbinu da bi vama bilo lakše, duplo se vezujete. U prošlom životu ste vršili pritisak na druge, a u ovom životu su pritiskali vas, a vi ste odgovarali prezirom. Prezir se brzo pretvara u program samouništenja. Dakle, taj program pokušavate da zaustavite pomoću alkohola.

Međutim, kod vaše ćerke je program samouništenja daleko jači. Zbog toga kod nje mora biti ili težak oblik narkomanije, ili telesna povreda, ili epilepsija i drugi poremećaji funkcije mozga, ili oslabljen vid i sluh. Ako uspete pravilno da vaspitate ćerku, pružite joj razumevanje da su svi oblici zemaljske sreće samo sredstvo, da je ljubav neprikosnovena svetinja u našoj duši i dušama drugih ljudi, - tada oboma neće biti potrebni problemi.

Idolopoklonstvo duhovnom ocu

U poslednjih nekoliko godina sve jasnije se razaznaju uzroci najtežih bolesti. Gordost, koja je prešla „crvenu liniju“ i nepoštovanje zakona Vasiona zaustavljaju se sve ozbiljnijim bolestima. Razlog tome je što je poslednjih decenija došlo do naglog porasta gordosti čovečanstva i podsvesne agresivnosti.

Duša postaje gorda onda, kada se vezuje za Zemlju. Što su suptilnije i duhovnije zemaljske vrednosti, lakše je vezati se za njih. Zbog toga su zemaljske vrednosti trećeg nivoa - sposobnosti, duhovni kvaliteti, mudrost i sudbina - nevidljivi, ali predstavljaju stalni izvor pospešivanja gordosti. Pritom, čoveku je teško da shvati da su i to zemaljske vrednosti.

Vezanost za mudrost - jedna je od najopasnijih vezanosti. Prva karika je - otac. „Moj tata je najbolji, najpametniji, a svi drugi su ispod njega“. Dakle, to je prvi korak ka bolesti. Kroz prezir, aroganciju, zavist i ljutnju, koji svedoče o želji da se zemaljske vrednosti postave iznad

ljubavi prema Bogu mi se vezujemo za oca i njegovu mudrost, a zatim iznad Boga postavljamo i sopstvenu mudrost.

Nedavno sam pokušao da razmotrim svetske religije po pitanju vezanosti za zemaljske vrednosti. Ispostavilo se da religije ne blokiraju vezanost za duhovnog oca i njegovu mudrost. Dakle, sve religije, koje usmeravaju čoveka ka Bogu, istovremeno imaju „podvodni tok“ - tendenciju da se sve snažnije vezuju za Zemlju, i ona je u poslednjih nekoliko godina sve izraženija. Postepeno sam shvatio u čemu je problem. Sve religije slabe, da bi ustupile put novom čedu - nauci koja će postati religija, novom načinu razmišljanja, u kome će se nauka i religija ujediniti.

S obzirom na to da se vezivanje za mudrost ne blokira, u poslednje vreme tendencija ka đavolizmu mora da ojača, jer đavo je anđeo koji se odrekao Oca, Boga, koji Ga je osudio zbog nerazumnosti. Zašto se u religiji ne zaustavlja vezivanje za mudrost? Sve religije se zasnivaju na veri. Vera spaja čoveka sa onim koji je stvorio religiju, odnosno duhovnim ocem. Iz tog razloga, težnja da se duhovni otac postavi iznad Boga se ne blokira, a s obzirom na to da se ne blokira u duhovnom, to će učiniti sam život u materijalnom aspektu.

Želja da se iznad Boga postavi duhovni otac i njegova mudrost, neminovno dovodi do osude duhovnog oca i njegove mudrosti. Zato je Juda morao da izda Isusa Hrista, a Hristos je to znao. Ta informacija, koju Hristos nije mogao da pruži kao koncept, pružio je kroz situaciju. Situacija je pokazivala da optuživanje duhovnog oca zbog nerazumnog ponašanja ukazuje na skrivenu potrebu da se duhovni otac i njegova mudrost postave iznad Boga, što dovodi do izdaje i smrti. Juda se nije obesio slučajno. Informacija, izneta u Bibliji, pruža indirektnu blokadu najopasnije tendencije - potrebe da se duhovni otac i njegova mudrost postave iznad Boga.

Hristos je govorio: „Niko ne može doći Ocu, sem kroz mene.“ Kroz duhovnog oca mi stupamo u kontakt s Bogom. Ne postavljati oca i majku ispred Boga je teško, ali je još teže to učiniti kada je reč o duhovnom ocu. Sledbenici bilo koje religije, osuđujući one koji ne prihvataju ideje što je pružio njen osnivač, sve više se vezuju za njega i njegovu mudrost.

Poslednjih decenija, vezanost čovečanstva za mudrost i potreba da se duhovni otac postavi iznad Boga naglo se pojačala. Najteže je shvatiti da naša mudrost, naše poimanje sveta i naš um - nismo mi. Oni su nam dati i biće nam oduzeti. Vezanost za mudrost, porodicu, novac i sreću

sudbinu blokira se kroz epilepsiju, šizofreniju, dijabetes, astmu, rak, kardiovaskularne bolesti.

Sve ove misli su mi treperile u svesti dok sam posmatrao dečaka koji je sedeo ispred mene. Bio je mršavog tela i krupnih, plavih očiju. Više je podsećao na anđela, nego na dete. Bolovao je od sarkoma. Nedavno sam pokušavao da izlečim devojčicu sa istom bolešću, ali je ona umrla. Često sam doživljavao neuspehe. Ili je moj nivo još uvek nedovoljno visok, ili roditelji nešto ne razumeju i ne žele da rade na sebi, ili pacijentu uskoro predstoji da se rodi na nekom drugom mestu ili na nekoj drugoj planeti, ili je u prethodnom životu učinio nešto što je potrebno otplatiti kroz bolest i smrt.

Dijagnostikovao sam dečakovo polje i u njemu video hijeroglife smrti mnogih ljudi. U dečakovoju duši je bila prisutna kolosalna agresivnost prema drugima - osećao je potrebu da ih ubije u slučaju i najmanje ljutnje. Kada postoji tako ogromna agresivnost, to znači da je vezanost duše za zemaljske vrednosti ogromnih razmera.

- Pogledajte, - objašnjavao sam njegovim roditeljima - podsvesna agresivnost koja premašuje 220 jedinica opasna je za Vasionu. U tom slučaju, čovek mora biti uništen, ili se agresivnost mora surovo blokirati. U vama je prisutna, - obratio sam se dečakovoju majci - podsvesna agresivnost - 200 jedinica, a kod muža - 210, odnosno nalazi se skoro na opasnoj granici. U deci se svi naši programi pojačavaju. Vaš sin poseduje podsvesnu agresivnost - 560 jedinica, što znači da se mora dogoditi ili smrt ili gruba blokada.

Svaka komanda organizma osujećuje lične interese ćelije i nanosi joj povrede u sadašnjosti, ali u perspektivi on radi za dobrobit iste ove ćelije. Ako ćelija dobija i izvršava većinu komandi organizma - ona je zdrava, ako izvršava manje od 50%, - počinje da nanosi štetu organizmu i razboljeva se, a ukoliko izvršava manje od 5%, - podleže uništenju. Sada, dok razgovaramo, kod vas se menja pogled na svet, a samim tim dolazi i do poboljšanja. Pogledajmo kakva je situacija bila jutros: vaša spremnost da prihvatite traumatičnu situaciju iznosila je 5%, - obratio sam se dečakovoju majci. - Kod vas, - obratio sam se ocu - takođe je iznosila 5%. A kod vašeg sina - minus 100%. To znači da ćelija ne samo što nije spremna da prihvati komande organizma, već pokušava da čitav organizam potčini sebi, odnosno - teži da čitavo okruženje učini kancerogenim. Da bi se pročistila duša, taj proces se prenosi na telo.

Pojačana agresivnost u duši posledica je snažne vezanosti za Zemlju. Kod vas oboje duša je vezana za telo, odnosno za mudrost, novac i materijalna dobra, za srećnu sudbinu. Dakle, ljudi koji apsolutno nisu imali motiv, morali su da vam priređuju neprijatnosti po pitanju sudbine, novca i materijalnih dobara, da unižavaju vašu mudrost. Ali pošto niste shvatili da je to najblaža vrsta čišćenja, reagovali ste sa ogromnom mržnjom, ljutnjom i osudom. Potisnuta mržnja i prezir nigde nisu nestali, već su prodrli u dubinu duše, a onda su, osnažene, prešle na sina. Zbog toga je on bolestan.

Dobio je takve roditelje jer je u prethodnom životu imao predivnu sudbinu, materijalno bogatstvo, a bio je i veoma inteligentan čovek, ali je počeo da prezire ljude s manama, one koji su uništavali svoju sudbinu pogrešnim ponašanjem. Njegova duša se toliko vezala za zemaljske vrednosti da je u ovom životu morao sve da izgubi da bi se pročistio. Zbog toga je dobio spororazvijajuću, bolnu bolest. Što se duša sporije odvaja od Zemlje, veće su joj šanse da se pročisti. Iz istog razloga mi ne samo što se razboljevamo, već i starimo.

Ono što je potrebno da uradite je sledeće: uklonite svaki oblik osude roditelja, naročito oca po pitanju mudrosti. Potrebno je da od Boga tražite oprost za to što ste svoju i mudrost svojih roditelja postavili iznad ljubavi prema Bogu. Preispitajte čitav svoj život i odnos prema svakoj situaciji. Ljutnja, zavist, kajanje, osude vezani za nerazumevanje sveta, vezivali su vas za mudrost. Za početak, više puta preispitajte svoj život, prevaziđite potrebu da svoju mudrost i duhovne vrline postavljate iznad ljubavi prema Bogu. Zatim uklonite agresivnost koja proističe iz vezanosti za materijalna blaga i srećnu sudbinu. Molite oprostaj zbog toga jer posedujete više ljubavi prema zemaljskim vrednostima, nego prema Bogu, za to jer ste je preneli svojim potomcima do sedamnaestog kolena. Zbog toga što niste prihvatili pročišćenje kroz poniženja, uvrede, prevare, odgovarali ste mržnjom, osudom i tako nanosili štetu svom potomstvu. Dečak treba da se moli i da voli Boga više od svega na Zemlji. On mora znati da je ceo svet razuman i da sve šta se dešava mora da prihvati kao od Boga dato, ma kako to izgledalo.

Sutradan su ponovo došli kod mene. Polje dečaka se značajno poboljšalo, ali su preostala dva čvrsta sloja. To je vezanost za zemaljske vrednosti kroz zamerke upućene roditeljima i karma budućeg potomstva. Rekao sam mu da je potrebno da se moli, i na taj način

pročisti dušu od tih slojeva. Zatim su mi preneli da je njegova majka sa suzama u očima ponavljala: „Da li je moguće da mu to može pomoći?“

U toku dijagnostike pojavio se veoma važan trenutak, koji mi je pomogao da shvatim zašto su mnoge bolesti neizlečive. Kada sam razgovarao sa roditeljima, dečakovo polje je bilo čisto i vezanosti su praktično uklonjene. Ali, navikao sam na to da je potrebno proveravati i analizirati deset oblika vezanosti. Proveravajući dečakov parametar ispunjenosti ljubavlju, video sam kako on silovito hrli uvis, ali pritom i dalje nastavlja da pada. Nešto ga je okivalo, i to vrlo jako. Ispostavilo se da su to dečakovi potomci u društvu i čovečanstvu, pri čemu kao da je dečak bio prikovan za karmu čovečanstva i društva. Da bi ozdravio, bilo je potrebno izlečiti društvo i čovečanstvo, što je značilo da je on praktično neizlečiv.

Uzrok je bio u njegovom ocu. Princip vezanosti za zemaljske vrednosti je ovakav: ono što osuđujemo, - za to se i vezujemo. Ukoliko otac ili majka osuđuju društvo ili čovečanstvo, oni svoje potomke vezuju za karmu društva i čovečanstva, a potomci će morati da odrade ne samo svoju karmu, već i grehe čovečanstva.

Kako sam otkrio, jedan od osnovnih uzroka hemofilije upravo je ta tendencija. Ako jedan čovek osuđuje drugog čoveka, - to je jedinica agresivnosti; ako osuđuje grupu ljudi ili veću zajednicu - u pitanju su hiljade jedinica; ako smatra čitavo čovečanstvo prepunim mana i ogrezlim u greh, onda je to još opasnije. Osuda bilo koje grupe ljudi, bez obzira da li su u pitanju homoseksualci, narkomani, kriminalci, verska društva, drugi narodi i države, dovodi do eksplozije mržnje u potomstvu i ona se blokira veoma surovo. Ukoliko poseduju programe uništenja društva i čovečanstva, deca obično ne prežive.

* * *

Nedavno su mi na konsultaciji bili roditelji čiji je sin bolovao od ozbiljne bolesti krvi. Njegovo polje izgledalo je mnogo gore nego kada je u pitanju kancerogena bolest. Najviše me je pogodila činjenica da je autor ove bolesti bila sudbina društva i čovečanstva - ona je dečaku uzrokovala bolest, jer se u njegovoj duši nalazio snažan program uništenja grupe ljudi i čovečanstva u celini. U takvoj postavci, ukoliko bih prihvatio da lečim dečaka, njegove šanse da preživi bile bi minimalne. Saznavši da je verovatnoća uspešnog ishoda samo - 20%, roditelji su

rekli da će razmisliti u hodniku, a zatim su se tiho iskrali i nestali. Ponašanje roditelja bolesnog dečaka me je iznenadilo, ali onda sam shvatio da oni nemaju ništa s tim. Verovatno nisam smeo da lečim to dete. Kako se kaže - odstranjen sam.

Obično sam novi metod dijagnostike ili nove parametre otkrivao onda kada sam se nalazio u nerazrešivoj situaciji. Bilo je potrebno da odustanem od pomoći pacijentima, ili da osmišljam nove alatke za posmatranje.

Tek nedavno sam otkrio rešenje jednog važnog problema. Za mene je to predstavljalo zagonetku, zašto u jednom slučaju dolazi do naglog poboljšanja, a u drugom - pri istoj bolesti - efekat je minimalan. Tada sam primetio da je to povezano sa programom uništenja oca. Na energetskom planu pacijentima sam predstavljao duhovnog oca, pa je dolazilo do toga da se program agresivnosti protiv oca ili odbaci nazad i pacijentu donese fizičku patnju, ili da se moje polje blokira i da moji naponi nemaju nikakvog efekta. Ispostavilo se da osim ličnih nastojanja pacijent nalazi uporište i u strukturama mog polja.

* * *

Preda mnom je sedela devojka čija je želja bila da posao, prestiž, uspešnu sudbinu postavi iznad Boga, usled čega je aktivirala program uništenja sopstvene dece. Objasnio sam joj kako treba da se moli, ali do poboljšanja nije dolazilo. Po svoj prilici postojao i neki dublji razlog, koji još uvek nisam mogao da otkrijem. Iznova sam posmatrao strukturu polja i video snažan program uništenja dece. Bilo je potrebno zamisliti se nad tim problemom.

Načiniću malu digresiju. Mnogi ljudi žele da nauče moj metod. Njihovo rasuđivanje je otprilike ovakvo: „On će me naučiti da pristupam informacionim poljima i očitavam strukture koje utiču na sudbinu i zdravlje. Samim tim dobiću znanje i mudrost - i počecu da lečim“. Ali stvar je u tome što suptilni plan mogu da dosegнем tek onda kada posedujem razumevanje. Karakteristika mog metoda se sadrži u tome da je razumevanje važnije od onoga što očitam. Dosegnuti suptilne strukture i uočiti ih - predstavlja 5%, a 95% je kontinuirani rad na otkrivanju značenja. Koncepti, pomoću kojih ulazim u informaciona polja, daju mogućnost odabira i ogromnu uštedu energije.

Zamislite udarac po kamenu, koji, u skladu s trećim Njutnovim zakonom, izaziva povratni udarac. U živom organizmu ovi procesi teku malo drugačije. Mehanički nadražaj se pretvara u nervni. Reakcija nastupa uz malu zadržku. Što više vremena prođe između nadražaja i reakcije, i što je slabija spoljašnja reakcija, time više fizičke energije prelazi u nervnu.

Od detinjstva sam imao veću želju da shvatim smisao pojava, nego da odreagujem na situaciju. Počev od desete godine, bio sam okamenjen kada su me tukli - nisam mogao da se branim. Svu energiju koja se stvarala u interakciji sa spoljašnjim svetom, svesno sam usmeravao unutra, a ne napolje. Svoje emotivne kontakte sa spoljašnjim svetom sveo sam na minimum, ali u meni se sve više rasplamsavala želja da spoznam i shvatim svet. Obično se u jednom trenutku unutrašnja težnja zaustavlja, i čovek iznova počinje da reaguje na spoljašnji svet. Ali to unutrašnje stanje mi se toliko dopalo da sam odlučio da ga se nikada ne odreknem. Preostalo mi je još da shvatim kako da reagujem na spoljašnji svet. Izlaz je mogao da bude samo u jednom - raditi u dva režima istovremeno.

Vratimo se mojoj pacijentkinji. Vežanost za imidž, posao i sudbinu nije uklonjena, program uništenje dece se zadržao - što znači da se ispred te karike nalazila još neka prethodna, koju je potrebno pronaći. Pokušavao sam da razradim šemu, koju sam nedavno počeo da koristim, pri čemu sam joj objašnjavao:

- Prekomerna vežanost za zemaljske vrednosti rađa agresivnost i bolest. U osnovi svih vežanosti za Zemlju nalazi se najvažnija, prva karika. To su otac i majka. Od njih zavisi detetov život. Najveće je iskušenje da se otac i majka postave pre Boga. Upravo je zbog toga Isus ukazivao na blokiranje ove tendencije, pozivajući nas da volimo Boga više od oca, majke i naših najmilijih. Ako svog oca postavljamo iznad Boga, tada i sebe stavljamo iznad Boga, s obzirom na to da smo deo svog oca. Tada i svoju decu i svoju porodicu, kuću, automobil, vikendicu, takođe postavljamo iznad Boga. Izvor vežanosti za Zemlju sastoji se u tome da je ljubav prema ocu i majci snažnija od ljubavi prema Bogu.

Ukoliko oca postavljamo iznad Boga, tada, da bi se zaustavila ova opasna tendencija, on mora da nas zlostavlja, vređa, da nas napusti. Ako u ovom životu obogotvorujemo svog oca, u sledećem životu ćemo ponovo dobiti njega, ali će on biti nitkov, podlac, pijanica, odnosno

osoba koja se tako ponaša kako bi se sprečila mogućnost da od njega načinimo idola. Ako ga nismo osudili, nismo se naljutili, ne osećamo prezir, tada smo se pročistili i zaustavili prvu kariku vezanosti za zemaljske vrednosti. Ali ako smo ga osudili, osetili ljutnju, zamrzeli ga, samim tim smo uključili program vezanosti za Zemlju i za sve zemaljske vrednosti ćemo se vezati daleko jače. Usled toga ćemo biti šibani bolestima, povredama, nesrećama. Sa osuđivanjem roditelja i gnevom prema njima otpočinjemo naše bolesti.

- Recite mi, gnev prema majci je podjednako opasan kao i gnev prema ocu?

- Kada osećamo gnev prema majci, naša podsvesna agresivnost je manja zato što nas je majka rodila i dojila. Zaliha ljubavi i dobrote neće mu dopustiti da prodre u našu dušu. Otac nam nije tako blizak na fizičkom planu, ali je zato bliži na duhovnom, zbog toga su osuda i gnev prema ocu daleko opasniji, a prezir i oholost zbog njegovih duhovnih kvaliteta, ili nedostatka mudrosti stvaraju najjaču vezanost za zemaljske vrednosti. Vezanost za mudrost kod dece blokira se šizofrenijom, mentalnom zaostalošću, epilepsijom, onkološkom bolešću. Đavo je anđeo koji se odrekao Oca, smatrajući da je ovaj nerazumno uredio svet, odnosno koji je svoju mudrost postavio iznad Božje mudrosti.

- U vašoj porodici, po ženskoj liniji, - nastavio sam, - u tri pokolenja postoji želja da se otac postavi iznad Boga zbog čega se odbacuje pročišćenje kroz poniženja i uvrede, koje su dolazile od njega. Ovo i jeste jak izvor vaše vezanosti za zemaljske vrednosti.

- Majka je u ogromnoj meri osećala gnev prema svom ocu, a ja se svog oca i ne sećam. Šta raditi u tom slučaju?

- Vaša majka se ljutila ne samo na svog oca, već i na svog muža tokom trudnoće, i zbog toga treba da moli za oprost. A kod vas se program uništenja oca uključio kada ste se ljutili na druge ljude. Stvar je u tome da vaš učitelj ili šef na poslu može energetski da vam odgovara kao duhovni otac, pa ljutnja na njega aktivira taj program. Ispit koje vam je dat 1990. godine pružio vam je priliku da zaustavite taj program, ali ga vi niste položili i zbog toga ste sada bolesni.

- Da, sećam se, - klimala je glavom devojka - tada sam raskinula sa svojim mladićem.

- Vidite, ako voljena osoba ima jak kontakt s Bogom, tada nam ona energetski predstavlja duhovnog oca. Stvar je u tome što je program uništenja duhovnog oca - program uništenja muža i sopstvene dece.

Zamislite: ja mrzim svog oca, a moja žena je trudna. Dakle, ja sam otac i moj program će me ubijati. Tokom ženine trudnoće muž je istovremeno i otac. Posledično tome, ljutnja na muža, potisnuta unutra, predstavlja program uništenja oca, muža i vaše sopstvene dece.

Da ste prošli na testu i da niste osećali agresivnost prema voljenoj osobi i prema samoj sebi, vi biste zaustavili program uništenja oca, kao i svoje dece. Ali pošto niste prošli iskušenje, ne samo da niste zaustavili taj program, već, naprotiv, zaprijali ste duše potomaka do sedmog kolena. Sada je potrebno da se molite ne samo za sebe i svoje pretke po ženskoj liniji, već i za sve potomke.

- Recite mi, - obratila mi se ona - govorili ste da posedujem program uništenja dece zbog posla i imidža, a sada kažete da je taj program povezan sa ljutnjom na oca. Šta to znači?

- Kao prvo, i u jednom i u drugom slučaju to je odbacivanje Boga, što znači i odbacivanje buduće dece. Kao drugo, u prošlim životima ste imali srećnu sudbinu, položaj u društvu, posao i sposobnosti su dolazili od oca, tako da su kod vas sve te karike povezane. Kada povučete jednu - za njom će se povući i ostale.

- A šta ako u voljenoj osobi volim Boga?

- Sve zemaljske vrednosti - takođe su deo božanskog. Ali, bez novog načina razmišljanja, videti u čoveku istovremeno i zemaljsko i božansko veoma je teško, nešto od ta dva će uvek pobediti.

Čitalac može imati utisak da informaciju dobijam lako i brzo. Međutim, nije tako. Nova informacija se može dobiti tek nakon prolaska kroz iskušenje.

* * *

Jednom prilikom mi se obratila moja poznanica koja je bila u velikim dugovima. Objasnio sam joj da ima vezanost za srećnu sudbinu i novac, da se situacija zbog toga toliko zakomplikovala. Zamolila me je da joj pomognem, pa sam morao sebe da ograničim u novcu i blagostanju. Spolja sam na to mirno pristao, ali iznutra je to bilo uz veliku muku.

Nakon nekog vremena, ponovo sam shvatio šta je mehanizam karme. Ispostavilo se da posedujem iste vezanosti kao ona, s tom razlikom što su moje bile skrivene, a izronile su kada sam svesno odlučio da se odrekнем novca i srećne sudbine. Ako vam se obraćaju za pomoć, to nije slučajno: deleći materijalno bogatstvo, zauzvrat ćete dobiti duhovno.

Nakon što sam se pročistio, bio sam siguran da će poslovi moje poznanice krenuti nabolje zato što je moje polje u određenoj meri bilo uporište njenoj težnji ka božanskom. Ali situacija se nije menjala, i kod nje su se nepravilnosti nastavile.

- Stvar je u tome što kod vas postoji program uništenja duhovnog oca, a ja vam energetski odgovaram kao duhovni otac - objasnio sam joj.
- Ako ste osuđivali oca ili osobu koju veoma poštujete, tada se program uništenja oca ili duhovnog oca vraća nazad i nanosi vam štetu, ili se polje izoluje i meni je tad mnogo teže da vam pomognem. Godine 1962., u vama se uključio program uništenja duhovnog oca i muža. Vaš muž vam je istovremeno bio i duhovni otac.

- Šta je s vama - žena je odmahivala rukom - moj otac je bio alkoholičar, kakav duhovni otac!

- Ali to nije nikakav pokazatelj. Često je alkoholičar duhovniji od treznog čoveka. On je pio zato što je voljenu ženu i odnose s njom postavio iznad Boga, a kada su se odnosi kidali, gubio je volju za životom. Program samouništenja je blokirao pijanstvom.

- Da - klimala je glavom - rekao je da samo ja mogu da ga spasem. Izvlačila sam ga dugi niz godina, a onda sam se umorila.

- Vidite šta se događa: u prošlim životima vaš muž je posedovao veliku inteligenciju, imao je mnogo novca i sjajnu sudbinu. Vi ste se za to veoma snažno vezali, postavljajući njegovu mudrost i sve što je povezano s njim iznad ljubavi prema Bogu. Sada, pak, da biste se spasili i pročistili, iz viših ravni vam ponovo daju njega, ali osujećenog po pitanju novca, mudrosti, srećne sudbine. Spasavajući muža, spasavali ste sebe, ali to niste znali. Pomagali ste mu formalno, ali iznutra ste ga često prezirali. Osuđujući muža, pokazujući nezadovoljstvo situacijom, vezali ste svoju dušu za srećnu sudbinu i novac, i sada, 30 godina kasnije, morate da platite za sve, i to prilično skupo. Osuda čoveka koji ima mane, opasno je po zdravlje. Molite se, preispitajte svoj život - tada će se šanse da rešite sve probleme povećati.

Rastali smo se, a ja sam razmišljao o tome šta se može dogoditi sa osobom koja prezire oca zbog mudrosti, novca, srećne sudbine.

Setio sam se Biblije, scene Hristovog raspeća, i odjednom su stvari počele da mi bivaju jasnije. Isus Hristos je trebalo ne samo da pruži informaciju koja bi odredila strateški pravac čovečanstva - već i da ga spase od vezanosti i pojačane zavisnosti za zemaljske vrednosti. To je

moglo da se dostigne kroz uniženje svih zemaljskih vrednosti u njemu samom. Morao je da bude unižen fizički, telesno - i zato su ga razapeli; morao je da bude ponižen u novcu i srećnoj sudbini - i toga je bio lišen. Na taj način, blokirala se vezanost za zemaljsku sreću, što je informaciju činilo bezbednom.

Ali to nije bilo dovoljno. Juda je osudio Hristovo ponašanje u vezi s mudrošću i novcem koje je smatrao pogrešnim. Dovoljno je setiti se scene sa mirom, kojim je žena pomazala Isusove noge. Judina duša je bila vezana za novac i mudrost, i na kraju je život okončao samoubistvom. Hristos je shvatio da se ne radi o Judi, već o nesavršenom pogledu na svet. Petar se tri puta odrekao Hrista zbog srećne sudbine, a zatim se za to iskupio sopstvenim raspećem.

Prema filozofiji Istoka, veličina duha se dostiže uništenjem zemaljskih vrednosti. Što se tiče hrišćanstva, veličina, snaga duha i fizičke sposobnosti koje je ispoljio Isus Hristos, zamenjeni su osujećivanjem svih zemaljskih vrednosti. Prihvatanje tog osujećenja nije dozvolilo poistovećivanje duhovne veličine s fizičkom veličinom i da zbog toga dođe do zaustavljanja u razvoju.

Kada se uništavaju zemaljske vrednosti, kod čoveka, koji je postavio uporište na njih, mogu se pojaviti dve želje: ili da se još čvršće veže za ono što se raspada i da ispolji agresivnost, ili, naprotiv, da se otrgne od njega i teži Bogu. Od toga, šta će izabrati, zavisi njegova budućnost i budućnost njegove dece.

Sa pacijentima razgovaram strogo, ponekad grubo. Još nisam blokirao program idolopoklonstva duhovnom ocu - tako da - ako pacijente ne budem odgurnuo od sebe, vezaće se za mene isto kao što se vezuju za sve zemaljske vrednosti. Iskušenje da se vežu za mene, da me postave iznad Boga - višestruko je jače i zato je daleko opasnije. Zahvalan sam Bogu zbog činjenice što su postojali oni koji su mi okrenuli leđa i razočarali se u mene.

Veoma je teško ne načiniti idolom onoga ko nas spasava. Nije jednostavno shvatiti da on s tim nema veze, da je samo izvršilac i da nas više sile spasavaju - kroz njega. Ako se ponašam grubo, a pacijent me ne osuđuje, znam da će se izvući. Nadam se da će se moj sistem razviti tako da neću morati da pribegavam raznim trikovima i smicalicama kako bih spasio čoveka.

* * *

Sledeća pacijentkinja je imala netipičan problem - podvojenju ličnost. U njenom polju su se nalazili najjači znaci idolopoklonstva. Želja da se duhovni otac postavi iznad Boga je bila ogromna. Idealizovanje sopstvenog oca (kao i idealizovanje duhovnog oca, za kog se vezuje naša duša) dovodi do idealizovanja samog sebe, s obzirom na to da je čovek deo svog oca. Naglo se pojačava gordost, kroz neprihvatanje traumatične situacije - volje Tvorca. Zatim se pojavljuje agresivnost praćena problemima. Kod te žene, buduće bolesti i smrt se blokiraju podvajanjem ličnosti, što je unižava, umanjuje njenu gordost. Potrebno je razjasniti odakle potiče idolopoklonstvo duhovnom ocu.

Ispostavilo se da je pre dve godine ona pristupila ezoteričnoj školi, koja je primenjivala učenje mislioca koji je umro pre više od sto godina. Dijagnostikovao sam njegove duhovne strukture - njegovo polje nije bilo dovoljno čisto. Ovo je, uzgred budi rečeno, nevolja svih onih koji se dotiču velikih znanja i dobiju napredne učitelje iz drugih svetova: iz toga nastaje potreba da se ljubav prema učitelju, izvoru znanja, postavi više od ljubavi prema Bogu. To je veoma teško da se prevlada. Očitao sam informaciju iz polja članova ove škole i uočio velike probleme. Ona je potvrdila moje zaključke.

- Da, istupila sam odatle. Ljudi su počeli da govore jedno, a rade sasvim drugo.

Sada je jasno zašto tako brzo propadaju mnoge ezoterične škole. Strateška životna snaga grupe definiše se čistotom duhovnih struktura njenog osnivača. Što je dragocenija informacija koju čovek dobija, veće je iskušenje vezati se za izvor. Samo nekolicina može da se uzdigne nad tim i sačuva duhovnu ravnotežu. Ali šta je sa onima koji nisu u stanju da osećaju da Božjeg poslanika ne treba postavljati iznad Boga? Očigledno preostaju dve mogućnosti: da se vrednosna orijentacija ljudi ne bi poremetila, onaj, koji prenosi znanje, mora sebe da proglasi Bogom (verovatno je Hristos upravo iz tog razloga postupio tako), ili da izjavi kako je znanje dobio od Boga u ličnom kontaktu.

Na nivou svesti ne postoji i ne može biti ničega što je apsolutno i nepromenljivo. Svest je povezana sa fizičkim omotačem i podleže neprestanom raspadanju. Zbog toga, u odnosu na to koliko se razvija čovečanstvo, menjaju se predstave o tome šta je čovek, kakvo je njegovo mesto u svetu, kako se približiti Bogu, šta je i ko je Bog. Idealizovanje duhovnog oca, izvora informacije - predstavlja želju za apsolutizacijom

istine dobijene putem svesti, odnosno reč je o potrebi da se forma učini neuništivom. To dovodi do okoštavanja i degradacije svesti. Da bi se ovo izbeglo, razdoblja apsolutne vere u Boga smenjivali su se s razdobljima ateizma. Isprva se dešava prikupljanje informacija, zatim nastupa period njene realizacije. Forma, odnosno rituali i tradicije propadaju, i, zahvaljujući tome, pročišćava se sadržaj.

Danas se proces razvoja ubrzao i odvija se, u suštini, po dvostrukoj spirali. Suprotnosti se sada ne spajaju tokom dugog vremenskog perioda, već tokom kratkog. Sada svaki čovek može istovremeno biti i ateista i vernik. Filozofi su oduvek smatrali da suprotnosti ne mogu da se povezuju na početnoj etapi svog postojanja, jer bi to označavalo njihovu uzajamnu neutralizaciju. Međutim, na suptilnom nivou, suprotnosti su uvek međusobno povezane. Povezivanje, pomirenje suprotnosti na materijalnom nivou - samo je pitanje vremena.

Razvoj Vasiona predstavlja njeno širenje, nadimanje: nastaje sve više materije, sve više prostora i vremena. S druge strane, potrebno je da se odvija sažimanje duhovnih struktura, njihova koncentracija. To znači da se u istom vremenskom periodu odigrava sve više događaja. Tada se ono, što je nekada bilo nespojivo, sjedinjuje i daje snažan impuls daljem razvoju.

* * *

Devojčica, koju su na rukama držali mladi roditelji, imala je tešku bolest - dečju paralizu.

- U vašim porodicama, sa obe strane, i po ženskoj i po muškoj liniji, postoji potreba da se otac i majka postave iznad Boga. Zbog toga ste dobili roditelje koji su morali da vas vređaju, da se prema vama ophode grubo ili da, obrnuto, unižavaju sebe, nedolično se ponašaju kako ne bi pogoršali vezanost vaše duše za zemaljske vrednosti. Pritom ste oboje odgovarali mržnjom, prezirom i osudama. Kod devojčice postoji jak program uništenja roditelja. Upravo taj program predstavlja prvu kariku vezivanja za zemaljske vrednosti i povlači za sobom sve ostale.

Prisetite se svih trenutaka kada ste osuđivali roditelje i ljutili se na njih; molite se za oprostaj jer ste to preneli na ćerku i njeno potomstvo do sedmog kolena. Molite se da bude otklonjena šteta koju ste prouzrokovali. Vaša ćerka predstavlja kariku koja povezuje vaše pretke sa vama i njenim potomstvom. Dakle, putem molitve za duše predaka, za vas, nju i njene potomke, treba da se leči cela porodica.

Ispričaću vam na koji način sam otkrio parametar podsvesne agresivnosti. Ubeđen da agresivnost može biti samo jedna - svesna, nisam razmišljao o tome da je svest usmerena na telo i njegove potrebe, a podsvest - na Vasionu i Boga. Bio mi je dostupan samo jedan parametar agresivnosti i na osnovu njega sam pokušavao da odredim karakter i čovekovo ponašanje.

Međutim, nekom prilikom me je pozvala jedna žena i zamolila me da joj objasnim šta se dogodilo s njenim sinom. Naime, drug iz razreda mu je ponudio da kupi suzavac u spreju, a ovaj je to odbio. Tada je njegov drug došao u njihovu kuću, u hodniku se preobuo u meke kućne papuče, koje je poneo sa sobom, i ušao u dečakovu sobu. Uperio mu je gas u lice. Kada je dečak pao, ovaj je izvadio sekiru, zamotan u krpe, i osakatio ga, nakon čega je dečak prebačen u bolnicu gde je podlegao povredama. Islednik je pitao tinejdžera zašto je poneo kućne papuče, a ovaj mu je odgovorio: „Da bi mi bilo lakše da ga isečem“. Psihijatri su ga proglasili zdravim. Niko nije mogao da objasni razlog ovakvom postupku.

Dijagnostikovao sam polje ubice i bio sam zapanjen kad sam otkrio da je posedovao vrlo malo agresivnosti. Čitav moj sistem parametara se srušio, raspao se u trenutku. Ali obično ne pokušavam da ustanovim uzrok samo jednom, već na stotine puta, tako da sam uporno nastavljao da tragam za njim. Shvatio sam da je potrebno uvesti parametar unutrašnje, podsvesne agresivnosti. Ispostavilo se da je on presudan. Našom svešću upravlja podsvest, a ne obrnuto. Rekao sam njegovoj majci da se razlog krije duboko u unutrašnjosti i upitao je kakvo je bilo uobičajeno ponašanje ubice.

- U tome i jeste problem. On je bio apsolutno miran i pitom dečak. I roditelji su mu sasvim pristojni ljudi.

Očitao sam informaciju iz polja i objasnio joj da je razlog u velikoj meri vezan za oca tinejdžera, koji nije ispoljavao mržnju i osudu prema drugima, već ih je potiskivao duboko unutar sebe. Sve je to predao sinu. Žena mi se zahvalila i tako smo završili telefonski razgovor.

Mi i ne slutimo da se navodno opravdana mržnja prema određenom čoveku ili više ljudi razgranava i usmerava protiv svih. To osakaćuje kako našu dušu tako i dušu našeg potomstva, a našu decu čini ubicama.

* * *

Pre dve godine, na pregledu mi je bio čovek oboleo od limfogranulomatoze (Hočkinsonova bolest).

- Nalaziš se u ozbiljnoj situaciji - upozorio sam ga. - Imaš pogrešan pogled na svet - u stalnoj si potrazi za idolom, obožavaš zemaljske vrednosti. Za početak moraš shvatiti da je na prvom mestu potrebno da težiš Bogu. Nemoj se kajati zbog prošlosti, ali se ne plaši sadašnjosti i budućnosti.

Posle nekoliko dana ponovo je došao kod mene na tretman i polje mu je bilo čisto. Nakon nekog vremena, limfni čvorovi su bili normalni.

- Doživljam te kao Boga - priznao mi je.

- Ni u kom slučaju nemoj to da radiš.

Zatim je prilikom svakog susreta ponavljao:

- Ne pravim od tebe idola.

Ubrzo se situacija potpuno promenila. Počeo je prema meni da se ponaša nadmeno.

Nedavno su mu se naglo uvećali limfni čvorovi zbog čega mi se ponovo obratio.

- Video si Boga u meni; zabranio sam ti da to činiš, ali sam pogrešio - objasnio sam mu. - Ispostavilo se da iza mog zemaljskog omotača treba da vidiš Boga. I ne samo u meni, već u svakom čoveku.

Pozvao me je nakon nedelju dana. Sa limfnim čvorovima je sve opet bilo u redu.

* * *

- Šta mislite, koliko avatara trenutno ima na Zemlji? - interesovao se jedan moj sagovornik.

- Jednog sam nedavno video - odgovorio sam mu. - Devetnaestogodišnjak, sa ogromnim tumorom na vratu, epilepsijom i pomućenom sveću. U prošlom životu bio je baš onaj kog nazivaju avатарom, ali se vezao za svoju misiju. Mogao je da se pročisti samo kroz uniženje. Trebalo je da ga uvredi ne samo jedna osoba, već čitavo društvo, pa čak i čovečanstvo. Kao rezultat toga počeo je da se ljuti na čitav svet. Da njegova ovoživotna agresivnost ne bi štetila čovečanstvu, zaustavljena je bolestima. Nedavno je umro.

Što je šira i čistija duša, više snage joj je potrebno da živi na zemaljskom planu i razvije zemaljsku logiku. Ukoliko se ne bude vezivala za zemaljske vrednosti, njen razvoj će se zaustaviti a duh će joj okoštati. Zato su nekadašnji avatari bolesni i obogaljeni ljudi u ovom životu. Pojam „Avatar“ nastao je u Indiji, kao kastinski koncept. S obzirom na to da postoje duše koje su apsolutno čiste, koje se ne mogu uprljati, znači

da postoje i one zaprljane, koje nikada ne mogu da dosegnu apsolutnu čistotu i nivo avatara. Zbog toga je ljude trebalo podeliti na kaste.

U Svetom Duhu je lako videti Boga. Zato, kada žena voli muškarca koji je duhovan - to je prirodno, to doprinosi njenom razvoju. Ali kada voli nitkova i podlaca, teško je zamisliti da će to učiniti da ona bude naprednija i pročišćenija. Zemaljske vrednosti, bez obzira da li su prljave ili čiste, predstavljaju suptilne omotače iza kojih se skriva božansko.

Sveti Duh je ravna linija. Ali ravna linija predstavlja smrt, a živa bića se razvijaju sinusoidno. Što je viši nivo avatara koji spasava čovečanstvo, time više on mora da primi na sebe zemaljske patnje kako bi kroz svoj moćan duhovni nivo razvio i uzdigao najniži nivo zemaljskog plana.

* * *

- Ne možete da se oslobodite prezira prema onome ko vas je uvredio - objašnjavao sam pacijentu - zato što ne shvatate da je on samo izvršilac, da njime upravlja božansko. Od drugih zahtevate adekvatno ponašanje i smatrate da su ljudi u obavezi da se prema vama ophode isto onako kako se i vi ophodite prema njima. Međutim, ljudi ne reaguju na to kako se vi ponašate, već na to - kakvi ste iznutra, odnosno njihovo ponašanje je adekvatno stanju vaših unutrašnjih duhovnih struktura.

Način na koji se sada ponašate istovremeno predstavlja i vaše ponašanje u budućnosti, jer su budućnost i sadašnjost blisko povezani na suptilnom planu. Vaši postupci i emocije u sadašnjosti određuju vaš dublji karakter i odnos ljudi prema vama u budućnosti. Postupci učvršćuju kako ispravan tako i pogrešan pogled na svet, i ako budete verovali da se ljubav rađa na Zemlji, tada će vaši postupci učvršćivati pogrešan pogled na svet. Ali ako shvatite da voljenu osobu treba voleti manje od Boga, tada će vaši postupci biti u skladu sa ispravnim pogledom na svet.

U osnovi svakog postupka leži određen sistem stavova. Ako smatrate da se ljubav rađa na Zemlji, tada će zemaljske vrednosti postati vaš glavni cilj. Međutim, vaš cilj se nalazi tamo gde se rađa ljubav. Ako budete shvatili da Bog stvara ljubav i da vam se ona poklanja kako biste je uvećali i vratili nazad, ako shvatite i ako osetite da ljubav nije vaše vlasništvo i da nemate pravo da upravljate njome, tek tada će vam biti dozvoljeno da uživate veliku sreću na Zemlji.

* * *

Drugi pacijent mi se obratio sa istim pitanjem:

- Već godinu dana pratite moje zdravlje i pokušavate da me izlečite. Međutim, rezultat je ravan nuli iako sve vreme radim ono što ste mi savetovali. Ima li smisla nastavljati lečenje?

Pažljivo sam birao reči koje ga neće ga povrediti, a mogle bi da mu pomognu. Ako pacijent bude napustio put na koji je kročio, to će se završiti katastrofalno po njega. Polako sam mu objašnjavao:

- Bez obzira na to da li se vaše fizičko stanje menja ili ne, potrebno je da shvatite jedno: prezirati i osuđivati čak i one koji su najnepošteniji, rezultuje bolešću. Da biste ozdravili, potrebno je da ojačate veze s Bogom i uvećate ljubav. Hajde da pogledamo šta je ono što vas sprečava u tome. Često ste se molili i radili na sebi, ali niste uradili najvažnije - niste promenili karakter. Molitva deluje samo onda kada je poduprta delima. Možete se moliti milion godina, ali ukoliko nastavite da živite na stari način i ne preduzmete konkretne korake da promenite karakter, to vam neće biti od pomoći. Ovo je kao prvo. Kao drugo, nisam očekivao da će vaša agresivnost prema ljudima, usmerena na uništenje ljubavi, prodreti tako duboko u vašu dušu.

Pogledajte: postoji Bog-Otac, Bog-Sin, Bog-Sveti Duh. Bog-Sin predstavlja materiju, Bog-Duh je polje, prostor, Bog-Otac - ono što ih stvara. Ako osuđujemo, preziremo materijalno, zemaljsko, ili ispoljavamo agresivnost zbog zemaljskih vrednosti, duša se vezuje za Zemlju, tamni i umire. Ne smemo deo da postavljamo iznad celine, a sve zemaljske vrednosti - samo su deo celine, Boga. Ali, Sveti Duh je takođe deo Boga-Oca te stoga ni Njega ne možemo postavljati za idola. Ma kako to čudno izgledalo, ukoliko se onaj koji idealizuje duhovnost veže za nisko i materijalno, to će ga u određenoj meri pročititi, budući da klanjanje Svetom Duhu uzrokuje kolosalnu agresivnost i obogaljuje dušu više nego klanjanje zemaljskim vrednostima.

Danas je nečist i prizeman čovek onaj koji je iznad Boga postavio Sveti Duh i prezire ljude koji nemaju svest o njemu. Pošto mi to nije bilo poznato do pre mesec dana, nisam vam mogao pomoći da shvatite da je apsolutizovanje Svetog Duha - takođe opasno.

Kako je nekada tekao razvoj? Čovek je posedovao materijalna dobra i na taj način se razvijao, ali se vezivao za njih i usled toga postajao siromašan. Dakle, snovi o tome da ne postoje ni bogati niti siromašni mogli bi da se ostvare samo kada bi čovek, posedujući bilo kakvo bogatstvo, naučio da se u duši ne vezuje za njega. Tada bi pročišćenje u vidu siromaštva bilo nepotrebno.

Isto važi i za Sveti Duh. Prizemne i poročne osobe postoje zato da bi se bogati Svetim Duhom vezivali za njih. Ako ne bude postojalo apsolutizovanje duhovnosti, odnosno potreba da se svetost postavi iznad Boga, kao i prezir prema nečistom i prizemnom, tada će pročišćenje kroz nečisto i prizemno biti nepotrebno.

Ako čovek želi da se obogati po svaku cenu, uskoro će postati siromašan. Ako želi da uvek bude siromašan, mogao bi da umre od gladi. Ako silno želi da bude svetac, postaće podlac, ali ako želi da ostane podlac, tada će, da bi bar nešto posedovao u svom životu, morati da prevaziđe svoju podlost. Da bismo posedovali zemaljske vrednosti, neophodno je da ih prevaziđemo i budemo duhovni; da bismo imali duhovne vrednosti, potrebno je da se i nad tim uzdignemo. Iznad Boga-Sina i Boga-Duha jeste Bog-Otac, odnosno ljubav.

- Čitavog života - nastavio sam obraćanje pacijentu - bili ste duhovan čovek i nekontrolisano ste prezirali sve ono što je unižavalo vaša najviša osećanja. Da biste se pročistili, ljudi su morali prema vama da se ophode nejnepoštenije. Odgovarali ste osudom i prezirom. Pre ili kasnije, te emocije su morale da se pretvore u program samouništenja koji se blokirao kroz bolest. To vam je sačuvalo život.

Međutim, vaša agresivnost je prodrla još dublje u strukture Svetog Duha. Vreme je stvorilo materiju i prostor. Vreme je višeslojna kategorija i sastoji se od sedam slojeva. Ako agresivnost prodre u informacione strukture ćelija vremena, tada će iskupljenje biti veoma teško. To se dešava onda kada postoji osećaj da je čitav svet prljav, podao i surov. Što je čovek manje duhovan, a više prizeman, opasnije ga je prezirati. Što je duhovno uzvišeniji, duša se može obogaljiti prezrenjem.

Postoje strukture koje su hijerarhijski iznad vremena. Takođe su višeslojne; za sada ih nisam imenovao. One, hvala Bogu, nisu zaprljane agresivnošću.

Vreme predstavlja izvor energije u Vasioni. Iznad vremena, tamo gde prostor i materija doživljavaju radikalne promene, menja se i pojam energije. Ali sve su to samo slojevi, stepenice ka Bogu.

Shvatite najvažnije: nemogućnost da vidite božansko u svecu, pa čak i u onom nečistom, prizemnom, dovodi do želje da se ubije ljubav, a to predstavlja - najveći mogući zločin. Preispitajte ponovo svoj život zadržavajući u sebi ljubav. Čak i ako ne bude bilo ni najmanjih promena fizičkog zdravlja - shvatite da prvo morate izlečiti dušu. A duša se leči ljubavlju.

IMIDŽ

Da mi je pre nekoliko godina neko rekao kako želja da se posao i osećaj odgovornosti postave iznad svega na svetu može dovesti do smrti, nasmejao bih se. Ali danas to primećujem, i svoja znanja pokušavam da prenesem drugima. Sećam se razgovora s jednim lekarom.

- Od oca vam je preneti želja da posao i osećaj odgovornosti postavite iznad Boga.

- Ali ne vidim ništa loše u tome - zbunio se on. - Naprotiv, verujem da zahvaljujući tome imam mogućnost da više i bolje pomažem ljudima.

- Zamislite situaciju u kojoj posao i osećaj odgovornosti za nekog lekara predstavljaju apsolutnu vrednost i on time može da pomogne hiljadama ljudi. Sin tog lekara je upravnik koncentracionog logora; za njega su posao i osećaj odgovornosti takođe apsolutna vrednost. I zato će on spaliti dva miliona ljudi. Ako čovek postavlja zemaljske vrednosti iznad božanskih, u njemu umire sve ono što je ljudsko, s obzirom na to da se najviši kvaliteti duše formiraju isključivo kroz ljubav prema Bogu. To je izvor koji nije vidljiv, ali je neiscrpan.

* * *

Pre nekoliko godina mi se obratio direktor jedne fabrike, kog su mučili zdravstveni problemi. Objasnio sam mu:

- Previše ste vezani za posao. Pokušajte da se nekako isključite. Neprestano ste napeti što negativno utiče na nervni i kardiovaskularni sistem. Pokušajte da se opustite: uveče, 5-10 minuta pre spavanja, opustite celo telo, sve mišiće i ponavljajte: „Potpuno sam se isključio, ništa me ne dotiče“ Sve ritmičke aktivnosti, hodanje, plivanje, veoma pomažu u borbi protiv stresa. Ujutro se možete politi hladnom vodom ili primeniti kontrastni tuš. Preko vikenda možete otići u parnu saunu. Češće posećujte prirodu, sakupljajte gljive, idite na pecanje.

Čovek je sve to počeo da primenjuje, stanje mu se donekle popravilo, ali se nije stabilizovalo. Osim toga, išao je na tretmane masaže, na akupunkturu, kod neuropatologa - ali rezultati su bili faktički isti. Nakon pola godine zdravlje je počelo da mu se pogoršava i opet je došao kod mene. Ponovo sam kod njega uočio vezanost za posao i ljutnju na ljude.

- Potrebno je da preispitate čitav svoj život i da molite za oprostaj zbog onih trenutaka kada ste zbog posla osuđivali ljude i ljutili se na njih.

Posmatrao me je nepoverljivo.

- U mom kolektivu postoje ljudi s kojima nije moguće komunicirati na fin način jer će upropastiti sav posao.

- Recite mi da li strogost može biti metod rukovodioca?

- Naravno da može.

- A mržnja takođe?

- Najverovatnije, ne.

- Možete da kažnjavate svoje podređene, da ih otpuštate, strogo se ophodite prema njima, ali ako ih budete mrzeli i osuđivali zato što loše rade, vaša duša će se ispuniti agresivnošću koja će u nekom trenutku dostići opasnu granicu. Tada će neko stradati: vi ili oni.

Pacijent je pokušao da sasluša moje reči, ali mu je bilo teško da u to poveruje. Posle nekoliko meseci umalo nije umro. Mržnja zadaje udarac u glavu, a kod njega je došlo do predinfarktnog stanja. Malo ga je delilo od izliva krvi u mozak, što bi ga dovelo do invaliditeta ili smrti.

Kada smo se kasnije sreli, shvatio sam da je besmisleno nagovarati ga pa sam s njim razgovarao na način kako to obično činim s pacijentima na pregledu: strogo.

- Imate tri izlaza: prvi je - da postanete invalid ili da umrete, drugi je - da napustite posao, a treći je - da promenite svoj odnos prema ljudima na poslu.

Nastupila je pauza, pri čemu je dugo razmišljao.

- Lekari su mi rekli da mi pretil smrt. Ali čini mi se da je opasnost prošla jer se sada dobro osećam. Znači, lekari greše?

- I da i ne. Lekari ne greše, polazeći od vašeg fizičkog stanja. Kada su strukture polja više ili manje pozitivne, prognoze se mogu dati na osnovu fizičkog stanja tela. Ali ako se u polju nalaze jake deformacije, onda, pri naizgled normalnom fizičkom stanju, može doći do srčanog i moždanog udara. Šta god bilo.

Stavio sam ispred njega dva lista hartije.

- Ovo je stanje vašeg polja pre opasne situacije, a ovo je na današnji dan. Vidite li? Crteži su identični. Ako bi lekari mogli da dijagnostikuju ne samo stanje vašeg tela, već i stanje struktura vašeg polja, rekli bi vam da i pored toga što se dobro osećate, čemu je doprinela upotreba sredstava savremene medicine, stanje polja je i dalje bez promena. Dakle, radi se samo o odgađanju, koje ima nepredvidive posledice. Shvatite da medicina pomaže samo onda kada je bolest na površini. Međutim, kada su zaprljani dublji slojevi duše, to je moguće

lečiti samo ljubavlju prema Bogu, molitvama i pokajanjem. Ako ne preispitate svoj odnos prema životu, neće vam pomoći ni lekari ni ekstrasensi.

Zabrinuto me je posmatrao:

- Mlad sam i ne želim da idem u penziju. Kako to da promenim?

- Sudbina vas vodi ka smrti. Da biste promenili sudbinu,

neophodno je da promenite svoj karakter. Vaš karakter je vaša reakcija na svaku situaciju, vaš pogled na svet. Dakle, ako promenite odnos prema sopstvenim životnim događajima, odnosno svoj karakter - onda će se promeniti i vaša sudbina i vaša karma.

Lopov razapet na krstu je preispitao čitav svoj život, pokajao se - i otišao u raj. Potrebno je da iznova proživite čitav život, da ponovo preispitate sve situacije. Sve što ste smatrali neprijatnostima, uvredama, poniženjima, pogađalo je samo vaše telo, ali vam je pročišćavalo dušu. Uz preispitivanje života tražite oprostaj za sve uvrede, mržnje i osude. Tražite oprostaj zato što ste posao i osećaj odgovornosti postavili iznad Boga. Da bi se pročistila duša, udarci se nanose po bolnim tačkama. Čim ste se vezali za osećaj dužnosti, morali ste da budete okruženi lenjim, neodgovornim ljudima, koji su vam stalno podmetali nogu. Ne obraćajte pažnju na osobe koje vas vređaju, već gledajte u Boga koji pročišćava vašu dušu.

Kada se ujutro probudite, izgovorite: „Gospode, smisao mog života i najveća zemaljska sreća je ljubav prema Tebi! Volim te više od supruge, dece, posla, vikendice, srećne sudbine“. Unapred budite zahvalni Bogu za nevolje koje vas očekuju. Kada ovako budete činili, mnogo toga će se promeniti, ali ne očekujte brze rezultate. Veoma je teško promeniti svoju dušu. Najvažnije je da se istrajno trudite.

Na početku ćete se i dalje ljutiti i biti razdražljivi, jer to ne može odmah prestati. Najvažnije je da ljutnju i bes ne potiskujete. U krajnjem slučaju možete da vrištite, psujete, udarate pesnicama u zid. Ako s nekim niste zadovoljni, odmah to ispoljite, ne prećutkujte zamerke, ne zadržavajte ih u sebi.

Ako uvređena i ponižena osoba ne vidi viši smisao u onome što se dešava, ne vidi Božju volju u svim okolnostima, ona usled toga automatski usmerava agresivnost ka drugima, ili ka sebi. Ako se pomenuta agresivnost zaodene u odgovarajući verbalni oblik ili ponašanje - to je mnogo opasnije. Ljudi zbog toga spontano stvaraju blokade: kada se razbije posuda ili kad vrištimo, želja da se neko ubije

preusmerava se u mišićnu ili u zvučnu radnju. Kada čovek psuje, tada, umesto da nekome poželi smrt ili bolest, odnosno umesto verbalne forme destrukcije, dolazi do verbalne forme reprodukcije. Na taj način psovka postaje sredstvo transformacije agresivnosti u oblike koji ne ubijaju. Stoga, psovanje, koje se oduvek smatralo uvredljivim, ima poseban značaj: tako se sputava agresivnost i onemogućava se da proдре unutra. Kao prisilan oblik blokade agresivnosti u kritičnim situacijama ovako nešto je jednostavno neophodno.

Prećutane zamerke za vas predstavljaju smrt. Budite maksimalno iskreni prema svakome i to će vas spasiti.

- Ma, da li je moguće! Uvek sam mislio da ako spolja ništa ne pokazujemo, to je znak dobrog vaspitanja.

- Dobro vaspitanje znači da ne ubijate drugoga svojim emocijama. Sve kreće od emocija. Roditelji se međusobno mrze, ali se pritom ljubazno osmehuju, dok deca već ubijaju druge i niko ne može da shvati u čemu je problem. Naše potisnute emocije uzrokuju ponašanje naše dece i fizičko zdravlje naših unučadi.

Tom prilikom smo razgovarali prilično dugo i činilo mi se da je moj pacijent počeo nešto da shvata. Polje mu se poboljšalo. Nakon nedelju dana, pozvao sam ga telefonom:

- Kako napreduje tvoj rad na sebi?

- Trudim se - rekao je. - Molim sekretaricu da dobro zatvori dvoje vrata kada razgovaram s podređenima.

- Pa, za početak ni to nije loše.

Nakon nekog vremena, ponovo sam ga pozvao i saopštio mu da je kod njega sve u redu i da je sada praktično zdrav.

Sa visine sam posmatrao lekare, noseva zabodenih u fizičko telo, koji zbog toga nisu mogli da vide celokupnu sliku. Zakon karme virtuosno deluje i uskoro mi je stigla ozbiljna lekcija.

Polje jednog mog pacijenta je bilo čisto, a njegovo zdravstveno stanje - zadovoljavajuće. Ali, bez obzira na to, on je ipak patio od glavobolja koje su se pojačavale. Bilo mu je nelagodno da me, posle mog zaključka, ponovo poseti. Obratio se za pomoć lekarima i obavio sve moguće preglede: kompjutersku tomografiju, ultrazvuk, i dr. Stručnjaci su rekli da je kod pacijenta sve normalno, da nema nikakvih odstupanja, ali glavobolje ipak nisu prestajale. Lekovi, koje je svakodnevno koristio, nisu bili od pomoći.

Nakon izvesnog vremena ipak me je pozvao i rekao da lekari ništa ne mogu da otkriju, već misle da je zdrav, ali njegova jetra više nije mogla da podnese lekove. Ponovo sam dijagnostikovao njegovo polje i shvatio šta se dešava: narušenja su dolazila od dece. Strukture koje povezuju zajedničku karmu roditelja i dece veoma su suptilne. One su mi promakle. Kada roditelji otplaćuju za ono što su preneli svojoj deci, ne dolazi do jakih deformacija, međutim nastaju teške bolesti, praktično neizlečive.

- Sada je sve jasno - saopštio sam mu. - Vi i vaša duša ste zdravi, ali sada otplaćujete dug zbog toga što ste agresivnošću prema ljudima i željom da posao i osećaj odgovornosti postavite iznad Boga zagađivali duše vaše dece kao i njihovo potomstvo. Preispitajte ponovo čitav svoj život, naročito period uoči začeca i rođenja dece, i molite se da se to otkloni sa vas i sa duša vašeg potomstva.

Dva dana kasnije sam morao da otputujem. Vratio sam se tek nakon mesec dana i ponovo se sreo s tim čovekom.

- Zna li da me više ne boli glava?

- Kada su prestale glavobolje?

- Kada ste razgovarali sa mnom pre svog odlaska. Nakon par dana, sve je prošlo.

Tada sam pomislio na to kako lako i mnogo čovek gubi i koliko se dugo muči ako ne shvata kako je sazdan svet i kako se prema njemu treba postaviti. Naše duše se sve jače vezuju za Zemlju. Sve češće izgovaramo reč „Bog“, ali gotovo da i ne osećamo šta je to i Ko je to. Vezujemo se za novac, a naša deca i unučad gube moral, čast i savest. Vezujemo se za telesna, seksualna zadovoljstva, pokrećemo seksualnu revoluciju, i - pojavljuje se AIDS, blokada te sklonosti. Vezujemo se za porodicu, odnose, i - umnožavaju se neverstva, razvodi, svađe i nesrećna deca. Vezujemo se za komfor, udobnost prostora, a - propada kuća u kojoj živimo i ekologija čitave Zemlje.

Duhovne mane se pretvaraju u fizičke mane, i nikakva spoljašnja nastojanja neće rešiti problem u potpunosti. Bez obzira na to koliko se trudimo da poboljšamo ekologiju, spasemo čovečanstvo od neplodnosti i degeneracije - bez duhovne harmonije nećemo dočekati sutrašnji dan. Pritom, lične težnje svakoga ponaosob imaju moć da unište ili spasu čovečanstvo. Bilo ko od nas može biti ta kapljica koja će - spasiti svet ili prepuniti čašu.

* * *

Jednoj mojoj pacijentkinji je telesna temperatura bila konstantno povišena. Prilikom prvog susreta registrovao sam njenu sklonost da voljenu osobu i porodicu postavi iznad Boga i da zbog toga poseduje snažnu agresivnost prema muškarcima. Program uništenja muža je program uništenja sopstvene dece. Međutim, buduća ćerka, čije sam prisustvo otkrio u njenom polju, veoma je bila duhovna i želela je da dođe na ovaj svet. Da bi se to dogodilo, potrebno je bilo odvojiti majku od vezanosti za zemaljske vrednosti. Sredstvo pomoću kog se to postiže jeste upravo povišena temperatura. Sniziti temperaturu - značilo bi naškoditi duši budućeg deteta i zbog toga lekari nisu mogli da se izbore sa ovim problemom.

Pozvao sam je nakon deset dana, ali nije bilo poboljšanja. Objasnio sam joj da je potrebno da se moli za dušu budućeg deteta, da je očisti i da to radi neprestano, imajući u vidu da je inercija duše ogromna.

Prošlo je još desetak dana i ponovo sam je pozvao. Ali rezultat je bio - nula.

- Znete li - osmehnuo sam se, - zaželeo sam se komplikovanih slučajeva.

Još jednom sam očitao informaciju sa suptilnog nivoa - pojavio se novi sloj, koji ranije nije bio vidljiv.

- Da li volite svoj posao? - upitao sam je.

- Da, naravno.

- A da li ćete, ukoliko vaš muž bude insistirao da sve odbacite zbog dece, pristati na to?

- Ne znam... - otegnuto je izgovorila.

- Da bi se rodilo uravnoteženo dete, žena treba da se odrekne onog za šta je vezana.

* * *

Dijagnostikovao sam stanje jedne devojke, kod koje je došlo do naglog pogoršanja vida. Dugo sam se borio sa ovim problemom: ona se spremala da otputuje u Ameriku i trebalo je da otkrijem šta se dešava. Tek neposredno pre njenog odlaska sam shvatio: ona je bila spremna da se odrekne dece zarad posla i imidža. U Americi to predstavlja jedan od osnovnih problema i zato tamo mogu da žive samo oni koji su iznutra oslobođeni ove vezanosti.

- Možete da otputujete, ali biće potrebno da mnogo radite na sebi kako biste shvatili da je ljubav prema Bogu iznad karijere i društvenog statusa. Tada ćete roditi ćerku.

Pacijentkinja je to uspela da ostvari, i, hvala Bogu, rodila je devojčicu.

* * *

Na konsultaciji mi je bila devojka sa sledećim problemom: počela je da joj opada kosa, a ona je želela da bude glumica. Gubitak kose je bio povezan s njenom budućom ćerkom. Devojka je posedovala snažan program uništenja sopstvene dece, i, iz nekog razloga, ovaj program se pojačao čim je upisala glumu.

- Pogledajte, - objašnjavao sam njenoj majci - kosa nas povezuje sa zagrobnim svetom. Tamo je dvojniki vaše ćerke, a on je ispunjen programom uništenja dece. Kada opada kosa, program slabi. To, kao prvo. Kao drugo: kada je vaša ćerka imala tri godine, kod nje uključio program odricanja od buduće dece.

Njena majka me je zaprepašćeno gledala:

- Da, u detinjstvu je govorila da ne želi da ima decu.

- U prošlom životu se zbog dece odrekla karijere, posla. U ovom životu, kada je upisala glumu, program se iznenada pojačao. Svaki ugledan posao kod nje aktivira program uništenja sopstvene dece, a gubitak kose zadaje udarac imidžu i poslu.

- Ove dve priče sam vam ispričao da biste shvatili sledeće - nastavio sam telefonski razgovor s pacijentkinjom. - Za žene, ljubav prema Bogu treba da bude njihova najveća sreća, a zatim ljubav prema deci, mužu, porodici, a tek potom - prema svemu drugom. Unutrašnje direktive se prenose u sledeće živote. Ako je duša spremna da prihvati ovu istinu, tada je ženi dozvoljeno da se ostvari i na finansijskom i na poslovnom planu.

- Recite mi šta da radim? - pitala je pacijentkinja.

- Za početak, potrebno je da o svemu dobro razmislite, kao i da razumete. A to već samo po sebi isceljuje.

* * *

- Bavim se biznisom - rekla mi je jedna pacijentkinja, - ali se pojavio problem koji može da mi uništi čitavu karijeru. Lekari mi predlažu operaciju odstranjenja reproduktivnih organa, a šta će dalje biti - neizvesno je. Recite mi, da li imam šansu da preživim?

- Sve zavisi od vas - odgovorio sam joj. - Po ženskoj liniji, kod vas je povećana oholost - vezanost za novac, materijalna blaga i srećnu sudbinu. Zbog toga žene u vašoj porodici dobijaju očeve i muževe koji ih svesno ili nesvesno ograničavaju upravo na tom planu. Niste mogli da prihvatite poniženja i zbog toga je došlo do pooštrenja prisilnog mehanizma odvajanja od Zemlje. Ako bi vam propadali finansijski poslovi, do bolesti možda ne bi došlo. Ali vi ste dobar stručnjak - i zato vam propada telo. Ako preispitate svoj život i kroz pokajanje otklonite agresivnost prema ljudima, kao i prema sebi, odnosno gubitak volje za životom u poslednjih jedanaest godina, ako se svakog dana budete molili, tada će zdravlje biti usklađeno sa materijalnim blagostanjem. Ukoliko to ne učinite, bićete prinuđeni da izaberete jedno od ta dva.

- Da li će mi operacija pomoći ?

- Ako uspete da se uzdignete nad zemaljskim vrednostima, operacija neće biti potrebna, a ako se još jače vežete, od operacije neće biti nikakve koristi.

- Recite mi na koji način treba da preispitam svoj život? Od detinjstva - do današnjeg dana, ili obrnuto?

- Možete početi od sadašnje pozicije i život razmotavati unazad, a zatim se vratiti na trenutak odakle ste počeli. Oscilatorni proces.

- Ako možete, posavetujte me - molila me je. - Preda mnom je izbor: da li da se vratim u oblast, gde sam rođena, ili da živim u Peterburgu?

Dijagnostikovao sam ove zone na suptilnom nivou.

- Region gde ste rođeni takođe je vezan za novac i srećnu sudbinu. Vaše šanse za uspeh se tamo znatno umanjuju, a u Peterburgu su strukture polja čiste, tako da sami donesite zaključke. Peterburg je predivno mesto za kreativnost, ovde možete postići mnogo toga, pre svega na duhovnom planu. A ukoliko razvijete svoj duhovni potencijal, to će vam omogućiti da razvijete i zemaljski. Sada sve zavisi od vas.

* * *

- Recite mi - obratio mi se jedan pacijent, - šta da radim? Nedavno mi je sveštenik rekao: „Potrebno je da se pokaješ!“ A ja sam mu odgovorio: „Ne mogu!“ Ja sam direktor fabrike, živim u Ukrajini. Za platu mogu da kupim dva kanistera benzina, a potrebna su mi četiri. Zato, preostala dva kanistera u svakom slučaju moram da ukradem. Kako da se pokajem, a svestan sam toga?

- Da li ste čitali Bibliju? - pitao sam ga.

- Čitao sam, - klimnuo je glavom.

- Da li se sećate poučne priče Isusa Hrista o upravniku koji je bio nevernik, i koji je protraćio imanje svog gazde? Smisao ove priče se sastoji u tome da je čoveku dozvoljeno da krši zemaljske zakone, ali ne sme da krši božanske. Ako vas život natera da prekršite zemaljske zakone, to ne znači da je potrebno da prezirete sebe zato što kradete ili da zbog toga okrivljujete druge. Zato možete da se pokajete. Zbog kršenja zemaljskih zakona odgovaraćete pred državom, a za kršenje božanskih zakona, pred Bogom. Pored toga, zakoni države nisu večni, jer s razvojem društva i oni doživljavaju promene.

Suviše kruto poštovanje zemaljskih zakona dovodi do njihove deformacije, a pojedina kršenja vode do njihove promene i razvoja. Za razliku od zemaljskih, božanski zakoni su nepromenljivi i večni. Potrebno je da volite Boga više od svega što predstavlja zemaljsku sreću - taj zakon je večan. Zemaljski zakoni su forma, a božanski su sadržaj. Forma je podložna propasti, za razliku od sadržaja.

* * *

Nekom prilikom jedan pacijent mi je ispričao:

- Nakon čitanja vaše knjige potpuno sam se promenio. Postao sam nezainteresovan za sve, nemam želju da radim...

- Ta faza nezainteresovanosti je prolazna i uskoro će nestati. Previše ste se vezali za zemaljske vrednosti. Za neko vreme, sve će se normalizovati.

Razmišljao je, a zatim me je pogledao i pitao:

- Ali moj posao je takav da je potrebno da varam ljude - bez prevare ga je nemoguće obavljati. Šta da radim?

Objasnio sam mu:

- Ako nekoga prevarite i pritom ste radosni i osećate prezir prema prevarenom, tada će se vaša duša vezati za mudrost, za sposobnosti, i počće da tamni.

Evo, pogledajte: dva boksera u ringu na fizičkom planu zadaju udarce jedan drugom. Ali u duši oni ne osećaju poniženje, mržnju niti prezir prema suparniku. Kada pruže ruku jedan drugom, to pokazuje da u njihovim dušama nema agresivnosti.

Sećate li se šta je govorio Isus Hristos? „Ljubite neprijatelje svoje“. Neprijatelj ostaje neprijatelj; s njim možete da se borite, da ga ubijete u borbi, ali ne smete da ga mrzite i prezirete. Kroz neprijatelje, koje nam Bog šalje, mi se pročišćavamo, - ali samo onda kada ih ne preziremo i

kada nismo gnevni. Ako nam neko nanosi udarce u ringu, to postaje sport i razvoj onda kada smo iznutra ravnodušni. Ponekad, oduzeti nešto znači pomoći, a velikodušnim poklonom možemo naškoditi.

Nikad nemojte da radite „do iznemoglosti“; to uzrokuje pakost i mržnju. Svi smo mi u ovom životu protivnici u ringu, a svađe, modrice i suparništvo su neizbežni. Zakon konkurencije, borbe za opstanak, suparništva, apsolutno je pravičan i stimulira razvoj. Ali pravičan je samo za naše fizičko telo. Ukoliko nam prodre u dušu, otpočinje proces degradacije, i mi tada suparnika ne podižemo s poda, već pokušavamo da ga dokrajčimo.

Prezir, osude, pakost - daleko su opasniji od bilo kakve prevare. Varanje na poslu predstavlja kršenje zemaljskih zakona, ali duša koja je zaprljana pakošću i agresivnošću krši božanske zakone.

Jedan moj poznanik, koji živi u Njujorku, u Bruklinu, ispričao mi je da su mu prijatelji, bračni par - pomagali savetima i neophodnim informacijama tokom prvog meseca njegovog boravka u Americi. „Ovde takva pomoć nije uobičajena, - rekao je moj prijatelj. - Jer svako kome pomažeš savetom možda je tvoj budući konkurent“.

Amerika je čitav svet naučila zakonima konkurencije, rivalstva i dala je podsticaj za razvoj onoga što nazivamo današnjom civilizacijom. Međutim, glumac se zaneo i zaboravio da ne treba da deli emocije junaka, kao i to, da kada on plače prirodnim suzama, nestaje umetnost i umire pozorište. Danas, kako vidim, Sjedinjene Američke Države plaču prirodnim suzama. Jedan filozof je rekao: „Kultura stvara civilizaciju, a civilizacija ubija kulturu.“

Moj sagovornik je sa iščekivanjem gledao u mene i osmehivao se.

- Dakle, mogu nastaviti s poslom?

- Naravno.

* * *

Jedna žena mi je ispričala uzrujanim glasom:

Čitavog života nisam mogla da pronađem posao koji volim. A kada sam konačno pronašla smisao života, istinski poziv, svoj omiljeni posao, zdravlje mi ne dopušta da u njega uložim svu energiju. U proteklih osam godina ne sećam se da je postojao jedan dan a da sam se dobro osećala. Posle svake operacije propadaju mi zubi, uvećavaju se priraslice, pogoršava se rad želuca i creva. Izmorena sam od osteohondroze, proširenih vena, i, što je najvažnije, nemam energiju za rad.

- Sa višeg plana vam nije dat omiljeni posao, zato jer ste mogli da umrete. I najplemenitija misija, ako se postavi iznad ljubavi prema Bogu, ubija. Po očevoj liniji, kao i po liniji majke, postoji potreba da sebe, svoje duhovne kvalitete, posao i osećaj odgovornosti postavite iznad Boga. Kada ste osuđivali druge, to je prouzrokovalo probleme s jetrom, venama na nogama, a kada ste se ljutili na sebe i gubili volju za životom, narušavala se energija digestivnog trakta i urogenitalnog sistema.

Kod vaše ćerke, vezanost za osećaj odgovornosti i za posao se nalaze iznad smrtonosnog nivoa. Ali ona je uravnotežena osoba i njena deca bi trebalo da budu ista takva. Zbog toga vam se sve to vraća. Kada vam nešto nije polazilo za rukom ili kada su vam podvaljivali ili vas varali, odnosno nanosili vam udarce po bolnim tačkama - uskraćivali vam zemaljske vrednosti, vi, umesto da ste u tome osetili viši smisao, prezirali ste i osuđivali druge, ljutili se na njih, a onda ste se ljutili na sebe i sve ste to preneli na ćerku i njeno potomstvo. Molite se za sebe i za njih, i vaši problemi će nestati.

* * *

Pređa mnom su sedeli mladić i devojka.

- Naš prijatelj je talentovani slikar i ljudi poput njega su zaista retki. Trenutno leži u bolnici sa 60% opekotina na telu; bubrezi su mu otkazali, i ako ne prorade u roku od dva sata, on će umreti.

- Gde je njegova žena? - pitao sam.

- Razveden je.

Objasnio sam mladiću, koji je sedeo pređa mnom:

- Ljubav prema Bogu mora biti iznad zemaljske sreće i težnje. U vama postoji veoma snažna potreba da iznad Boga postavite posao i sudbinu. Međutim, kada se duša vezuje za zemaljske vrednosti, postaje destruktivna. Isprva je agresivnost usmerena protiv drugih, a zatim - protiv samog sebe. Kod vas se trenutno dešava silovit preokret agresivnosti - protiv samog sebe.

- Izvinite, - mladić me je posmatrao kao da nisam normalan, - moj prijatelj umire u bolnici, a vi već petnaest minuta pričate o mojim problemima. Da li možete nešto da učinite ili ne?

- Već petnaest minuta to i radim. Vaše polje i polje vašeg prijatelja su u rezonanci. Posedujete iste programe. Prilikom našeg razgovora odvija se uravnoteženje vašeg polja, a istovremeno, putem vas, prenosim informaciju koja je neophodna vašem prijatelju da bi preživeo.

Vaš prijatelj je posao i sudbinu, povezanu s poslom, postavio znatno iznad Boga. Da bi se uravnotežio, bilo je potrebno da se oženi i dobije dvoje dece. Druženje i briga o njima u velikoj meri bi mu odvlačili pažnju od posla. On u tome nije video viši smisao i, odrekavši se svega zarad posla, odrekao se i Boga. Duša je počela da mu se deformiše, ispunjena agresivnošću. S obzirom na to da je on duhovan čovek, preokretanje agresivnosti protiv njega samog dogodilo se prilično brzo. Program samouništenja mu je naneo povredu a, istovremeno, i - pročišćenje duše.

Kada čovek postavi neku zemaljsku vrednost kao svoj cilj, kao osnovni smisao, njegova duša se za to vezuje, tamni, i tada sve zemaljske vrednosti više ne predstavljaju izvor sreće, već patnje. Neuspesi i gubici mu pričinjavaju ogroman bol. Kada su mu se dešavali neuspesi, gubio je volju za životom, a to je zadavalo udarac urogenitalnom sistemu - zbog toga su mu i otkazali bubrezi.

U onoj meri u kojoj promenite svoj odnos prema mnogim situacijama, vašem prijatelju će biti bolje. Vi se nalazite na istom putu i za godinu dana možete biti u sličnom položaju. Prijatelj vas je samo malo pretekao. Razmislite o tome. Ostavite mi broj telefona, pozvaću vas da bih se informisao o njegovom stanju.

Mladi ljudi su otišli sa izvesnom nedoumicom - verovatno da nisam uspeo da im pružim odgovarajuće objašnjenje. Ali polje slikara koji se nalazio na intenzivnoj nezi se poboljšalo. U večernjim časovima sam pozvao telefonom i saznao da su mu bubrezi proradili i da mu se stanje poboljšalo. Međutim, u mladićevom glasu nisam osetio želju da sa mnom nastavi kontakt. I dalje sam imao teškoće da verbalno izrazim dobijena znanja - u tome je bio osnovni problem. Daleko mi je bilo lakše da primim informaciju, nego da je prenesem drugima.

* * *

Zakazana mi je konsultaciju u jednoj američkoj firmi. Sa prozora se prostirao pogled na Atlantski okean. Preda mnom je sedeo pacijent i izlagao mi svoju priču:

- Sin i ja smo slikari. Pre nekoliko meseci on je otputovao u Moskvu i odseo u kući kod mog prijatelja, takođe - slikara. Izgleda da je njegova majka veštica ili vračara. Po povratku kući, on se loše osećao i nije mogao da radi. Ekstrasensi su ustanovili da mu je bačen jak urok. Nakon toga, supruga jednog mog prijatelja je odlučila da otputuje u Moskvu i sazna šta se dogodilo. Izjavila je: „Ako se sve to potvrdi kao istina,

upaliću joj sveću za pokoj duše“. Međutim, na putu se dogodila nesreća i ona je nastradala. Možete li mi reći da li je na mog sina bačen urok i ko je to učinio?

- Naravno, postoji urok. A bacila ga je baš ta vračara. Budite zahvalni Bogu što je sve tako ispalo.

On je bio zbunjen:

- Za šta treba da budem zahvalan Bogu?

- U Americi postoji veoma snažna vezanost za imidž i uspešnu sudbinu. Vaš sin poseduje istu vezanost, odnosno došlo je do rezonance. Što blistavije bude ispoljavao svoj talenat, time će se jače vezivati za zemaljske vrednosti, a zatim će biti primoran da se od njih odvaja kroz tešku bolest ili smrt. Najverovatnije bi uskoro umro, jer njegova nadmenost brzo raste. Međutim, urok je osujetio njegov imidž i sudbinu - i na taj način mu spasao život. Posredstvom te žene iz Moskve, Bog mu je pružio najblažu varijantu prisilnog pročišćenja.

Supruga vašeg prijatelja, koja je otputovala u Moskvu s ciljem da ubije tu ženu, nesvesno je aktivirala program želje za uništenjem božanskog, čiji deo je svaki čovek. To se momentalno okrenulo protiv nje i ubilo ju je.

Potrebno je da budete zahvalni Bogu za sve situacije u kojima dolazi do uniženja imidža i srećne sudbine. Takođe, morate naučiti da osetite zakonomernost u svemu što se dešava, kao i da prvi osećaj lepote i radosti posvetite Bogu, a ne imidžu. Ako je nekada razvoj proticao spiralno (slikar, koji je u prošlom životu akumulirao duhovnost odricanjem od zemaljskih vrednosti, u ovom životu je tu akumulaciju realizovao težeći ka njima), sada protiče kroz dvostruku spiralu, odnosno: slikar istovremeno mora da bude i asketa i svetovna osoba. Duša sve snažnije treba da teži Bogu, a um - Zemlji. U onoj meri u kojoj vi i vaš sin uspete ovo da dostignete neće biti potrebne bolesti, povrede, uroci i prokletstva.

* * *

Na konsultaciju su došli mladi roditelji.

- Naše dete ima napade i obraćali smo se svim lekarima. Objasnite nam šta se s njim dešava.

- Molim vas, pogledajte: svesna agresivnost iznosi - nula jedinica; podsvesna - 300 jedinica. Za Vasionu je opasno da agresivnost bude

preko 210-220 jedinica. To znači da ju je potrebno zaustaviti ili kroz bolest ili kroz smrt. U podsvesti deteta se nalazi ono što se kod roditelja nekada nalazilo u svesti.

- Svom sinu ste predali vezanost za voljenu osobu i odnose - obratio sam se dečakovom ocu. Odnosi su za vas najbolnija tačka. A za vas, - obratio sam se majci - gordost, vezanost za imidž, mudrost, srećnu sudbinu.

- Uopšte nije tako - negodovala je ona - nikad nisam osećala nadmoćnost prema drugima, zbog moje mudrosti ili položaja u društvu. Takođe, nisam ispoljavala ni agresivnost kada sam doživljavala uniženje po tim pitanjima.

- Vezani ste za imidž i muževljevu mudrost. Prema ljudima koji su ga prezirali i varali, odnosili ste se s prezrenjem i mržnjom.

- Zar i to predstavlja vezanost?

- Naravno. Agresivnost koja se pojavljuje kada se povređuju vaši bližnji i dalje predstavlja agresivnost i vezuje za Zemlju ne samo vašu dušu, već i duše vašeg potomstva. Kod vašeg sina je agresivnost toliko visoka zato što ste vi - rekao sam joj, - pre začeca i njegovog rođenja osuđivali društvo. To je izgledalo približno ovako: „Na čelu države su idioti, živimo u zemlji budala, živimo u nemoralnom društvu.“ Budući da je sudbina svakog čoveka određena na višem planu, sudbina grupe ljudi je utoliko pre. Spoljašnja agresivnost se tokom stresa pretvara u aktivno dejstvo usmereno na promenu situacije: unutrašnja agresivnost se pretvara u naše bolesti, kao i bolesti i smrt naše dece.

- Pa šta da radim? Da se ponovo rodim kako toga ne bi bilo?

- Upravo to vam i predlažem. Preispitajte svoj život, proživite na nov način sve situacije. Nemojte odmah očekivati promene. Kada budete pročistili detetovu dušu molitvom, zaustavite um. On nas vezuje za Zemlju i uzrokuje agresivnost. Njegova osnovna sklonost sastoji se u tome da procenjuje situacije, upoređuje, kritikuje. Prestanite na neko vreme da se kritički odnosite prema situacijama, ništa ne analizirajte, ne razmišljajte o prošlosti. Ako osetite da to nije dovoljno, primenjujte tehnike zaustavljanja uma kroz post, gladovanje, molitvu; praktikujte da nepomično sedite u mraku, da budete potpuno opušteni, a takođe i da zadržavate disanje ili dišete u određenom, ujednačenom ritmu. Kroz molitvu i pokajanje možete da promenite svoju i sudbinu svog deteta.

* * *

Jedan pacijent me je zamolio da mu razjasnim sledeću situaciju:

- Po profesiji sam advokat i do nedavno mi je posao išao dobro. Siguran sam da moj profesionalni nivo nije opao. Štaviše, apsolutno sam siguran da su se moje znanje i iskustvo povećali. Ali, jedan za drugim, moji predmeti trpe neuspehe, a ja ne mogu ništa da uradim.

- Uzrok vaših problema učiniće vam se smešno jednostavnim. Zamislite dva sudska procesa. Na jednom procesu govor advokata je briljantan, upečatljiv, divan i argumentovan. Svi su zadivljeni odbranom, ali iz nekog razloga okrivljeni je osuđen na maksimalnu kaznu. Na drugom procesu, čini se da advokat ništa posebno ne govori, ali okrivljenog oslobađaju optužbe. Zašto? Zato što u prvom slučaju advokat pokušava da odbrani sebe - pa u tom cilju iznosi odbranu da je optuženi nevin, dok zapravo dokazuje svoju nevinost. U drugom primeru, pak, advokat ima drugačiji pristup: „Nemam nikakve veze sa ovim i tog čoveka uopšte ne treba braniti zato što je nevin“. Zbog toga se odbrana gradi sama od sebe, bez vidljivog napora od strane advokata.

Da bismo upravljali situacijom, potrebno je da budemo izvan nje, a ne u njoj. Što je neprimetniji vaš uticaj na situaciju, time je bolje kontrolišete. Zamislite dva šefa. Prvi poziva podređenog i viče na njega: „Ti si ovakav i onakav, upropastio si posao, samo smetaš zbog čega te otpuštam“. Podređeni reaguje tako što omrzne šefa ili mu se sveti, i kod ovoga tad otpočinju problemi. A drugi šef kaže: „Shvatam da se trudiš, ali ništa ti ne ide od ruke. Voleo bih da te zadržim na poslu, ali ne mogu. Kolektiv je protiv toga, kompletna situacija je protiv tebe i ti sam radiš protiv sebe.“ U tom slučaju, ukoliko se podređeni bude naljutio na kolektiv ili na čitav svet, sam će imati brojne probleme - za razliku od njegovog šefa.

U prevodu na jezik karme, kod prvog advokata i prvog šefa prisutna je prekomerna gordost i vezanost za imidž: oni žele da nešto dokažu, nešto promene. Dakle, oni i u drugima vide više od lične krivice i zbog toga postaju sve agresivniji prema ljudima.

Vežanost za imidž se u vašem slučaju blokira propašću posla. Ukoliko i to ne bude dovoljno, propašćete i fizički. Naglo pogoršanje situacije se može jednostavno objasniti: pogrešan odnos prema svetu ste predali deci i zbog toga možda nećete imati unučad. Onog trenutka kada se kod njih pogoršala situacija na suptilnom nivou, otpočelo je vaše pročišćenje kao izvora njihovih problema. Sve što ste posejali u mladosti, proključava upravo sada. Vratite se u mladost i na pravi način, iznova,

proživite svoj život, promenite odnos prema ljudima - i tada će biti manje problema.

NADMENOST I GORDOST

Čini se da su nadmenost i gordost isto. Ranije ne bih bio u stanju da ustanovim razliku - a danas mi je jasna.

Kada vojnici tri dana hodaju kroz pustinju, a onda stignu do vode, jedni nestrpljivo hrle da piju, zaboravljajući na sve, a drugi to čine mirno i dostojanstveno. Takvi će i pobediti u boju, jer su za njih duhovni principi iznad telesnih potreba. Uostalom, ratnici u borbi pobeđuju snagom duha, a ne tela. Takve ljude nazivaju gordim. Gordost je neprihvatanje situacije koja zahteva da se interesi tela postave nad interesima duha. Okolina nije dužna da se prilagođava nama, već mi moramo da se prilagođavamo sredini, ponašajući se u skladu sa svojim duhovnim principima.

Čovek se sastoji iz dva suprotstavljena entiteta. Fizički omotač teži ka zemaljskim vrednostima, pri čemu mora da se suprotstavlja okruženju i da ga potčinjava sebi. Naš unutrašnji, duhovni omotač, stremlji ka Vasioni i Bogu, i u svim zemaljskim oblicima mora da vidi božansko. Neprihvatanje situacije na spoljašnjem planu vodi ka razvoju, a na unutrašnjem - ka degradaciji. Nadmenost je neprihvatanje situacije na unutrašnjem planu.

Čovekov način razmišljanja oduvek je bio dijalektički proces, ali stepen tenzije među suprotnostima se razlikovao u svakom razdoblju. Na koji način se ostvarivala dijalektičnost mišljenja?

Ljudima su se od detinjstva usađivale istine, koje su usmeravale njihove duhovne strukture: „Boga treba voleti“, „Sve što je zemaljsko, grešno je“, „Ako te udare po jednom obrazu, okreni i drugi“. Na taj način, vaspitanje je otpočinjalo tako što je svaku situaciju trebalo prihvatiti kao datu od Boga. Čovek je odrastao i shvatao da s takvim stavom prema životu ništa ne može da stekne, niti da postigne, zbog čega je usvajao gledište neprihvatanja i nepotčinjavanja situaciji. Formirala se naizgled čudna situacija: religija je pozivala na poslušnost i poniznost koji su se usađivali od detinjstva, dok su ljudi radili suprotno. Zapravo, to je i stvorilo osnovu za dijalektički pogled na svet. Čovek je, po inerciji, prihvatao situaciju kroz svoje suptilne duhovne strukture, dok ga je životno iskustvo prisiljavalo da čini suprotno. Na taj način, iako nije postojao model dijalektičkog načina razmišljanja, sam život je bio dijalektičan.

U Bibliji se predočavalo isto: znanje, koju je bilo nemoguće predati putem opštih pojmova, davalo se pomoću opisa situacija, ponašanja ljudi. Najupečatljiviji primer predstavlja raspeće Isusa Hrista. Ovu informaciju, o apsolutnom prihvatanju božanskog, u to vreme je bilo nemoguće izraziti kroz zapovesti ili poučne priče.

Život i događaji su sami po sebi dijalektički, ali da bi način razmišljanja postao dijalektičan, neophodno je biti iznad tih događaja i povezati ih u jednu celinu. To je moguće samo ukoliko se na unutrašnjem planu oni potpuno prihvate. To je onaj način razmišljanja koji se zove unutrašnja poniznost. Na taj način poniznost predstavlja najvišu „tehniku“ za razvoj duha.

Filozofija je nauka koja sumira sve pojave vidljivog sveta, što zahteva da u potpunosti prihvatimo sve postojeće kao deo celine. To je moguće samo ukoliko postoji osećaj jedinstva i težnje ka njemu. To i jeste vera u Boga. Filozofija se zasniva na religiji. Sva značajna intelektualna dostignuća čovečanstva nastajala su iz težnje ka tom velikom, nedeljivom, nemanifestovanom, koje je stvorilo naše telo i našu dušu.

Dolazi vreme kada dijalektičke situacije treba da budu krunisane dijalektičkim načinom razmišljanja, odnosno - izvor razvoja treba da se premesti na unutrašnji plan. Kada nas život tera da se razvijamo - to predstavlja dijalektičku situaciju. Kada nešto shvatimo, mi napredujemo - i to je, takođe, dijalektički način razmišljanja.

Religija je od detinjstva pružala čoveku osećaj kontakta s Bogom kroz poniznost. Vera i čvrstina duhovnih postulata igrali su značajnu ulogu. Vera je usmerena na čovekovu dušu i ona zaobilazi um. Međutim, u proteklih nekoliko vekova ljudski um se toliko razvio da je današnje vaspitavanje dece nemoguće bez upućenosti na um. Postaje sve nerealnije u detetu negovati poniznost pomoću vere. To znači da će neprihvatanje situacije, kako na spoljašnjem tako i na unutrašnjem planu, biti u porastu, da će kontakt sa Vasionom slabiti i da će čovečanstvo na taj način biti sve manje sposobno za život.

Da bi se dete od malih nogu naučilo poniznosti, neophodno je obraćati se ne samo njegovoj duši, već i njegovom razumu. Religija mora postati nauka, a bez povezivanja nauke i religije, bez stvaranja dijalektičkog sistema razmišljanja, čovečanstvo neće dočekati sutrašnji dan. Da bi se formirao takav način razmišljanja, od svakog čoveka se zahteva da otkloni ono što ga sprečava da stupi na put poniznosti, da

prihvati i spozna svet. To podrazumeva neprihvatanje događaja kroz mržnju, ljutnju, kajanje, prezir i osudu. Danas smo svi duhovno oboleli, nezavisno od toga da li su bolesna naša tela. Zbog toga, rad na svom duhovnom prtljagu, doživljaju sveta, neophodan je za svakoga. Menjajući svoj doživljaj sveta, mi menjamo svoj pogled na svet, jer upravo on određuje našu sudbinu, našu karmu u najširem smislu te reči.

Nepoznavanje pravila duhovnog ponašanja sve više stvara probleme na fizičkom planu. Nedavno sam s porodicom boravio u jednom odmaralištu. Poranio sam kako bih kupio kartu za parnu saunu. Tada je službenici prišla jedna žena i zamolila je za dopuštenje da telefonom pozove u grad. Do mene su dopirali odlomci fraza. „...Potpuna dehidracija...probali smo sve: i hipermangan i aktivirani ugljik...trovanje je izuzetno jako...lekara nema...šta da radim...pomozi, posavetuj...“ - obraćala se nekome preko telefona. Kada je spustila slušalicu, ponudio sam joj pomoć. Pristala je i zajedno smo otišli do njene sobe. Pregledao sam dečaka.

- Vaš sin nema trovanje. Dijareja i povraćanje su samo spoljašnji simptomi. Razlog je u drugom, to jest u jakom programu agresivnosti koji je usmeren prema njegovom ocu. Dečaku je četrnaest godina i njegov sadašnji doživljaj sveta u velikoj meri određuje njegov budući život. Sada je vreme da se zaustave svi opasni programi koji mogu da mu deformišu dušu, a zatim i telo. Zbog toga se uključuje mehanizam blokade, i to konkretno - bolest ili privremeni poremećaji funkcija, a u ovom slučaju - žučne kese i pankreasa.

Agresivnost prema ocu ste mu vi preneli. Žena koja se ljuti i osuđuje muža kod dece stvara program osuđivanja. Deca preuzimaju program uništenja oca, ali višestruko pojačan. Vaša duša je vezana za zemaljske vrednosti, a pročišćenje takve duše je moguće kroz smrt, bolest ili nepravične uvrede od bližnjih. Pružena vam je najblaža varijanta, ali s obzirom na to da posedujete ogromnu nadmenost, vi, umesto da ste započeli pročišćenje kroz prihvatanje traumatične situacije, ispoljili ste agresivnost koja se prenela na sina u pojačanom vidu.

Objasnio sam joj kako da se moli i otklanja agresivnost. Iznenadile su me njene reči:

- Nisam ni slutila da je nadmenost nešto loše.

Nakon nekoliko sati, ponovo sam svratio da vidim kako je dečak. Ispostavilo se da je posle našeg razgovora bio u stanju da pije vodu; više nije povraćao. Mirno je spavao do ručka. Sledećeg jutra mi je prišla njegova majka i upitala me šta da radi, da li da odvede sina u grad. Nije više imao nikakvih simptoma bolesti. Odgovorio sam joj da je zdrav, ne samo na spoljašnjem, već i na unutrašnjem planu, tako da nema razloga za brigu.

* * *

Razgovarao sam sa ženom koja je patila od prilično teške bolesti.

- Problemi koje imate, nastali su zato što ste fizičko telo postavili iznad duhovnog. Ako običan čovek ispoljava ljubomoru, on se razboljeva. Kada gord čovek ispoljava ljubomoru, objektu mržnje otvoreno želi smrt - sam umire. Vi i deca možete da se spasite kroz muža, koji vas unižava, vređa i ugrožava stabilnost porodice. Ali vi to ne želite da prihvatite, pa ste se još jače vezali i preneli to svojoj deci i unucima.

Ali kako da to prihvatim - upitala me je - kada se on jedno-stavno izivljavao nada mnom? Da li je trebalo da prekrstim ruke i da se s tim pomirim?

- Na spoljašnjem planu mogli ste da se ponašate kako god želite, čak i da mu razbijete tanjir o glavu, jer spoljašnja komunikacija predstavlja - odnos sa čovekom. Na unutrašnjem planu vi, pak, komunicirate s Bogom, i na njemu treba da postoje samo ljubav i zahvalnost. Ali pošto čovek ne može da oseti prelazak svesne agresivnosti u podsvest, u tom slučaju je bolje, naročito na početku, ne ispoljavati agresivnost, nego apsolutno sve prihvatiti kao dato od Boga.

- Dakle, ispada da treba da se radujem dok me on ponižava i vređa? To je nepošteno i grozno!

- A da li može biti reči o humanosti kancerogene ćelije? Mi nemamo oči da bismo videli šta nam se dešava s dušom. Takvu mogućnost su imali samo sveci. Evo, zamislite da čovek tone, ali ga spasilac hvata za kosu i izvlači iz vode. Od užasa i bola on se grčevito drži za spasioca i na taj način mu odmaže. A kada shvati da ga on spasava, tada povlači agresivnost.

U hrišćanstvu se to naziva poniznost. U današnje vreme ima vrlo malo poniznosti. Potrebno je ne samo da prihvatimo bol, već da se radujemo jer on spasava dušu, a samim tim i telo. Na unutrašnjem planu treba ići u susret bolu. Naš spasitelj je Bog, a mi smo Njegovi pomoćnici

u pročišćenju duše - mi mu pomažemo kada u molitvi unapred prihvatamo sva uniženja i neprijatnosti po naše telo, kroz koje se pročišćava naša duša. Što više patnji primi duša, manje će ih preostati za telo.

- Znači, potrebno je živeti bez emocija? Kakav je to onda život?

- Ne. Treba živeti sa emocijama: na unutrašnjem planu treba da budemo srećni i ispunjeni ljubavlju koja obasjava, a na spoljašnjem planu treba da se ponašamo u skladu sa situacijom. Ako ste na spoljašnjem planu u uniniju i ožalošćeni, u vama treba da obitavaju samo radost i ljubav. Sve zemaljske vrednosti su podložne propadanju, za razliku od duhovnih. Kada propada naše telo, mi osećamo bol. S obzirom na to da naša tela pripadaju Zemlji, razboljevaćemo se, patićemo i umirati. Ali postoje muke, a postoje i patnje.

Patnja je mučenje sa smislom. Kada čovek pati, zna razlog, a kada se muči - ne zna. Ako se u mucijama pojave razumevanje i smisao, onda se ona pretvara u patnju. Ali ako se u patnji pojavi ljubav, ona se onda pretvara u pročišćenje.

Kada smo sposobni da shvatimo da su sve zemaljske vrednosti podložne propadanju - sposobni smo i da se ne vezujemo čvrsto za Zemlju i da nam uporište ne budu zemaljske vrednosti, već ljubav prema Bogu. Stari Rimljani su imali sledeći običaj: kada su slavlje i veselje dolazili do kulminacije, začuo se ritmički zvuk bubnja i na nosilima su u dvoranu unosili poluraspadnutu mumiju. Nekoliko minuta su je svi posmatrali u tišini, zatim su mumiju odnosili, a veselje se nastavljalo. Drevni narodi su umeli da se zabavljaju, znali su vrednost toga, ali su takođe znali i šta se događa sa čovekom koji zaboravlja na to da uporište ne treba da bude na zemaljskim vrednostima.

Naš razgovor se nastavio. Video sam da je muči neki problem. Na kraju mi je ispričala:

- Nisam udata. Postoji čovek kog volim, ali je on oženjen i zbog toga ne želim da se s njim viđam. Međutim, on me zove, insistira da se vidimo. Shvatam da ako se budem viđala s njim, počinicu greh, i, po svemu sudeći, proizilazi da su moji problemi u značajnoj meri povezani s tim.

- Da, povezani su. Vaš jedini greh je u tome što želite da ubijete svoju ljubav i prekinete odnose sa osobom koju volite. Međutim, na unutrašnjem planu, više mislite o svojim ambicijama i stabilnim ličnim odnosima, nego o grehu. Žena koja je vezana za lične odnose i poseduje

veliku nadmenost, pruža ljubav oženjenom muškarcu zato što upravo kroz tu situaciju smanjuje svoju nadmenost i idolopoklonstvo porodici i to blagotvorno utiče na njenu dušu.

Koren ljubavi se nalazi na Nebu, a ambicije - na Zemlji. Kada zemaljske vrednosti pokušavaju da sebi potčine božanske, čovek mora da plati cenu za to. Ljubav je iznad pristojnosti, porodice, materijalnih dobara, neverstva i svega drugog. Jedna žena mi je rekla da u njoj više nema ljubavi zato što je bila varana. Odgovorio sam joj kako je malo verovatno da je to bila ljubav zato što prevara ne ubija ljubav, već je pročišćava. Istinska ljubav ne zavisi ni od kakvih zemaljskih vrednosti, pa samim tim i uništenje zemaljskih vrednosti ne može da je ubije, dok izdaja predstavlja razaranje odnosa, što ne može da naudi istinskoj ljubavi.

Čovek živi ispunjavajući dužnosti prema Bogu i drugim ljudima. Ali kada dužnost prema Bogu dođe u protivrečnost sa dužnošću prema ljudima, čovek, koji želi da ima zdravu dušu, zdravu decu i unučad, bez razmišljanja treba kao prioritet da postavi dužnost prema Bogu. Želja da se dužnost prema ljudima postavi na prvo mesto vrlo brzo se preokreće u svoju suprotnost, odnosno mržnju prema njima.

Tako su u socijalizmu, zarad spasenja radničke klase, ubijali one koji nisu pripadali toj klasi, a zatim se ta ideja - ubiti jedne da bi bolje živeli drugi - pretvorila u ubijanje i jednih i drugih. Kada se sreća gradi na zemaljskim vrednostima, odnosno rasnim, klasnim, imovinskim ili drugim idejama, to se završava njihovim ubrzanim raspadom. Što se ćelija više zatvara u sebe, time brže umire. Ljubav je osećanje koje nam ne dozvoljava da se vežemo za Zemlju, i samo čovek koji je u ime ljubavi prevazišao rasne, klasne, imovinske, fizičke i druge barijere, može da stekne istinsku sreću.

* * *

Na konsultaciju mi je došla žena sa dvanaestogodišnjim sinom. Zamolila je dečaka da izađe u hodnik i zavereničkim glasom mi se obratila:

- Znae, moj sin je okrutan i ispoljava ogromnu agresivnost prema ljudima. Kada se razbesni, sve vreme viče kako je on sin đavola. I uopšte se nešto čudno dešava s njegovom dušom.

Pažljivo sam je pogledao i postavio joj pitanje:

- Šta mislite, zašto se to dogodilo? S čim je to povezano?

Slegnula je ramenima:

- Pa, neke mračne sile su se nastanile u njemu. O tome se danas na sve strane piše.

- A šta ako razmislite malo bolje...? - osmehnuo sam joj se. Ona se takođe osmehnula, ali je odjednom osmeh iščezao s njenog lica.

- Da nije razlog u meni?

- Nije u vama, već u vašem pogrešnom odnosu prema situacijama. Posedujete prejaku gordost, kao i potrebu da svoje sposobnosti, duhovne kvalitete i mudrost postavite iznad Boga - to se već ispoljilo na deset vaših generacija, žensku liniju. Sve žene iz vaše loze smatrale su se boljim od muškaraca, talentovanim i poštenijim. Prezir i arogancija koje ispoljavate prema mužu kod vaše dece su se oblikovali u aroganciju prema ocu. To je stvorilo ogromnu gordost. U ovom slučaju, naročito je opasna vezanost za mudrost i prezir prema glupim osobama. Upravo ona i dovodi do đavolizma. Đavo je anđeo, koji je umislio da je pametniji od Oca. Da biste očistili svoju dušu i dušu svog sina, muž je morao da unižava vašu mudrost i vaše duhovne kvalitete, odnosno da vas naziva glupom, da se prema vama nepravedno ponaša, da vas stavlja u besmislene situacije.

Ona me je posmatrala i zatim poluglasno rekla:

- Ali to je bilo jako teško prihvatiti...

- Naravno. Razboljevati se, umirati i rađati decu s manama daleko je lakše. Sada, od toga u kojoj meri budete promenili odnos prema prošlosti, sadašnjosti i budućnosti, zavisi sudbina vašeg sina. I još jedan bitan momenat: gord čovek je uvek preosetljiv i razdražljiv. Pokušajte da svaku situaciju koja vas osujećuje iskoristite da biste se pročistili. Naučiću vas vežbi koja znatno pomaže. Ako su vam naneli uvredu rečima - u mislima se molite za oprostaj. To samo izgleda čudno, ali u suštini je sve vrlo jednostavno: spoljašnja agresivnost usmerena protiv vas uzrokovana je vašom unutrašnjom agresivnošću. Ukoliko budete reagovali smanjenom agresivnošću, moleći u mislima oprostaj za svoju unutrašnju, podsvesnu agresivnost, koja je isprovocirala spoljašnju - time će se brže zaustaviti vaša podsvesna agresivnost.

* * *

Na konsultaciju mi je došla jedna žena i svoju priču je otpočela pomalo neobično:

- Zdravlje mi je u redu, međutim život ne mogu da uredim. Stoga, u poslednje vreme imam potrebu da dignem ruke od svega i odem u

manastir.

Pogledao sam njeno polje na suptilnom, karmičkom nivou i u njemu uočio izuzetno moćan program samouništenja, koji je trostruko premašivao smrtonosni nivo. Čudno. Nije se žalila na neke tegobe, a dani su joj bili odbrojani.

Dijagnostikovao sam gušće slojeve polja, koji su povezani s telom. Telo je bilo obavijeno zaštitnom čaurom i izgledalo je zapečaćeno božanskim znakom. Razlog zaštite: u njenom polju su se nalazile duše buduće dece. Njena duhovnost i dobrodušnost omogućavali su postojanje te zaštite. Pogledao sam za šta je vezana njena duša na Zemlji: za voljenu osobu, mudrost, položaj u društvu, srećnu sudbinu.

U prošlom životu je živela na jugozapadu Amerike. U principu, već odavno je trebalo da umre zbog preterane vezanosti za zemaljske vrednosti u prošlom životu. Ali smrt ne bi u dovoljnoj meri pročistila njenu dušu, a deca joj se u njenom sledećem životu ne bi rodila. Znači, bilo ju je potrebno zaštititi od smrti, s jedne strane, i iskušavati je čestim neuspesima i neprijatnostima, s druge. Zemaljske vrednosti, koje je zavolela više od Boga, morale su da postanu „bljutave“ za nju. S obzirom na to da je bila dobrodušna i duhovna osoba, mogla je prilično dobro da se pročisti kroz neprijatnosti i nesreće, bez potrebe za jačim iskušenjima. Dece žele da se pojave na svet u ovom ili sledećem životu, a da bi se to dogodilo, duša majke mora da bude u priličnoj meri čista. Uvrede, svađe i neprijatnosti u ovom primeru bili su idealno sredstvo.

* * *

Setio sam se dva slučaja koja su se nedavno dogodila. Na konsultaciji mi je bila žena koja je posedovala vezanost za voljenu osobu i porodicu, i koja je, u vezi s tim, ispoljavala odgovarajuću ljubomoru. Program uništenja muža prešao je opasnu granicu. S obzirom na to da joj je muž bio harmoničan čovek, sva agresivnost trebalo je da se vrati njoj i da je usmrti. To je moglo da se dogodi kroz rak na dojci ili materici. Ali s obzirom na to da je ona duhovna i dobrodušna osoba, zaštićena je na višem planu i njen program je imobilisan. Međutim, nijedna zaštita ne može da traje večno - već predstavlja samo odlaganje, u nadi da će čovek moći da se vrati na ispravan put. U jednom trenutku zaštita je počela da slabi i nastupili su endokrini poremećaji.

Objasnio sam joj da pogrešan odnos prema uvredama, svađama i neprijatnostima, neshvatanje činjenice da zemaljske vrednosti predstavljaju samo sredstvo, a nikako svrhu, može da je dovede do

ozbiljnijih problema. Osećaj ljubavi prema nekoj osobi važniji je od same te osobe. Kada je reč o ljubavi, čovek ne predstavlja cilj, već sredstvo. Kada nekoga volimo, pre svega volimo to što on zaista jeste, naime njegovu duhovnu strukturu, strukturu polja i, konačno, dušu. Njegovu fizičku strukturu, koju obično nazivamo čovekom, volimo isto kao što volimo odeću voljene osobe koja nas podseća na nju.

Kada ne primećujemo čovekovu dušu, njegovu istinsku suštinu, koja je deo božanske, možemo pasti u iskušenje da se vežemo za fizički omotač. Kada kažemo da volimo Boga više od voljene osobe, to znači da duhovni aspekt u toj osobi volimo više od fizičkog. Takva ljubav ne iščezava ni kada voljena osoba izgubi ruku ili nogu, unakazi joj se lice, bude prikovana za postelju dugi niz godina, ili umire. Takva ljubav ne bleđi ni onda kada se čovekova duša iskvari a on se pretvori u duševnog invalida, jer takva ljubav ne zavisi od zemaljskog plana. Takva ljubav nas vodi ka Bogu.

* * *

Jedan mladić bio je na ivici smrti jer se odrekao devojke koju je voleo i pokušao je da otpočne vezu s drugom devojkom.

- Drugu sam više zavoleo. Prva je imala užasan karakter, samo mi je kidala nerve.

- Ubeđuješ se da je voliš i pritom postupaš kao devojka koja sebe ubeđuje da voli muškarca, iako se zapravo za njega udaje zato što je bogat. Tvoja osećanja prema toj devojci su zasnovana na koristi a nemaju nikakve veze s ljubavlju.

- Uopšte nije tako - negodovao je, - nije me briga za novac, niti za bilo kakva materijalna bogatstva.

- Postoje nematerijalna bogatstva koja su takođe zemaljska. Reci mi, šta je to po čemu se ona razlikuje od tvoje prve devojke?

- Prva me uopšte nije razumela i stalno mi je kvarila raspoloženje, a druga me razume. I, uopšte, ova druga je inteligentnija.

- Um je takođe kapital, pritom važniji od novca. Drugu devojku voliš zbog istog ovog „novčanog“ bogatstva, samo što u primerenom slučaju za tebe novac izgleda drugačije. Vezan si za mudrost i gordost, koji se približavaju smrtonosnom nivou. Zato si dobio voljenu osobu koja mora da uništi tvoju mudrost, da se ponaša glupo, da te ne razume. Mukotržno čišćenje pretpostavio si blagom i postepenom zagađenju duše i zato su ti se šanse za opstanak smanjile.

* * *

Objašnjavao sam jednoj pacijentkinji:

Sve što pripada zemaljskom planu, s vremenom mora da postane „bljutavo“ da ne bismo zaboravili na Boga. Po pravilu, Boga se setimo pred smrt, ili kada nam lančano krenu nesreće. Da biste preživeli, otklonite zamerke kako prema ljudima tako i prema sebi, a pre svega prevaziđite nedostatak volje za životom.

- Da li da idem u manastir? - upitala me je.

- Manastir je za vas - isuviše lak put. Naravno, srećna sudbina, mudrost i gordost će tamo biti osetno ograničeni i vaša duša će se pročistiti. Kada nemamo snage da se uzdignemo nad zemaljskim planom, potrebno je odgurnuti ga od sebe. Ali vaš duhovni potencijal je prilično visok i vi možete to da učinite ostajući u svetu. Potrebno je da pročistite dušu od „prljavštine“ koju ste navukli ne prihvatajući pročišćenje kroz uniženje, svađe i sudbinske neprijatnosti.

Ona se zamislila.

- Imala sam ljubav koja mi je izmenila život. Promenila sam posao i sada sam zaposlena u velikoj kompaniji; promenila sam profesiju, jednostavno sam postala druga osoba - i sve to zahvaljujući ljubavi. Sve što radim, svi moji uspesi - težnja su da budem što više nalik muškarcu kog volim, da dostignem njegov nivo. Ali otada me neprestano prate neuspesi. Recite mi u čemu je problem?

- Mogli ste da umrete da ste težili uspehu i razvoju samo zbog sebe, jer biste se još više vezali za zemaljske vrednosti. Međutim, kada to radite zbog drugih, nagrađeni ste dobrom blokadom. Slično tome, ako vam je novac cilj i ako vam je potreban radi lične sreće, vi ćete ga izgubiti, a ukoliko vam je potreban kao sredstvo da biste pomagali drugima, tada ga možete imati u neograničenim količinama.

Vaša težnja prema uspehu je sada vezana za zemaljske ciljeve i zbog toga vam se dešava krah. Vaša duša, po inerciji iz prošlog života, vezuje se za srećnu sudbinu, mudrost, imidž. A pri svemu tome, umesto da prihvatite svoje neuspehe i da se pročistite, vi ste izgubili volju za životom, odnosno upali ste u uninije. Budite zahvalni Bogu za sve probleme koji vas snalaze. To je odličan lek, iako ne naročito sladak.

Njena aura je počela da se prelijeva u zlatnim i srebrnozelenim nijansama. Ponovo se možemo sresti za mesec dana kako bismo rezimirali rezultate.

SAMOUBISTVO

U današnje vreme je sve aktuelniji problem samoubistva, odnosno potpunog gubitka volje za životom. Dešava se zakonomeran proces: vezanost se pretvara u agresivnost, a zatim - u samouništenje. Kada sam posmatrao matricu čovečanstva, video sam da se, počevši od kraja 1995. godine, program samouništenja čovečanstva pojačava.

Tokom poslednja tri veka čovečanstvo se, vezano za zemaljske vrednosti, prepunilo agresivnošću. Ljudske duše su preplavljene uzajamnom mržnjom i kada to stanje dostigne tačku prezasićenja, doći će do širenja ovog programa. Ukoliko je nekada, suočen s neprijatnostima, čovek okrivljavao i mrzeo druge, pri čemu se kod njega rađala želja da ih ubije, odnosno da ubije onoga koji ga je uvredio, danas, u sličnoj situaciji, čovek počinje da mrzi samog sebe, usled čega mu se javlja poriv za samoubistvom. Takvo stanje nazivam sporodejstvujućim, latentnim suicidom sa akutnim pogoršanjem. To je jedan od sedam smrtnih grehova.

Program samouništenja čovečanstva se već uključio i dovodi do posledica poput onkoloških bolesti, psihičkih poremećaja, smanjenog imuniteta bez očiglednih uzroka, pogoršanja hroničnih bolesti i pojavljivanja novih. Sve ovo je zakonomerno i razvija se u skladu s klasičnim sižeom: čovek u šumi sakuplja gljive i jagodičaste plodove i odjednom shvati da se izgubio. Prva reakcija mu je ljutnja na gljive i bobice. Zatim će proklinjati one koji su ga savetovali da ide u šumu, da bi na kraju krivio samog sebe. Ipak, shvatajući da nema krivaca, pokušava da nađe izlaz iz šume.

Sve dok se čovečanstvo trudi da pronađe krivce, najbolji njegov deo za sve nevolje okrivljuje sebe. Međutim, niko ne traži put povratka kući. Počinjemo da ga tražimo tek onda kada prestanemo da krivimo druge i sebe. Međutim, postoji velika opasnost: akumulirali smo tako jaku agresivnost da program samouništenja čovečanstva može da spreči samo 10-30% ljudi na Zemlji.

Pre nekoliko godina sam čuo da će broj stanovnika na Zemlji do 2000. godine iznositi oko 10 milijardi ljudi. Pre godinu dana sam saznao da broj stanovnika na planeti iznosi 6,5 milijardi ljudi. Početkom 1994. godine saopštena je cifra od - 5,2 milijardi ljudi. Nedavno su mi rekli da je broj stanovnika na Zemlji - manji od 5 milijardi ljudi. Kada sam analizirao podatke, shvatio sam zašto su toliko muka pretrpeli narodi

Sovjetskog Saveza. Čovečanstvo ne bi izdržalo program samouništenja a pretela je i opasnost od propasti civilizacije. Čovečanstvo je moglo da se spase samo uz pomoć vakcine koju bi dobilo nekoliko decenija ranije, odnosno aktiviranja gorepomenutog procesa u nekoj zemlji - s ciljem da, kada dođe do aktivacije programa samouništenja, postoji narod koji je već prošao taj stadijum i koji bi uspeo, pomoću svojih duhovnih struktura, da spasi celo čovečanstvo. Upravo zbog toga ruski način razmišljanja i filozofija mogu biti od velike koristi ljudskoj civilizaciji.

* * *

- Recite mi - obratila mi se jedna pacijentkinja - po vašoj filozofiji, ako je žena ljuta na muža, ona na taj način ubija svoju decu. Ako osuđuje muža, deca će im imati veliku gordost i neće biti životno održiva. Ali šta ako muškarac prezire ženu, osuđuje je - zar neće i on biti kažnjen zbog toga?

- Naravno, biće. Ali za ženu su prezir i osuda najopasniji, jer ona rađa decu.

- Zašto na Istoku, gde se prema ženama ophode vrlo loše, one ipak rađaju zdravu decu?

- Vidite, sve ono čemu se danas klanjamo, kasnije ćemo prezirati. Čovek prvo stvara idola i zbog toga se odriče Boga. Zatim prezire ono što je za njega predstavljalo idola i još čvršće se vezuje za Zemlju, a zatim se razboljeva, muči i pati. I tek nakon svega, on intuitivno daje prednost ljubavi prema Bogu u odnosu na ljubav prema zemaljskim vrednostima.

Na Zapadu žena ima veću slobodu i njena gordost se time povećava. Ona prezire muškarce i u sledećem životu će se roditi na Istoku, gde će joj sloboda biti ograničena, a gordost smanjena. Ona se naizmenično rađa na Zapadu, pa na Istoku, prelazeći sa zapadnog idolopoklonstva zemaljskim vrednostima, na istočnjački - preziranje svega zemaljskog.

Svaka osoba u svoje vreme pomera oslonac van granica zemaljskog uticaja. Neke to urade tek kada se pojavi teška bolest, one duhovnije, pak, pokušavaju da se uzdrže od prezira i osude, na šta im odlazi prilično mnogo energije. Još manje je onih koji umeju da se uzdignu nad tim nivoom i da svesno usmeravaju svoju ljubav ka Bogu. Takvim osobama nisu potrebne bolesti, povrede, nesreće. One ne osećaju mržnju, prezir, te njima ne mogu da uprljaju svoju dušu. Ali taj put iziskuje najveći napor.

* * *

Setio sam se jedne pacijentkinje u Americi. Imala je bezizražajan pogled, mirnu i ledenu lepotu, a lice joj je bilo okamenjeno. Polje joj je bilo čisto, ali se kod nje istovremeno razvijao moćan program samouništenja. To je moglo da je odvede u smrt. Na fizičkom planu, uravnoteženost je bila veličanstvena, a na suptilnijem, duhovnom - vladalo je rasulo. Dakle, najverovatnije joj nije pretila bolest, ali je mogla biti ubijena ili su mogli da joj se pojave psihički problemi.

Oni koji se bave fizičkim isceljenjem pomoću različitih spoljašnjih metoda, često nanose štetu svojoj psihi, sudbini, prebacuju probleme na svoju decu, i ne sluteći o tome. Ne sme se izdvajati samo jedan parametar, s obzirom na to da duhovni razvoj mora ići ispred fizičkog.

- Kakve probleme imate? - pitao sam je.

- Izgubila sam smisao života. Ne želim da živim; potpuno sam ravnodušna prema svemu.

- Sve je jasno, - razmišljao sam. - Kada su u životu počeli da joj se dešavaju problemi, osećala je uninije i sve se to saželo u neprekidan i nesvestan gubitak volje za životom. Potrebno joj je da preispita svoj život i da kroz molitvu ukloni uninije. Samo što sam zaustio da to kažem pacijentkinji, počelo je veoma silovito da me probada u glavi. Nečija sudbina je pokušala da mi prenese informaciju. To je bila sudbina pacijentkinje. Budući da mi je ta informacija pristizala direktno, kao sugestija, značilo je da sam nešto propustio.

- „Prenesi joj - zapisivala je moja ruka, - da prezire muškarce“.

- Izvinite, - rekoh joj - ali vaša sudbina mi šalje informaciju da prezirete muškarce.

- Naravno - slegnula je ramenima - a zbog čega bi trebalo da ih poštujem? Mi, žene, rađamo, mučimo se, dok muškarci imaju psihologiju stoke i ponose se time.

- Shvatite - pokušavao sam da joj objasnim - žena mora da iznese trudnoću s detetom, da ga rodi i zato mora više da brine o svom telu, odnosno da razmišlja o zemaljskim vrednostima. Muškarac češće rizikuje život, suočava se sa smrtonosnim situacijama i zato je manje vezan za zemaljski plan, a više teži ka duhovnom.

Pacijentkinja me je netremice posmatrala i pitala:

- Ako vam pod grlo stave nož, zar nećete dati sve što imate?

- Naravno, daću, - odgovorio sam joj. - Ali najvažnije je ono što osećam u tom trenutku. Govorim o tome da je ženama strah za sopstveno telo prirodniji, nego kada je reč o muškarcima. Pokušaću da

vam objasnim do čega dovodi prezir prema muškarcima. Osuda i prezir su program uništenja. Svaki program uništenja pretvara se u program samouništenja, i zbog toga dolazi do gubitka volje za životom. A nadalje to uzrokuje onkološke bolesti, epilepsiju, moždani udar, povrede, samoubistvo, a naročito jak udarac zadaje deci i budućim pokolenjima. Program uništenja ljudi se uvek pretvara u program uništenja sopstvene dece.

Ako iz slavine šiklja voda, to vidimo i možemo da zaustavimo. Međutim, mi ne primećujemo podlivanje i zato je ono mnogo opasnije. Pogledajte - mržnja zahteva oko 220 jedinica energije, tako da se ne može dugo potiskivati. Uvređenost zahteva - 80-90 jedinica, odnosno potrošnja je takođe visoka. Dok prezir, osuda, gubitak volje za životom zahtevaju - samo 35-45 jedinica. Čovek oseća emocionalni umor kada je potrošnja energije veća od 50 jedinica. Iz toga sledi da on ne oseća opasnost kada prezire, osuđuje, kada se nalazi u stanju uninija. Upravo ove emocije i stvaraju najveću akumulaciju agresivnosti.

Nemanje dece, gubitak volje za životom i interesovanja za svet oko sebe, posledice su prezira prema muškarcima. Prezirući i osuđujući druge, vi se odričete Boga, jer prezir i osuda prodiru duboko, na onaj suptilni nivo na kome smo povezani s Bogom. Vaša duša se toliko čvrsto vezala za Zemlju da je uključila mehanizam uništenja zemaljskih vrednosti. Uništenje struktura duše koje su povezane sa zemaljskim vrednostima i jeste gubitak volje za životom. Imate isuviše mnogo sposobnosti - i spoljašnjih i unutrašnjih, a osećaj sopstvene izuzetnosti vas isprva uzноси, ali zatim može da vas smrvi.

Mir mora da se postiže duhom i razumom, ali budući da je razum povezan s telom, on je sekundaran. Intelekt, odnosno razum su usmereni na rešavanje trenutnih problema, dok duh, povezan s božanskom logikom, uvek radi za budućnost. Pametan pobeđuje na početku, a mudar - na kraju. Razum vam je zamaglio mudrost i zbog toga ste duhovno bolesni. Što je zdravije telo, time se više muči duša.

* * *

Setio sam se još jednog slučaja. Roditelji su doneli devojčicu i položili je na krevet jer nije mogla da sedi. Lekari joj nisu odredili tačnu dijagnozu. Patila je od psihičkog poremećaja, nalik moždanom udaru... Nekoliko dana sam imao tretmane s roditeljima i ponavljao im praktično jedno te isto:

- Tokom čitavog života, naročito pre začeca ćerke, prezirali ste ljude koji su se nečasno i grubo ponašali prema vama. To niste radili samo vi, već i vaši roditelji, dede, pradede. Zbog toga je kod vas i vaših roditelja otpočeo da se razvija program samouništenja. Kada ste trpeli uvrede, pojačavale su se uninije i depresija. Znači, s jedne strane, arogancija i prezir, a s druge - uninije i depresija. Ali u vašem detetu je program samouništenja prešao opasnu granicu.

Gubitak volje za životom zadaje udarce na tri nivoa: glavi, prvoj čakri i sudbini. Prezir, osuda, gubitak volje za životom su opasni zato što se brzo pretvaraju u čovekov pogled na svet, transformišu njegov karakter, i vrlo je teško da ih se oslobodi.

- Znao, - iznenada se prisetio devojčicin otac, - pre godinu dana, kad nam je ćerka imala jedanaest godina, rekla je da ćemo mi pre nje umreti, a da ona neće da živi bez nas. Rekla je da se nikada neće udati i da će živeti isključivo s nama. I ma koliko smo pokušavali da je smirimo, uninije i depresija nisu prolazile.

- Trebalo je odmah da je odvedete u crkvu i da se molite - objasnio sam im. - Pre začeca čovekova duša je u bliskom kontaktu s Bogom. A zatim se čovek stepenicama spušta nadole, ka Zemlji, i na svakoj stepenici mora da pojačava napor kako bi zadržao i učvrstio kontakt s Bogom. Prva dva stepenika, začeca i rođenje, savladavaju se skoro nesvesno. Ovde mnogo zavisi od težnje majke prema Bogu. Treći stepenik se prevaljuje od treće do pete godine života. U tom periodu, da bi dete bilo zdravo, potrebno je da se u njemu svesno neguje težnja ka božanskom, da se razvija duhovna i božanska logika. Naročita pažnja treba da se poklanja razvoju dobrote, brizi o drugima, veri u Boga i pronalaženju smisla u svemu što se dešava. Ako dete ne stremi naviše po inerciji, tada se često, upravo u tom periodu, uključuje prisilno otrgnuće od Zemlje kroz - bolesti, nesreće, povrede i smrt.

Naredni kontakt sa zemaljskim planom uključuje se u periodu puberteta. Najjača vezanost za zemaljske vrednosti, odnosno ljubav prema njima, i, samim tim, najuzvišenija duhovnost se kod deteta ispoljava u periodu 14-15 godina. Ako je dete prekomerno vezano za zemaljske vrednosti, aktivira se agresivnost i posledično tome blokada kroz bolesti, traume, smrt. Obilna hrana, suvišak erotskih impresija, agresivno ponašanje, prezir prema ljudima, uninije, i, najvažnije, odsustvo vere u Boga i ljubavi prema svemu postojećem kao

manifestaciji božanskog - sve to vezuje detetovu dušu za Zemlju tako čvrsto, da se neminovno pojavljuju bolesti i nesreće.

Sledeći ključni periodi su: 18, 30. i 70. godina. U njima je mnogo toga određeno čovekovim pogledom na svet, karakterom.

U pedagogiji nisu najvažnija deca, već roditelji. Dete dublje upija jedan postupak oca od stotine pouka. Potrebno je demonstrirati mu primere za nesebičnost, brigu o drugima, odbacivanje prezira i osude u situacijama kada su, s tačke gledišta zemaljske logike, te emocije neophodne - to je ono iz čega nastaju zdravlje i ljudska sreća.

Danas se u ljudima sve snažnije aktivira program samouništenja. Gubitak volje za životom isprva zadaje udarac sudbini: kroz nesreće, traume, zatim - glavi, budući da mržnja nastaje u glavi. Jaka želja za samoubistvom čini nemogućim pojavljivanje potomstva. Zbog toga, ma kako to čudno izgledalo, duše dece, koje se nalaze u polju budućih roditelja, pokušavaju da obezbede mogućnost svog dolaska na svet tako što će kod roditelja slabiti vid i sluh, kroz upale nosno-grkljanske šupljine, bolesti srednjeg uha, povrede glave, moždani udar, meningitis, glavobolje. I što se medicina efikasnije bori s tim bolestima, brže se raspada energija prve čakre, što onemogućava pojavljivanje dece.

Da bi rođenje dece bilo omogućeno u sledećim životima, program samouništenja se kod žena i muškaraca zaustavlja onkološkim bolestima urogenitalnog sistema. Sve je više žena koje pate od neplodnosti, rasplamsavaju se onkološke i kardiovaskularne bolesti povezane baš sa ovim mehanizmom. Nije slučajno to što uninije, koje medicina naziva depresijom, zapravo predstavlja bezvoljnost, ili proces samouništenja, a u hrišćanstvu se smatra jednim od najvećih grehova.

Ukoliko ste osećali da je svet nerazuman i nepravedan, ako ste izgubili veru u ljude, to automatski znači da ste izgubili volju za životom i da vam se približavaju ozbiljni problemi i bolesti.

* * *

Jednom prilikom sam bio u toploj sauni i razgovarao sam sa svojim susedom.

- Da li možeš da pogledaš kakvo mi je zdravlje?

Pogledao sam njegovo polje i video u njemu moćan program samouništenja. Po pravilu, depresija utire put ka raku, i njegov slučaj nije bio izuzetak. Svi parametri su odgovarali onkološkoj deformaciji polja. Ali

najvažniji parametar, ispunjenost ljubavlju, u odnosu na koji određujem onkološku bolest, bio je stabilan, a glavni razlog za njegovu stabilnost je bila - njegova dobrodušnost.

- Ti si srećan čovek - rekao sam mu - mogao si da imaš rak jer si sve vreme osuđivao sebe, i zbog toga ti se pojavila depresija.

- Rak čega? - pitao me je.

- Najverovatnije, prostate. Gubitak volje za životom zadaje najjači udarac prvoj čakri.

- Sumnjali su da imam rak grla, a zatim su tu dijagnozu poništili.

Zainteresovao sam se zbog čega su sumnjali na rak grla. A zatim sam sve shvatio: dolazi do blokade onoga što je izazvalo gubitak volje za životom. Ovaj čovek je sebe neprestano kritikovao, stoga je blokada krenula kroz grlo. Ukoliko bi prezirao ili mrzeo, moglo je da dođe do raka mozga. Ukoliko bi se ljutio - rak želuca, a ukoliko bi se odrekao ljubavi prema sebi i drugima - rak prostate.

Čitao sam o jednom monahu koji je počinio preljubu zbog čega je mučio sebe. Posle nekoliko meseci umro je od raka, a pre smrti je ponavljao da ga je Bog kaznio zbog greha. Međutim, razlog je bio druge vrste: on je sebe mogao da osuđuje zbog onoga što je učinio, ali je on prezirao, odnosno ubijao, ne samo svoje telo, već i svoju dušu i svoj duh.

Onkološka bolest uspešno blokira želju za ubistvom sopstvene duše, ali ne samo ona. Posmatrao sam fotografiju jedne žene, koja je proglašena za najtežu osobu na svetu. Pokušavala je da smrša, ali bezuspešno. Razlog je bio vrlo jednostavan: ogromna potreba da se voljena osoba i porodica postave iznad Boga. Kada se aktiviraju više sile, da bi nas otrgle od vezanosti, javlja se podjednako snažan gubitak volje za životom. Znači, ne treba da se borimo sa telesnim problemima, već sa pogrešnom orijentacijom duše.

Na ulici sam video čoveka koji je imao veliku grbu. U prošlom životu, ne shvatajući da se duša pročišćava kroz neprijatnosti, osećao je ogromnu ljutnju na bližnje i zbog toga je umro. U ovom životu, da bi se duša pročistila, on mora da živi. Neophodno je da se blokira njegova ogromna uvredljivost. Grba sputava ljutnju, koja je postala sastavni deo njegovog karaktera.

* * *

Jedna žena je patila od depersonalizacije i činilo joj se da živi izvan svog tela. U drugim ljudima je primećivala samo nesavršenstvo, njihove

najgore strane, ophodila se prema njima s prezirom i nadmenošću i sve se to pretvorilo u moćan program samouništenja. Bolest joj je spasila život.

* * *

Dete sa Daunovim sindromom: voljena osoba i porodica su za njega predstavljali - apsolutnu vrednost. Kada su ga bližnji vređali, uključivao se moćan program gubitka volje za životom, koji nije mogao da se blokira ni kroz grbu, srčanu manu, gojaznost, rak, pa čak ni kroz šizofreniju. Na emocionalnom nivou bilo je potrebno da se potpuno blokira vezanost za odnose. Za osobe koje pate od Daunovog sindroma, pojmovi kao što su porodica i odnosi - ne postoje.

Zašto se pojavljuju ovakve vrste bolesti? Zato što duša, koja se neverovatno čvrsto vezala za materijalne vrednosti, samo na Zemlji može i da se pročisti. Znači, dete mora da živi i da pročisti svoju dušu; a posredstvom telesnih i psihičkih deformacija garantovana mu je blokada vezanosti za zemaljske vrednosti.

Medicina sve svoje napore usmerava na otklanjanje fizičkih patologija, čime doprinosi jačanju duševnih patologija. Međutim, duša i duh predstavljaju kako našu budućnost, tako i budućnost našeg potomstva.

Nastavak u drugom delu knjige.